

சுவமயம்.

திருப்புகழ்த்திரட்டு.

இஃது

அரும்பதவுரையுடன்

1

யாழ்ப்பாணம், கொக்குவில்

சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிபிக்கப்பட்டது.

1916.

மு க வு ரை.

~*~*~*~

இமமாதுடப் பிறவியைக் கடவுள் எமக்குத் தந்தருளியது எம்மைப் பந்தித்த முமலங்களிநின்றும் யாம் நீங்கி, நித்தியமாகிய பேரின்பவாழ்வைப் பெறுதல் காரணமாகவேயாம். மும்மலங்களை யும் நீக்குவதற்கு மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றும் துணைக் காரணமாயுள்ளன. மனத்தினாலே கடவுளைத் தியானஞ் செய்தும், வாக்கினாலே துதித்தும், காயத்தினாலே வணங்கியும் வர மும்மலங் களும் நீங்கும். தியானஞ்செய்தலாவது சற்குருவருளாலே தீக்கை பெற்றுப் பஞ்சாக்கரத்தியானஞ்செய்தல் முதலியனவாம். துதித்த லாவது தேவார திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களைக் கிரமமாக ஒதுதலாம். வணங்கலாவது ஆலயசேவை குருசேவை அடியார் சேவைசெய்தலாம். இவைகளெல்லாம் முத்தியடைதற்கேற்ற சாத னங்களாம். இக்காரணம்பற்றியே தேவார திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களைச் சீவர்கள் ஒதி முத்தியடையும்பொருட்டு சீவன் முத்தர்களாகிய மகான்கள் திருவாய்மலர்த்தருளினார்கள்.

அருணகிரிநாதசுவாமிகள் திருவாய்மலர்த்தருளிய திருப் புகழ்ப் பாக்களும் அருட்பாக்களாம். தேவார திருவாசகங்கள் சிவனைத் துதிக்கும் அருட்பாக்கள். திருப்புகழ் முருகக்கடவுளைத் துதிக்கும் அருட்பாக்கள். முருகக்கடவுள் அப்பரமசிவனையன்றி வேறொருவரல்லர். குமரவடிவங்கொண்டு சுப்பிரமணியர் முதலாய திவ்வியநாமங்களோடும்நின்று விளங்குகின்றவர் சிவனே. சிவன் ஐந் தொழிற்குரியனவாய பல மூர்த்தங்களை எய்தினாலும், அவையெல் லாம் குணகுணிபாவமாயுடனிற்குந் தமது சத்தியிற் காணப்படுவன வாகலின், அவைபற்றித் தந்தன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவாரல்லர். இவ்வுண்மைபற்றியே பதிநூல்களெல்லாம் சிவனே குகன், குகனே சிவன் எனக் கூறும்.

“சுசனேயவனுடனான்மதலையாபினன்கா
ணசிலாவவனுமுதத் துண்மையாலநீ
பேசிலாங்கவன்பரனொடுபேதகனல்லன்
தேசலாவகன்மணியின் - க்கதிர்வருதிறம்போல்.”

என்றும்,

மு க வி ரா.

“ஆதலினமதுசத்தியறுமுகனவனும்பாமும்
பேதகமன்றானம்போற்பிரிவிலன்பாண்டுநின்று
னேதமில்முழவிபோல்வான்யாவையுமுணர்ந்தான்சீரும்
போதமுமழிவில்வீடும்போற்றினர்க்குளவல்லான்.”

ன்றும், கந்தபுராணம் கூறும். அநுபூதிச்செல்வராகிய அருணகிரி
தசவாமிகளும் குகனே சிவன் எனப் பாடியருளினார். (பார்-
ட்டு. 25, 82, 99, 141, 142.)

அருட்பாக்களாகிய திருப்புகழ்ப் பாகரங்களின் தொகை
தினாறாயிரம் என்ப தற்காலக் கிடைத்தவை^x 1231 பாசுரங்களே.
வைகள் இரண்டுபாகமாக அச்சிடப்பட்டு வழங்கிவருகின்றன.
பாராயணஞ்செய்வோருக்கு உபயோகமாகும் என்றெண்ணி வீநா
கக்கடவுள்பேரில் இரு பாக்களும், முருகக்கடவுள்பேரில் 148
ாக்களுமாகத்திரட்டப்பட்ட இத்திரட்டு “துதி” முதல் “முத்தி”
றுகி 25 பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனுடன்
ரும்பதவுரை என ஓர் உரையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கலியுகவரதராகிய முருகக்கடவுளுடைய அரும்பெரும் புக
ாகிய திருப்புகழை நியமமாகப் பாராயணஞ்செய்யும் அடியார்கள்
ம்மையில் விரும்பிய பாக்கியங்களையெல்லாம் பெற்று மறுமையில்
மாக்ஷமடைவார்கள் என்பதற்கு யாதோர் ஐயமும் இல்லை.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏழிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் னணங்கு வாழ்க
மாழிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீ ரடிய ரெல்லாம்.

டி - 1361 எனனும் சி. டி. சி. மாதவரதிபு

பாபாருளடககம.

அருணகிரிநாதசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம் 1-111

திருப்புகழ்ச்சிறப்பு. V

முருகக்கடவுளதுதி. VI

விநாயகக்கடவுள்

பாட்டு.

துதி 1 - 2

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

1. துதி 3 - 7
2. அருள்வேண்டல் 8 - 15
3. பிரபஞ்சவெறுப்பு 16 - 18
4. அறிவுறுத்தல் 19 - 22
5. விண்ணப்பம் 23 - 33
6. நோயற்றவாழ்வு 34
7. முறையீடு 35 - 42
8. பரத்தையர்வெறுப்பு 43 - 44
9. பிறவிவேண்டாமை 45 - 47
10. மறுபிறப்பு 48
11. அந்தியகாலம் 49 - 56
12. திருவடிக்கிரகுகல் 57 - 69
13. திருவடிக்கன்பு 70 - 79
14. சிவஞானம் 80 - 85
15. தெரிசனம் 86 - 98
16. ஞானோபதேசம் 99-109
17. பத்திவிராக்கியம் 110
18. பூசை 111-112
19. அடியார் 113-115
20. சுதந்திரமின்மை 116-117
21. அநுபூதி 118-121
22. சிவயோகம் 122-133
23. மனோவயசமாதி 134-135
24. அத்தூவிதமௌனம் 136-141
25. முத்தி 142-150

பக்கம்.

அரும்பதவுரை 95-208

பிழைதிருத்தம் 209

ஸ்தவஅகராதி 210

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி 211-212

அருணகிரிநாதசுவாமிகள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

அருணகிரிநாதசுவாமிகள் ஏறக்குறைய இற்றைக்கு நானூறு வருடங்களுக்கு முன்னே (பிரபுடதேவராயர் II காலத்திலே) திருவண்ணாமலையிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளினார்.

இளமைப்பருவத்திற் சிற்றின்பவிஷயத்திலே உழன்று, அதனால் வறுமை பிணி முதலியன அடைந்து மிகத் துன்புறுமபோது, முன்னோத தவப்பேற்றால் முருகக்கடவுள் குருவடிவங்கொண்டு தோன்றித், தமது திருவடிகளை அவர்சிரசின்மேற் சூட்டி, ஜெபமாலையும் ஒன்று கொடுத்துப், பிரபஞ்சவிஷயங்களாற் சஞ்சலமுறு வண்ணம், மன வாக்குகளுக்கு எட்டாததாய், மெய்ஞ்ஞானியர்களாலும் உணர்தற்கரியதான “சும்மா இரு சொல்லற” என்னும் மௌனோபதேசத்தையுஞ்செய்தருளித், திருப்புகழ் எனப் பெயரிய சந்தப் பாவினைப் பாடுந் திறத்தையுங் கொடுத்தருளினார்.

இவ்வாறு மெய்ஞ்ஞான உபதேசம்பெற்ற அருணகிரிநாதசுவாமிகள் பின்னர்த் திருவண்ணாமலையினின்றும் நீங்கித் தெற்கே யுள்ள சிவஸ்தலந்தோறும் முருகக்கடவுளுடைய திருப்புகழ்களைப் பாடிக்கொண்டு வந்து, திரிசிராப்பள்ளிக்கடுத்த வயலூர் என்னும் சேஷத்திரத்தை அடைந்தனர். திருவண்ணாமலையில் அதுக்கிரகித்த முருகக்கடவுள் பின்னர் வயலூரிலும் அவரைத் தடுத்தாட்கொண்டு, தமது திருவடியைப் பின்னுஞ் சூட்டித் “திருப்புகழை விருப்பொடு நித்தமும் உரைத்தி” எனக் கட்டளையிட்டருளினார். அருணகிரிநாதசுவாமிகளுக்கு வயலூரின்மீதிருந்த பற்றுக்கு அளவுகிடையாது. முருகக்கடவுளின் கட்டளைப்படி வேறு தலங்களிற் பாடிய திருப்புகழ்ப்பாடல்களிலும் “வயலூரா” என மறவாது துதிப்பர். வயலூரிற்றங்கியிருந்த சுவாமிகளுக்கு முன்னர் முருகக்கடவுள் ஓர் அற்புதக்கோலத்தோடு தோன்றி “நாம் உறைதரு பருப்பதம் திருவிராலிமலை, ஆண்டுவருதி” எனக் கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார். முருகக்கடவுளின் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு விராலிமலைக்குச் சென்று அவரைத் தரிசனஞ்செய்து மனங்கசிந்துருகித் துதித்து சிலநாள் அங்கே வதிந்திருந்து, பின்னர் பழனிமலைக்குச் சென்றனர். பழனிமலையிலிருக்கும்போது சுவாமிகளுக்கு ஓர் அரிய நண்பர் கிடைத்தனர். அவரார் கவிசை.

அவரைக் கலிசைச்சேவகன் என்றும் காவேரிச்சேவகன் என்றும் நமது சுவாமிகள் கூறுவர். இக்கலிசைச் சேவகனார் சுவாமிகளாலே பாராட்டப்பட்டிருத்தலின், முருகக்கடவுளிடத்தில் அவருக்கிருந்த பததி அளவிடற்கரியது என்பது பெறப்படும். முருகக்கடவுளைப் பழனியிலிருந்த திருக்கோலத்தோடு தரிசிக்கவேண்டி, கலிசைச் சேவகனார் “வீரை” என்னுந் தலத்திலே கோயிலொன்று கட்டு வித்துப் பழனிநாதர்போலத் திருவுருவும் ஒன்று சமைத்து அம் முர்த்தியை வழிபடுவாராயினார்.

அப்பால் நமது சுவாமிகள் பழனியினின்றும் புறப்பட்டுக் கீழ்த்திசையிலுள்ள கொடுங்குன்றம் முதலிய தலங்களையும், தென் திசையிலுள்ள திருச்செந்தூர் முதலிய தலங்களையும், சுழநாட்டுத் தலங்களையுந் தரிசனஞ்செய்து துதித்துப், பின்னும் வடதிசை நோக்கித் திரும்பிப் பல தலங்களையும் பாடித் துதித்து, வடக்கே காஞ்சீபுரம் திருத்தணிகை வள்ளிமலை காளாததி ஸ்ரீசைலம் காசி முதலிய தலங்களுக்குத் திருப்புகழ் பாடியபின் மீண்டு திருவண்ணாமலைக்கு வந்துசேர்ந்தனர்.

இலக்கண இலக்கியம் நன்கு கற்றவராகிய வில்லிபுத்தூரருக்கும் சுவாமிகளுக்கும் ஒருமுறை வாதமுண்டாயிற்றென்றும், அப்போது சுவாமிகளால் ஆசகவியாகக் கந்தரந்தாதி என்னும் நூல் பாடப்பட்டது என்றும், அந்நூலுக்கு அவ்வில்லிபுத்தூரரே உரை செய்துவந்தனரென்றும், அதில் “திததத்தத்” என்று தொடங்குஞ் செய்யுளுக்கு வில்லிபுத்தூர் உரைகூறமாட்டாது திகைத்துத் தோல்வியுற்றனரென்றும், அதற்குச் சுவாமிகளே உரையருளிச் செய்தனரென்றும், ஏனைய செய்யுள்களுக்கும் வில்லிபுத்தூரரே உரைசெய்துமுடித்தனரென்றும் ஆன்றோர் கூறுப.

அருணகிரிநாதசுவாமிகளோடு வாதஞ்செய்தவர் வேறும் ஒருவருண்டு, அவர்பெயர் சம்பந்தாண்டார். அவருக்கும் இவருக்கும் வாதமுண்டானபோது இவ்விருவரிலே தாம் உபாசிக்கும் முர்த்தியை இச்சபையில் வரவழைப்பவர் எவரோ அவரே வென்றவராவா என அரசன் கூற, சம்பந்தாண்டார் தம் உபாசனாதேவியாகிய பார்வதியாரை வரவழைக்கிறேன் என்றார். நமது சுவாமிகள் தம் உபாசனாமுர்த்தியாகிய முருகக்கடவுளை வரவழைக்கிறேன் என்றனர். தேவியார் வந்து தோற்றமையாற் சம்பந்தாண்டார் அபசய மடைந்தார். முருகக்கடவுள் அரசசபையில் வந்து தோன்றிக் காட்சிகொடுக்க நமது சுவாமிகள் வெற்றியடைந்தார். மேற்கூறிய வையெல்லாம் திருப்புகழ்ப் பாடல்களினாலுந் தெரிகின்றன.

அபசயமடைந்த சம்பந்தாண்டார் யாதேனும் ஒரு சூழ்ச்சி யாலாவது வெல்லக் கருதித் தேவுலகத்துள்ள பாரிசாதமலரைக் கொண்டு வரக்கூடுமோ என வினாவ, நமது சுவாமிகள் நான் கொண்டு வருவேன் என்று சொல்லித் தம்முடலை அருணைக் கோபுரத்துட் கிடக்கவிட்டு, ஒரு கிளியுருவெடுத்துத் தேவுலகஞ் சென்று பாரி சாதமலர்கொண்டு மீண்டனர். இவர் மீண்டவருமுன், “அருணகிரி நாதா இறந்தனர், அவர் உடல் திருவருணைக்கோபுரத்தின்கண் கிடக்கின்றது” என அரசனுக்கறிவித்து, அவர்திருமேனியைச் சம்பந்தாண்டார தகிப்பித்து விட்டனரென்றும், பின்னர் இதனை யறிந்த சுவாமிகள் கிளிவடிவமாகவே முருகக்கடவுள்மாட்டு அமர் ந்து விட்டனரென்றும் ஆன்றோர் கூறுவர்.

சுவாமிகள் கிளிவடிவமாயிருந்தே கந்தரதுபூதி என்னும் நூலையும் இயற்றினரென்ப. இவா இயற்றிய வேறு நூல்கள் கந்த ரலங்காரம் திருவகுப்பு உடற்குற்றுவண்ணம் என்பன. இந்நூல களின் பெருமையை நம்மால் அளவிடமுடியாது.

இவரது வாக்கின்பிரபாவத்துக்கு,

வாக்கிற் கருணகிரி வாதலு ரார்கனில்
தாக்கிற் றிருஞான சம்பந்தர்—நோக்கிற்
நக்கீர தேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனார்
சொற்குறுதிக் கப்பரெனச் சொல்.

என்னும் ஆன்றோர் செய்யுளும், பொருளமைப்பின் சிறப்புக்கு,

ஐயா அருணகிரி அப்பா உணைப்போல
மெய்யாக ஓர்சொல் விளம்பினர்யார்—வையகத்தோர்
சாற்றரிதென் றேசற்றார் தன்னையாய் முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டி னான்.

அறிவை யறிவதுவே யாகும் பொருளென்
றுறுதிகொன்ன வண்மையினை யோருநா ளெந்நாளோ,
கந்தரது பூதிபெற்றுக் கந்தரது பூதிகொற்ற
எந்தையரு ணடி யிருக்குநா ளெந்நாளோ.

எனத் தாயுமானசுவாமிகள் சொற்ற செய்யுள்களும், தக்கசான்றும்.

சுவாமிகள் அருளிய திருப்புகழ்ப் பாசரங்களின் தொகை பதி னூறாயிரம் என்பது ஆன்றோர் துணிபு.

அவரைக் கலிசைச்சேவகன் என்றும் காவேரிச்சேவகன் என்றும் நமது சுவாமிகள் கூறுவர். இக்கலிசைச் சேவகனார் சுவாமிகளாலே பாராட்டப்பட்டிருத்தலின், முருகக்கடவுளிடத்தில் அவருக்கிருந்த பத்தி அளவிடற்கரியது எனபது பெறப்படும். முருகக்கடவுளைப் பழனியிலிருந்த திருக்கோலத்தோடு தரிசிக்கவேண்டி, கலிசைச் சேவகனார் “வீரை” என்னுந் தலத்திலே கோயிலொன்று கட்டு வித்துப் பழனிநாதர்போலத் திருவுருவும் ஒன்று சமைத்து அம் முர்த்தியை வழிபடுவாராயினர்.

அப்பால நமது சுவாமிகள் பழனியினின்றும் புறப்பட்டுக் கீழ்த்திசையிலுள்ள கொடுங்குன்றம் முதலிய தலங்களையும், தென் திசையிலுள்ள திருச்செந்தூர் முதலிய தலங்களையும், சுழந்தாடிக் தலங்களையும் தரிசனஞ்செய்து துதித்துப், பின்னும் வடதிசை நோக்கித் திருமடிக் பல தலங்களையும் பாடித் துதித்து, வடக்கே காஞ்சீபுரம் திருத்தணிகை வள்ளிமலை காளாததி ஸ்ரீசைலம் காசி முதலிய தலங்களுக்குத் திருப்புகழ் பாடியபின் மீண்டு திருவண்ணாமலைக்கு வந்துசேர்ந்தனர்.

இலக்கண இலக்கியம்நன்கு கற்றவராகிய வில்லிபுத்தூரருக்கு சுவாமிகளுக்கும் ஒருமுறை வாதமுண்டாயிற்றென்றும், அப்போது சுவாமிகளால் ஆசகவியாகக் கருதாநதாதி என்னும் நூல் பாடப்பட்டது என்றும், அந்நூலுக்கு அவ்வில்லிபுத்தூரரே உரை செய்துவந்தனரென்றும், அதில் “தித்தத்தத” என்று தொடங்குஞ் செய்யுளுக்கு வில்லிபுத்தூர் உரைகூறமாட்டாது திகைத்துத் தோல்வியுற்றனரென்றும், அதற்குச் சுவாமிகளே உரையருளிச் செய்தனரென்றும், ஏனைய செய்யுள்களுக்கும் வில்லிபுத்தூரரே உரைசெய்துமுடித்தனரென்றும் ஆன்றோர் கூறுப.

அருணகிரிநாதசுவாமிகளோடு வாதஞ்செய்தவா வேறும் ஒருவருண்டு, அவாபெயர் சம்பந்தாண்டார். அவருக்கும் இவருக்கும் வாதமுண்டானபோது இவ்விருவரிலே தாம் உபாசிக்கும் மூர்தியை இச்சபையில் வரவழைப்பவர் எவரோ அவரே வென்றவராவர் என அரசன் கூற, சம்பந்தாண்டார் தம் உபாசனாதேவியாகிய பார்வதியாரை வரவழைக்கிறேன் என்றார். நமது சுவாமிகள் தம் உபாசனாமூர்த்தியாகிய முருகக்கடவுளை வரவழைக்கிறேன் என்றனர். தேவியார் வந்து தோற்றமையாற் சம்பந்தாண்டார் அபசய மடைந்தார். முருகக்கடவுள் அரசசபையில் வந்து தோன்றிக் காட்சிகொடுக்க நமது சுவாமிகள் வெற்றியடைந்தார். மேற்கூறிய வையெல்லாம் திருப்புகழ்ப் பாடல்களினாலுந் தெரிகின்றன.

அபசயமடைந்த சம்பந்தாண்டார் யாதேனும் ஒரு சூழ்ச்சி யாலாவது வெல்லக் கருதித் தேவுலகத்துள்ள பாரிசாதமலரைக் கொண்டு வரக்கூடுமோ என வினாவ, நமது சுவாமிகள் நான் கொண்டு வருவேன் என்று சொல்லித் தம்முடலை அருணைக் கோபுரத்துட் கிடக்கவிட்டு, ஒரு கிளியுருவெடுத்துத் தேவுலகஞ் சென்று பாரி சாதமலர்கொண்டு மீண்டனர். இவர் மீண்டுவருமுன், “அருணகிரி நாதா இறந்தனர், அவர் உடல் திருவருணைக்கோபுரத்தின்கண் கிடக்கின்றது” என அரசனுக்கறிவித்து, அவர்திருமேனியைச் சம்பந்தாண்டார தகிப்பித்துவிட்டனரென்றும், பின்னர் இதனை யறிந்த சுவாமிகள் கிளிவடிவமாகவே முருகக்கடவுள்மாட்டு அமர் நுள்ளிட்டனரென்றும் ஆன்றோர் கூறுவர்.

சுவாமிகள் கிளிவடிவமாயிருந்தே கந்தரதுபூதி என்னும் நூலையும் இயற்றினரென்ப. இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள் கந்த ரலங்காரம் திருவகுப்பு உடற்கூற்றுவண்ணம் என்பன. இந்நூல களின் பெருமையை நம்மால் அளவிடமுடியாது.

இவரது வாக்கின்பிரபாவத்துக்கு,

வாக்கிற் கருணகிரி வாதலு ரார்கனிலில்
தாக்கிற் றிருஞான சம்பந்தர்—நோக்கிற்
நக்கிர தேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனார்
சொற்குறுதிக் கப்பரெனச் சொல்.

என்னும் ஆன்றோர் செய்யுளும், பொருளமைப்பின் சிறப்புக்கு,

ஐயா அருணகிரி அப்பா உனைப்போல
மெய்யாக ஓர்சொல் விளம்பினாயார்—வையகத்தோர்
சாற்றரிதென் நேசற்றார் தன்னையாய் முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டி னான்.

அறிவை யறிவதுவே யாகும் பொருளென்
றுறுதிசொன்ன வுண்மையினை யோருநா ளெந்நாளோ.

கந்தரது பூதிபெற்றுக் கந்தரது பூதிசொற்ற
எந்தையரு ணடி யிருக்குநா ளெந்நாளோ.

எனத் தாயுமானசுவாமிகள் சொற்ற செய்யுள்களும், தக்கசான்றும்.

சுவாமிகள் அருளிய திருப்புகழ்ப் பாசுரங்களின் தொகை பதி னூறாயிரம் என்பது ஆன்றோர் துணிபு.

திருப்புகழ்ச் சிறப்பு.

நூற்சிறப்பு.

வேதம்வேண் டாஞ்சகல வித்தைவேண் டாங்கீத
நாதம்வேண் டாம்ஞான நூல்வேண்டாம்—ஆதி
குருப்புகழை மேலுகின்ற கொற்றவன்றாள் போற்றுந்
திருப்புகழைக் கேளீர் தினம்.

நூற்பயன்.

ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எந்நாளும்
வானம் அரசாள் வரம்பெறலாம்—மோனனி
டேறலாம் யானைக் கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார்க் காமேயிக் கூறு.

ஆறுமுகந் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றாமவன்
ஏறுமயில் தோன்று மெழில்தோன்றும்—சீறிவரு
ஞரன் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழுத்தினோர் பால்.

ஓராறு மாமுகனும் உச்சதமெயஞ் ஞானகுண
பேரா லருணகிரி பேருலகில்—சீராரும்
தோத்திரம தாகத் துதிக்குந் திருப்புகழை
ஏத்தினவ ரீடேறு வார்.

அருணகிரி நாதர்பதி னாறு யிரமென்
றுரைசெய் திருப்புகழை யோதீர்—பரகதிக்கல்
தேணி யருட்கடலுக் கீகற்ற மனத்தளர்ச்சிக்
காணி பிறவிக் கரம்.

திருப்புகழைக் கற்கத் திருப்புகழைக் கேட்கத்
திருப்புகழை நித்தஞ் செபிக்கத்—திருப்புகழை
அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தாகுமே கூற்றாவென்று
கொர்ச்சிக்க லாமே கெட.

முருகக்கடவுள் துதி.

ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே
சுசுருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
சூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
சூன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரரைவ தைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியரு னாசல மமர்ந்தபெரு மாளே.

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

விநாயகக்கடவுள்.

துதி.

1. தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன தனதான.

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்,
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ!
கற்பக! மென,வினை கடிதேகும்;
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்,
மற்பொரு திரள்புய மதயானை,
மத்தள வயிறனை, உத்தமி புதல்வனை,
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே.
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே!
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த அதிதிரா!
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடம்
அப்புன மதனிலை யிபமாகி,
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமுஞ் பெருமானே! (க)

திருப்புகழ்.

2. தந்தனத் தானதனத் தனதான.

உம்பர்தருத் தேனுமணிக்	கசிவாகி,
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்	துணர்வூறி,
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்,
என்றனுயிர்க் காதரவுற்	றருள்வாயே;
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே!
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே!
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே!
ஐந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமானே! (2)

முருகக்கடவுள்.

I. அதி. 168

3. தனன தனதனன தனன தனதனன
தனன தனதனன தனதான.

கடலை பொரியவரை பலக நிகழைநுகர்	
கடின குடவுதர,	விபரீத
கரட தடமுமத, நளின சிறுநயன,	
கரிணி முகவரது	துணைவோனே!
வடவ ரையின்முகடு அதிர, வொருநொடியில்	
வலம்வ ருமாகத	மயில்வீரர்!
மகப திதருசுதை, குறமி னொடிருவரு,	
மருவு சரசவித	மணவாளர்!
ஆடல சுரர்களுக்குல முழுது மடிய,வுய	
ரமரர் சிறையைவிட,	எழில்மீறும்
அருண கிரணவொளி பொளிநு மயிலைவிடு,	
மரக ரசரவண	பவநீலாலர்!
படல வடுபதியை யிதழி யணிசுடில	
பசுப தி,வரநதி,	அழகான
பழநி மலை,யருள்செய் மழலை மொழிமதலை,	
பழநி மலையில்வரு,	பெருமானே! (க)

துதி

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதன.

அரகர சிவனரி அயனிவர் பரவிமு

னறுமுக சரவண

பவனேயென்

றதுதின மொழிதர, அசுரர்கள் கெட,அயி

லனலென எழவிடு

மதிவீரா!

பரிபுர கமலம் தடியினை, யடியவ

ருளமதி லுறவருள்,

முருகேசா!

பகவதி வரைமகள் உமைதர வருகுக!

பரமன திருசெவி

களிகூர

உரைசெயு மொருமொழி, பிரணவ முடிவதை,

உரைதரு குருபர!

வுயர்வாய

உலகம் னலகில வுயிர்களு, மிமையவ

ரவர்களு, முறுவர

முரிவோரும்,

பரவிமு னறுதின மனமகிழ் வுறவணி

பணிதிகழ் தணிகையி

லுறைவோனே!

பகர்தரு குறமகள் தருவமை வனிதையு

மிருபுடை யுறவரு

பெருமானே! (உ)

5. தனதனன தான தனதனன தான
தனதனன தானத் தனதான.

திருமகளு லாவு மிருபுயமு ராரி

திருமருக நாமப்

பெருமாள்காண்,

செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்

தெரிதருகு மாரப்

பெருமாள்காண்,

மருவுமடி யார்கள் மனதில்வினே யாடு

மரகதம் யூரப்

பெருமாள்காண்,

மணிதளம் வீசி யணியருவி சூழ

மருவுகதிர் சரமப்

பெருமாள்காண்,

அருவரைதன் நீறு படஅசுரர் மாள

அமர்பொருத வீரப்

பெருமாள்காண்,

அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி

அமலர்குரு நாதப்

பெருமாள்காண்,

இருவினையி லாத தருவினைவி டாத

இமையவர்கு லேசப்

பெருமாள்காண்,

இல்குசிலை வேடா கொடியினதி பார

இருதனவி நோதப்

பெருமானே! (ங்)

6. தனனதன தான தனனதன தான

590

தனனதன தானத

தனதானு.

கனகசபை மேவு மெனதுகுரு நாத

கருணைமுரு கேசப்

பெருமாள்காண்,

கனகநிற வேத னபயமிட மோது

கரகமல சோதிப்

பெருமாள்காண்,

வினவுமடி யாரை மருவிவினை யாடு

விரகுரசு மோகப்

பெருமாள்காண்,

விதிமுரிவர் தேவ ரருணகிரி நாதர்,

விமலசர சோதிப்

பெருமாள்காண்,

சனகிமண வாளன் மருகனென வேத

சதமகிழ்கு மாரப்

பெருமாள்காண்,

சரணசிவ காமி யிரணகுல காரி

தருமுருக நாமப்

பெருமாள்காண்,

இனிதுவன மேவு மமிர்தகுற மாதொ

டியல்பரவு காதற்

பெருமாள்காண்,

இணையிலிப தோகை மதியின்மக ளோடு

மியல்புலியுர் வாழ்பொற்

பெருமானே. (ச)

7. தான தானன தனன தனதன

741

~~741~~ தான தானன தனன தனதன

தான தானன தனன தனதன தந்தான.

காணெ னாதது உருவோ டருவது,

பேசொ னாதது உரையே தருவது,

காணு நான்மறை முடிவாய் நிறைவது, பஞ்சபூதக்

காய பாசம தனிலே யுறைவது,

மாய மாயுட லறியா வகையது,

காய மானவ ரெதிரே யவரென

வந்துபேசிப்

பேனெ னாதது, வெளியேய் ஒளியது,
 மாய னாய னறியா வகையது,
 பேத பேதமொ டிலகாய் வளர்வது, விர்துநாதப்
 பேரு மாய்,கலை யறிவாய், துரியவ
 தீத மானது, வினையேன் முடிதவ
 பேறு மா,யருள் நிறைவாய் வினாவது, ஒன்றுநீயே;
 வீனெ னாதென அமையா தசுரரை
 தூறி யேயுயிர் நமனீ கொளுவென
 வேல்க டாவிய கரனே! யுமைமுலை யுண்டகோவே!
 வேத நான்முக மறையோ னெடும்கிளை
 யாடி யேகுடு மியிலே காமொடு
 வீற மோதின மறவா! குறவர்கு றிஞ்சியூடே
 சேனெ னையிடு மிதண்மே லரிவையை
 மேவி யேமயல் கொளலீ லைகள்செய்து
 சேர நாடிய திருடா! அருடரு கந்தவேளே!
 சேரொ னாவகை வெளியே திரியுமெய்ஞ்
 ஞான யோகிக ஞானமே யுறைதரு
 தேவ னூர்வரு குமரா! வமரர்கள் ஈம்பிரானே! (௫)

II. அருள்வேண்டல்.

8. தனனதந்த ததததத தந்த
 தனனதந்த ததததத தந்த
 தனனதந்த ததததத தந்த தனதான.

கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள்
 வயிறிருந்து முற்றிப்ப யின்று
 கடையிலவந்து தித்துக்கு முந்தை வடிவாகிக்,
 கழுவியங்கெடுத்துச்சு ரந்த
 முலையருந்து விக்கக்கி டந்து
 கதறியங்கை கொட்டித்த வழந்து நடமாடி,
 அரைவடங்கள் கட்டிச்சு தங்கை
 யிடுகுதம்பை பொற்சுட்டி தண்டை
 அவையணிந்து முற்றிக்கி ளர்ந்து வயதேறி,

தூரியநிலை யேகண்ட முத்தரித யாகமல
 மதனில்வினே யானின்ற அற்புதசு போதசுக
 சுயபடிக மாவின்ப பத்மபத மேஅடைய உணராதே,
 கருவிலுரு வேதங்கு சுக்கிலரி தானவளி
 பொரும,அதி லேகொண்ட முக்குணவி பாகநிலை
 கருதவறி யாவஞ்ச கக்கபட மூடி,யுடல் வினை தானே
 கலகமிட வேபொங்கு குப்பைமல வாழ்வுநிஜ
 மெனவுழலு, மாயஞ்செ னித்தகுதை யேஉறுதி
 கருத,சுழ மாயிந்த மட்டைதனை யாளஉன தருள்தாராய்;
 ஒருநியம மேவிண்ட சட்சமய வேத! அடி.
 முடிநடுவு மாயண்ட முட்டைவெளி யாகியுயி
 ருடலுணர்வ தாயெங்கு முற்பனம தாகஅம ருளவோனே!
 உததரிச மாயின்ப புத்தமிந்த போகசுக
 முதவுமம லாநந்த! சத்திகர! மேவுணர
 வருபிரண வாமந்த்ர கர்த்தவிய மாகவரு குருநாதா!
 பருதிகதி ரேகொஞ்ச நற்சரண னுபுரம
 தசையநிறை பேரண்ட மொக்கநட மாடுகன
 பத!கெருவி தா! துங்க வெற்றிமயி லேறுமொரு திறலோனே!
 பணியுமடி யார்சின்தை மெய்ப்பொருள தாகநலில்
 சரவணப வாவொன்று வற்கரமு மாகிவளர்
 பழநிமலை மேனின்ற சுப்ரமணி யா!வமார் பெருமானே! (ந.)

11. தாத்தன தத்தன தானன தானன
 291 தாத்தன தத்தன தானன தானன
 தாத்தன தத்தன தானன தானன தனதான.

தாக்கம ருக்கொரு சாரையை, வேறொரு
 சாஷிய றப்பசி யாறியை, நீறிடு
 சாஸ்த்ரவ ழிக்கதி தூரனை, வேர்விழு தவழுழ்கும்
 தாற்பர்ய மற்றுழல் பாவியை, நாவலர்
 போற்பரி வற்றுனை யேகரு தாதிகல்
 சாற்றுத மிழக்குரை ஞானியை, நாள்வரை தடுமாறிப்
 போக்கிட மற்றவ்ரு தாவனை, ஞானிகள்
 போற்றுத லற்றது ரோகியை, மாமருள்
 பூத்தம வுதத்ரய ஸ்ரீயை, நேரிய புலையேனைப்,

போக்கிவி டக்கட னோ? நர கோகதி?
 போய்ப்பெறு கைக்கிலை யோகதி? யானது
 போசசுடா வஜ்ரவை வேலமயி லா! அருள் புரிவாயே
 மூக்கறை மட்டைம காபல காரணி,
 சூர்ப்பன கைப்படு மூளியு தாசனி
 மூர்க்குரு லத்திவி பீஷணர் சோதரி முழுமோடி,
 மூத்தவ ரக்கனி ராவண னோடியல்
 பேற்றிவி டக், கம லாலய சீதையை,
 மோட்டன்வ னைத்தொரு தேர்மிசை யேகொடு முகிலேபோய்,
 மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்படை
 வீட்டிலி ருத்திய நா, ளவன் வேரற
 மார்க்கமு டித்தவி லாளிகள் நாயகன் மருகோனே!
 வாச்சியு மத்தன-பேரிசை, போல்மறை
 வாழ்த்த, ம லர்க்கமு நீர்தரு நீள்களை
 வாய்த்த, தி ருத்தணி மாமலை மேவிய பெருமாளே! (ச)

✓ 12. தான தந்தன தானுன தானன
 126 தான தந்தன தானுன தானன
 தான தந்தன தானுன தானன தனதான.

நாத விற்கு லாதி! ந மோநம,
 வேத மந்த்ரசொ ரூபா! ந மோநம,
 ஞான பண்டித ஸாமீ! ந மோநம, வெருகோடி
 நாம சம்புகு மாரா! ந மோநம,
 போக அந்தரி பாலா! ந மோநம,
 நாக பந்தம யூரா! ந மோநம, பரஞரர்
 சேத தண்டவி நோதா! ந மோநம,
 தே கிண்கணி பாதா! ந மோநம,
 தீர சம்பரம வீரா! ந மோநம, கிரிராஜ!
 தீப மங்கள ஜோதி! ந மோநம,
 தூய அம்பல லீலா! ந மோநம,
 தேவ குஞ்சரி பாகா! ந மோநம, அருள்தாராய்;
 நத லும்பல கோலால பூஜையும்
 ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
 நர முங்குரு சீர்பாத சேவையு மறவாத,

அருள்வேண்டல்.

ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்விளை
 சோழ மண்டல மீதேம னோகர!
 ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக! வயலூரா!
 ஆத ரம்பயி லாருரர் தோழமை
 சோதல் கொண்டவ ரோடேழு னுளினில்
 ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி,
 ஆதி யந்தவு லாவாச பாடிய
 சேரர் கொங்குவை காலூர னுடதில்
 ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே! (டு)

13. தனதன தானுன தானன தனதன தானுன தானன
 தனதன தானுன தானன தனதான.

சரவண சாதா'ந மோநம, கருணைய தீதா'ந மோநம,
 சததள பாதா'ந மோநம, அபிராம!
 தருணக! திரா'ந மோநம, *நிருப!மர் வீரா'ந மோநம,
 சமதள லூரா'ந மோநம, சகதிச!
 பரமசொ ரூபா'ந மோநம, சரர்பதி பூபா'ந மோநம,
 பரிமள நீபா'ந மோநம, உமைகாளி
 பகவதி பாலா'ந மோநம, இகபர மூலா'ந மோநம,
 பவுருஷ சீலா'ந மோநம, அருள்தாராய்;
 இரவியு மாகாச பூமியும் விரவிய தூளேற, வானவ
 ரெவர்களு மீடேற, ஏழ்கடல் முறையோவென்
 றிடாபட, மாமேரு பூதர மிடிபட வேதா,னி சாசர
 ரிகல்கெட, மாவேக நீடயில் விடுவோனே!
 மரகத ஆகார ஆயனு மிரணிய ஆகார வேதனும்
 வசுவெனு மாகார ஈசனு மடிபேண,
 மயிலுறை வாழ்வே!வி நாயக மலையுறை வேலா!ம கீதர!
 வனசர ராதார மாகிய பெருமானே! (சு)

14. தானதனத தனதனன தனதான.
 தனதான

நனமிகுத துளபிறவி யனுமாதே,
 யானுமுனக் கடிமையென, வகையாக

* "நிருபமல்வீரா" என்றும் பாடம்.

ஞானஅருட் டனையருளி,	வினைதீர
நாணமகற் றியகருணை	புரிவாயே;
தானதவத் தினின்மிகுதி	பெறுவோனே!
சாரதியுத் தமிழுணைவ	முருகோனே!
ஆனதிருப் பதிகமரு	ளிளையோனே!
ஆறுதிருப் பதியில்வளர்	பெருமானே! (எ)

15. தனன தத்தன தாத்தன தனதான
1286 தனன தத்தன தாத்தன தனதான.

சமய பத்திவ்ரு தாத்தனை	நினையாதே,
சரண பத்மசி வார்ச்சனை	தனைநாடி
அலைமய, சற்குரு சாத்திர	மொழிநூலால்
அருளெ னக்கினி மேற்றுணை	தருவாயே.
உமைமு லைத்தரு பாற்கொடு	அருள்கூறி,
உரிய மெய்த்தவ மாக்கிநல்	உபதேசத்
தமிழ்த னைக்கரை காட்டிய	திறலோனே!
சமண ரைக்கழு வேற்றிய	பெருமாளே! (அ)

III. பிரபஞ்சவெறுப்பு.

16. தனனதன தான தந்த தனதான.
139

உலகபசு பாச தொந்த	மதுவான,
உறவுகளை தாயர் தந்தை	மனைபாலர்,
மலசலசு வாச சஞ்ச	லமதாலென்,
மதிநிலைகெ டாம லுன்ற	னருள்தாராய்.
சலமறுகு பூனை தும்பை	யணிசேயே!
சரவணப வா!மு குந்தன்	மருகோனே!
பலகலைசி வாக மங்கள்	பயில்வோனே!
பழரிமலை வாழ வந்த	பெருமானே! (க)

பிரபஞ்சவெறுப்பு.

17. தனத்த தத்த தனதான
தனத்த தத்த தனதான.

மனைமக்கள் சுற்ற	மெனுமாயா
வலையக்க டக்க	அறியாதே,
வினையிற்செ ருக்கி	யடிநாயேன்
விழலுக்கி றைத்து	விடலாமோ!
சுனையைக்க லக்கி	வினையாடு
சொருபக்கு றத்தி	மணவாளா!
தினநற்ச ரித்ர	முளதேவர்
சிறைவெட்டி விட்ட	பெருமானே!

18. தானதன தத்ததான தானதன தத்ததான
தானதன தத்ததான தனதான.

குட்டமீனே வாதமொடு பித்தமூல
நீள்குளிர்வெ துப்புவேறு முளநோய்கள்
நேருறுபு முக்கள்கூடு, நான்முகனெடுத்தவீடு,
நீடியவி ரத்தமூனே தசைதோல்சீ
பாரியந வத்துவார நாறுமும் லத்திலாறு
பாய்பிணியி யற்றுபாவை, நரிநாய்பேய்
பாறொடுக முக்கள்கூகை தாமிவைபு சிப்பதான
பாழுடலெடுத்துவிணில் உழல்வேனோ?
நாரணிய றத்தினுரி ஆறுசம யத்திபூத
நாயகரி டத்துகாமி மகமாயி,
நாடகந டத்திகோல நீலவரு ணத்திவேத
நாயகியு மைசசிரீலி திரிசூலி,
வாரணிமு லைச்சிஞான பூரணிக லைச்சிநாக
வாணுதல ளித்தவீர மயிலோனே!
மாடமதில் முத்துமேடை கோபுரம ணத்தசோலை
வாகுளகு றட்டிமேவு பெருமானே! (௩)

ஞானஅருட் டனையருள்,	வன்னதர
நாணமகற் றியகருணை	புரிவாயே;
தானதவத் தினின்மிகுதி	பெறுவோனே!
சாரதியுத் தமிழுணைவ	முருகோனே!
ஆனதிருப் பதிகமரு	ளினையோனே!
ஆறுதிருப் பதியில்வளர்	பெருமானே! (எ

15. தனன தத்தன தாத்தன தனதான
1286 தனன தத்தன தாத்தன தனதான.

சமய பத்திவ்ரு தாத்தனை	நினையாதே,
சரண பத்மசி வார்ச்சுணை	தனைநாடி.
அமைய, சற்குரு சாத்திர	மொழிநூலால்
அருளெ னக்கனி மேற்றுணை	தருவாயே.
உமைமு லைத்தரு பாற்கொடு	அருள்கூறி,
உரிய மெய்த்தவ மாக்கிரல்	உபதேசத்
தமிழ்த னைக்கரை காட்டிய	திறலோனே!
சமண ரைக்கழு வேற்றிய	பெருமாளே! (அ

III. பிரபஞ்சவெறுப்பு.

16. தனனதன தான தந்த தனதான.
139

உலகபசு பாச தொந்த	மதுவான,
உறவுகிளை தாயர் தந்தை	மனைபாலர்,
மலசலச வாச சஞ்ச	மதாலென்,
மதிநிலைகெ டாம லுன்ற	னருள்தாராய்.
சலமறுகு ளுளை தும்பை	யணிசேயே!
சரவணப வா!மு குந்தன்	மருகோனே!
பலகலைசி வாக மங்கள்	பயில்வோனே!
பழநிமலை வாழ வந்த	பெருமானே! (உ

17. தனத்த தத்த தனதான
1981 தனத்த தத்த தனதான.

மனைமக்கள் சுற்ற	மெனுமாயா
வலையக்க டக்க	அறியாதே,
வினையிற்செ ருக்கி	யடிநாயேன்
விழலுக்கி றைத்து	விடலாமோ!
சுனையைக்க லக்கி	வினையாடு
சொருபக்கு றத்தி	மணவாளா!
தினநற்ச ரித்ர	முளதேவர்
சிறைவெட்டி விட்ட	பெருமானே! (உ)

18. தானதன தத்ததான தானதன தத்ததான
தானதன தத்ததான தனதான.

நீரிழிவு குட்டமீனே வாதமொடு பித்தமூல
நீள்குளிர்வெ துப்புவேறு முளநோய்கள்
நேருறுபு முக்கள்கூடு, நான்முகனெ தெத்தவிடு,
நீடியவி ரத்தமூனே தசைதோல்சீ
பாரியந வத்துவார நாறுமும் லத்திலாறு
பாய்பிணியி யற்றுபாவை, நரிநாய்பேய்
பாறெடுக முக்கள்கூகை தாயிவைபு சிப்பதான
பாழுடலெ தெதுவிணில் உழல்வேனோ?
நாரணிய றத்தினுரி ஆறுசம யத்திபூத
நாயகரி டத்துகாமி மகமாயி,
நாடகந டத்திகோல நீலவரு ணத்திவேத
நாயகியு மைச்சிநீலி திரிசூலி,
வாரணிமு லைச்சிஞான பூரணிக லைச்சிநாக
வாணுதல ளித்தவீர மயிலோனே!
மாடமதில் முத்துமேடை கோபுரம ணத்தசோலை
வாகுளகு றட்டிமேவு பெருமானே! (ஈ)

IV அறிவுறுத்தல்.

19. தந்தானன தானன தாத்தன
 330 தந்தானன தானன தாத்தன
 தந்தானன தானன தாத்தன தனதான.

அந்தோமன மேநம தாக்கையை
 நம்பாதெயி தாகித சூத்திர,
 மம்போருக னாடிய பூட்டிது, இனிமேல்நாம்
 அஞ்சாதமை யா,கிரி யாக்கையை
 பஞ்சாடிய வேலவ னூர்க்கிய
 லங்காகுவம் வா,இனி தாக்கையை ஒழியாமல்
 வந்தோ,மிது வேகதி, யாட்சியு
 மிந்தா,மயில் வாகனர் சீட்டிது,
 வந்தாளுவம் நாமென வீக்கிய சிவரீறும்,
 வந்தேவெகு வாகமை யாட்கொளு
 வந்தார்மத மேதினி மேற்கொள
 மைந்தாகும் ராவெனு மாரபபுய மறவாதே
 திந்தோதிமி தீதத மாத்துடி
 தந்தாதன னாதன தாத்தன
 செம்பூரிகை பேரிகை யார்த்தெழ மறையோத,
 செங்காடென வேவரு மூர்க்கரை
 சங்காரசி காமணி! வேற்கொடு
 திண்டாடிம காமயில் மேற்கொளு முருகோனே!
 இந்தோடிதழ் நாகம காக்கடல
 கங்காளமி னாச்சடை சூட்டிய
 எந்தாதைச தாசிவ கோத்திர னருள்பாலா!
 எண்கூட்டு ளாலநெளவி நோக்கியை
 நன்பூமண மேவிசி ராபபளி
 யென்பாமன மேதினி நோக்கிய பெருமானே! (க)

126 20. தானதன தானத் தனதான, தானதன தானத் தனதான.

மாதர்வச மாயுற் றுழல்வாரும், மாதவமெ னுயற் றிரிவாரும்,
 தீதகல வோதிப பணியாரும், தீநரக மீதிற் றிகழ்வாரே;
 நாதவொளியே! நற் குணசீலா! நாரியிரு வோரைப் புணாவேலா!
 சோதிசிவ ஞானக் குமரேசா! தோயில்கதிர் காமப் பெருமானே!

21. தான தானஞ் தான தானத் தனதான.

1௦31

காதி மோதிவா தாடு நூல்கற்	நிடுவோருங்,
காசு தேடியீ யாமல் வாழப்	பெறுவோரும்,
மாது பாகர்வாழ் வேயெ னுநெக	குருகாரும்,
மாறி லாதமா கால னூர்புக்	கலைவாரே.
நாத ஞபு ¹ மா நாத ராகத்	துறைவோனே!
நாக லோகமீ ரேழு பாருக்	குரியோனே!
தீதி லாதவேல் வீர! சேவற்	கொடியோனே!
தேவ தேவ! தே வாதி தேவப்	பெருமாளே! (௩)

22. தான தத்தன தானன தானன

1149

தான தத்தன தானன தானன

தான தத்தன தானன தானன தனதான.

ஓது வித்தவர் கூலிகொ டாதவர்,
 மாத வர்க்கதி பாதக மானவர்,
 ஊச லிற்கன லாயெரி காளையர், மறைபோர்கள்
 ஊர்த னக்கிட ரேசெயு மேழைகள்,
 ஆர்த னக்குமு தாசின தாரிகள்,
 ஓடி யுத்தம ஞதிய நாடின, நிரவோருக்
 கேது மித்தனை தானமி டாதவர்,
 பூத லத்தினி லோரம தானவர், [ர்கள்,
 ஈசர் விஷ்ணுவை சேவைசெய் வோர்தமை யிகழ்வோ
 வக சித்ததி யானமி லாதவர்,
 மோக முற்றிடு போகித மூறினர்,
 ஈன ரித்தனை பேர்களு மேழ்நர குழல்வாரே;
 தாத தத்தத தாதத தாதத
 தூது துத்துது தூதுது தூதுது
 சாச சசசச சாசச சாசச சசசாச
 தாட டட்டட டாட்ட டாட்ட
 டுடு டுட்டுடு டுடு டுடு
 தாடி டிட்டிடி டிடிடி டிடிடி டிடிடி
 தீதி தித்தி தீதிதி தீதிதி
 தோதி குத்தி கு தோதி கு தோதி கு
 சேகு செக்குகு சேக்குகு சேக்குகு செக்குசேகு

சேயெ னப்பல ராடிட மாகலை
ஆயு முத்தமர் கூறிடும் வாசக!
சேரு சித்திர மாகநி னுடிய

பெருமானே! (ச)

V. விண்ணப்பம்.

657 23. தனதந்த தனதன தனதான.

வேழுமுண்ட விளாகனி	யதுபேரல,
மேனிகொண்டு வியாபக	மயலூறி,
நாளுமிண்டர் கள்போல்மிக	அயாவாகி,
நானுநைந்து விடாதருள்	புரிவாயே.
மாள அன்ற மணீசர்கள்	கழுவேற,
வாதில்வென்ற சிகாமணி!	மயில்வீரா!
காளகண்ட னுமாபதி	தருபாலா!
காசிகங்கை யில்மேவிய	பெருமானே! (க)

191 24. தனதனன தாத்த தனதான.

வசனமிக வேற்றி	மறவாழ்த,
மனதுதுய ராற்றி	லுழலாதே,
இசைபயில்ச டாகூ	ரமதாலே,
யிகபரசெள பாக்ய	மருள்வாயே.
பசுபதிசி வாக்ய	முணர்வோனே!
பழநிமலை வீற்ற	ருளும்வேலா!
அசுரர்களை வாட்டி	மிகவாழ
அமரர்சிறை மீட்ட	பெருமானே! (உ)

611 25. தனதன தனதன தானான தானான
தனதன தனதன தானான தானான
தனதன தனதன தானான தானான தந்ததான.

அவகுண விரகனை வேதாள ரூபனை,
அசடனை மசடனை ஆசார ஈனனை,
அகதியை மறவனை ஆதாளி வாயனை, அஞ்சுபுகழ்

அடைசிய சவடனை மோடாதி மோடனை,
 அழிகரு வழிவரு வீணாதி வீணனை,
 அழுகலை யவிகலை ஆருன ஆணனை, அன்பிலாத
 கவடனை விகடனை நானாவி காரனை,
 வெருளியை வெருவித மூதேவி மூடிய
 கலியனை அலியனை ஆதேச வாழ்வனை, வெம்பிவீழும்
 களியனை, யறிவுரை பேணாத மாதுட
 கசனியை யசனியை மாபாத னாகிய
 கதியிலி தனையடி நாயேனை, யானாவ தெந்தநாளோ?
 மவுலியி லழகிய பாதாள லோகனு,
 மரகத முழுகிய காகோத ராஜனு, [ரும்
 மதுநெறி யுடன்வளர் சோணடர் கோனுட, னும்பர்சே
 மகபதி, புகழ்புலி யூர்வாழு நாயகர்
 மடமயில் மகிழ்வுற வானுடர் கோவென
 மலைமக னுமைதரு வாழ்வே! ம னோகர! மன்றுளாமெம்
 சிவசிவ ஹரஹர தேவா! ந மோநம,
 தெரிசன பரகதி யானாய்ந மோநம, [சேருந்
 திசையினு மிசையினும் வாழ்வே! ந மோநம, செஞ்சொல்
 தினைபுன வனிதைம னாளா! ந மோநம,
 திரிபுர மெரிசெய்த கோவே! ந மோநம,
 ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா! சு ராதிபர் தம்பிரானே! (ந)

76/ 26. தானதான தத்தத்தத் தானதான தத்தத்தத்
 தானதான தத்தத்தத் தனதான.

மாலினுலெ டத்தகந்தல், சோறினுவல் ளர்த்தபொந்தி,
 மாறியாடெ டத்தசின்தை, யநியாய
 மாயையாலெ டத்துமங்கி னேனையா, ள னக்கிரங்கி
 வாரையா! யி னிப்பிறந்து இறவாமல்,
 வேலினுல்வி னைக்கணங்கள் தூளதாள ரித்து, வுன்றன்
 வீடுதாப ரித்த அன்பர் கணமூடே,
 மேவி, யானு னைப்பொல்சின்தை யாகவேக ளித்துகந்த
 வேளையாமெ னப்பரிந்து அருள்வாயே.
 காலினுலெ னப்பரந்த சூர்மாள வெற்றிகொண்ட
 காலபானு சத்தியங்கை முருகோனே!

* “திருதரு கலவிம னாளா” என்றும் பாடம்.

காமபாண மட்டனந்த கோடிமாத ரைப்புணர்ந்த
 காளையேறு கர்த்தனெந்தை யருள்பாலா!
 சேலைநெர்வி ழிக்குறப்பெ ணுசைதோளு றப்புணாரது
 சீரையோது பததரன்பி லுறைவோனே!
 தேவர்மாதா சித்தர்தொண்டர் ஏகவேளு ருக்குகந்த
 சேவல்கேனு சுற்றுகந்த பெருமானே! (ச)

27. தனனதன தானதத தனனதன தானதத்த
 214 தனனதன தானதத்த தனதான.

சீரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
 தவமுறைதி யானம்வைக்க அறியாத
 சடகசட மூடமட்டி, பவவினையி லேசனிதத
 தமிழன், மிடி யாலமயகக முறுவேனோ?
 கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு,
 கயிலைமலை நாதாபெற்ற குமரோனே!
 கடகபுய மீதிரதந மணியணிபொன் மாலைசெச்சை
 கமமூமண மார்கடப்ப மணிவோனே!
 தருணமிதை யா, மிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
 சகலசெல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு,
 தகைமைசிவ ஞானமுத்தி, பாகதியு, நீகொடுத்து
 தவிபுரிய வேணு, நெய்தத வடிவேலா!
 அருணதள பாதபதம மதுரிதமு மேதுதிக்க
 அரியதமிழ் தானளிதத மயில்வீரா!
 அதிசயம நேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
 அழக! திரு வேரகத்தின் முருகோனே! (ரு)

28. தந்ததன தத்ததன தந்ததன தத்ததன
 215 தந்ததன தத்ததன தனதான.

ஐங்கரனை யொத்தமன, மைம்புலம கற்றிவள
 ரந்திபக லற்றரினை, வருள்வாயே;
 அம்புவித னக்குள்வளர் செந்தமிழ்வ முத்தியுனை
 அன்பொடுது திக்கமன மருள்வாயே;

தங்கியத வத்துணர்வு தந்தடிமை முத்திபெற,
 சந்திரவெ ளிக்குவழி யருள்வாயே;
 தண்டிகைக னப்பவுச எண்டிசைம திக்கவளர்
 சம்பர்மவி தத்துடனெ யருள்வாயே;
 மங்கையர்ச கத்தைவெகு இங்கிதமெ னுற்றமன,
 முன்றனைநி னைத்தமைய அருள்வாயே;
 மண்டலிக ரப்பகலும் வந்த,சுப ரகைபுரி
 வந்தணைய, புத்தியினை யருள்வாயே;
 கொங்கிலுயிர் பெற்றுவளர் தென்கரையி லப்பரருள்
 கொண்டிட லுற்றபொரு ளருள்வாயே;
 குஞ்சரமு, கற்கிலைய கந்தனென வெற்றிபெறு
 கொங்கணகி ரிக்குள்வளர் பெருமானே. (சு)

444 29. தானதன தந்த தானதன தந்த
 தானதன தந்த தனதான.

வாதினைய டர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்
 மாயமதொ ழிந்து தெளியேனே;
 மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து
 மாபதம ணிந்து பணியேனே;
 ஆதியொடு மந்த மாகியந லங்கள்
 ஆறுமுக மென்று தெரியேனே;
 ஆனதனி மந்தர் ரூபநிலை கொண்ட
 தாமையி லென்ப தறியேனே;
 நாதமொடு விந்து வானவுடல் கொண்டு
 நானிலம லைந்து திரிவேனே;
 நாகமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு
 நாடியதில் நின்று தொழுகேனே;
 சோதியுணர் கின்ற வாழ்வுசிவ மென்ற
 சோகமது தந்து எனையாள்வாய்;
 சூரர்குலம் வென்று வாகையொடு சென்று
 சோலைமலை நின்ற பெருமானே. (எ)

30. தனதான தத்தன தனதான தத்தன
தனதான தத்தன தனதான

வயிவாத பித்தமொடு களமாலை விப்புருதி
வறள்குலை குட்டமொடு குளிர்தாகம்
மலிரீரி ழிச்சல்பெரு வயிறீளை கக்குகளை
வருநீர டைப்பினுடன் வெகு கோடி
சிலைநோய டைத்தவுடல், புவிமீதெ டத்துழல்கை
தெளியாவெ னக்குமினி முடியாதே;
சிவமார்தி ருப்புகழை எனுனாவி னிற்புகழ்,
சிவஞான சித்திதனை யருள்வாயே.
தொலையாத பத்தியுள திருமால்க ளிக்க,வொரு
சுடர்விச சக்ரமதை யருள்ஞான
துவர்வேணி யப்பன்,மிகு சிவகாமி கர்த்தன்,மிகு
சுகவாரி சித்தனருள் முருகோனே!
அலைகுரன் வெற்புமரி முகனாளை வத்திரனெ
டசுராரி றக்கவிடு மழல்வேலா!
அமுதாச னத்திசுற மடவாள் க ரிப்பெனெடும்
அருணாச லத்திலுறை பெருமாளே! (அ)

31. தந்தான தானதன தானதன தானதன
தந்தான தானதன தானதன தானதன
தந்தான தானதன தானதன தானதன தனதான.

வங்கார மார்பிலணி தாரொடுயர் கோடசைய,
கொந்தார மாலைகுழ லாரமொடு தோள்புரள்,
வண்காதி லோலைகதிர் போலவொளி வீச,இதழ் மலர்போல
மஞ்சாடு சாபநுதல், வாளனைய வேல்கிழிகள்,
கொஞ்சார மோககிளி யாகநகை பேசியுற
வந்தாரை வாருமிரு நீருறவெ னாசமய விடுமாதர்
சங்காளர், சூதுகொலை காரர்,குடி கேடர்,சுழல்
சிங்கார தோளர்,பண ஆசையுளர், சாதியிலர்,
சண்டாளர், சீசியவர் மாயவலை யோட்டியெ னுழலாமல்
சங்கோதை நாதமொடு கூடி,வெகு மாயையிருள்
வெந்தோட, மூலஅழல் வீச,வுப தேசமது
தண்காதி லோதியிரு பாதமலர் சேர,அருள் புரிவாயே

சிங்கார ரூபமயில் வாகனந மோநமென,
 கந்தாகு மாரசிவ தேசிகந மே.நமென,
 சிந்தூர பார்வதிசு தாகரந மோநமென, விருதோதை
 சிந்தான, சோதிகதிர் வேலவந மோநமென,
 கங்காள வேணிகுரு வானவந மோநமென,
 திண்கூர ராழிமலை தூளபடவை வேலைவிடு முருகோனே!
 இங்கே வேதபிர மாவவிழ மோதியொரு
 பெண்காத லோடுவன மீவிவரி நாயகிபை
 யின்பான தேனிரச மார்முலைவி டாதகர மணிமார்பா!
 எண்டோளர் காதல்கொடு காதல்கறி யேபருகு
 செங்காடு மேவிபிர காசமயில் மேலழகொ
 டென்காதல் மாலைமுடி ஆறுமுக வா!வமரர் பெருமானே!(௯)

32. தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
 393 தானதன தானதந்த தனதான.

ஆதிமக மாயியம்பை தேவிசிவ னூர்மகிழ்ந்த
 ஆவுடைய மாதுதந்த குமரேசா!
 ஆதரவ தாய்வருந்தி யாதியரு ணைசரென்று
 ஆளுமுனை யேவணங்க அருள்வாயே.
 பூதமது வானவைந்து பேதமிட வேயலைந்து
 பூரணசி வாகமங்க ளறியாதே,
 பூணுமுலை மாதர்தங்கள் ஆசைவகை யேரினைந்து
 போகமுற வேலிரும்பு மடியேனை,
 நீதயவ தாயிரங்கி நேசவரு ளேபுரிந்து,
 நீதிநெறி யேவிளங்க, வுபதேச
 நேர்மைசிவ னூர்திகழ்ந்த காதிலுரை வேதமந்தர்
 நீலமயி லேறிவந்த வடியேலா!
 ஒதுமறை யாகமஞ்சொல் யோகமது வேபுரிந்து,
 ஊழியுணர் வார்கள்தங்கள் வினைதீர,
 ஊனுமுயி ராய்வளர்ந்து, ஓசையுடன் வாழ்வுதந்த,
 ஊதிமலை மீதுகந்த பெருமானே!(௧0)

33. தனதனன தனதனன தான தந்தனந்
 211 தனதனன தனதனன தான தந்தனந்
 தனதனன தனதனன தான தந்தனந் தனதான.

ஒருவரையு மொருவரறி யாம லுந்திரிந்,
 திருவினையி னிடர்கலியொ டாடி, நொர்துநொந்
 துலையிலிடு மெழுகதென வாடி, முன்செய்வஞ் சனையாலே
 ஒளிபெறவெ யெழுபுமர பாவை துன்றிடுங்
 கயிறுவித மெனமருவி யாடி, விண்பறிந்
 தொளிறுமின லுருவதென வோடி, யங்கம்பெந் திடுவேனைக்
 கருதி,யொரு பரம்பொரு ளீது என்றுள்ள
 செவியினையி னருளியுரு வாகி வந்தஎன்
 கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டு,தண் டருமாமென்
 கருணைபொழி கமலமுக மாறு, மிந்துளந்
 தொடைமகுட முடியு,மொளிர் தூபு ரஞ்சரண்
 கலகலென, மயிலின்மிசை யேறி வந்துகந் தெனையாள்வாய்
 திரிபுரமு மதனுடலும் நீறு கண்டவன்,
 தருணமழ விடையனட ராஜ, நெங்கணுந்
 திகழருண ஈரிசொருப னாகி யந்தமங் * கறியாத
 சிவயநம் நமசிவய கார ணன்,சுரந்
 தமுதமதை யருளியெமை யானு மெந்தைதன்
 திருவுருவின் மகிழெனது தாய்ப யந்திடம் புதல்வோனே
 குருகுகொடி யுடன்மயிலி லேறி மந்தரம்
 புவனகிரி சுழலமறை யாயி ரங்களுந்
 குமரகுரு வெனவலிய சேட னஞ்சவந் திடுவோனே
 குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலம்
 பொலியவொரு சசிமகளொ டேக லந்துதிண்
 குருமலையின் மருவுகுரு நாத! வும்பர்தம் பெருமானே!(க6)

VI நோயற்றவாழ்வு.

- 260 34. தனதன தான தனதன தான
 தனதன தான தனதன

இருமது ரோக முயலகன் வாந்
 மெரிசுண நாகி

விடமேநீ

ரிழிவுவி டாத தலைவலி சோகை
 யெழுகள மாலை யிவையோடே,
 பெருவயி றீளை யெரிசூலை சூலை
 பெருவலி வேறு முளநோய்கள்,
 பிறவிக டோறு மெனைநலி யாத
 படியுன தாள்க ளருள்வாயே;
 வருமொரு கோடி யசுரர்ப் தாதி
 மடியஅ நேக ிசைபாடி
 வருமொரு கால வயிரவ ராட
 வடிசுடர் வேலை விடுவோனே!
 தருநிழல் மீதி லுறைமுகி லூர்தி
 தருதிரு மாதின் மணவாளா!
 சலமிடை பூவி னடுவினில் வீறு
 தணிமலை மேவு பெருமானே! (க)

VII. முறையீடு.

166 35. தனதனை தனதனை தானத் தானத் தனதான.

ஒருபொழுது மிருசரண நேசத் தேவைத் துணரேனே,
 உனதுபழ நிமலையெனு மூரைச் சேவித் தறியேனே,
 பெருபுவியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே,
 பிறவியற நினைகுவனெ னுசைப் பாடைத் தவிரேனே?
 துரிதமிடு நிருதர்புர சூறைக் காரப் பெருமானே!
 தொழுதுவழி படுமடியர் காவற் காரப் பெருமானே!
 விருதுகவி விதரணிவி நோதக் காரப் பெருமானே!
 விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேலோக் காரப் பெருமானே! (க)

471 36. தத்தத் தனதான தத்தத் தனதான.

அற்றைக் கிரைதேடி, அத்தத் திலுமாசை
 பற்றித் தவியாத, பற்றைப் பெறுவேனோ?
 வெற்றிக் கதிர்வேலா! வெற்றைத் துளைசிலா!
 சுற்றற் றுணர்போதா! கச்சிப் பெருமானே! (உ)

799

37. தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தந்ததான.

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்று, மூதி
ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமடி
யார்கள்பத மேதுணைய தென்று, நானும்
ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ னுளனது
ஈசனன மானமுன தென்று, மோதும்
ஏழைகள்வி யாகுலமி தேதெனவி னாவி, லுனை
யேவர்புகழ் வார்மறையு மென்சொலாதோ;
நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ! வேல! அணி
நீலமயில் வாக! வுமை தந்தவேளே!
நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய
நீடுதனி வேல்விடும டங்கல்வேலா!
சேறிவரு மாறவுண னாவியுணு மானைமுக
தேவர்துணை வா! சிகரி அண்டகூடஞ்
சேரும்மு கார்பழனி வாழ்குமர னே! பிரம
தேவர்வர தா! முருக! தம்பிரானே! (ங)

38. தனன தனதன தனன தனதன
196 தனன தனதன தனதான.

குமர, குருபர, முருக, சரவண,
சுக, சண் முக, கரி பிறகான
குழக, சிவசுத, சிவய நமவென
குரவ னருள்குரு மணியேயென்,
றமுத இமையவர், திமிர்த மிகெட
லதென, அறுதின முனையோதும்
அமலை, அடியவர் கொடிய வினைகொடு
மபய மிடுகுர, லறியாயோ?
திமிர எழுகட லுலக முறிபட,
திசைகள் பொடிபட, வருசூரர்
சிகர முடியுடல் புலியில் விழ, லுயிர்
தினெகொ டம்பொரு மயில்வீரா!

நமனை யுயிர்கொளு மழலி னினைகழல்

நதிகொள் ஈடையினர்

குருநாதா!

நளின குருமலை மருவி யமர்தரு

நவிலு மறைபுகழ்

பெருமானே! (ஈ)

542

39. தன்ன தனஞ் தன்ன தனஞ்

தனன தன(௭) தனதான.

இருவர் மயலோ, அமளி விதமோ,

எனென செயலோ,

முனுசாத்த

இருடி அயன்மா லமர ரடியா

நிரையு மொலிதா

னிவைகோளா,

தொருவ னடியே னலறு மொழிதா

தொழுவர் பரிவாய்

மொழிவாரோ ?

உனது பத்தாள் புவன கிரிதா,

ஹனது கிருபா

கரமேதோ?

பரம சூருவா யணுவி லசைவாய்,

பவன முதலா

கையுத

படையு முடையாய், சகல வடிவாய்

படைமூய வடிவா

கியவேலா !

ஆரிய மயனோ டபய மெனவே

ஆயிலை யிருள்மேல்

விடுவோனே !

அடிமை கொடுநோய் பொழிகள் படவே

அருண கிரிவாழ்

பெருமானே! (௫)

462

40. தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்

தன தனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்

தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந் தனதான.

புரையாடுச் செற்றக் குற்றம் னத்தன்,

தவமிலன், சுத்தச் சத்ய அ சத்யன்,

புகலிலன், சுற்றச் செத்தையுள் நிற்குந்

துரிசாளன்,

பொறையிலன், கொத்துத் தத்வவி கற்பஞ்

சீகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்சும்

பொருளுடன் பற்றுச் சற்றுமில் வெற்றன், கொடியே,னின்

கரையறுஞ் சித்ரச் சொற்புகழ் கற்குங்
 கலையிலன், கட்டைப் புத்தியன், மட்டன்,
 கதியிலன், செச்சைப் பொற்புய வெற்புங் கதிர்வேலுங்
 கதிரையுஞ் சக்ரப் பொற்றையு மற்றும்
 பதிகளும் பொற்புக் கச்சியு முற்றும்
 கனவிலுஞ் சித்தத் திற்கரு திக்கொண் டடைவேளே!
 குரைதருஞ் சுற்றுச் சத்தச முத்ரங்
 கதறிவெந் துட்கக், கட்புர துட்டன்
 குலமடங் கக்கெட் டொட்டொழி யச்,சென் றொருநேமி
 குவடொதுங் கச்,சொர்க் கத்தரி பிக்கங்
 கெட,நடுங் கத்திக் கிற்கிரி வர்க்கங்,
 குலிசதுங் கக்கைக் கொற்றவ னத்தங் குடியேறத்
 தரைவிசம் பைச்சிட் டித்தஇ ருக்கன்
 சதுர்முகன் சிட்சைப் பட்டொழி யச்,சந்
 ததமும்வந் திக்கப் பெற்றவந் தததம் பகையோடத்
 தகையதண் டைப்பொற் சித்ரவி சித்ரந்
 தருசதங் கைக்கொத் தொத்துமு ழக்குஞ்
 சரணகஞ் சத்திற் பொற்கமழ் கட்டிம் பெருமானே! (ச

41. தனத்தந் தான தனதன தனத்தந் தான தனதன
 1178 தனத்தந் தான தனதன தனதான.

புலிக்குண் பாத மதைவினை பவர்க்குங் கால தரிசனை
 புலக்கண் கூடு மதுதனை அறியாதே,
 புரட்டிம் பாத சமயிகள் நெறிக்கண் பூது படிற்றை,
 புழுக்கண் பாவ மதுகொளல் பிழையாதே,
 கவிக்கொண் டாடு புகழினை படிக்கும் பாடு திறமிவி
 களைக்கும் பாவ சுழல்படு மடிநாயே
 கலக்குண் டாகு புவிதனி லெனக்குண் டாகு பணிவிடை
 கணக்குண் டாதல் திருவுள மறியாதே
 சிவத்தின் சாமி, மயில்மிசை நடிக்குஞ் சாமி, யெமதுள
 சிறக்குஞ் சாமி, சொருபமி தொனிகாண
 செழிக்குஞ் சாமி, பிறவிபை யொழிக்குஞ் சாமி, பவமதை
 தெறிக்குஞ் சாமி, முனிவர்க ணிடமே

தவத்தின் சாமி, புரிபிழை பொறுக்குஞ் சாமி, குடிநிலை
தரிக்குஞ் சாமி, யசுராகள் பொடியாகச்
சதைக்குஞ் சாமி, யெமைபணி விதிக்குஞ் சாமி, சரவண
தகப்பன் சாமி, யெனவரு பெருமாளே! (எ)

42. தான தத்தன தானு தனான 996
தான தத்தன தானு தனான
தான தத்தன தானு தனான தந்தான.

போத நிர்க்குண போதா நமோநம,
நாத நிஷ்குண நாதா நமோநம,
பூர ணக்கலை சாரா நமோநம, பஞ்சபாண
பூபன் மைத்தன பூபா நமோநம,
நீப புஷ்பக தாளா நமோநம,
போக சொர்க்கபு பாலா நமோநம, சங்கமேறும்
மாத மிழ்த்ரய சேயே நமோநம,
வேத னத்ரய வேளே நமோநம,
வாழ்ஜ சுத்ரய வாழ்வே நமோநம, என்றுபாத
வாரி ஜததில்வி ழாதே, மகோததி
யேழ்பி றப்பினில் மூழ்கா, மனோபவ
மாயை யிற்சுழி யூடே விடாது, லங்கலாமோ?
கீத நிர்ந்தவெ தாளா டவீநட
நாத புத்திர! பாதி ரதி! கிரு
பாச முததிர! ஜீமூ தவாகனர் தந்திபாகா!
கேக யப்பிர தாபா! முலாதிப!
மாஸி கைக்கும ரேசா! விசாகக்ரு
பாலு! வித்ரும காரா! ஷ்டானன! புண்டரீகா!
வேத வித்தக! வேதா வினோத! கி
ராத லக்ஷ்மிகி ரீடா! மகாசல
வீர! விக்ரம! பாரா வதானவ கண்டஞா
வீர நிட்டுர! வீரா திகாரண!
தீர! நிரப்பய தீரா! பிராம! வி
நாய கப்ரிய! வேலா யுதா! சுரர் தம்பிரானே! (அ)

VIII. பரத்தையர்வெறுப்பு.

43. தன்னதன தன்னதந்த தன்னதன தன்னதந்த
144 தன்னதன தன்னதந்த தனதான.

விரைமருவு மலரணிந்த கரியபுரி குழல்சரிந்து
விழுவதன மதிவிளங்க, அதிமோக
விழிபுரள, முலைகுலுங்க, மொழிக்குழற, அணைபுகுந்து
விரகமயல் புரியுமின்ப மடவார்பால்,
இரவுபக லணுகிரெஞ்ச மறிவழிய வருகும்ந்த
இருளகல, வுனதுதண்டை யணிபாதம்
எனதுதலை மிசையணிந்து, அழுதழுது னருள்விரும்பி
யினியபுகழ் தனைவிளம்ப, அருள்தாராய்.
அரவில்விழி துயில்முகுந்த னலர்கமல மலர்மடந்தை
அழகினொடு தழுவுகொண்டல் மருகோனே!
அடலசுர ருடல்பிளந்து நிணமதனில் முழுகியண்ட
அமராசிறை விடுபரசண்ட வடிவேலா!
பரவைவரு விடமருந்து மிடறுடைய கடவுள்கங்கை
படாசடையர் விடையரன்ப ருளமேவும்
பரமரு ளியகடம்ப! முருக! அறு முகவ! கந்த!
பழநிமலை தனிலமர்ந்த பெருமானே! (க)

44. தன்ன தான தானுன தன்ன தான தானுன
419 தன்ன தான தானுன தனதான.

அலகின் மாறு மாறாத கலதி, பூத வேதாளி,
அடைவில் ஞானி, கோமாளி, அறமீயா
அழிவு கோளி, நாணுது புழுகு பூசி வாழ்மாதர்
அருளி லாத தோடோய மருளாகி,
பலக லாக ரா! மேரு மலைக ராச லா! வீச
பருவ மேக மே! தாரு! வெனயாதும்
பரிவு ருத மாபாதர் வரிசை பாடி, யோயாத
பரிசில் தேடி, மாயாத படி, பாராய்.

இலகு வேலை நீள்வாடை யெரிகொள் வேலை மாசூரி
 லெறியும் வேலை மாறாத திறல்வீரா!
 இமய மாதா பாகீர திருதி பால கா!சார
 லிறைவி கான மால்வேடர் சுதைபாகா!
 கலக வாரி போல்மோதி வடவை யாறு சூழ்*சீல
 கதிர காம மூதூரி வினையோனே!
 கனக நாடு வீடாய கடவுள் யானை வாழ்வான
 கருணை மேரு வே!தேவர் பெருமானே! (உ)

IX. பிறவிவேண்டாமை.

45. தனனா தனனா தனனா தனனா
 45/ தனனா தனனா தனனான.

எருவாய் கருவாய் தனிலே யுருவா,
 யிதுவே பயிராய் வினையாகி,
 இவர்போ யவரா, யவர்போ யிவரா,
 யிதுவே தொடர்பாய் வெறிபோல,
 ஒருதா யிருதாய் பலகோ டியதா
 யுடனே யவமா யழியாதே,
 ஒருகால் முருகா பரமா குமரா
 உயிர்கா வெனவோ தருள்தாராய்;
 முருகா வெனவோர் தரமோ தடியார்
 முடிமே † விணைதா ளருள்வோனே!
 முனிவோ ரமரோர் முறையோ வெனவே
 முதனா ருரமேல் விடுமீவேலா!
 திருமால் பிரமா அறியா தவர்கீர்
 சிறுவா! திருமால் மருகோனே!
 செழுமா மதில்சே ரமுகார் பொழில்சூழ்
 திருவி ழியில்வாழ் பெருமானே! (க)

* “சீதா” என்றும் பாடம்.

† “இருதாள் புனைவோனே” என்றும் பாடம்.

46. தானு தத்தன தானு தத்தன
985 தானு தத்தன தனதான.

ஊனாரு முட்பினியு மானக வித்தவுட
லாதாரி பட்டொழிய, வயிரபோனால்
ஊரார்து வித்துவர, ஆவாவெ னக்குறுகி
ஓயாமு முக்கமெழு, அமுதோய,
நானுவி தச்சிவினை மேலேகி டத்தியது
நாறாதெ தெதடவி யெரியுடே
நானாமல் வைத்துவிட நீறுமெ னிப்பிறவி
நாடாதெ னக்குனருள் புரிவாயே;
மானக துத்திமுடி மீதேறி ருத்தமிடு
மாயோனு, மட்டொழுகு மலாமீதே
வாழ்வாயி ருக்குமொரு வேதாவு, மெட்டிசையும்
வானோரு, மட்டகுல கிரியாவும்,
ஆனுவ ரக்கருடன் வானாபி மைக்க,வரு
மாலால முற்றவமு தயில்வோன்முன்
ஆசார பத்தியுடன் ஞானக மத்தையரு,
ளாடானை நித்தமுறை பெருமானே! (௨)

47. தத்தன தான தானன தத்தன தான தானன
1204 தத்தன தான தானன தனதான.

அப்படி யேழு மேழுமவ குத்துவ ழாது, போதினி
னகரம்வி யோம கோளகை மிசைவாரும்
அகூர தேவி கோவின்கி திப்படி மாறி மாறிய
னைததுரு வாய காயம தடைவேகொண்,
டிப்படி யோனி வாய்தொறு முற்பனி யானி ழாவுல
கிற்றடு மாறி யேதினி தருகாலம்,
எத்தனை யூழி காலமெ னத்தெரி யாது வாழியி
னிப்பிற வாது நீயருள் புரிவாயே;
கற்பக வேழு மேய்வன பச்சிள. ஏனல் மீதுறை
கற்புடை மாது தோய்தரு மபிராம!
கற்புர தூளி லேபன மற்புய! பாக சாதன
கற்பக லோக தாரண! கிரிசால

விப்ரச மூக வேதன! பச்சிம பூமி காவல!

வெட்சியு நீப மாலையு மணிவோனே!
மெத்திய ஆழி சேறெழ வெற்பொடு குர னீறெழ
விக்ரம வேலை யேவிய பெருமானே! (௩)

X. மறுபிறப்பு.

3/ 48. தனன தனன தனன தனன தனன தனன தனதான.

திமிர் வுததி யணைய நரக செனன மதனில் விடுவாயேல்,
செவிடு குருடு வடிவு குறைவு சிறிது மிடியு மணுகாதே,
அமரர் வடிவு மதிக குலமு பறிவு நிறையும் வரவேநின்
அருள தருளி யெனையு மனதொ டடிமை கொளவும் வரவேணும்.
சமர முகவெ லசுரர் தமது தலைக ளுருள, மிகவேநீள்
சலதி யலற, நெடிய பதலை தகர, அயிலை விடுவோனே!
வெமர வணையி லீனிது துயிலும் விழிகள் நளினன் டருகோனே!
மிடறு கரியர் குமர! பழநி விரவு மமரர் பெருமானே! (௧)

XI. அந்தியகாலம்.

49. தனதனன தனதனன தானான தானதன
1/43 தனதனன தனதனன தானான தானதன
தனதனன தனதனன தானான தானதன தந்ததான.

-றவின்முறை கதறியழ, ஊராரு மாசையற,
பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுற,
உலகிலுள பலரரிசி வாய்மீதி லேசொரியு மந்தநாளில்,
உனதுமுக கருணைமல ரோராறு, மாறிருகை,
திரள்புயமு, மெழில்பணிகொள் வர்காது, நீள்விழியு,
முபயபத மிசைகுலவு சீரேறு தூபுரமும், அந்தமார்பும்,
மறையறைய, அமரர்தரு பூமாரி யேசொரிய
மதுவொழுகு, தரவில்மணி மீதேமு தாலொளிர,
மயிலின்மிசை, யழகுபொலி யாளாய்மு னாடியர் வந்துகூட,

மறலிபடை யமபுரமு மீதோட வேபொருது,
 விருதுபல முறைமுறையி லேபூதி வாதுசெய்து,
 மதலையொரு குதலையடி நாயேனை யாளஇனன் வந்திடாயோ?
 பிறையெயிறு முரண்கரர் பேராது பாரில்விழ,
 அதிரளமு புவி,யுலக மீரோழு மோலமிட,
 பிடுகளிறி னடல்நிரைகள் பாழாக வே,திசையில் நின்றநாகம்
 பிசிய,நெடு மலையிடிய, மாவாரி தூளியெழ,
 பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாளி கூளியொடு [ரா!
 பிணநிணமு முணவுசெய்து பேயோடு மாடல்செய, வென்றதி
 குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய்வருட,
 கடிபுலி திரிகடிய வாரான கானில்மிகு
 குளீர்கணியி னினமரம தேயாகி, நீடியுயர் குன்றுலாவி,
 கொடியதொரு முயல்களின் மீதாடு வாருடைய
 வொருபுறம துறவளரு மாதாபெ ருவருள்செய்
 குமாகுரு பர! அமரர் வாளுடர் பேணாருள் தம்பிரானே.(க)

340 50. தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
 தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
 தனனத் தனனத் தனனத் தனனத் தனதான.

புவனத் தொருபொற் றொடிகிற் றுதாக்
 கருவிற் பலமுற் று,விதிப் படியிற்
 புணர்துக் கசுகப் பயில்வுற் று,மரித் திடிலாவி
 புரியட் டகமிட், டதுகட் டியிறுக்
 கடிருத் தெனஅச் சம்வினேத், தலறப்
 புரள்வித் து,வருத் தி,மணற் சொரிவித், . தனலூடே
 தவனப் படவிட், டியிர்செக் கிலரைத்,
 தணிபற் களுதிர்த், தெரிசெப் புருவைத்
 தழுவப் பணி,முட் களில்கட் டியிசித் திட,வாய்கண்
 சலனப் படளற் றி,யிறைச் சியறுத்
 தயில்வித் து,முரித் துநெரித், துனையத்
 தனையிட் டு,வருத் தும்யமப் ரகரத் துயர்திராய்.
 புவனத் தையொடுக் குமணக் கவலைப்
 ப்ரமையற், றைவகைப் புலனிற் கடிதிற்
 படரிச் சையொழித் த,தவச் சரியைக் க்ரியையோகர்

பரிபக் குவாநிட் டைநிவீர்த் தியினிற்
 பரிசுத் தர்விரத் தர்கருத் ததனிற்,
 பரவப் படுசெய்ப் பதியிற், பரமக் குருநாதா!
 சிவனுத தமனித் தவுருத் திரன்முக்
 கணனக் கன்மழுக் கரனுக் ரரணத்
 த்ரிபுரத் தையெரித தருள்கிற் குணநிற் குணனாதி
 செகவித் தனிசப் பொருள்கிற் பரனற்
 புதனெப் பிஷியுற் பவ! பத மதடத
 த்ரிசிரப் புரவெற் புறைசற் குமரப் பெருமானே! (உ)

51. தனத்த தந்தன தனதன தனதன
 தனத்த தந்தன தனதன தனதன
 தனத்த தந்தன தனதன தனதன தனதான.

உனைத்தி னந்தொழு தில, னுன தியல்பினை
 உரைத்தி லன், பல மலர்கொடு னடியினை
 உறப்ப ணிந்தில, நொருதவ மில, னுன தருள்மாறா
 உளத்து ளன்பின ருறைவிட மறிகிலன்,
 விருப்பொ டின்சிக ரமும்வலன் வருகிலன்,
 உவப்பொ டின்புகழ் துதிசெய விழைகிலன், மலைபோலே
 னனைத்தெ ழும்பக டதுபிடர் மிசைவரு
 கறுத்த வெஞ்சின மறலித னுழையினர்,
 கதித்த டாந்தெறி கயிறடு கதைகொடு பொருபோதே,
 கலக்கு றஞ்செய லொழிவற, அழிவுறு
 கருத்து ரைந்தல முறுபொழு தளவைகொள்
 கணத்தி, லென்பய மற, மயில் முதுகினில் வருவாயே;
 வினைத்த லந்தனி லலகைகள் குதிகொள்,
 விழுக்கு டைந்துமெ யுகுதசை கழுகுண,
 விரித்த குஞ்சிய ரொனுமவு ணரையமர் புரிவேலா!
 மிகுத்த பண்பயில் குயில்மொழி யழகிய
 கொடிச்சி குங்கும முலைமுக டிழுநறை
 விரைத்த சந்தன ம்ருகமத புயவரை யுடையோனே!

தினத்தி னஞ்சதுர் மறைமுநி முறைகொடு,
 புனற்சொ ரிந்தலர் பொதியனி ணவரொடு
 சினத்தை நிரதனை செய்முநி வர்தொழ மகிழ்வோனே
 தெனததெ னந்தன எனவரி யளிநறை
 தெவிட்ட அன்பொடு பருகுயர் பொழில்செய்து
 திருப்ப ரங்கிரி தனிலுறை சரவண பெருமாளே! (௩)

52. தந்த தானன தனதன தனதன
 79 தந்த தானன தனதன தனதன
 தந்த தானன தனதன தனதன தனதான.

பஞ்ச பாதக முறுபிறை யெயி, நெரி
 குஞ்சி, கூர்விட மதர்விழி, பிலவக
 பங்க வாண்முக முடுகிய நெடுகிய திரிகுலம்,
 பந்த பாசமு மருவிய சுரதல,
 மிஞ்சி நீடிய கருமுகி லுருவொடு,
 பணி லாதொரு பகடது முதுகினில், யமராஜன்
 அஞ்ச வேவரு மவதர மதி, லொரு
 தஞ்ச மாகிய வழிவழி யருள்பெறும்
 அன்பி னாலுன தடிபுக ழடிமையெ னெதிரே,
 அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட,
 எண்டி சாமுக மடமட நடமிடும்,
 அந்த மோகர மயிலினி வியலுடன், வரவேணும்;
 மஞ்ச போல்வள ரளகமு, மிளகிய
 ரஞ்சி தாம்ருத வசனமு, நிலவென
 வந்த தூயவெண் முறுவலு, மிருகுமை யளவோடும்
 மன்றல் வாரிச நயனமு, மழகிய
 குன்ற வாணர்த மடமகள் தடமுலை
 மந்த ராசல மிசைதுயி லழகிய மணவாளா!
 செஞ்சொல் மாதிரை வடதிரை குடதிரை
 விஞ்ச கிழ்திரை சகலமு மிகல்செய்து,
 திங்கள் வேணியர் பலதளி தொழுதுயர் மகமேரு
 செண்டு மோதின ராசரு எதிர்பதி!
 தொண்ட ராதியும் வழிவழி நெறிபெறு
 செந்தில் மாநக ரினிதுறை யமர்கள் பெருமாளே! (ச);

53. தனதன தான தந்த தனதன தான தந்த
தனதன தான தந்த தனதான.

வருபவர்க ளோலை கொண்டு நமனுடைய தூத ரென்று
மடிபிடிய தாக நின்று தொடர்போது,
மயலதுபொ லாத வம்பன் விரகுடைய னாகு மென்று
வசைகளுட னேதொ டர்ந்து அடைவார்கள்;
கருவியத னுலெ றிநது சதைகள்தனை யேய ரிந்து
கரியபுன லேசொ ரிந்து விடவேதான்,
கழுமுனையி லேயி ரென்று விடுமெனும வேளை கண்டு
கடுகிவர வேணு மெந்தன் முனமேதான்.
பரகிரியு லாவ செந்தி மலையினுட னேயி டும்பன்
பழநிதனி லேயி ருந்த குமரேசா!
பதிகன்பல வாயி ரங்கன் மலைகள்வெகு கோடி நின்ற
பதமடியர் காண வந்த கதிர்காமா!
அரவுபிறை பூளை துமபை விலுவமொடு தூாவை கொன்றை
யணிவர்சடை யாளர் தந்த முருகோனே!
அரகரசி வாய சமபு குருபர! கு மார! நம்பு
மடியர்தமை யாள வந்த பெருமானே!

54. தனதன தந்தனந் தானதத்தந்த
567 தனதன தந்தனந் தானதத்தந்த
தனதன தந்தனந் தானதத்தந்த தனதனத தனதான.

தமரகுரங்களுங், காரிருட்பிழம்பு
மெழுகிய அங்கமும், பாவையிற்கொளுநது
தழலுமிழ்கண்களுங், காளமொத்தகொம்பும
உள,கதக் கடமாமேல,
தனிவருமந்தகன் பாசம்விட்டெறிந்து
அடவருமென்றுசிற தாகுலத்திருந்து,
தமாழ,மைந்தருளு சோகமுற்றிரங்க,
மரணபக் குவமாநாள்,
கமலமுகங்களுங், கோமளத்திலங்கு
நகையு,நெடுங்கணுங், காதினிற்றுலங்கு
கனககுதமபையுந், தோடும,வஜ்ர அங்க
தமு,மடற் சுடர்வேலும்,

கடிதுலகெங்கணுந் தாடியிட்டுவந்த
மயிலு, மிலங்கலங் காரபொற்சதங்கை
கழலொலிதண்டையங் காலு, மொக்கவந்து
வரமெனக் கருள்கூர்வாய்.

இமகிரிவந்தபொன் பாவை, பச்சைவஞ்சி,
அகிலதலம்பெறும் பூவை, சத்தி, யம்பை
யிளமுலையின்செழும் பால்குடித்திலங்கு
மியல்நிமிர்த் திடுவோனே!

இறைவரிறைஞ்சநின் றுகமப்ப்ரசங்க
முரைசெய்திடும்ப்ரசண் டா! விசித்துநின்ற
ரணமுகதுங்கவெஞ் சூருடற்பிளந்த
அயிலுடைக் கதிர்வேலா!

அமணரடங்கலுங் கூடலிற்றிரண்டு
கழுவினுதைந்துதைந் தேர்விட்டுநின்ற
அபிநவ! துங்க! கங் காநதிக்குமைந்த!
அடியவர்க் கெளியோனே!

அமரர்வணங்குகந் தா! குறத்திகொங்கை
தனில்முழுகுங்கடம் பா! மிகுத்தசெஞ்சொ
லருணைநெடுந்தடங் கோபுரத்தமர்ந்த
அறுமுகப் பெருமானே! (சு)

55. தந்த தனதனன தந்த தனதனன

70

தந்த தனதனன தனதான.

தந்த பசிதனைய றிந்து முலையமுது
தந்து முதுகுதட வியதாயார்,
தம்பி, பணிவிடைசெய் தொண்டர், பிரியமுள
தங்கை, மருகருயி ரெனவேசார்
மைந்தர், மனையியர், கும்பு, கடனுதவு
மந்த வரிசைமொழி பகர்கேடா
வந்து, தலைவிர விழ்ந்து தரைபுக, ம
யங்க, வெருமகிட மிசையேறி
அந்த கனுமெனைய டர்ந்து வருகையினில்,
அஞ்ச லெனவலிய மயில்மேல்நீ,

அந்த மறவியொடு கந்த மனிதனம்
தன்ப நெனமொழிய,
சிந்தை மகிழ்மலை மங்கை நகிலிணைகள்
சிந்து பயமயிலு
திங்க ளாவுநதி துன்று சடிலாருள்
செந்தி னகரிலுறை
வருவாயே;
மயில்லீரா!
பெருமானே! (எ)

56. தனன தனன தனன தனன
129 தனன தனன தனதான.

கரிய பெரிய எருமை கடவு
கடிய கொடிய
கறுவி யிறகு கயிறொ யிர்கள்
கழிய முடுகி
திரியு நரியு மெரியு முரிமை
தெரிய, விரவி
செறிவு மறிவு முறவு மனைய
திகழு மடிகள்
பரிய வரையி னரிவை மருவு
பரம ரருளு
பழன முழவர் கொழுவி லெழுது
பழய பழநி
அரிய மயனும் வெருவ, வருவ
அரிய கிரியை
அயிலு மயிலு மறமு நிறமு
மழகு முடைய
திரிகுலன்,
யெழுகாலம்,
யணுகாதே,
தரவேணும்;
முருகோனே!
யமர்வோனே!
யெறிவோனே!
பெருமானே! (அ)

XII. திருவடிக் கிரங்கல்.

57. தான தத்தன தான தத்தன
297 தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன தந்தான.

277

வது புத்திஐ யாள் னக்கினி,
யாரை நத்திடு வே,ன வத்தினி.
லேயி நத்தல்கொ லோ,ள னக்குரி தந்தைதாயென்

நேயி ருக்கவு, நானு மிப்படி
 யேத வித்திட வோ,ச கத்தவர்
 ஏச லிற்பட வோ,ந கைத்தவர் கண்கள்காணப்
 பாதம் வைத்திடை யா,*தெ ரித்தெனை
 தாளில் வைக்கவி யேம றுத்திடில்,
 பார்ந கைக்குமை யா,த கப்பன்முன் மைந்தனோடிப்,
 பால்மொ ழிக்குர லோல மிட்டிடில்,
 யாரெ டுப்பதெ னு†வெ றுத்தழ
 பார்வி டுப்பர்க ளோ! எ னக்கிது சிந்தியாதோ?
 ஒத முற்றெழு பால்கொ தித்தது
 போல, எட்டிகை நீச முட்டரை
 யோட வெட்டிய, பானு சத்திகை யெங்கள்கோவே!
 ஒத மொய்ச்சடை யாட, வுற்றமர்
 மான்ம முக்கர மாட, †பொற்கழு
 லோசை பெற்றிட வேந டித்தவர், தந்தவாழ்வே!
 மாதி னைப்புன மீதி ருக்குமை
 வாள்வி ழிக்குற மாதி னைத்,திரு
 மார்ப னைத்தம யூர அற்புத கந்தவேளே!
 மாரன் வெற்றிகொள் பூழு டிக்குழ
 லார்வி யப்புற, நீடு மெய்த்தவர்
 வாழ்தி ருத்தணி மாம லைப்பதி தம்பிரானே! (க)

58. தனதனை தந்த தானனத்
 தனதனை தந்த தானனத்
 தனதனை தந்த தானனத் தனதான.

212

கறைபடுமு டம்பி ராதெனக்
 கருதுதலொ ழிந்து, வாயுவைக்
 கருமவச னங்க ளால்மறித், தனலூதிக்,
 கவலைபடு கின்ற யோககற்
 பனைமருவு சிந்தை போய்விடக்,
 கலகமிடு மஞ்சம் வேரறச், செயல்மாளக்,

* தரித்துன எனவும் பாடம். † வெறுப்பொடு எனவும் பாடம்.
 ‡ நற்கழல் எனவும் பாடம்.

குறைவறநி றைந்த மோனநிற்
 குணமதுபொ ருந்தி வீடுறக்,
 குருமலைவி ளங்கு ஞானசற் குருநாதா!
 குமாசர ணென்று கூதளப்
 புதுமலர்சொ ரிநது, கோமளப்
 பதயுகள புண்ட ரீகமுற், றுணர்வேனோ?
 சிறைதனைவி ளங்கு போமுடிப்
 புயலுடன் டங்க வேபிழைத்,
 திமையவர்கள் தங்க ஞாந்புகச் சமராடித்,
 திமிரமீகு சிந்து வாய்விடச்,
 சிகரிகளும் வெந்து நீறெழுத்,
 திகிரிகொள நந்த சூடிசைத் திருமாலும்
 பிறைமவுலி மைந்த கோவெனப்,
 பிரமணைமு னிந்து காவலிட்,
 டொருநொடியில் மண்டு சூரணைப் பொருதேறிப்;
 பெருகுமத கும்ப லாளிதக்
 கரியெனப்ர சண்ட வாரணப்
 பிடிதனைம ணந்த, சேவகப் பெருமானே! (உ)

59. தான தனன தனத்த தந்தன
 501 தான தனன தனத்த தந்தன
 தான தனன தனத்த தந்தன தனதான.

ஓல மறைக ளறைகின்ற வொன்றது,
 மேலை வெளியி லொளிரும்ப ரஞ்சுடர்,
 ஓது சரியை க்ரியையும்பு ணர்ந்தவ ரெவராலும்
 ஓத வரிய துரியங்க டந்தது,
 போத அருவ சுருபம்ப்ர பஞ்சமும்
 ஊனு முயிரு முழுதுங்க லந்தது, சிவஞானம்
 சால வுடைய தவர்கண்டு கொண்டது,
 மூல நிறைவு குறைவின்றி நின்றது,
 சாதி குலமு மில,தன்றி, யன்பர்சொ னவியோமஞ்
 சாரு மனுப வரமைந்த மைந்தமெய்
 வீடு, பரம சுகசிந்து, இரந்தரிய
 தாப சபல மறவந்து, நின்கழல் பெறுவேனோ?

றேயி ருக்கவு, நானு மிப்படி.

யேத வித்திட வோ,ச கத்தவர்
ஏச லிற்பட வோ,ந கைத்தவர் கண்கள்காணப்
பாதம் வைத்திடை யா,* தெ ரித்தெனை
தாளில் வைக்கநி யேம றுத்திடில்,
பார்ந கைக்குமை யா,த கப்பன்முன் மைந்தனோடிப்,
பால்மொ ழிக்குர லோல மிட்டிடில்,
யாரெ டிப்பதெ னு† வெ றுத்தழ
பார்வி டிப்பர்க ளோ! எ னக்கது சிந்தியாதோ?

ஓத முற்றெழு பால்கொ தித்தது
போல, எட்டிகை நீச முட்டரை
யோட வெட்டிய, பானு சத்திகை யெங்கள்கோவே!
ஓத மொய்ச்சடை யாட, வுற்றமர்
மான்ம முக்கர மாட, ‡ பொற்கழ
லோசை பெற்றிட வேந டித்தவர், தந்தவாழ்வே!
மாதி னைப்புன மீதி ருக்குமை

வாள்வி ழிக்குற மாதி னைத்,திரு
மார்ப னைத்தம யூர அற்புத கந்தவேளே!
மாரன் வெற்றிகொள் யூமு டிக்குழ
லார்வி யப்புற, நீடு மெய்த்தவர்
வாழ்தி ருத்தணி மாம லைப்பதி தம்பிரானே! (க)

58. தனதனன தந்த தானனத்

212

தனதனன தந்த தானனத்

தனதனன தந்த தானனத் தனதான.

கறைபடுமு டம்பி ராதெனக்

கருதுதலொ ழிந்து, வாயுவைக்
கருமவச னங்க ளால்மறித், தனலுதிக்,
கவலைபடு கின்ற யோககற்
பனைமருவு சிந்தை போய்விடக்,
கலகமிடு மஞ்சம் வேரறச், செயல்மாளக்,

* தரித்துன எனவும் பாடம். † வெறுப்பொடு எனவும் பாடம்.

‡ நற்கழல் எனவும் பாடம்.

குறைவறநி றைந்த மோனநிற்
 குணமதுபொ ருந்தி வீடுறக்,
 குருமலைவி ளங்கு ஞானசற் குருநாதா!
 குமாசர ணென்று கூதளப்
 புதுமலர்சொ ரிந்து, கோமளப்
 பதயுகள புண்ட ரீகமுற், றுணர்வேனோ?
 சிறைதலைவி ளங்கு பேர்முடிப்
 புயலுடன டங்க வேழிழைத்,
 திமையவர்கள் தங்க ஞாற்புகச் சமராடித்,
 திமிரமீகு சிந்து வாய்விடச்,
 சிகரிகளும் வெந்து நீறெழத்,
 திகிரிகொள நந்த சூடிகைத் திருமாலும்
 பிறைமவுலி மைந்த கோவெனப்,
 பிரமணைமு னிந்து காவலிட்,
 டொருநொடியில் மண்டு சூரணைப் பொருதேறிப்;
 பெருகுமத கும்ப லாளிதக்
 கரியெனப்ர சண்ட வாரணப்
 பிடிதனை ம ணந்த, சேவகப் பெருமானே! (௨

59. தான தனன தனதந்த தந்தன
 501 தான தனன தனதந்த தந்தன
 தான தனன தனதந்த தந்தன தனதான.

ஓல மறைக ளறைகின்ற வென்றது,
 மேலை வெளியி லொளிரும்ப ரஞ்சுடர்,
 ஒது சரியை க்ரியையும்பு ணர்ந்தவ ரெவராலும்
 ஒத வரிய துரியங்க டந்தது,
 போத அருவ சுருபம்ப்ர பஞ்சமும்
 ஊனு முயிரு முழுதுங்க லந்தது, சிவஞானம்
 சால வுடைய தவர்கண்டு கொண்டது,
 மூல நிறைவு குறைவின்றி நின்றது,
 சாதி குலமு மில,தன்றி, யன்பர்சொ னவியோமஞ்
 சாரு மனுப வரமைந்த மைந்தமெய்
 வீடு, பரம சுகசிந்து, இந்தரிய
 தாப சபல மறவந்து, நின்கழல் பெறுவேனோ?

வால குமர குககந்த குண்ட
 வேல மயில எனவந்து கும்பிடு
 வாண விபுதர் பதியிந்தான் வெந்துயர் களைவோனே!
 வாச களப வர! துங்க மங்கல
 வீர! கடக புயசிங்க! சுந்தர
 வாகை புனையும் ரணரங்க புங்கவ! வயலூரா!
 ஞால முதல்வி யிமயம்ப யந்தமின்,
 நீலி கவுரி பரைமங்கை குண்டலி,
 நாளு மினிய கனியெங்க ளம்பிகை, தரிபுராயி,
 நாத வடிவி யகிலம்ப ரந்தவ,
 ளாலி னுதர முளபைங்க ரும்புவெ
 னாவ லரசு மனைவஞ்சி, தந்தருள் பெருமானே! (௩)

48 60. தந்தன தான தந்தன தான
 தந்தன தான தனதான.

விந்ததி னாறி வந்தது காயம்,
 வெந்தது கோடி, யினிமேலேடி,
 விண்டுவி டாம லுன்பத மேவு
 விஞ்சையர் போல, அடியேனும்
 வந்து,வி நாச முன்,கலி தீர,
 வன்சிவ ஞான வடிவாகி,
 வன்பத மேறி, யென்களை யாற,
 வந்தருள் பாத மலர்தாராய்;
 எந்தனு ளேக செஞ்சுட ராசி
 யென்கணி லாடு
 எந்தையர், தேடு மன்பர்ச காய,
 ரெங்கஞ்ச வாயி, யருள்பாலா!
 சுந்தர ஞான மென்குற மாது
 தன்றிரு மார்பி லனைவோனே!
 சுந்தர மான செந்திலில் மேவு
 கந்தசு ரேசர் பெருமானே! (௪)

61. தத்த தாலு தனதன தத்த தாலு தனதன
338 தத்த தாலு தனதன தந்ததான.

க்தி பாணீ! நமோநம, முத்தி ஞானீ! நமோநம,
தத்வ வாதி! நமோநம, விந்துநாத
சத்து ரூபா! நமோநம, ரத்ந தீபா! நமோநம,
தற்ப்ர தாபா! நமோநம, என்றுபாடும்
பத்தி பூணு மலேயுல கத்தின் மானார் சவாதகில்
பச்சை பாடி ரபூஷித கொங்கைமேல்வீழ்
பட்டி மாடா னநா, னுனை விட்டி ராமே, யுலோகித
பத்ம சீர்பா தநீயினி வந்துதாராய்.
அத்ர தேவா யுதா! சுர ருக்ர சேனா பதி! சுசி
யர்க்ய சோமா சியா! குரு சம்ப்ரதாயா!
அர்ச்ச னாவா கனா! வய லிக்குள் வாழ்நா யகா! புய
அட்ச மாலா தரா! குற மங்கைகோவே!
சித்ர கோலா கலா! விர லக்ஷ்மி சாதா! ரதா! பல
திக்கு பாலா! சிவாகம தந்த்ரபோதா!
சிட்ட நாதா! சிராமலை யப்பர் ஸ்வாமீ! மகாவ்ருத
தெர்ப்பை யாசா ரவேதியர் தம்பிரானே! (௫)

62. தனதன தனன தனதன தனன தனன
334 தனதன தனன தனதான.

எழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக
மெனதிடர் பிறவி அவதாரம்;
இனியுன தபய மெனதுயி ரூடலு,
மினியுடல் விடுக முடியாது;
கமுகொடு நரியு மெரிபுவி மறலி
கமலனு மிகவு மயர்வானார்;
கடனுன, தபய, மடிமையு னடிமை,
கடுகியு னடிகள் தருவாயே;
விழுதிக முழகி மாகத வடிவி,
விமலிமு' னருளு முருகோனே!
விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய,
விசைபெறு மயிலில் வருவோனே!

எழுகடல் குமுற அவுணர்க ஞாயிரை
யிரைகொளும் அயிலை யுடையோனே!
இமையவா முநிவர் பரவிய புலியு
ரினில்நட மருவு பெருமானே! (சு)

637 63. தனன தானன தனன தானன
தனன தானன தனன தானன.

இருளு மோர்க்கி ரணுகொ ணாதபொ
னிடம தேநி,யெ னிருநோயும்
எரிய வே,மல மொழிய வே,சுட
ரிலகு மூலக வொளிமேவி
அருவி பாய,இ னமுத முற,வுன் தளவாக
அருளெ லாமென
அருளி யே,சிவ மகிழ வேபெற
அருளி யே,யிணை யடி-தாராய;
பரம தேசிகர் குருவி லாதவர், தவழ்வேணிப
பரவை வான்மதி
பவள மேனியர், எனது தாதையர்,
பரம ராசியா, அருளபாலா!
மருவி நாயெனை யடிமை யாமென
மகிழ்மெய் ஞானமு மருள்வேனே!
மறைகு லாவிய புலியுர் வாழ்குற
மகள்மெ லாசைகொள் பெருமானே! (எ)

855 64. தனதன தந்த தனதன தந்த
தனதன தந்த தனதான.

இருவினை யஞ்ச வருவினை கெஞ்ச,
இருள்பிணி துஞ்ச, மலமாய,
எனதிடர் மங்க வுனதருள் பொங்க,
இசைகொடு துங்க புகழ்கூறித்,
திருமுக சந்த்ர முருகக டம்ப
சிவசுத கந்த ருகவேல,

சிவசிவ என்று தெளிவுறு நெஞ்சு	
திகழந் டஞ்செய்	கழல்தாராய்;
மருதொடு கஞ்ச னுயிர்ப்பலி கொண்டு	
மகிழரி விண்டு	மருகோனே!
வதைபுரி கின்ற நிசிசரர் குன்ற,	
வலம்வரு செம்பொன்	மயில்வீர!
அருகுறு மங்கை பொடுவிடை புந்து	
மமலனு கந்த	முருகோனே!
அருள்செறி பந்த ணையிலிரு மங்கை	
அமளிந லங்கொள்	பெருமாளே! (அ)

65. தானன தததந் தானன தததந்
 638 தானன தததந் தனதான.

காவியு தெதுந் தாழ்சடை வைத்துங்	
காடுகள் புக்குந்	தமொறிக்,
காய்கனி துய்த்துங் காயமொ றுத்துங்	
காசினி முறறுந்	திரியாதே,
சீவனெ டுக்கம் பூதவொ டுக்கம்	
தேறவு திக்கும்	பரஞான
தீபவி ளக்கங் காண, ள னக்குன்	
சீதள பத்மந	தருவாயே.
பாவநி றத்தின் தாருக வர்க்கம்	
பாழ்பட வுக்ரந்	தருவீர!
பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள்மி தற்றும்	
பாட்டலை மெச்சுங்	கதிர்வேலா!
தூவிகள் நிற்குஞ் சாலிவ ளைக்குஞ்	
சோலைசி றக்கும	புலியூரா!
சூர்மி கக்கொண் டாடந டிக்குந்	
தோகைந் டத்தும்	பெருமாளே! (க)

270 66. தானத்தன தானன தந்த
தானத்தன தானன தந்த
தானத்தன தானன தந்த தனதான.

ஊனத்தசை தோல்கள்கு மந்த
காயப்பொதி, மாயமி குந்த
ஊசற்சுடு நாறுகு ரம்பை, மறைநாலும்
ஓதப்படு நாலுமு கன்ற
னாற்றிடு கோல,மெ மூந்து
ஒடித்தடு மாறியு முன்று தளாவா
கூனித்தடி யோடுந டந்து
ஈனப்படு கோழைமி குந்த
கூளச்சட, மீதையு கந்து
கூசப்பிர மாணப்ர பஞ்ச
மாயக்கொடு நோய்கள கன்று,
கோலக்கழ லேபெற இன்று அருள்வாயே;
சேனக்குரு கூடலி, லன்று
ஞானத்தமிழ் நூல்கள்ப கர்ந்து
சேனைச்சம னோர்கழு வின்கண் மிசையேறத்
தீரத், திரு நீறுபு ரிந்து
மீனக்கொடி யோனுடல் துன்று
தீமைப்பிணி தீரவு வந்த குருநாதா!
காணச்சிறு மாணைநி னைந்து,
ஏனற்புன மீதுந டந்து,
காதற்குளி யோடுமொ ழிந்து, சிலைவேடர்
காணக்கணி யாகவ ளர்ந்து,
ஞானக்குற மாணைம ணந்து,
காழிப்பதி மேவியு கந்த, பெருமானே! (க0)

49 67. தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன.

அறிவழிய மயல்பெருக வுரையுமற விழிசுழல
அனலவிய மலமொழுக அகலாதே,
அனையுமனை யருகிலுற வெருவியழ வறவுமழ
அழலினிகர் மறலியெனை யழையாதே,

செறியுமிரு வினைகரண மருவுபுல னெழியவுயர்
 திருவடியி லணுகவர மருள்வாயே;
 சிவனைநிகர் பொதியவரை முநிவனக மகிழ்விரு
 செவ்ஞளிர இனிபதமிழ் பகர்வோனே!
 நெறிதவறி யலரிமதி நடுவன்மக பதிமுளரி,
 நிருதிநிதி பதிகரிய வனமாளி,
 நிலவுமறை யவனிவர்க ளலைய,அர சரிமைபுரி
 நிருதனுர மற,அயிலை விடுவோனே!
 மறிபரசு கரமிலகு பரமனுமை யிருவிழியு
 மகிழ்மடி மிசைவளரு மினையோனே!
 மதலைதவ முததியிடை வருதரள மணிபுளின
 மறையவுயர் கரையிலுறை பெருமானே! (கக)

68. தான தனதன தான தனதன
 225 தான தனதன தனதான.

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
 நாத ரருளிய குமரேசா!
 பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
 பாதம் வருடிய மளவாளா
 காது மொருவிழி காக முறஅருள்
 மாய னரிதிரு மருகோனே!
 கால னெனையணு காம னுனதிரு
 காலில் வழிபட அருள்வாயே.
 ஆதி யயனொடு தேவர் சுருல
 காளும் வகையுறு ளா,
 ஆடு மயிலினி லேறி யமர்கள்
 சூழ வரவரு மினையோனே!
 சூத மிகவளர் சேரலை மருவுசு
 வாயி மலைதனி
 சூர னுடலற வாரி சுவறிட
 வேலை விடவல பெருமானே! (கஉ)

69. தனத்த தந்தன தானன தானன
 949 தனத்த தந்தன தானன தானன
 தனத்த தந்தன தானன தானன தன்தான.

மனத்தி னைந்தெழு மீளையு மேலிட,
 கறுத்த குஞ்சியு மேநரை யாயிட,
 மலர்க்க ணண்டிரு ளாகியு மேநடை தடுமாறி
 வருத்த முந்தர, தாய்மனை யாள்மக
 வெறுத்தி டங்கினை யோருடன் யாவரும்
 வசைக்கு றஞ்சொலி னுல்மிக வேதின நகையாட,
 எனைக்க டந்திடு பாசமு மேகொடு
 சினத்து வந்தெதிர் குலமு மேகையி
 லெடுத்தெ றிந்தழல் வாய்விட வேபய முறவேதான்
 இழுக்க வந்திடு தூதர்க ளானவர்
 பிடிக்கு முன், புன தாள்மல ராகிய
 இணைப்ப தந்தர வேமயில் மீதினில் வரவேணும்;
 கனத்த செந்தமி ழூல்நினை யேதின
 நினைக்க வுந்தரு வாயுன தாரருள்
 கருத்தி ருநதுறை வாயென தாருயிர் துணையாகக்,
 கடற்ச லந்தனி லேயொளி சூரனை
 யுடற்ப குந்திரு கூறென வேயது
 கதித்தெ முந்தொரு சேவனு மாமயில் விடும்வேலா!
 அனத்த னுங்கம லாலய மீதுறை
 திருக்க லந்திடு மாலடி நேடிய
 அரற்க ரும்பொருள் தானுரை கூறிய குமரேசா!
 அறத்தை யுந்தரு வேர்கன பூசரர்,
 நினைத்தி னநதொழு வாரம, ராய்புரி
 யருட்செ றிந்தவி நாசியுள் மேவிய பெருமானே!(கந)

XIII. திருவடிக்கன்பு.

70. தானதந்த தானதந்த தானதந்த தானதந்த
719 தானதந்த தானதந்த தனதான.

தோலெலும்பு சேரம்பு பிளைதுன்று கோழைபொங்கு
சோரிபிண்ட மாயுருண்டு வடிவான
தூலபங்க காயம்வம்பி லேசுமந்து நான்மெலிந்து
சோருமிந்த நோயகன்று துயராற,
ஆலமுண்ட கோனகண்ட லோகமுண்ட மால்விரிஞ்ச
ஹாணங்க ளாகமங்கள் புகழ்தாமும்
ஆனனங்கள் மூவிரண்டு மாறிரண்டு தோளும்ங்கை
யாடல்வென்றி வேலுமென்றும் நினைவேனோ?
வாலசந்தர சூடிசந்த வேதமந்தர ரூபியம்பை
வாணிபஞ்ச பாணிதந்த முருகோனே!
மாயையெந்து வேகமைந்து பூதமைந்து நாதமைந்து
வாழ்பெருஞ்ச ராசரங்க ஞாறைவோனே!
வேலையென்பு கூரவந்த ஏகதந்த யானைகண்டு
வேடர்மங்கை யோடியஞ்ச அணைவோனே!
வீரமங்கை வாரிமங்கை பாரின்மங்கை மேவுகின்ற
மேருமங்கை யாளவந்த பெருமானே! (க)

71. தத்ததன தான தத்ததன தான
385 தத்ததன தான தனதான.

புற்புதமெ னும அற்பநிலை யாத
பொய்க்குடிக்கு லாவு மனையாளும்
புத்திரரும் வீடு மித்திரரு மான
புத்திசலி யாத பெருவாழ்வு,
நிற்பதொரு கோடி கற்பமென மாய
நிட்டையுடன் வாழு மடியேன்யான்,
நித்தின தாளில் வைத்ததொரு காதல்
நிற்கும்வகை யோத நினைவாயே;
சற்பகிரி நாத! முத்தமிழ்வி நோத!
சக்ரகதை பரணி மருகோனே!

தர்க்கசமண் மூகர் மிக்ககழு வேற
வைத்தவொரு காழி மறையோனே!
கற்புவழு வாது வெற்படியின் மேவு
கற்றைமற வாணர் கொடிக்கோவே!
கைத்தஅச ரேசர் மொய்த்தகுல கால!
கற்பதரு நாடர் பெருமானே! (உ)

51 72. தனனதன தனன தந்தத் தனதான.

இயலிசையி லுசிட வஞ்சிக் கயர்வாங்,
இரவுபகல் மனது சிந்தித் துழலாதே,
உயர்கருணை புரியு மின்பக் கடல்முழ்கி,
உனையெனது ளறியு மன்பைத் தருவாயே.
மயில்தகர்க லிடைய ரந்தத் தினைகாவல்
வனசுகுற மகரோ வந்தித் தனைவோனே!
கயிலைமலை யனைய செந்திற் பதிவாழ்வே!
கரிமுகவ னினைய கந்தப் பெருமானே! (ங)

97 73. தனதான தந்த தனதான.

வரியார்க ருங்கண் மடமாதர்
மகவாசை தொந்த மதுவாகி,
இருபோது னைந்து மெலியாதே,
இருதாளி னன்பு தருவாயே;
பரிபால னஞ்செய் தருள்வோனே!
பரமேசு ரன்ற னருள்பாலா!
அரிகேச வன்றன் மருகோனே!
அலைவாய மர்ந்த பெருமானே. (ச)

421 74. தனன தான தந்த தனதான
தனன தான தந்த தனதான.

எதிரி லாத பத்தி தனைமேலி,
இனிய தாணி னைப்பை யிருபோதும்
இதய வாரி திக்கு னுறவாகி,
எனது னேசி றக்க அருள்வாயே;

கதிர காம வெற்பி	துறைவோனே!	
கனக மேரு வொத்த	புயவீரா!	
மதுர வாணி யுற்ற	கழலோனே!	
வழுதி கூனி மிர்த்த	பெருமானே.	(௫)

75. தனன தான தானுன தனன தான தானுன
 576 தனன தான தானுன தனதான.

புலைய னுன மாவீனன் வினையி லேகு * மாபாதன்
 பொறையி லாத கோபிகள் முழுமுடன்,
 புகழி லாத † தாமீகன் அறிவி லாத காபோதி
 பொறிக ளோடு போய்வீழு மதிஞ்சுதன்,
 நிலையி லாத கோமாளி கொடையி லாத ஊதாரி
 நெறியி லாத வேமாளி குலபாதன்,
 நினது தானே நாடோறு மனதி லாசை வீடாமல்
 நினைபு மாறு நீமேவி யருள்வாயே;
 சிலையில் வாளி தானேவி யெதிரி ராவ ணுர்தோள்கள்
 சிதையு மாறு போராடி, யொருசீதை
 சிறையி லாம லேகூடி, புவனி மீதி லேவீறு
 ‡ திறமி யான மாமாயன் மருகோனே!
 அலைய மேரு, மாகூரர் பொடிய தாக, வேலேவி
 அமர தாடி யே,தோகை
 அதிக தேவ ரேசுழ, உலக மீதி லேகூறும்
 அருணை மீதி லேமேவு, பெருமானே! (௬)

76. தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
 708 தானதன தானதந்த தனதான.

சாலநெடு நான்மடந்தை காயமதி லேயலைந்து,
 சாமளவ தாகவந்து, புவிமீதே
 சாதகமு மானபின்பு, சிறியழு தேகிடந்து
 தாரணியி லேதவழ்ந்து வினையாடி,

* மாபர்வி எனவும் பாடம். † மாமூசன் எனவும் பாடம்.
 ‡ திறலனு எனறும் பாடம்.

பாலனை வேமொழிந்து, பாகுமொழி மாதர்தங்கள்
 பாரதன மீதணைந்து, பொருள்தேடி,
 பாமிசையி லேயுழன்று பாழ்நகெய் தாம,லொன்று
 பாதமலர் சேரஅன்பு தருவாயே;
 ஆலமமு தாகவுண்ட ஆறுசடை நாதர்திங்கள்
 ஆடரவு பூணர்தநத முருகோனே!
 ஆனைமடு வாயிலன்று மூலமென வோலமென்ற
 ஆதிமுதல் நாரணன்றன் மருகோனே!
 கோலமலர் வாகியெங்கு மேவுபுனம் வாழ்மடந்தை
 கோவையமு தூறலுண்ட குமரேசா!
 கூடிவரு சூரடங்க மாளவடி வேலெறிந்த
 கோடைநகர் வாழ்வந்த பெருமானே! (எ)

77. தனனா தனனா தனனா தனனா
 834 தனனா தனனா தனதான.

விழுதா தெனவே கருதா துடலை,
 வினைசேர் வதுவே புரிதாக
 விருதா வினிலே யுலகா யதமே
 விடவே, மடவார் மயலாலே,
 அழுதா கெடவே அவமா கிட,நா
 எடைவே கழியா, துணையோதி
 அலர்தா எடியே னுறவாய் மருவோ
 ரழியா வரமே தருவாயே;
 தொழுதார் வினைவே ரடியோ டறவே
 துகள்தீர் பரமே தருதேவா!
 சுரர்யூ பதியே! கருணா லயனே!
 சுகிர்தா! அடியார் பெருவாழ்வே!
 எழுதா மறைமா முடிவே! வடிவே
 விறைவா! எனையா னுடையோனே!
 இறைவா! எதுதா வதுதா, தனையே
 இணைநா கையில்வாழ் பெருமானே! (அ)

78. தானுன தான தான தனதன
350 தானுன தான தான தனதன
தானுன தான தான தனதன தனதான

சீரான கோல கால நவமணி
மாலாபி ஷேக பார வெருவித
தேவாதி தேவர் சேவை செய்யுமுக மலராறும்,
சீராடு வீர மாது மருவிய
ஈராறு தோளும், நீளும் வரியளி
சீராக மோது நீப பரிமள இருதாளும்,
ஆராத காதல் வேடர் மடமகள்
சீமூத மூர்வ லாரி மடமகள்
ஆதார பூத மாக வலமிட முறைவாழ்வும்,
ஆராயும் நீதி வேலு மயிலுமெய்
ஞானபி ராம தாப வடிவமும்,
ஆபாத னேனும் நாளும் நினைவது பெறவேணும்.
ஏராரு மாட கூட மதுரையில்
மீதேறி மாறி யாடு மிறையவர்,
ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு ளன்காரம
ஈடாய, ஆமர் போல வணிகரி
லூடாடி, யால வாயில் விதிசெய்த
லீலா! வி சார தீர! வரதர குருநாதா!
கராழி யால்முன் விய நினைபவ
னீடேறு மாறு பாணு மறைவுசெய்
கோபால ராய னேய முளதிரு ருகோனே!
கோடாம லார வார அலையெறி
காவேரி யாறு பாயும் வயலியில்
கோனாடு குழ்வி ரரலி மலையுறை பெருமானே! (க)

79. தனத்த தானன தானன தானன
626 தனத்தத் தானன தானன தானன
தனத்தத் தானன தானன தானன தனதான.

எலுப்புத் தோல்மயிர் நாடிகு ழாமிடை
இறுக்குச் சீ,புழு வோடடை மூளைகள்,
இரத்தச் சாகா, நீர்மல மேவிய கும்பியோடை,

இளைப்புச் சோகைகள் வாதம்வி லாவலி,
 உளைப்புச் சூலையொ டே,வனு வாகிய
 இரைப்புக், கேவல மூலவி யாதியொ டண்டவாதம்,
 குலைப்புக் காய்கனல் நீரிழி வினையொ
 டளைப்புக் காதடை கூனல்வி சூசிகை
 குருட்டுக் கால்முட மூமையு ஞுடறு கண்டமாலே,
 குடிப்புக் கூன,மி தேசத மாமென
 எடுத்துப் பாழ்வினை யாலுமூல் நாயெனு
 னிடத்துத் தாள்பெற ஞானச தாசிவ அன்புதராய்;
 கெலிக்கப் போர்பொரு சூரர்கு மாமுமி
 ழிரத்தச் சேறெழ தேர்பரி யாளிகள்
 கெடுத்திட் டேகடல் ஞாகிரி தூள்பட கண்டவேலா!
 கிளாப்பொற் றேளிச ராசர மேவியெ
 யசைத்துப் பூசைகொள் ஆயிப ராபரி
 கிழப்பொற் காளேமெ லேறுமெ நாயகி பங்கின்மேவும்
 வலித்துத் தோள்மலை ராவண னுனவன்
 எடுத்தப் போதுடல் கிழ்விழ வேசெய்து
 மகிழ்ப்பொற் பாதசி வாயந மோஅர சமபுபநலா!
 மலைக்கொப் பாமுலை யாள்குற மாதனை
 அனைத்துச் சீர்புலி யூரபர மாகிய
 வடக்குக் கோபுர வாசலில் மேவிய தம்பிரானே! (௧௦)

XIV. சிவஞானம்.

80. தனதன தானனத் தனதன தானனத்
 536 தனதன தானனத் தனதான.

அமுதுமா வாவெனத் தொழுது,மு டேடுநெக்
 கவசமா யாதரக் கடலூடுந்,
 றமைவின்கோ லாகஸச் சமயமா பாதகர்க்
 கறியொணு மோனமுத் திரைநாடிப்
 பிழைபடா ஞானமெய்ப் பொருள்பெறு தே,வினைப்
 பெரியஆ தேசபுற் புதமாய

டிறிவிவா ராகரச் சுழியிலே போய்விழப்
 பெறுவதோ நானினிப் புகல்வாயே?
 பழையபா கிரதிப் பகைமேல் வாழ்வெனப்
 படியுமா ருயினத தனசாரம்
 பருகுமா ருனனச் சிறுவ!சோ ணசலப்
 பரம!மா யூர!வித தகவேனே!
 பொழுதுஞ் போதுவெற் பிடிபடா, பார்முதற்
 பொடிபடா வேட,முத் தெறிமீனப்
 புணரிகோ கோவெனச், சுருதிகோ கோவெனப்,
 பொருதவே லாயுதப் பெருமானே. (க)

81. தத்தன தானதான தத்தன தானதான
 784 தத்தன தானதான தனதான.

எத்தனை கோடிகோடி விட்டு லோடியாடி
 யெத்தனை கோடிபோன, தளவேதோ?
 இப்படி மோகபோக மிப்படி யாகியாகி
 யிப்படி யாவதேது, இனிமேலோ
 சித்திடி, சிசிசி சித்திர மாயமாயை
 சிக்கினி லாயுமாயு மடியேனை,
 சித்தினி லாடலோடு முத்தமிழ் வாணரோது
 சித்திர ஞானபாத மருள்வாயே;
 நித்தமு மோதுவார்கள் சித்தமெ வீடதாக
 நிர்த்தம தாடுமாறு முகவோனே!
 நிட்கள ரூப்பாதி பச்சுரு வானமூணு
 நெட்டிலை சூலபாணி யருள்பாலா!
 பைத்தலை நீடுமாயி ரத்தலை மீதுபீறு
 பத்திர பாதநீல மயில்வீரா!
 பச்சிள பூகபாளை செய்க்கயல் தாவுவேஞர்
 பற்றிய மூவர்தேவர் பெருமானே! (உ)

82. தானுன தான தனதன தானுன தான தனதன
 1210 தானுன தான தனதன தனதான.

ஆசார வின னறிவிலி கோபாப ராதி யவருண
 னாகாத நீச னதுசிதன் விபரீதன்,

ஆசாவி சார வெருவித மோகாச ரீத பரவச
 னாகாச நீர்ம ணனல்வளி யுருமாறி,
 மாசான நாவெண் வகைதனை நீநானெ னாத அறிவுளம்
 வாயாத பாவி யிவனென நினையாமல்,
 மாதாபி தாவி னருணல மாறும் காரி லெனையினி
 மாஞான போத மருள்செய நினைவாயே;
 வீசால வேலை சுவறிட, மாசூர் மார்பு துளைபட,
 வேதாள ராசி பசிகெட, அறைகூறி
 மேகார வார மெனஅதிர் போர்யாது தான ரெம்புர
 மீதேற, வேல்கொ டமர்செயு மினையோனே!
 கூசாது வேட னுமிழ்தரு நீராடி யூலு னெனுமுரை
 கூறும் னீய, அவனுக் தருசேடங்
 கோதாமெ னும் லமுதுசெய் வேதாக மாதி முதல்தரு
 கோ!லோக நாத! குறமகள் பெருமானே! (ங)

968

83. தனதான தானத் தனதான
 தனதான தானத் தனதான.

கலைமேவு ஞானப்	பிரகாசக்
கடலாடி, ஆசைக்	கடலேறி,
பலமாய வாதிற்	பிறழாதே,
பதிஞான வாழ்வைத	தருவாயே.
மலைமேவு மாயக்	குறமாதின்
மனமேவு வாலக்	குமரேசர்!
சிலவேட! சேவற்	கொடியோனே!
திருவாணி கூடற்	பெருமானே! (ச)

965

84. தானத் தானத் தனதான
 தானத் தானத் தனதான.

நாடித் தேடித்	தொழுவார்பால்
நானத் தாகத்	திரிவேலோ?
மாடக் கூடற்	பதி!ஞான
வாழ்வைச் சேரத்	தருவாயே.

பாடற் காதற் புரிவோனே!
பாலைத் தேனோத் தருள்வோனே!
ஆடற் றோகைக் கினியோனே!
ஆனைக் காவிற் பெருமானே! (ரு)

85. தானதனத் தனதான தானதனத் தனதான.

காலனிடத் தனுுகாதே, காசினியிற் பிறவாதே,
சீலஅகத் தியனான தேனமுதைத் தருவாயே;
மாலயனுக் கரியானே! மாதவரைப் பிரியானே!
நாலுமறைப் பொருளானே! நாககிரிப் பெருமானே! (சு)

XV. தெரிசனம்.

86. தந்தன தனந்தனந் தனதனத்
47 தந்தன தனந்தனந் தனதனத்
தந்தன தனந்தனந் தனதனத் தனதான.

அந்தகன் வருந்தினம் பிறகிடச்,
சந்தத மும்வந்துகண் டரிவையர்க்
கன்புரு குசங்கதந் தவிர,முக் குணமான,
அந்திப கலென்றிரண் டையுமொழித்
திந்திரி யசஞ்சலங் களையறுத்
தம்புய பதங்களின் பெருமையைக் கவிபாடிச்
செந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்,
கந்தனை யறிந்தறிந் தறிவினிற்
சென்றுசெ ருகுந்தடந் தெளிதரத், தணியாத
சிந்தையு மவிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழித்
தென்செய லறிந்தறிந் தமிழ்,மெய்ச்
சிந்தைவர, என்றுநின் தெரிசனைப் படுவேனோ?
கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்,
கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்,
சுஞ்சரி சுயம்புயம் பெற,அரக் கருமான,

குன்றிடி ய, ஆம்பொனின் திருவரைக்
 கண்கிணி கணின்கணின் கணினெனக்,
 குண்டல மசைந்திளங் குழைகளிற் ப்ரபைவிச,
 தந்தன தனதனந தனவெனச்,
 செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிட, மணித
 தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத், திருவான
 சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
 தந்தர வருஞ்செழுந தளர்நடைச்
 சந்ததி! சகந்தொழுஞ் சரவணப் பெருமானே! (க)

87. தந்தனந் தந்தத் தனதான
 10 தந்தனந் தந்தத் தனதான.

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே,
 சஞ்சலந் துஞ்சித் திரியாதே,
 கந்தனென் றென்றுந் ஹனோநாளுந்
 கண்டுகொண் டன்புந் நிடுவேனோ?
 தந்தியின் கொம்பைப் புணர்வோனே!
 சங்கரன் பங்கிற் சிவைபாலா!
 செந்திலங் கண்டிக் கதிர்வேலா!
 தென்பரங் குன்றிற் பெருமானே! (உ)

88. தனதனன தனன தந்தத் தனதான
 592 தனதனன தனன தந்தத் தனதான.

இருவினையின் மதிம யங்கித் திரியாதே,
 எழுநரகி லுழலு நெஞ்சற் றலையாதே,
 பரமகுரு அருள்நி னைந்திட் ணைர்வாலே,
 பரவுதரி சனையை யென்றெந் கருள்வாயே.
 தெரிதமிழை யுதவு சங்கப் புலவோனே!
 சிவனருளு முருக! செம்பொற் கழலோனே!
 கருணைநெறி புரியு மன்பர்க் கெளியோனே!
 கனகசபை மருவு கந்தப் பெருமானே! (ஈ)

89. தந்தன தந்தன தந்தன தந்தன 16
தந்தன தந்தன தந்தன தந்தன.

தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கணிச தங்கையுந்
தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவே,நின்
தந்தையிளே முன்பரிந் தின்பவரி கொண்டுநன்
சந்தொடம ணைந்துநின் றன்புபோலக்
கண்டுற,க டம்புடன் சந்தமகு டங்களுந்
உஞ்சமலர் செங்கையுஞ் சிந்துவேலும்
கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திரநி றங்களுந்
கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ?
புண்டரிக ரண்டமுந் கொண்டபகி ரண்டமும்
பொங்கியெழு வெங்களங் கொண்டபோது,
பொன்கிரியெ ன்ஞ்சிறந தெங்கினும் வளர்ந்துமுன்
புண்டரிகர் தந்தையுஞ் சிந்தைகூர
கொண்டநட னம்பதஞ், செந்திலிலு மென்றன்முன்
கொஞ்சிநட னங்கொளுந் கந்தவேளே!
கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுந்
கும்பமுநி கும்பிடுந் தம்பிரானே! (ச)

90. தனன தாத்தன தானு தானன
1163 தனன தாத்தன தானு தானன
தனன தாத்தன தானு தானன தனதான.

நிருத ரார்க்கொரு காலா ஜேஜெய,
சுரர்க ளேத்திடு வேலா ஜேஜெய,
நிமல னுர்க்கொரு பாலா ஜேஜெய, விறலான
நெடிய வேற்படை யானே ஜேஜெய,
எனஇ ராப்பகல் தானே நான்மிக
நினது தாட்டொழு மாறே தா,னினி யுடனேதான்,
தரையி னுழத்திரை யேழே போ,வெழு
பிறனி மாக்கட லூடே நானுறு
சவலை தீர்த்,துன தாளே சூடியு னடியார்வாழ்
சபையி னேற்றி,யின் ஞானு போதமு
மருளி, யாட்கொளு மாறே தானது,
தமிய னேற்குமு னேநீ மேவுவ தொருநாளே.

தருவி னுட்டர சாள்வான் வேணுவி
 னுருவ மாய்ப்பல நாளே தானுறு
 தவசி னுற்சிவ னீபோய் வானவர் சிறைதீரச்,
 சகல லோக்கிய மேதா னுருறு
 மசுர பார்த்திவ னோடே சேயவர்
 தமரை, வேற்கொடு நீரு யேபட விழமோதென்
 றருள, ஏற்றம ரோடே போயவ
 ருறையு மரக்கிரி யோடே தானையு
 மழிய வீழ்த், தெதிர் குரோ டேயம் ரடலாகி,
 அமரில் வீட்டியும், வானோர் தானுறு
 சிறையை மீட்டர னார்பால் மேவிய,
 அதிப ராக்ரம வீரா! வானவர் பெருமானே! (ரு)

91. தனதான தந்தன தனதான தந்தன
 109 தனதான தந்தன தனதான.

சிவனார்ம னங்குளிர உபதேச மந்தரமிரு
 செவியீதி லும்பகர்செய் குருநாத!
 சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால! கந்த! நின
 செயலேவி ரும்பியுளம் நீனையாமல்,
 அவமாயை கொண்டுலகில் விருதாஅ லைந்துழலு
 மடியேனை அஞ்சலென வரவேணும்;
 அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய
 அருள்ஞான இன்பமது புரிவாயே.
 நவநீத முந்திருடி உரலோடெ யொன்றுமரி
 ரகுராமர் சிந்தைமகிழ் மருகோனே!
 நவலோக முங்கைதொழு நிகதேவ! லங்கிருத!
 நலமான விஞ்சைகரு வினைகோவே!
 தெவயானை யங்குறமின் மணவாள! சம்பரமுறு
 திறல்வீர! மிஞ்சுகதிர் வடிவேலா!
 திருவாவி னன்குடியில் வருவேள்ச வுந்தரிக!
 செகமேல்மெய் கண்டவிறல் பெருமானே! (சு)

92. தனன தனதன தனதன தனதன
132 தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன தனதன தனதான.

தீகர நறுமலர் பொதுளிய குழலியர்
கலக கெருவித விழிவலை படவிதி
தலையி லெழுதியு மனைவயி னுறவிடு மதனாலே,
தனயர் அனைதமர் மனைவியர் சினெகிதா,
சுரபி விரவிய வகையென, நினைவுறு
தவன சலதியின் முழுகியெ யிடாபடு துயர்தீர,
அகர முதலுள பொருளினை யருளிட,
இருகை குவிசெய்து ன்ருகிட, வருகியெ
அரக ரென,வல னிடமுற, எழிலுன திருபாதம்
அருள அருளுடன், மருளற இருளற,
கிரண அயில்கொடு குருகணி கொடியொடு
அழகு பெறமர கதமயில மிசைவர இசைவாயே;
சிகர குடையினி னிரைவர இசைதெரி
சதூன், விதூரனில வருபவ, ன்ளைபது
திருடி யடிபடு சிறியவ, னெடியவன், மதுகுதன்,
திகிரி வளைகதை வசுதனு வுடையவ,
னெழிலி வடிவின், னரவுபொன் முடிமிசை
திமித திமிதிமி யெனநட மிடுமரி, மருகோனே!
பகர புகர்முக மதகரி யுழைதரு
வனிதை வெருவமுன் வரஅருள் புரிகு!
பரம குருபர! இமகிரி தருமயில் புதல்வோனே!
பலவின் முதுபழம் விழைவுசெய் தொழுகிய
நறவு நிறைவயல் கமுகடா பொழில்சிகழ்
பழநி மலைவரு புரவல! அமரர்கள் பெருமானே! (எ)

93. தனதன தனந்த தான தனதன தனந்த தான
205 தனதன தனந்த தான தனதான.

இருவினை புனைநது, ஞான விழிமுனை திறந்து, நோயி
னிருவினை யிடைந்து போக, மலமூட
இருளற விளங்கி, யாறு முகமொடு கலந்து பேத
மிலையென, இரண்டு பேரு
கான

பரிமள சுகந்த வீத மயமென, மகிழ்ந்து தேவர்
 பணிய,விண் மடநதை பாத மலர்தூவப்,
 பரிவுகொ டுந்த கோடி முநிவர்கள் புகழ்ந்து பாட,
 பருமயி லுடன்கு லாவி வரவேணும்;
 அரியய னறிந்தி டாத அடியிணை சிவந்த பாதம்
 அடியென விளங்கி யாடு நடராஜன்,
 அழலுறு மிரும்பின் மேனி மகிழ்மர கதமபெ னாகம்
 அயலணி சிவன்பு ராரி, யருள்சேயே!
 மருவலர் கள்திண்ப னூர முடியுடல் நடுங்க, ஆவி
 மறலியு ண,வென்ற வேலை யுடையோனே!
 வளைகுல மலங்கு காவி ரியின்வட புறஞ்ச வாமி
 மலைமிசை விளங்கு தேவர் பெருமானே! (அ)

94. தனதன தந்த தனதன தந்த
 543 தனதன தந்த தனதான.

இருவினை யஞ்ச, மலவகை மங்க,
 இருள்பிணி மங்க, மயினேறி,
 இனவரு ளன்பு மொழிய,க டம்பு
 வினதக முங்கொ டளிபாட,
 கரிமுக நெம்பி முருகனெ னண்டர்
 களிமலர் சிந்த, அடியேன்முன்
 கருணைபொ ழிந்து, முகமும் லர்ந்த,
 கடுகிர டங்கொ, டருள்வாயே;
 திரிபுர மங்க, மதனுடல் மங்க,
 திகழ்நகை கொண்ட விடையேறி
 சிவம்,வெளி யங்க ணருள்குடி. கொண்டு,
 திகழந டஞ்செய் தெமையீண,
 அரகியி டங்கொள் மழுவுடை யெந்தை
 அமலன்ம கிழ்ந்த குருநாதா!
 அருணைவி லங்கல் மகிழ்குற மங்கை
 அமலிந லங்கொள் பெருமானே! (ஆ)

35 95. தானனா தந்தனந் தானனா தந்தனந்
தானனா தந்தனந் தனதான.

காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடென்
காலினார் தந்துடன் கொடுபோகக்,
காதலார் மைந்தருந் னாயரா ருஞ்சுமிங்
கானமே பின்தொடர்ந் தலறமுன்,
சூலம்வாள் தண்டுசெஞ் சேவல்கோ தண்டமுஞ்
சூடுதோ ஞந்தடந் திருமார்புந்
தூயதாள் தண்டையுங் காண,ஆர் வஞ்செயுந்
தோகைமேல் கொண்டமுன் வரவேணும்;
ஆலகா லம்பரன் பாலதா கஞ்சிடுந்
தேவர்வா முன்றுகந் தமுதியும்,
ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமேல் கண்வளர்ந்
தாதிமா யன்றன் மருகோனே!
சாலிசேர் சங்கினம் வாவிசூழ் பங்கயஞ்
சாரலார் செந்திலம் பதிவாழ்வே!
தாவுசூ ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்
தாரைவே லுந்திடும் பெருமானே! (க0,

96. தனன தான தானன தனன தான தானன
1056 தனன தான தானன தனதான.

அதல சேட னாராட, அகில மேரு மீதாட,
அபின காளி தானாட, அவனோடன்
றதிர விசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட,
அருகு பூத வேதாள மவையாட,
மதுர வானி தானாட, மலரில் வேத னாராட,
மருவு வானு னோராட, மதியாட,
வனச மாமி யாராட, நெடிய மாம னாராட,
மயிலு மாடி, நீயாடி வரவேணும்.
கதைவி டாத தோள்வீம னெதிர்கொள் வாளி யால்நீடு
கருத லார்கள் மாசேனை பொடியாகக்,
கதறு காவி போய்மீள, விஜய னேறு தேர்மீது
கனக வேத கோதே, அகைமோதும்

உத்தி மீதி லேசாயு முலக மூடு சீர்பாத
 உவண மூர்கி மாமாயன், மருகோனே!
 உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவ மாராஜ்
 னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமானே! (கக)

698 97. தனன தான தானுன தனன் தான தானுன
 தனன தான தானுன தன தான.

கடிய வேக மாறாத விரத சூத ராபாதர்
 கலக மேசெய் பாழ்மூடர் வினைவேடர்
 கபட வீன ராகாத இயல்பு நாடி யே, நீடு
 கனவி கார மேபேசி, நெறிபேணுக்
 கொடிய, னேது மோராது விரக சால மேமூடு
 குடிவின் மேவி யேநாளு மடியாதே,
 குலவு தோகை மீதாறு முகமும வேலு மீராறு
 குவளை வாகும் நேர்காண வருவாயே;
 படியி னோடு மாமேரு அதிர வீசி யே, சேட
 பணமு மாட வே, நீடு வரைசாடிப்,
 பாவை யாழி நீர்மோத, நிருதர் மாள, வானுடு
 பதிய தாக, வேலேவு மயில்வீரா!
 வடிவு லாவி யாகாச மிளிர் ப லாவி னீள்சோலை,
 வனச வாவி, பூவோடை, வயலோடே,
 மணிசெய் மாட மாமேடை சிகர மோடு வாகாண
 மயிலை மேவி, வாழ்தேவர் பெருமானே! (கஉ)

1298 98. தனதனன தாத்நனத் தனதானு
 தனதனன தாத்நனத் தனதானு.

பிறவியலை யாற்றினிற் புகுதாதே,
 பிரகிருதி மார்க்கமுந் றலையாதே,
 உறுதிசூரு வாக்கியப பொருளாலே,
 உனதுபத காட்சியைத் தருவாயே.
 அறுசமய சாத்திரப பொருளோனே!
 அறிவுளறி வார்க்குணக் கடலோனே!
 குறுமுனிவ னேத்துமுத் தமிழோனே!
 குமரகுரு கார்த்திகைப் பெருமானே! (கங)

XVI. ஞானோபதேசம்.

99. தனதனன தானதன தத்தனா தாத்த
 ௫௨7 தனதனன தானதன தத்தனா தாத்த
 தனதனன தானதன தத்தனா தாத்த தனதான.

கலகவிழி மாமகளிர் கைக்குளே யாய்ப்,பொய்
 களவுமத னூல்பலப டித்,தவா வேட்கை,
 கனதனமு மார்புமுற விசசையா லார்த்து, கழுநீரார்
 கமழ்நறைச வாதுபுழு கைத்துழாய் வார்த்து,
 நிலவரசு நாடறிய கட்டில்போட் டார்ச்செய்
 கருமமறி யாது,சிறு புத்தியால் வாழ்க்கை கருதாதே,
 தலமடைச சாளரமு கப்பிலே காத்து,
 நிறைபவுச வாழ்வரசு சத்யமே வாய்த்த
 தெனவருகி யோடியொரு சற்றுளே வார்த்தை தமொறி
 தழுவியனு ராகமுமவி னைத்துமா யாக்கை
 தனையுமரு நாளையும வத்திலே போக்கு
 தலையறிவி லேனை,நெறி நிறகரீ தீக்கை தரவேணும்;
 அலகில்தமி ழாலுயர்ச மாதத்தனே! போற்றி,
 அருணைநகர் கோபுரவி ருப்பனே! போற்றி,
 அடல்மயில்ந டாவியப்ரி யத்தனே! போற்றி, அவதான
 அறுமுகச வாமியெனும் அத்தனே! போற்றி,
 அகிலதல மோடிவரு நிர்த்தனே! போற்றி,
 அருணாகிரி நாதளனும் அப்பனே! போற்றி, அசுரேசர்
 பெலமடிய வேல்விடுக ரத்தனே! போற்றி,
 கரதலக பாஸ்குரு வித்தனே! போற்றி, [ம்
 பெரியகுற மாதணைபு யத்தனே! போற்றி, பெருவாழ்வா
 பிரமணறி யாவிரத தக்ஷிண மூர்த்தி!
 பரசமய கோளரி! த வத்தினுல வாய்த்த
 பெரியமட மேவியசு கத்தனே! யோக்யர் பெருமானே! (க)

100. தானத்தத் தான தானன
 ௫43 தானத்தத் தான தானன தந்தான.

வாசித்துக் காணொ ணாதது,
 பூசித்துக் கூடொ ணாதது,
 வாய்விட்டுப் பேசொ ணாதது, நெஞ்சினுலே

மாசர்க்குத் தோணை னாதது,
 நேசர்க்குப் பேரொ னாதது,
 மாயைக்குச் சூழொ னாதது, விந்துநாத
 ஓசைக்குத் தூர மானது,
 மாகத்துக் கீற தானது,
 லோகத்துக் காதி யானது, சுண்ணொயேன்
 யோகத்தைச் சேரு மாறு, மெய்
 ஞானத்தைப் போதி யாயினி
 யூனத்தைப் போடி டாகும யங்கலாமோ?
 ஆசைப்பட்ட டேனல் காவலசெய்
 வேடிச்சிக் காக மாமய
 லாகிப்பொற் பாத மேபணி கந்தவேளே!
 ஆலித்துச் செல்கள் பாய்வய
 லூரத்திற் காள மோட்ட
 ராரத்தைப் பூண்ம யூரது ரங்கவிரா!
 காசிக்குட் ப்ராண வாயுவை
 ரேசித்தெட் டாத யோகிகள்
 காடிற்றுக் காணொ ண்தென நின்றநாதா!
 நாகத்துச் சாகை போயுயர்
 மேகத்தைச் சேர்சி ராமலை
 நாதர்க்குச் சாமி யேசுரர் தம்பிரானே! (௨)

101. தனதன தாத்தன தனதன தாத்தன

490

தனதன தாத்தன தந்ததான.

விரகற நோக்கியு முருகியும் வாழ்த்தியும்
 விழிபுனல் தேக்கிட, அன்புமேன்மேல்
 மிகவுயி ராப்பகல் பிறிதுப் ஈர்க்கற,
 விளைவுரு ராப்புனை யுங்குமார!
 முருக!ச டாகூர! சரவண! கார்த்திகை
 முலைதுகர் பார்த்திவ! என்றுபாடி.
 மொழிகுழ ருத்தொழு தழுதழு தாட்பட,
 முழுதும் லாப்பொருள் தந்திடாயோ?
 பரகதி காட்டிய விரக!சி லேசச்சய!
 ஸ்ரீமத ராஜம்! சம்பராரி

படவிழி யாற்பொரு பசுபதி போற்றிய
 பகவதி பார்ப்பதி . தந்தவாழ்வே!
 இரைகடல் தீப்பட, நிசுசரர் கூப்பிட,
 எழுகிரி யார்ப்பெழ, வென்றவேலர!
 இமையவர் நாட்டினில நிறைகுடி யேற்றிய,
 எழுகரை நாட்டவர் தம்பிரானே! (௩)

102. தானத்தன தானதானன தானத்தன தானதானன
 655 தானத்தன தானதானன தனதான.

தாரணிக்கதி பாவியாய்,வெகு சூதுமெத்திய மூடனாய்,மன
 சாதனைக்கள வாணியாயுறு மதிமோக
 தாபமிக்குள வீணனாய்,பொரு வேல்விழிச்சிய ராகுமாதர்கள்
 தாமுயசெயு மேதுதேடிய நினைவாகிப்,
 பூரணச்சிவ ஞானகாவிய மோதுதற்புணர் வானநெயர்கள்
 பூசமெய்த்திரு நீறிடாஇரு வினையேனைப்,
 பூசமெய்ப்பத மானசேவடி காணவைத்,தருள் ஞானமாகிய
 போதகத்தினை யேயுமாறருள் புரிவாயே;
 வாரணத்தினை யேகராவுமு னேவனைத்திடு போதுமேவிய
 மாயவற்கித மாகவீறிய மருகோனே!
 வாழுமூப்புர வீறதானது நீறெழப்புகை யாகவேசெய்த
 மாமதிப்பிறை வேணியாரருள் புதல்வோனே!
 காரணக்குறி யானநீதிய ரானவர்க்குமு னாகவேநெறி
 காவியச்சிவ ஞானையோதய கதிர்வேலர்!
 கானகக்குற மாதைமேவிய ஞானசொற்கும ரா!பராபர!
 காசியிற்பிர தாபமாயுறை பெருமானே! (௪)

103. தத்தத்தத் தானன தானன
 489 தத்தத்தத் தானன தானன
 தத்தத்தத் தானன தானன தனதான.

மக்கட்குக் கூறரி தானது,
 கற்றெட்டத் தான்முடி யாதது,
 மற்றொட்டக் கொடுக்கமொல் வாசுத

மட்டிட்டுத் தேடவொ ணாதது,
தத்வத்திற் கோவைப டாதது,
மத்தப்பொற் போதுப கீரதி மதிஞ்ஞம்
முக்கட்பொற் பாளரு சாவிய
அர்த்தக்குப் போதக மானது,
முத்திக்குக் காரண மானது, பெறலாகா
முட்டர்க்கெட் டாதது, நான்மறை
யெட்டிற்றெட் டாதென வேவரு
முற்பட்டப் பாலையி லாவது புரிவாயே;
செக்கட்சக் ராயுத மானுலன்
மெச்சப்புற் போதுப டாவிய
திக்குப்பொற் பூதர மேமுதல் வெகுருபம்
சிட்டித்துப், பூதப சாசுகள்
கைக்கொட்டி டாட,ம கோததி
செற்றுக்கரச் சூரனை மார்பக முதுசோரி
கக்கக்கைத் தாமரை வேல்விடு,
செச்சைக்கர்ப் பூரபு யாசல!
கச்சுற்றப் பாரப போதர முலையாள்முன்,
கற்புத்தப் பானுல கேழையு
மொக்கப்பெற் றுள்வினை யாடிய
கச்சிக்கச் சாலையில் மேவிய பெருமானே! (ரு)

104. தனதன தனன தனதன தனன
635 தனதன தனனாத் தனதான.

தறுகணன் மறலி முறுகிய கயிறு
தலைகொடு விசிறிக் கொடுபோகும்
சளமது தவிர, அளவிடு சுருதி
தலைகொடு பலசாத் திரமோதி
அறுவகை சமய முறைமுறை சுருவி
யலைபடு தலைமூச் சிணையாகும்
அருவரு வொழிய, வடிவுள பொருளை
அலம்வா அடியேற் கருள்வாயே,
நறுமல ரிறைவி யரிதிரு மருக!
நகமுத வியபார்ப் பதிவாழ்வே!

நதிமதி யிதழி பணியணி கடவுள்
 நடமிடு புலியூர்க் குமரேசா!
 கறுவிய நிருதர் ஏறிதிரை பரவு
 கடலிடை பொடியாப் பொருதோனே!
 கழலிணை பணியு மவருடன் முனிவு
 கனவிலு மறியாப் பெருமானே! (௬)

105. தன தந்த தன தனன தன தந்த தன தனன
 1248 தன தந்த தன தனன தன தான.

திரைவஞ்ச இருவினைகள் நரையங்க மலமழிய,
 சிவகங்கை தனில்முழுதி விளையாடிச்,
 சிவம்வந்து குதிக்கொளக வடிவுன்றன் வடிவமென,
 திகழண்டர் முனிவர்கண மயன்மாலும்
 அரன்மைந்த னென,களிறு முகனெம்பி யெனமகிழ,
 அடியெனக னளிபரவ, மயிலேறி
 அயில்கொண்டு திருநடன மெனதநதை யுடன்மருவி
 அருமந்த பொருளையினி யருள்வாயே;
 பரியென்ப நரிகள் தமை நடனங்கொ டொருவழுதி
 பரிதுஞ்ச வரும்துரை நடராஜன்,
 பழியஞ்சி யெனதருகி லுறைபுண்ட ரிகவடிவ
 பவளஞ்சொ லுமைமகொழுந, னருள்பாலா!
 இருள்வஞ்ச கிரியவுண ருடனெங்க ளிருவிளையு
 மெரியுண்டு பொடியஅயில் விடுவோனே!
 எனதன்பி லுறைசயில மகிழ்வஞ்சி குறமகனொ
 டெனுபஞ்ச ணையின்மருவு பெருமானே! (௭)

106. தானதான தந்தன தந்தன
 1187 தான்தான தந்தன தந்தன
 தான்தான தந்தன தந்தன தன தான.

மாண்டாரொ லும்பணி யுஞ்சடை
 யாண்டாரி றைஞ்சமொ ழிந்ததை,
 வான்ஃகூத லம்பவ னங்கனல் புனலான

வான்பூத முங்கர ணங்களு,
 நான்போயொடுங்க, அடங்கலு
 மாய்ந்தால்விளங்கும் தொன்றினை யருளாயேல்,
 வேண்டாமை யொன்றையடைந்துள
 மீண்டாறி நின்சர ணங்களில் யுடையேனாய்,
 வீழ்ந்தாவல் கொண்டுரு கன்பினை
 வேந்தா, கடம்புபுனைந்தருள்
 சேந்தா, சரண்சர ணென்பது,
 வீண்போம தொன்றல என்பதை யுணராதோ?
 ஆண்டார்த லங்கள் ளந்திட
 நீண்டார்மு குந்தர், தடந்தனில்
 ஆண்டாவி துஞ்சிய தென்றுமு தலைவாயுற்
 றுங்கோர்சி லம்புபு லம்பிட,
 ஞான்றுது துங்கச லஞ்சலம்
 ஆம்பூமுழங்கிய டங்கும ளவில், நேசம்
 பூண்டாழி கொண்டுவ னங்களி
 லேய்ந்தாள வென்றுவெ றந்தனி
 போந்தோல மென்றுத வும்புயல் மருகோனே!
 பூம்பாளை யெங்கும ணங்கமழ்
 தேங்காவில் நின்றதொர் குன்றவர்
 பூந்தோகை கொண்கைவி ரும்பிய பெருமாளே! (அ)

107. தானான தான தானான தான
 363 தானான தான தனதான.

மாலாசை கோப மோயாதெ நாளு
 மாயாவி கார வழியேசெல்
 மாபாவி காளி தானேனும், நாத! மினிநீயே.
 மாதாபி தாவு மிலை, வினை
 நாலான வேத நூலாக மாதி
 நானோதி னேனு மருள்வாயே.
 நாள்போய்வி டாம லாறுறு மீதில்
 ஞானோப தேச மருள்வாயே.
 பாலா! க லார! ஆமோத லேப
 பாடர வாக அணிமீதே!

பாதாள பூமி யாதார! மீன
 பானீய மேலை வயலூர!
 வேலா!வி ராவி வாழ்வே!ச மூக
 வேதாள பூத பதிசேயே!
 வீரா!க டோர சூரரி யே!செ
 வேளே!ச ரேசா பெருமானே! (௯)

108. தனனதன தானதான தனனதன தானதான
 ௧௨௪ தனனதன தானதான தனதான.

ஒருவழிப டாது,மாயை யிருவினைவி டாது,நாளு
 முழலுமனு ராகமோக அனுபோகம்
 உடலுமுயிர் தானுமாயு னுணர்விலொரு காலிராத
 வுளமுநெகிழ் வாருமாறு, அடியேனுக்,
 கிரவுபகல் போன,ஞான பரமசிவ யோகதீர
 மெனமொழியும், வீசபாச கனகோப
 எம்படரை மோது,மோன வுரையிலுப தேசவானே,
 யெனதுபகை தீரநீயும் அருள்வாயே;
 அரிவையொரு பாகமான அருணகிரி நாதர்பூசை
 அடைவுதவ ருதுபேணும் அறிவாளன்,
 அமணர்குல காலனாகும் அரியதவ ராஜராஜன்,
 அவனிபுகழ் சோமநாதன் மடமேவும்
 முருக!பொரு சூர்ச்சேனை முறியவட மேருவீழ
 முகரசல ராசிலேக முனிவோனே!
 மொழியுமடி யார்கள்கோடி குறைகருதி னாலும்வேறு
 முனியஅறி யாததேவர் பெருமானே! (௧௦)

109. தனன தனதன தனதன தனதன
 1007 தனன தனதன தனதன தனதன
 தனன தனதன தனதன தனதன தனதான.

தசையு முதிர்மு நிணமொடு செருமிய
 கரும கிருமிக ளொழுகிய பழகிய
 சடல வுடல்கடை சுடலையி விடுகிற குடில்பேணுஞ்

சகல கருமிகள் சருவிய சமயிகள்
 சரியை கிரியைகள் தவமெனு மவர்கிலர்
 சவலை யறிவினர், நெறியினை விட, இனி யடியேனுக்
 கிசைய இதுபொரு ளெனஅறி வறவொரு.
 வசன முறஇரு வினையற மலமற
 இரவு பகலற எனதற நினதற, அறுபூதி
 இனிமை தருமொரு தனிமையை, மறைகளி
 னிறுதி யறுதியி டவரிய பெறுதியை,
 இருமை யொருமையில் பெருமையை, வெளிபட மொழிவாயே;
 அசல குலபதி தருமொரு திருமகள்
 அமலை, விமலைக ளெழுவரும் வழிபட
 அருளி அருணையி லுறைதரு மிறையவ, ளபிராமி,
 அநகை அறுபவை அறுதையை அபிரவை,
 அதல முதலெழு தலமிவை முறைமுறை
 அடைய அருளிய பழையவ, ளருளிய சிறியோனே!
 வசுவ பசுபதி மகிழ்தர வொருமொழி
 மவுன மருளிய மகிமையு, மிமையவர்
 மரபில் வனிதையும், வணசார் புதல்வியும், வடிவேலும்,
 மயிலு, மியலறி புலமையு, முபரிட
 மதுர கவிதையும், விதரண கருணையும்,
 வடிவு, மிளமையும், வளமையு, மழகிய பெருமானே! (கக)

XVII. பத்திவைராக்கியம்.

167

110. தனதன தத்த தானன தனதன தத்த தானன
 தனதன தத்த தானன தனதான.

கதியைவி லக்கு மாதர்கள் புதியஇ ரத்ந பூஷண
 கவதன வெற்பு மேல்பிடு மயலான
 கவலைம னத்த னுகிலும், உனதுப்ர சித்த மாகிய
 கனதன மொத்த மேனியு முகமாதும்,
 அதிபல வஜ்ர வாசுவும் அயில்துனை வெற்றி வேலதும்,
 அரவுயி டித்த தோகையு முலகேழும்

அதிரவ ரற்று கோழியும் அடியர்வ முத்தி வாழ்வுறும்
 அபிரவ பத்ம பாதமு மறவேனே;
 இரவிகு லத்தி ராசத மருவியெ திர்த்து வீழ்கடு
 ரணமுக சுத்த வீரிய குணமான
 இளையவ னுக்கு, நீண்முடி அரசது பெற்று வாழ்வுற,
 இதமொட ளித்த ராகவன் மருகோனே!
 பதினொரு ருத்தி ராதிகள் தபனம்வி ளக்கு மானிகை
 பரிவொடு நிற்கு மீசுர! சுரலோக
 பரிமள கற்ப காடவி * அரியளி சுற்று பூவுதிர்
 பழநிம லைக்குள் மேவிய பெருமாளே! (க)

XVIII. பூசை.

111. தனதன தனதன தாந்த தானன
 ௪7௪ தனதன தனதன தாந்த தானன
 தனதன தனதன தாந்த தானன தனதான.

தீரையினில் வெகுவழி சார்ந்த மூடனை,
 வெறியனை, நிறைபொறை வேண்டி டாமத
 சடலனை, மகிமைகள் தாழ்ந்த வினைனை, மிகுகேள்வி
 தவநெறி தனைவிடு தாண்டு காலியை,
 யவமதி யதனில்பொ லாங்கு தீமைசெய்
 சமடனை, வலியஅ சாங்க மாகிய தமிழேனை,
 விரைசெறி குழலியர் வீம்பு நாரியர்
 மதிமுக வனிதையர் வாஞ்சை மோகியர்
 விழிவலை மகளிரொ டாங்கு கூடிய வினையேனை,
 வெகுமல ரதுகொடு வேண்டி யாகிலு
 மொருமல நிலைகொடு மோர்ந்து யானுனை
 விதமுறு பரிவொடு வீழ்ந்து தாடொழ அருள்வாயே;
 ஒருபது சிரமிசை போந்த ராவண,
 னிருபது புயமுட னேந்து மேதியு,
 மொருகனை தனிலற வாங்கு, மாயவன் மருகோனே!

* “அரியளி” என்றும் பாடம்.

உனதடி யவர்,புகழாய்ந்த தூலின,
 ரமரர்கள், முனிவர்க, ளீந்த பாலகர்,
 உயர்கதி பெறஅரு, ளோங்கு மாமயி லுறைவோனே!
 குரைகழல் பணிவொடு கூம்பி டார்பொரு
 களமிசை யறமது தீர்ந்த குரர்கள்,
 குலமுழு தனைவரு மாய்ந்து தூளெழ, முனிவோனே!
 கொடுவிட மதுதனை வாங்கி யே,திரு
 மிடறினி லிருவென ஏந்து, மீசுரர்
 குருபர னெனவரு, கூந்த லூருறை பெருமாளே! (க)

112. தனன தான தானு தனன தான தானு
 10ம் தனன தான தானு தனதான.

அகல நீளம் யாதாலு மொருவ ராலு மாராய
 அரிய மோன மேகோயி லெனமேனி,
 அசைய வேக்ரி யாபிட மிசைபு கா,ம காஞான
 அறிவி னாத ராமோத மலர்தூவிச்.
 சகல வேத னாதீத, சகல வாச காதீத,
 சகல மாக்ரி யாதீத, சிவருப
 சகல சாத காதீத, சகல வாச னாதீத,
 தனுவை நாடி, மாயுசை புரிவேனோ?
 விகட தார சூதான நிகள பாத போதூள!
 விரக ராக போதார சுரர்கால!
 விபுத் மாஸி கா!நீல முகப டாக மாயூர!
 விமல! வ்யாப கா!சில க!விநோத!
 ககன கூட பாடர தவள சேரபி தாளான
 கவன பூத ராருட சதகோடி
 கனக கார னு!ஞான கருணை மேரு வே!யீழ
 கதிர காமம் வாழ்தேவர் பெருமாளே! (உ)

XIX. அடியார்.

1035 113. தானந் தனதன தானந் தனதன
தானந் தனதன தனதான.

ஊனுந் தசையுடல் தானென் பதுவழி,
ஊருங் கருவழி யொருகோடி,
ஒதும் பலகலை கீதஞ் சகலமு
மோரும் படி,யுன தருள்பாடி
நாலுன் திருவடி பேணும் படி,யிரு
போதுங் கருணையில் மறவாதுன்
நாமம் புகழ்பவர் பாதந் தொழஇனி
நாடும் படி,யருள் புரிவாயே;
காணுந் திகழ்கதி ரோனுஞ் சசியொடு
காலங் களுநடை யுடையோனுங்,
காருங் கடல்வரை நீருந் தருகயி
லாயன் கழல்தொழு மிமையோரும்,
வானிந் திரனெடு மாலும் பிரமனும்
வாழும் படிவிடும் வடிவேலா!
மாயம் பலபுரி சூரன் பொடிபட
வாள்கொண் டமர்செய்த பெருமாளே! (க)

114. தான தந்தன தான தந்தன 103
~~1210~~ தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன தனதான.

மூல மந்திர மோத விங்கிலை,
யீவ திங்கிலை, நேய மிங்கிலை,
மோன மிங்கிலை, ஞான மிங்கிலை, மடவார்கள்
மோக முண்டதி தாக முண்டப
சார முண்டப ராத முண்டிடு
முக நென்றொரு பேரு முண்டருள் பயிலாத
கோல முங்குண வின துண்பர்கள்
வார்மை யும்பல வாகி, வெந்தெழு
கோர நும்பியி லேவி முந்திட நினைவாகிக்

கூடு கொண்டமுல் வேளை, யன்பொடு
 ஞான நெஞ்சினர் பாவி ணங்கிடு
 கூர்மை தந்தினி யாள வந்தருள் புரிவாயே;
 பீலி வெந்துய ராவி வெந்தவ
 சோகு வெந், தமண் மூகர் நெஞ்சிடை
 பீதி கொண்டிட வாது கொண்; டரு ளெழுதேடு
 பேணி யங்கெதி ராறு சென்றிட,
 மாற னும்பிணி தீர, வஞ்சகர்
 பீறு வெங்கழு வேற, வென்றிடு முருகோனே!
 ஆல முண்டவர் சோதி யங்கணர்
 பாக மொன்றிய வாலை யந்தரி
 ஆதி யந்தமு மான சங்கரி குமரேசா!
 ஆர ணம்பயில் ஞான புங்கவ!
 சேவ லங்கொடி யான பைங்கர!
 ஆவி னன்குடி வாழ்வு கொண்டருள் பெருமானே! (௨);

115. தான தன்னதன தான தன்னதன
 121 தான தன்னதன தனதான.

சீற லசடன்வினை காரன் முறைமையிலி,
 தீமை புரிகபடி, பவநோயே
 தேடு பரிசிகன நீதி நெறிமுறைமை
 சீர்மை சிறிதுமிலி, எவரோடுங்
 கூறு மொழியதுபொய், யான கொடுமையுள
 கோள னறிவினியு னடிபேணக்
 கூள னெனினு, மெனை நீயு னடியரொடு
 கூடும் வகைமையருள் புரிவாயே;
 மாறு படுமவுணர் மாள அமர்பொருது
 வாகை யுளமவுளி புனைவோனே!
 மாக முகடதிர வீச சிறைமயிலை
 வாசி யெனவுடைய முருகோனே!
 வீறு கலிசைவரு சேவ கனத்திய
 மேவு மொருபெருமை யுடையோனே!
 வீரை யுறைகுமர! தீர தர! பழகி
 வேல! இமையவர்கள் பெருமானே! (௩)

XX. சுதந்திரமின்மை.

116. தானு தனந்த தானு தனந்த
1240 தானு தனந்த தனதான.

ஊனே றெலுமபு சீசீ மலங்க
ளோடே, நரம்பு கசுமாலம்
ஊழ்நோ யடைந்து மாசா னமண்டு
மூனே மென்ற கடைநாயேன்
நானு, ரொடுங்க நானூர், வணங்க
நானூர், மகிழ்ந்து வுனையோத
நானு, நிரங்க நானு, ருணங்க
நானூர், நடந்து விழநானூர்?
தானே புணர்ந்து தானே யறிந்து,
தானே மகிழ்ந்து, அருளுறித்
தாய்போல் பரிந்த தேனே மிகந்து,
தானே தழைந்து சிவமாசித்,
தானே வளர்ந்து தானே யிருந்த
தரர்வே னியெந்தை யருள்பாலா!
சாலோ கடொண்டர் சாமீ பதொண்டர்
சாளு பதொண்டர் பெருமானே. (க)

117. தன்னு தனத்தன தன்னு தனத்தன
906 தன்னு தனத்தன தந்ததான.

என்னுல் பிறக்கவும், என்னு விறக்கவும்,
என்னுல் துதிக்கவுங், கண்களாலே
என்னு லழைக்கவும், என்னுல் நடக்கவும்,
என்னு லிருக்கவும், பெண்டிர்விடு
என்னுல் சுகிக்கவும், என்னுல் முசிக்கவும்,
என்னுல் சலிக்கவும், தொந்தனோயை
என்னு லெரிக்கவும், என்னுல் நினைக்கவும்,
என்னுல் தரிக்கவும், இங்குநானூர்?
கன்னு ருரித்தஎன் மன்னு! எனக்குநல்
கர்னு மிர்தப்பதந தந்தகோவே!

கல்லார் மனத்துட னில்லா மனத்தவ!
 கண்ண டியிற்றடங் கண்டவேலா!
 மன்னு னதக்கனை முன்னுள் முடித்தலை
 வன்வா ளியிற்கொளுந் தங்கருபன்
 மன்னு! குறத்தியின் மன்னு! வயற்பதி
 மன்னு! முவர்க்கொரு தம்பிரானே! (உ)

XXI. அநுபூதி.

337 118. தனதனதனத் தனதான தனதனதனத் தனதான.

பகலீரவினிற் றடுமாரு, பதிருருவெனத் தெளிபோத
 ரகசியமுரைத், ததுபூதி ரதநிலைதனைத் தருவாயே;
 இகபாமதற் கிறையோனே! இயலிசையின்முத் தமிழோனே!
 சகசிரகிரிப் பதிவேனே! சரவணபவப் பெருமானே! (க)

292 119. தனத்தத் தானத் தனதான தனத்தத் தானத் தனதான.

கருப்பற் றுறிப் பிறவாதே, கணக்கப் பாடுற் றுழலாதே,
 திருப்பொற் பாதத் ததுபூதி சிறக்கப், பாலித் தருள்வாயே;
 பரப்பற் றுருக் குரியோனே! பரத்தப் பாலுக் கணியோனே!
 திருக்கைச் சேவற் கொடியோனே! செகததிற்சோதிப் பெருமானே!

120. தானதன தானனத் தனதான தானதன தானனத் தனதான.

292 நாரியர்க ளாசையைக் கருதாதே,
 நானுனிநு பாதபத் மமுநாட,
 ஆரமுத் மாணசர்க் கரைதேனே!
 ஆனஅநு பூதியைத் தருவாயே;
 காரணம தானவுத் தமசீலா!
 கானகுற மாதனைப் புணர்வோனே!
 குரர்களை தூளெழப் பொருமவேலா!
 தோகைமயில் வாகனப் பெருமானே! (ங)

121. தான தனத்த தனதான தான தனத்த தனதான.

நாளு மிகுத்த கசிவாகி, ஞான நிருத்த மதைநாடும்
ஏழை தனக்கு, மறுபுகி ராசி தழைக்க அருள்வாயே;
பூளே யெருக்கு மதிநாக பூண ரளித்த சிறியோனே!
வேளை தனக்கு சிதமாக, வேழ மழைத்த பெருமாளே! (ச)

XXII சிவயோகம்.

122. தனத்த தான தானான தனத்த தான தானான
497 தனத்த தான தானான தனதான.

அனித்த மாண வுஞ்ஞ மிருப்ப தாக வேநாகி
யடைத்து, வாயு வோடாத வகைசாதித்,
தவத்தி லேகு வால்மூலி புசித்து வாடு, மாயாச
அசட்டு யோகி யாகாமல், மலமாயை
செனித்த காரி யோபாதி யொழித்து, ஞான ஆசார
சிரத்தை யாகி, யான்வேறெ னுடல்வேறு,
செகத்தி யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சி யா,ம நோதித
சிவசசொ ரூப மாயோகி யென,ஆள்வாய்;
தொனித்த நாத வேயுது சகஸ்த்ர நாம கோபால
சுதற்கு.நேச மாறாத மருகோனே!
சுவர்க்க லோக மீகாம! சமஸ்த லோக பூபால!
தொடுத்த நீப! வேல்வீர! வயலுரா!
மனித்த ராதி சோணடு தழைக்க மேவு காவேரி
மகப்ப்ர வாக பானீய மலைமோதும்
மணத்த சோலை சூழ்காவை அனைத்து லோக மாள்வாரு,
மதித்த சாமி யே!தேவர் பெருமாளே! (க)

123. தன்னதான தானான தன்னதான தானான
1047 தன்னதான தானான தனதான.

அடைபடாது நாடோறும் இடைவிடாது போம்வாயு
வாயு யாசி நி' லே ராக பெருமாளே

அருள்பெறுவ நாசார கருமயோகி யாகாமல்
 அவனிமீதி லோயாது தடுமாறி,
 உடலம்வேறு யான்வேறு கரணம்வேறு வேறுகி
 உதறி, வாச காதித அடியூடே
 உருகி, ஆரி யாசார பரமயோகி யாமாறன்
 உபயபாத ராசீவ மருளவாயே;
 வடபராரை மாமேரு கிரியெடாந டா, மோது
 மகரவாரி யோரேழு மமுதாக,
 மகுடவாள ராநோவ, மதியநோவ, வாரீச
 வனிதைமேவு தோளாமி ரமுநோவக்,
 கடையுமாதி கோபாலன் மருக! தீர வேல்வீர!
 கதிரகாம மூதூரில் இனையோனே!
 கணகலோக பூபால! சகலலோக ஆதார!
 கருணைமேரு வே! தேவா பெருமானே! (உ.)

124. தந்த தானன தான தனதன
 357 தந்த தானன தான தனதன
 தந்த தானன தான தனதன தனதான.

ஐந்து பூதமு, மாறு சமயமு,
 மந்த்ர வேதபு ராண நலைகளும்,
 ஐம்ப தோர்வித மான விபிகளும், வெகுருப
 அண்ட ராதிச ராச ரமு, முயர்
 புண்ட ரீகனு, மேக நிறவனும்,
 அநதி போலுரு வானும், நிலவொடு வெயில்காலும்
 சந்த்ர சூரியர் தாழு, மசபையும்,
 விந்து நாதமு, மேக வடிவம
 தன்சொ ரூபம தாக வுறைவது, சிவயோகம்.
 தங்க ளாணவ மரைய கருமம்
 லங்கள் போயுப தேச குருபர
 சம்ப்ர தாயமொ டேயு நெறியது பெறுவேனோ?
 வந்த தானவர் சேனை கெட்புக,
 இந்த்ர லோகம்னி பூதர் குடிபுக,
 மந்தி பூதப சாச பகிகெட, மயிடாரி

வன்கண் வீரிபி டாரி அரஹர
 சங்க ராள்ள, மேரு கிரிதலை
 மண்டு தூளெழ, வேலை யுருவிய வயலூரர!
 வெந்த நீறணி வேணி யிருடிகள்
 பந்த பாசவி கார பாவச
 வென்றி யானச மாதி முறுகுக்ல் முழைகும்
 விண்டு மேல்,மயி லாட, இனியக
 ஞண்டு காரளி பாட, இதழிபொன்
 விஞ்ச வீசு,வி ராவி மலையுறை பெருமானே! (ந)

125. தனதான தானத்தத் தனதான தானத்தத்
 355 தனதான தானத்தத் தந்ததான.

உருவேற வேஜெபித்து ஒருகோடி, யோமசித்தி
 யுடனாக ஆகமத்து கந்துபேணி,
 உணர்வாசை யாரிடத்து மருவாது வோரெழுத்தை
 யொழியாது ஐதைவிட்டி ருந்துநானும்
 தரியாத போதகத்தர், குருவாவ ரோரொருத்தர்,
 தருவார்கள் ஞானவித்தை தஞ்சமாமோ?
 தழலாடி வீதிவட்ட மொளிபோத ஞானசித்தி
 தருமாகி லாகுமத்தை கண்டிலேனே;
 குருநாடி ராசரிக்கர் துரியோத னுதிவர்க்க
 குடிமாள மாயமிட்டு குந்திபாலர்
 குலையாமல் நீதிகட்டி பெழுபாரை யாளவிட்ட
 குறளாக னூறில்நெட்டை கொண்டஆதி
 மருகா! பு ராரிசித்தன் மகனே! வி ராவிசித்ர
 மலைமேலு லாவுசித்த! அங்கைவேலா!
 மதுராபு ரேசர்மெய்க்க அரசாளு மாறன்வெப்பு
 வளைகூண யேரிமிர்த்த தம்பிரானே! (ச)

226. தானன தான தந்த தானன தான தந்த
 84 தானன தான தந்த தானன தான தந்த
 தானன தான தந்த தானன தான தந்த தனதான.

பூரண வார கும்ப சேதப டர கொங்கை
 மாதர்வி கார வஞ்ச லீலையி லேயு மூன்று
 போதவ மேயி ழுந்து, போனது மான மென்ப தறியாத
 பூரிய னாகி, நெஞ்சு காவல்ப டாத பஞ்ச
 பாதக னுய றஞ்செ யாதடி யோடி றந்து
 போனவர் வாழ்வு கண்டு, மாசையி லேய முந்து மயல்தீரக்.
 காரண காரி யங்க ளானதெ லாமொ ழிந்து,
 யானெனு மேதை விண்டு, பாவக மாயி ருந்து,
 காலுட லுடி யங்கி நாகியின் மீதி ரண்டு விழிபாய
 காயமு நாவு நெஞ்சு மோர்வழி யாக, அன்பு
 காயம்வி டாம, லுன்றன் நீடிய தாள்நி னைந்து
 காணுதல் கூர்த வஞ்செய் யோகிக ளாய்வி ளங்க, அருள்
 ஆரண சார மந்தர வேதமெ லாமவி ளங்க, [வாயே:
 ஆதிரை யானே நின்று தாழ்வனெ னுவ ணங்கு
 மாதர வால்வி ளங்கு, பூரண ஞான மிஞ்ச முரவேனே
 ஆர்கலி யூடு முந்து மாவடி வாகி நின்ற
 குரனை மாள வென்று, வானுல காளு மண்ட
 ரானவர் கூர ரந்தை தீரமு னுள்ம கிழ்ந்த முருகேசர்
 வாரண மூல மென்ற போதினி, லாழி கொண்டு
 வாவியின் மாடி டங்கர் பாழ்பட வேயெ றிந்த,
 மாமுகில் போலி ருண்ட மேனிய னுமு குந்தன் மருகோனே!
 வாலு க மீது வண்ட லோடிய காலில் வந்து
 சூல்நிறை வான சங்கு மாமணி யீன, வந்து
 வாரிதி நீரப ரந்த சீரலை வாயு கந்த பெருமானே! (ரு

127. தான தானதன தத்தன தத்தன
 439 தான தானதன தத்தன தத்தன
 தான தானதன தத்தன தத்தன தந்ததான.

ஆசை நாலுசது ரக்கமல முற்றினொளி
 வீசி யோடியிரு பக்கமொடு றச்செல்வனி,
 ஆவல் கூரமண்மு தற்சலச பொற்சபையு மிந்துவாகை

ஆர மூணுபதி யிற்கொளநி றுத்தி,வெளி
யாரு சோதிதுறு பத்தினுட னெட்டுஇத
ழாகி யேழுமள விட்,டருண விற்பதியின் வின் துநாத
ஓசை சாலுமொரு சத்தமதி கபபடிக
மோடு கூடியொரு மித்,தமுத சித்தியொடு,
மோது வேதசர சத்தியடி யுற்றதிரு நந்தியூடே
ஊமை யேனையொளிர் வித்,துனது முத்திபெற
மூல வாசல்வெளி விட்,டுனது ரத்திலொளிர் [ராய்!
யோக பேதவகை யெட்டுமிதி லொட்டும்வகை, யின்றுதா
வாசி வாணிகனெ னக்குதிரை விற்றுமகிழ்
வாத லூரனடி மைக்கொருக்ரு பைக்கடவுள்
மாழை ரூபன்முக மத்திகைவி தத்தருண செங்கையாளி,
வாகு பாதியுறை சத்திகவு ரிக்குதலை
வாயின் மாதுதுகிர் பச்சைவடி. விச்சிவையென்
மாசு சேரெழுபி றப்பையும் றுத்தவுமை தந்தவாழ்வே!
காசி ராமெசுரம் ரதநகிரி சர்ப்பகிரி
ஆருர் வேலுர்தெவுர் கசசிமது ரைப்பறியல்,
காவை மூதுரரு ணக்கிரிதி ருத்தணியல் செந்தில்நாகை,
காழி வேளூர்பழ ரிக்கிரிசு றுக்கைதிரு
நாவ லூர்திருவெ ணைய்ப்பதியின் மிக்கதிகழ் [னே!
காதல் சோலைவளர் வெற்பிலுறை முததர்புகழ் தமயிரா

128. தானந்தன தானன தானன
190 தானந்தன தானன தானன
தானந்தன தானன தானன தனதான.

மூலங்கிள ரோருரு வாய்,நடு
நாலங்குல மேனடு வேரிடை
மூள்பிங்கலை நாடியொ டாடிய, முதல்வேர்கள்
மூணும்பிர காசம தாயொரு
சூலம்பெற வோடிய வாயுவை,
மூலந்திகழ் தூண்வழி யேயள விடவோடி,
பாலங்கிள ராறுசி காரமொ
டாருஞ்சுட ராடுப ராபர
பாதம்பெற, ஞானச தாசிவ மதினமேவிப்,

பாடுந்தொனி நாதமு தூபுர
 மாடுங்கழ லோசையி லேபரி
 வாகும்படி யேயடி யேனையும் அருள்வாயே;
 சூலங்கலை மான்மழு வோர்துடி
 வேதன்தலை யோடும ராவிரி
 தோடுங்குழை சேர்பர னூர்தரு முருகோனே!
 சூரன்கர மாசிலை வாள்வரி
 தோளுந்தலை தூள்பட வேயுவா
 சூளுங்கெட வேல்விடு சேவக! மயில்வீரா!
 காலின்கழ லோசையு தூபுர
 வாரவெண்டைய வோசையு மேயுக
 காலங்களி னோசைய தாநட மிடுவோனே!
 கானங்கலை மான்மக ளார்தமை
 நாணங்கெட வேயனை வேள்பிர
 காசம்பழ னாபுரி மேவிய பெருமாளே! (எ)

129. தானு தானன தாத்த தந்தன
 ௭௪7 தானு தானன தாத்த தந்தன
 தானு தானன தாத்த தந்தன தனதான.

மூலா தாரமொ டேற்றி யங்கியை,
 ஆறு தாரமொ டோட்டி யந்திர,
 மூலா வாயுவை யேற்று நன்சுழி முணையூடே,
 மூதா தாரம ரூப்பி லந்தர,
 நாதா கீதம தார்த்தி மும்பர
 மூடே, பாலொளி ஆத்து மந்தனை விலகாமல்
 மாலா டேனாடு சேர்த்தி தம்பெற,
 நானு வேதம சாத்தி ரஞ்சொலும்
 வாழ்ஞா னாபுரி யேற்றி, மந்திர தவிசூடே
 மாதா நாதனும் வீற்றி ருந்திடும்
 வீடே மூனொளி காட்டி, சந்திர
 வாகார் தேனமு தூட்டி, யென்றனை யுடனாள்வாய்;
 சூலாள் மாதாமை தூர்த்த சம்பவி,
 மாதா ராப்பகல் காத்த மைந்தனை,
 சூடோ டீர்வினை வாட்டி மைந்தரெ னெமையாளும்

தூயாள், மூவரை நாட்டு மெந்தையர்,
 வேனூர் வாழ்வினை தீர்த்த சங்கரா
 தோய்சா ரூபரொ டேற்றி ருந்தவ ளாருள்பாலா!
 வேலா! ஏழ்கடல் வீட்டி, வஞ்சக
 மூடார் சூரரை வாட்டி, யந்தகன்
 வீடு டேவிய, காததி ரம்பரி மயில்வாழ்வே!
 வேதா நால்தலை சீககொ ளுமபடி
 கோலா காலம தாட்டு மந்திர
 வேலா! மானமக ளார்க்கி ரங்கிய பெருமானே! (௮)

130. தானதன தத்த தந்தன தானதன தத்த தந்தன
 647 தானதன தத்த தந்தன தந்ததான.

நாலுசது ரத்த பஞ்சறை மூலகம லததி லங்கியை
 நாடியின டததி மந்திர பந்தியாலே,
 நாரணபு ரததி வீரதுவி னூடுறஇ ணக்கி நன்சுடர்
 நாறிசைந டததி, மண்டல சூதியாறில்
 கோலமுமு திபப கண, ளா நாலினைம றித்தி தம்பெறு
 கோவெனமு முககு சங்கொலி வீரதுநாதங்
 கூடியமு கபபி வீந்திர வானவமு தத்தை யுண்டொரு
 கோடிநட னபப தஞ்சபை யென்றுசேர்வேன்?
 ஆலமல ருற்ற சம்பவி வேரிலிகு லக்கொ முந்திலி
 ஆரணாத லைகக லங்கொளி செம்பொன்வாசி
 ஆணவம யகக முங்கலி காமியம கற்றி யென்றனை
 ஆளுமைப ரததி சுந்தரி தந்தசேயே!
 வேலதையெ டெது மீந்திரர் மால்விதிபி னைக்க வஞ்சகா
 வீடெரிகொ ளுத்தி யெண்ட லுண்டவேலா!
 வேதசது ரத்தா தென்புலி யூருறையொ ருத்தி பங்கினர்
 வீறுநட னர்க்கி சைந்தருள் தம்பிரானே! (௯)

131. தானதன தானதத்த தானதன தானதத்த
 790 தானதன தானதத்த தனதான.

சூலமென வோடுசர்ப்ப வாயுவைவி டா தடக்கி,
 தூயவொளி காணமுத்தி விதமாக

சூழ்மிருள் பாவகத்தை வீழ்வுழ லூடெரித்து,
 சோதிமணி பீடமிட்ட மடமேனி,
 மேலைவெளி யாயிரத்து நாலிருப ராபரத்தின்
 மேவி, யரு ணசலத்தி னுடன்மூழ்கி,
 வேலுமயில் வாகனப்ர காசமதி லேதரித்து,
 வீடுமது வேசிறக்க அருள்தாராய்;
 ஓலசுர ராழியெட்டு வாளகிரி மாய, வெற்பு
 மூடுருவ, வேல்தொடுத்த மயில்வீரா!
 ஒதுகுற மான்வனத்தில் மேவியவள் கால்பிடித்து
 ளோமெனுப தேசவித்தொ டணைவோனே!
 காலனொடு மேதிமட்க ளூழிபுவி மேல்கிடத்து
 காலனிட மேவுசத்தி யருள்பாலா!
 காலமுதல் வாழ்புவிக்க தாரநகர் கோபுரத்துள்
 கானமயில் மேல்தரித்த பெருமானே! (௧௦)

132. தந்தனத் தானதனத் தந்தனத் தானதனத்
 ௪௭] தந்தனத் தானதனத் தனதான.

இந்துகதிர்ச் சேரருணப் பந்திடுத் தூணொளிபட்
 டுன்பரசப் பாலமுதச் சுவைமேவு
 என்னுணமுற் றேனடனச் சந்தர்வொளிப் பீடகமுற்
 றெந்தைநடித் தாடுமணிச் சபையூடே,
 கந்தமெழுத் தோடுறுசிற் கெந்தமணப் பூவிதழைக்
 கண்டுகளித் தேயமுதக் கடல்மூழ்கிக்,
 கந்தமதித் தாயிரவெட் டண்டமதைக் கோல்புவனக்
 கண்டமதைக் காணானக் கருள்வாயே;
 திந்ததிமித் தீதகுடட் டுண்டுமிடட் டாடுமிடட்
 டுந்தமெனக் காளமணித் தவிலோடை
 சிந்தைதிகைத் தேழுகடற் பொங்கவரிச் சூர்மகுடச்
 செண்டுசூலைத் தாடுமணிக் கதிர்வேலு
 சூந்தியரித் தாழ்துளபச செந்திருவைச் சேர்களபக்
 கொண்டல்லிறத் தோன்மகளேத் தரைமீடே
 கும்பிடகைத் தாளமெடுத் தம்பொனுருப் பாவையும்குக்
 கும்பகொணத் தாறுமுகப் பெருமானே! (௧௧)

133. தானந்த தனன தான தானந்த தனன தான
179 தானந்த தனன தான தனதான.

ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து கதிரி லாத
நாடண்டி, நமசி வாய வரையேறி,
நாவின்ப ரசம தான ஆந்த அருவி பாய,
நாதங்க ளொடுகு லாவி விளையாடி,
ஊனங்க ளுயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவி லாம
லோமங்கி யுருவ மாகி, யிருவோரும்
ஓரந்த மருவி, ஞான மாலிஞ்சை முதுகி னேறி, .
லோகங்கள் வலம தாட, அருள்தாராய்;
தேனங்கொ ளிதழி தாகி தாரிந்து சலில வேணி
சீரங்க னெனது தாதை ஒருமாத
சேர்பஞ்ச வடிவி மோகி யோகங்கொள் மவுன ஜோதி
சேர்பங்கி னமல நாத னருள்பாலா!
கானங்கள் வரைகள் தீவு ஓதங்கள் பொடிய நீல
காடந்த மயிலி லேறு முருகோனே!
காமன்கை மலர்கள் நாண வேடம்பெ னமளி சேர்வை
காணெங்கள் பழநி மேவு பெருமானே! (கஉ)

XXIII. மனோலயசமாதி.

134. தனதன தனதன தனதன தனதன
352 தனதன தனதன தனதான.

இலாபயில் பொலாவுரை சொலாமன தபோதன
ரியாவரு மிராவுபக லடியேனை,
இராகமும் விநோதமு முலோபமு டன்மோகமு
மிலானிவ னுமாபுருஷ னெனஏய,
சலாபவ! மலாகர! சசீதர! விதாரண!
சதாசிவ! மயேசுர! கல்லோக
சராசர வியாபக! பராபர! மனோலய
சமாதி ய துத்திபெற நினைவாயே;

நிலாவிநி நிலாமதி; நிலாதவ நிலாசன

நியாயபரிபாலஅர

நதிசூடி,

நிசாசர குலாதிப திராவண புயாரிட

நிராமய சரோருகர,

னருள்பாலா!

விலாசகம் வலாரெனு முலாசனி தவாகவ!

வியாதர்கள் விநோதமகள்

மணவாளா!

விராவுவ யலார்புரி சிராமலை பிரான்மலை

விராவிம லைமீதினுறை

பெருமாளே! (க)

135. தனன தானன தானன தானன
235 தனன தானன தானன தானன
தனன தானன தானன தானன தந்ததான

தழையின் மானுட, ராசையி னூல்மட

லெழுது மாலருள மாதர்கள் தோதக

சரசர், மாமல ரோதியி னூலிரு கொங்கையாலுந்,

தளாமி நேரிடை யாலுடை யால்நடை

யழகி னூல்மொழி யால்விழி யால்மருள்

சவலை நாயகி யேன்மிக வாடிம யங்கலாமோ?

பறவை யானமெய்ஞ ஞானிகள் மோனிகள்

அணுகொ னாவகை நீடுமி ராசிய,

பவன பூரக வேகிக மாகிய

வந்துநாதம்

பகரொ னாதது சேரவொ னாதது

நினையொ னாதது வான;த யாபர

பதிய தான;ச மாதிம னேலயம் வந்துதாராய்.

சிறைவி டாதநி சாசரர் சேனைகள்

மடிய, நீலக லாபம தேறிய

திறல்வி நோதச மேள! த யாபர!

அம்புராசி

திரைகள் போலலை மோதிய சீதள

குடக காவிரி நீளலை சூடிய

திருசி ராமலை மேலுறை வீர! கு

றிஞ்சிவாமும்

மறவர் நாயக! ஆதிவி நாயக

நிளைய நாயக! காவிரி நாயக!

வடிவி னாயக ஆனைத னாயக!

எங்கள்மரணின்

மகிழு நாயக! தேவாகள் நாயக!
கவுரி நாயக னாகுரு நாயக!
வடிவ தாமலை யாவையு மேவிய தம்பிரானே! (உ)

XXIV. அத்துவிதமௌனம்.

136. தானதான தத்தத்த தானதான தத்தத்த 739
739 தானதான தத்தத்த தனதான.

ஆறுமாறு மஞ்சமஞ்சம் ஆறுமாறு மஞ்சமஞ்சம்
ஆறுமாறு மஞ்சமஞ்சம் அறுநாலும்
ஆறுமாய சஞ்சலங்களை வேறதாவி எங்குகின்ற
ஆரணக மங்கடந்த கலையான
ஈறுகூற ரும்பெருஞ்ச வாமியாயி ருந்தனன்றி
யேதுவேறி யம்பலின்றி, பொருதானாய்
யாவுமாயம னங்கடந்த மோனவீட டைந்தொருங்கி,
யானவாவ டங்கனன்று பெறுவேனோ?
மாறுகூறி வந்தெதிர்த்த சூரசேனை மங்கவங்க
வாரிமேல்வெ குண்டசண்ட விததாரை
வாகைவேல! கொன்றைதும்பை மாலைகவி எங்கொழுந்து
வாலசோம னஞ்சபொங்கு பருவாய
சிறுமாச ணங்கரந்தை ஆறுவேணி கொண்டநம்பர்
தேசிகா! க டம்பலங்கல் புனைவோனே!
தேவரயாவ ருந்திரண்டு பாரின்மீது வந்திறைஞ்ச
தேவனுர்வி எங்கவந்த பெருமாளே! (க)

137. தத்தனன தான தத்தனன தான
715 தத்தனன தான தனதான.

சுட்டதுபோ லாசை விட்டுலகா சார
துக்கமிலா ஞான சுகமேவிச்,
சொற்கரண தீத நிற்குணமு டாடு
சுக்கிரா கார வெனிகாண,

மொட்டலர்வா ரீச சக்ரசடா தார
 முட்டவுமீ தேறி மதிமீதாய்,
 முப்பதுமா ருறு முப்பதுமவே ருன
 முத்திரையா மோன மடைவேனோ?
 எட்டவொணு வேத னத்தொடு,கோ கோவெ
 னப்பிரமா வேட, வரைசாய,
 எற்றியஏ முாழி வற்றிட,மா ருய
 எத்தனையோ கோடி யசுரேசர்
 பட்டொருசூர் மாள, விக்ரமவே லேவு
 பத்திருதோள் வீர! தினைகாவல்
 பத்தினிதோள் தோயு முத்தம! மா ருது
 பத்திசெய்வா னாடர் பெருமானே! (உ);

138. தானு தானதத்த தானு தானதத்த
 தானு தானதத்த தனதான.

நாவேறு பாமணத்த பாதார மேரினைத்து,
 நாலாறு நாலுபற்று வகையான
 நாலாரு மாகமத்தி னூலாய ஞானமுத்தி,
 நாடோறு நானுரைத்த நெறியாக,
 நீவேறெ னுதிருக்க, நான்வேறெ னுதிருக்க,
 நேராக வாழ்வதற்கு னருள்கூர்,
 நீடார்ச டாதரத்தின் மீதேப ராபரத்தை
 நீகாணெ னாதுணைச்சொ ளருள்வாயே;
 சேவேறு மீசர்கற்ற மாஞான போதபுத்தி
 சீராக வேயுரைத்த குருநாதா!
 தேரார்கள் நாடுசெட்ட குரார்கள் மாளவெட்டு
 தீரா! கு கா! குறத்தி மணவாளா!
 காவேரி நேர்வடக்கி லேவாவி பூமணத்த
 காவார்ச வாமிவெற்பின் முருகோனே!
 கார்போலு மேனிபெற்ற மாகாளி வாகைசத்தி
 காமாரி வாமிபெற்ற பெருமானே! (ங);

139. தனனதான தானுன தனனதான தானுன 1048
1045 தனனதான தானுன தனதான.

அமலவாயு வோடாது கமலநாபி மேல்வீழ,
அமுதபான மேல்மூல அனல்மூள,
அசைவுறாத பேராத மவுனமேவி யோவாது,
அரியதான சோபான மதனூலே,
எமனைமோதி, யாகாச கமனமாம னோபாவ
மெளிதுசால, மேலாக வுரையாடும்
எனதியானும் வேறாகி, எவரியாதும் யானாகும்,
இதயபாவ னாதீத மருள்வாயே;
விமலைதோளின் மீதோடு யமுனைபோல, வோரேழு
சிபுதமேக மேபோல, வுலகேழும்
விரிவுகாணு மாமாயன் முடியநீளு மாபோல,
வெகுவிதாழு காகாய பதமோடிக்
கமலயோனி வீடான ககனகூட மீதோடு
கலபநீல மாபூர இளையோனே!
கருணைமேரு வே! யீறில் கருணைவாரி யே! யீழ
கதிரகாமம் வாழ்த்தேவ பெருமானே! (ச)

93 140. தானதன தான தானந்த தானந்த
1046 தானதன தான தானந்த தானந்த
தானதன தான தானந்த தானந்த தனதான.

முனும்வினை சேர மேல்கொண்டி டாஹந்து
பூதவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்
முடி, நெறி நீதி யேதுஞ்செ யாவஞ்சி, யதிபார
மோகவினை வான போகஞ்செய் வே, னண்டர்
தேடஅரி தாய னேயங்க ளாய்நின்ற
மூலபர யோக மேல்கொண்டி டாநின்ற துளதாகி,
நாளுமதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட,
வாசியன லுடு போயொன்றி வானின்க,
னுமமதி மீதி லுறுங்க லாஇன்ப அமுதாறல்
நாடி, யதன் மீது போய்நின்ற ஆநந்த
மேலைவெளி யேறி, நீயின்றி நானின்றி,
நாடியினும் வேறு தானின்றி வாழ்கின்ற தொருநாளே;

காளவிட மூணி மாதங்கி, வேதஞ்சொல்
 பேதைநெடு நீலி, பாதங்க ளால்வந்த
 காலன்விழ மோது சாமுண்டி, பாரம்பொ டனல்வாயு
 காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி,
 ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு லாமங்கை,
 காளிநட மாடி நாளன்பர் தாமவந்து தொழுமாது,
 வாளமுழு தானு மோர்தண்டுழாய்தங்கு
 சோதிமணி மார்ப மாவின்பி னுளின்சொல்
 வாழுமுமை மாத ராள்மைந்த னே!யெநதை யிளையோ
 மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற வூர்சென்று [னே!
 தேடிவிளையாடி யேயங்ங னேநின்று
 வாழுமயில வீர னே!செந்தில் வாழ்கின்ற பெருமானே!

141. தனதனன தனதனன தனதனன தனதனன
 ௪62 தான தானன தான தானன தனதன தனதான.

அறுகுதுனி பனியனைய சிறியதுளி, பெரியதொரு
 ஆக மாகியோர் பால ரூபமாய்,
 அருமதலை குதலைமொழி தனிலுருகி யவருடைய
 ஆயி தாதையார் மாய மோகமாய்,
 அருமையினி லருமையிட, மொளுமொளைய வுடல்வளர,
 ஆளு மேளமாய், வால ரூபமாய், அவரொரு பெரியோ
 அழகுபெறு நடையடைய, கிருதுபடு மொழிபழகி, [ராய்
 ஆவி யாயவோர் தேவி மாருமாய்,
 விழுசுவரை யரிவையர்கள் படுகுழியை நிலைமையென,
 வீடு வரசலாய் மாட கூடமாய்,
 அணுவளவு தவிடுமிக மிதிரவிட மனமிறுகி
 ஆசை யாளராய், ஊசி வாசியாய், அயியுறு சுடர்போலே
 வெறுமிடிய நொருதவசி யமுதுபடை யெனுமளவில்,
 மேலை வீடுகேள் கிழை வீடுகேள்,
 திதிதிடென துழைவதன்முன் எதிர்முடுகி யவர்களொடு
 சீறி ஞானிபோல் ஏறி வீழ்வதாய்,
 விரகினெடு வருபொருள்கள் சுவறியிட மொழியுமொரு
 வீணி யார்சொலே மேல தாயிட, விதிதனை நினையாதே,

அத்துவிதமெனம்.

அக

மீனுகுமினு கெனுமுடலை மறமுறுசி நெகிழ்வுறவும்,
வீணர் சேவையே ஈணு பாயியாய்,
மறுமையுள் தெனுமவரை விடுமவிழலை யதனினைவரு
வராகள் போருவார காணு மோஎன, 'என' மடபேத
விதிதுறவு பெரியவரை மறைபவரை வெடுவெடுஎன
மேள மேசொலாய் ஆளி வாயராய் மிடைபுற வருநாளில்,
வறுமைகளு முடுகிவர, வறுபொருளு நழுவுசில,
வாத மூதுகா மாலை சோகைநோய்
பெருவயிறு வயிறுவலி படுவண்வர, இருவிழிகள்
பிளை சாறிட, ஈளை மேலிட, 'மீதாபேத' 'மடபேத'
வழவழென உமிழுமது கொள்கொள்ளென ஒழுகிவிழ,
வாடி யூனெலாம, நாடி பேதமாய், மனையவன் மனமவேறு
மறுக,மனை யுறுமவாகள் நணுகுநணு கெனுமளவில, [ய்
மாதர் சியென, வாலா சியென, 'என' ப.பே
கனவுதனி வீரதமொடு குதிரைவர, நெடியசடு
காடு வாவென, வீடு போவென, க
வலதழிய, விரகழிய, வுரைகுழறி விழிசொருகி
'எ' வாயு மேலிட, ஆவி போருநாள மனிதர்கள் பலபேச,
இறுதியதொ டறுதியென உறவின்முறை கதழியழ,
ஏழை மாதரான் மோதி மேல்விழ, 'தா'
எனதுடைமை பெனதடிமை பெனுமறிவு சிறிதுமற,
சமொ லேலென, வாயை ஆவென, 'கு'
இடுகுபறை சிறுபறைகள் திமிலையொடு தவிலறைய,
சம தேசமே பேய்கள் சூழ்வதாய் எரிதனி விடும்வாழ்வே
இணையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்,
ஏசி டார்களோ, பாச நாசனே!
இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
ஏக போகமாய் நீயு நானுமாய்
இறுகும்வகை பரமசக மதனையரு, ளிடைமருதில்
ஏக நாயகா! லோக நாயகா! இமைபவா பெருமானே!

XXV. சிவகதி, முத்தி.

142. தன்னதான தானுன தன்னதான தானுன
359 தன்னதான தானுன தன்னதான.

கரிபுரரி! காமாரி! திரிபுரரி! தியாடி!
கயிலையாளி! காபாவி! கழையோனி!
கரவுதாச னாசாரி! பரசபாணி! பானுனி!
கணமொடாடி! காயோகி! சிவயோகி!
பரமயோகி! மாயோகி! பரியராச டாகுடி!
பசுரொணாத மாஞானி! பசுவேறி!
பரதமாடி! காணாடி! பரவயோதி காதித
பரமஞான ஐர்த்துத அருளாயோ?
சுருதியாடி தாதாவி வெருவியோட, மூதேவி
தூரககோப மீதோடி, வடமேரு
சுழலவேலை தீமுள, அழுதளாவி வாய்பாறி
சுரதினோடு சூர்மாள், வுலகேழும்
திகிரிமாதி ராவார திகிரிசாய, வேதாள
திரளினோடு பாறோடு கமுகாட,
செருவினாடு வானீப! கருணைமேரு வே! பார
திருவிராவி யூர்மேவு பெருமானே! (க

143. தன்னதான தானுன தன்னதான தானுன
1052 தன்னதான தானுன தன்னதான.

சுருதியூடு கேளாது, சரியையாளர் காணாது,
துரியமீது சாராது, எவராலுந்
தொடரொணாது, மாமாயை யிடைபுகாது, ஆனாத
சுகமகோத தியாகி யொழியாது,
பருதிகாயில் வாடாது, வடவைமூளில் வேகாது,
பவனம்வீசில் வீழாது சலியாது,
பரவைசூழி லாழாது, படைகள்மோதில் மாயாது,
பரமஞான வீடேது † பகர்வாயே.

† “புகல்வாயே” என்றும் பாடம்.

நிருதர்பூமி பாழாக, மகரபூமி தீமூள,
 நிபிடதாரு காபூமி குடியேற,
 நிகரபார நீகார கிரமீது வேலேவு
 நிருப!வேத ஆசாரி யனுமாலும்
 கருதுமாக மாசாரி! கனககார்மு காசாரி!
 ககனசாரி! பூசாரி! வெகுசாரி!
 கயிலைநாட காசாரி! கதிரகாமம் வாழ்வான
 கருணைமேரு வே!தேவர் பெருமானே! (௨)

144. தனதன தத்தனத தனதன தத்தனத
 225 தனதன தத்தனத் தனதான.

சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்க்குநற்
 சகலயோ கர்க்குமெட் டரிதாய,
 * சமயபே தத்தவர்க் கணுகொண, மெய்ப்பொருட்
 டருபரா சத்தியிற் பரமான
 துரியமே, லற்புதப் பரமஞா னத்தனிச
 சுடர்வியா பித்தநற் பதி,நீடு
 துகளில்சா யுச்சியக் கதியையிற் றற்றசொற்
 சுகசொரு பத்தையுற் றடைவேனோ?
 புரிசைசூழ் † சொர்ப்பதிச சுரர்கனோ டிக்கெடப்
 பொருதவீ ரத்துவிக் ரமஞரன்
 புரளவேல் தொட்டகைக் ‡ குமரவேண் மெய்த்திருப்
 புகழையோ தற்கெனக் கருள்வாயே.
 கரியபூ கத்திரட் பலவின்மீ திற்சுளைக்
 கனிகள்பீ றிப்புசித் தமராடிக்,
 கதலிரு தத்தினிற் பயிலுமீ முத்தினிற்
 கதிரகா மக்கிரிப் பெருமானே! (௩)

* “சமயபே தத்தினுக்” என்றும் பாடம்.

† “செயப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற் புருஷவீ ரத்துவிக்” என்றும் பாடம்.

‡ “குமரமேன் மைத்திருப்” என்றும் பாடம்.

145/ தனதன தானந்த தான தந்தன

தனதன தானந்த தான தந்தன

தனதன தானந்த தான தந்தன தனதான.

குருதிபு லாலென்பு தோன ரம்புகள்,
 கிருமிகள மாலம்பி சீத மண்டிய
 குடாநினம் ரோமங்கள் மூளை யென்பன பொதிகாயம்
 குடிஸ்டை, யோரைந்து வேட, ரைம்புல
 அடவியி லோடுநது ராசை வஞ்சகர்,
 கொடியவா, மாபஞ்ச பாத கஞ்செய, அதனாலே
 சுருதிபு ராணங்க ளாக மம்பகா
 சரியைக்ரி யாஅண்டர் பூசை வந்தனை,
 துதியொடு நாடுநதி யான மொன்றையு முயலாதே,
 சுமடம தாய்வம்பு மாலகொ ஞ்நதிய
 திமிரெரா டேபநத மாய்வ ருந்திய
 துரிசற, ஆநநத வீடு கண்டிட, அருள்வாயே.
 ஒருதனி வேலகொண்டு நீள்கர வஞ்சமும,
 நிருதரு மாவுங்க லோல சிந்துவும,
 உடைபட மோதுங்கு மார! பங்கய கரவீரர்!
 உயர்தவர், மாவுமப ரான அண்டர்கள்,
 அடிதொழு தேமனப ராவு தொண்டர்கள்,
 உளமதில் நானுங்கு லாவி யின்புற வுறைவோனே!
 கருதிய ஆறங்க வேள்வி யந்தனர்
 அரிகரி கோலந்த கேச வென்றிரு
 கழல்தொழு சீரங்க ராச னண்புறு மருகோனே!
 கமலனு மாகண்ட லாதி யண்டரு
 மெமது பிரானென்று தாள்வ ணங்கிய,
 கரிவனம் வாழ்சம்பு நாதர் தந்தருள் பெருமானே!(ச)

146. தானதன தத்த தானதன தத்த

தனதன தத்த தனதான.

ஆணைமுக வர்க்கு நேரினாய பத்த!

ஆறுமுக! கித்த

கமரேசர்!

ஆதியர னுக்கும வேதமுதல் வற்கும்
 ஆரணமு ரைத்த குருநாதா!
 தானவர்கு லத்தை வாஸ்கொடுது ணித்த
 சால்சதுர்மி குத்த திறல்வீரா!
 தாளிணைக ஞற்று மேவியப தத்தில்
 வாழ்வொடுசி றக்க அருள்வாயே;
 வானெழுபு வீக்கு மாலுமய னுக்கும்
 யாவரொரு வாக்கு மறியாத,
 மாமதுரை சொக்கா மாதுமைக ளிக்க
 மாமயிலந டத்து முருகோனே!
 தேனெழுபு னத்தில் மான்விழிகு றத்தி
 சேரமரு வுற்ற திரள்தோளா!
 தேவர்கள்க ருத்தில் மேவியப யத்தை
 வேலகொடுத ணித்த பெருமானே! (௫)

147. தானந்த னத்ததன தானந்த னத்ததன
 239 தானந்த னத்ததன தனதான.

தேனுந்து முக்கணிகள் பால்செங்க ருப்பிளநிர்
 சீரும்ப ழித்தசிவ மருளுறத்,
 தீதும்பி டித்தவினை யேதும்பொ டித்துவிழ,
 சீவன்சி வச்சொருப மெனதேறி,
 நானென்ப தற்றுகிரோ னென்ப தற்றுவெளி
 நாதம்ப ரப்பிரம வொளிமீதே,
 ஞானஞ்ச ரப்பமகி ழாநந்த சித்தியொடெ
 நானுங்க ளிக்கபத மருள்வாயே.
 வானந்த ழைக்கஅடி யேனுஞ்செ ழிக்கஅயன்
 மாலும்பி ழைக்கஅலை விடமான
 வாருங்க ரத்த,னெமை யானுந்த கப்பன்,மழு
 மானின்க ரத்தனருள் முருகோனே!
 தானந்த னத்ததன னுவண்டு சுற்றிமது
 தானுண்க டப்பமல ரணிமார்பா!
 தானங்கு றித்துளமை யானுந்த ருக்கயிலை
 சாலுங்கு றத்திமகிழ் பெருமானே! (௬)

1256

148. தத்தன தானத் தனதான
 762 தத்தன தானத் தனதான.

இத்தரணி மீதிற்	பிறவாதே,
எத்தரொடு கூடிக்	கலவாதே,
முத்தமிழை யோதித்	தளராதே,
முத்தியடி யேனுக்	கருள்வாயே.
தத்துவமெய்ஞ் ஞானக்	குருகாதா!
சத்தசொரு பா! புத்	தழுதோனே!
நித்தியக்ரு தா! நற்	பெருவாழ்வே!
நிர்த்தஜை ஜோதிப்	பெருமானே! (எ

149. தத்தன தானத் தனதான. 349
 957 349

பத்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி,
முத்தன மாறெனைப்	பெருவாழ்வின
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே;
உத்தமா தானசற்	குணர்நேயா!
ஒப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா!
வித்தகா! ஞானசத்	திருபாதா!
வெற்றிவே லாயுதப்	பெருமானே! (அ

✓ 150. தனதானத் தனதான தனதானத் தனதான.
 447

இறவாமற்	பிறவாமல்,
எனையாள்சற்	குருவாகிப்,
பிறவாகித்,	திரமான
பெருவாழ்வைத்	தருவாயே.
குறமாகைப்	புணர்வோனே!
குதனே! சொற்	குமரேசா!
கறையானக்	கிளையோனே!
கதிர்காமப்	பெருமானே! (க

அரும்பதவுரை.

. கைத்தலம் நிறை கனி - திருக்கரத்திலே நிறைந்த பழங்களும். கைத் தலம் - கை. கப்புதல் - உண்ணல்.

கரிமுகன் அடிபேணித் தற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ - யானே முகவராகிய விநாயகக்கடவுளது திருவடிகளை வணங்கித் துதிக்கும் அடியவரது சித்தத்தில் இருப்பவரே. யானேமுகன் - பிரணவசொருபி. அடி - ஞானஞ்சத்தி கிரியாசத்தி. புத்தியில் உறைபவர் - துதிப் போரது மலத்தைப்போக்கி அவரது அறிவின் கண் நிலையாக நிற்பவர்.

கற்பகம் என - கற்பகமே என்று சொல்ல. கற்பகம் - கற்பகவிருட்சம். கற்பகவிருட்சம்போல் தம்மையடைந்தோர்க்கு அவர்கள் விரும்பிய பொருள்களைக் கொடுத்தலால் கற்பகம் என்றார்.

மத்தம் - ஐமத்தம்பூ.

மல் பொரு திரள் புய - மல்லயுத்தத்தைச் செய்யும் திரண்ட புயத்தை யுடைய.

மதயானை - மும்மதங்களையுடைய யானை முகத்தவரும். மும்மதம் - கன்னமதம், கும்பமதம், கோசமதம். இவை இச்சாஞானக் கிரியாசத்திகளைக் குறிக்கும். சச்சிதானந்தமுடையவர் என்பதுமாம்.

மத்தன வயிறு - எல்லா உலகங்களும் அவைகளிலுள்ள சேதனசேதனங்களும் தன்னிடத்தடங்கி உற்பத்திக்குக் காரணமான கர்ப்பஸ்தானமாயிருத்தலால் மத்தன வயிறு என்றார்.

மட்டு அவிழ் மலர்கொடு - தேன்சொரிசின்ற பூக்களைக் கையிற்கொண்டு. முத்தமிழ் அடைவு - இயல் இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழின் முறையை. முன்படு கிரி - எல்லா மலைகளுக்கும் மேம்பட்ட மேருமலை.

முப்புரம் - தாரகாசுரன் புத்திரர் மூவருடைய இரும்பு வெள்ளி பொன் என்னும் மூன்று லோகத்தாலும் அமைந்த யாண்டும் போக்கு வரவுடைய கோட்டைகளையுடைய மூன்று புரங்கள் என்று புராணம் கூறும். முப்புரமாவது மும்மலத்தினாலாகிய தூல ருட்சம காரணமென்கிற முச்சரீரங்கள். “அப்பணிசெஞ்சுடையாதிபுராதனன், முப்புரஞ்செற்றனனென்பர்கண்மூட்கண், முப்புரமாவதும்மலகாரிய, மப்புரமெய்தமை யாரறிவாரே.” (திருமந்திரம்.)

சிவன் உறை ரதம் - சிவபிரான் ஏறியிருந்த தேர். திரிபுரசங்காசத்திலே விநாயகர் தம்மைத் துதியாமையாற் சிவபெருமான் ஏறிய தேரின் அச்சை முரித்தார் என்று புராணம் கூறும்.

அத் துயா அதுகொடு சுப்பிரமணியபெம் அப்புனம் அதனினை இபமாகி -
(வள்ளியம்மையாராலாய்) அத்துயாகொண்டு சுப்பிரமணியககடவுள்
தோன்றினற அந்தத் திணைப்புனத்தின்கண்ணே யானை வடிவம்
கொண்டு இபம் - யானை.

இதன்முடிபு.

கரிமுகன் அடிபேணி . . அடியவர் புத்தியிலுறைபவ! கற்பகம்! என
வினை கடிதேதும். (ஆதலால் யான் எனது வினை கடிதேதும் பொ
ருட்டு) முதல்வோனே! அத்திரா! . . . பெருமானே! எனத் துதி
பெய்து, அரண்மகன் . . . மத்யானை (ஆகிய) மத்தள வயிறனை,
உத்தமி புதல்வனை . . . மலர் கொடு பணிவேன்.

2 உம்பர்தரு தேனு மணிக் கசிவாகி - (தம்மையடைந்தோர்க்கு விரும்பிய
பொருள்களைக் கொடுக்கும் இயலபுடைய சந்தானம், அரிசந்தனம்,
மந்தாரம் பாரிசாதம், கற்பகம் என்னும் ஐவகைத்) தேவதருக்கள்,
காமதேனு என்னும் தெய்வப்பசு. சிந்தாமணி என்னும் தேவரத்தி
னம் ஆகிய இவைகளைப்போலத் தேவரீர் இரக்கமெய்தி,

ஒண்கடலில் தேன் அமுதத்து உணர்வு ஊறி - ஒளிபொருத்திய பாற்கட
லில் எழுந்த தித்திப்பான தேவாமிரத்ததைப்போல எனது அறிவி
லே ஊறி,

இன்ப ரசத்தே பலகாலும் பருகி - பேரின்ப சுவையையே எப்பெரிமூதும்
நான் பானஞ்செய்து இருக்கும்படி;

என்றன் உயிர்க்கு ஆகவலு உற்று அருள்வாய் - அடியேனுக்குக் கருணை
கூர்ந்து அறுக்கிரக்கு செய்வீராக.

தந்தை வலத்தால் அருள் கைக்கனியோனே - தந்தை தம்மை வலம் வந்த
மையால் கொடுத்தருளிய கனியைக் கைக்கொண்டவரே.

நிலைப்பொருளோனே - நித்தியப்பொருளாயுள்ளவரே.

3. கடின குட உதரம் - வன்மையான குடம்போன்ற வயிற்றையும்,
விபரீத கரடம் தடம் மும்மதம் - வேறுபாடான மதம்பாய்சுவட்டையும்,
மிகுதியான மும்மதங்களையும், கரடம் - மதம்பாய்சுவடு. தடம் -
மிகுதி. மும்மதம் - பார் பாட்டு: 1.

நளின சிறு நயனம் - தாமரைமலர்போன்ற சிறிய கண்களையுமுடைய,
கரிணி: முகவர் - யானைமுகவராகிய விகாயகர். கரிணி - யானை.

துணைவன் - சகோதரன். விராயகக்கடவுளும் சுப்பிரமணியக்கடவுளும்
சிவபெருமானினின்றும் வேறாகாது, மணியும் அதன் ஒளியும்போ
லப், பிரிவின்றி நிற்கும் அவருடைய இரண்டு சத்திகளாம். சிவபெரு
மானினின்றும் தோற்றிய சத்திகளாதலால், அவரது குமாரர் எனப்
படுவர்.

கூடவரையின் முகடு அதிர - மேருமலையின் கொடுமுடி நடுங்கும்படி.

மகபதி தீரு சுதை - யாகங்களுக்கு அதிபதியாகிய இந்திரன் பெற்ற புதல்வி; தெய்வயானை.

குறமின் - குறப்பெண்; வள்ளிநாயகி.

சரசவித - லீலைவகைகளைச்செய்யும், தெய்வயானையம்மையாரும் வள்ளிநாயகியாரும் சுப்பிரமணியக்கடவுளது ஞானசத்தியும் கிரியாசத்தியுமாம். சரசவிதம் - ஆன்மாக்களுக்கு வினையை நுகர்வித்து ஞானானந்தத்தைப் பெறச்செய்தலாம்.

அடல் அசுரா - வலிமைபொருந்திய அவுணர்கள்.

எழில் மீறும் அருண கிரண ஒளி ஒளிரும் அயிலேவிடு - அழகுமிசுந்த ரூரிய காந்திபோலும் ஒளிவிளங்கும் வேற்படையைவிடுகின்ற. வேற்படை - ஞானசத்தி. வேற்படையை ஞானசத்தியாகக்கொள்ளும்பொழுது, தெய்வயானை அம்மையார் இச்சாசத்தியெனக் கொள்ளப்படுவர்.

சரவணபவ அரகரலோலா - சரவணப்பொய்கையிலுற்பவித்து (வினையை) அரிக்கும் ஆசைப்பெருக்கமுடையவரே. லோலம் - அவா.

படல உடுபதியை இதழி அணிசடில - கூட்டமான நட்சத்திரங்களுக்குத் தலைவனான சந்திரனையும் கொன்றைமாலையையும் அணிந்த படலம் - கூட்டம். உடு - நட்சத்திரம், இதழி - கொன்றைமாலை.

பசுபதி வரநதி அழகான பழ நிமலை அருள்செய் மழலைமொழி மதலை - சிவ பெருமானும் கவகாதேவியும் அழகிய உமாதேவியாரும் பெற்றருளிய மழலைசொற்களைப்பேசுவ குழந்தை. பழ - பழைய. நிமலை - மலையில் லாதவன்.

4. அரகரலின் - சவகாரகிருத்தியஞ் செய்கின்ற சேகண்ட உருத்திரன்.

பரவுதல் - வணங்குதல், துதித்தல். மொழிதர - துதிக்க.

பரிபுரம் கமலம் அது அடி இணை - சிலம்பை அணிந்த தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகள் இரண்டையும். திருவடிகள் - கிரியாசத்தியும் ஞானசத்தியும். கிரியாசத்தி ஆன்மாக்களுக்கு இருவினையொப்பு மலபரிபாகமவரும்பொருட்டுக் கர்மகளைப் பக்குவாபக்குவமறிந்து கூட்டிப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பிக்கும். ஞானசத்தி ஞானானந்தத்தைப் பெறச்செய்யும்.

உரைசெயும் ஒருமொழி பிரணவ முடிவதை உரைதரு - உபதேசிக்கும் ஏகாட்சரமாகிய பிரணவத்தின் உட்பொருளை விளக்கும். பிரணவமானது மூலமொழி எனவும், ஒருமொழி எனவும், ஒவகாரம் எனவும், குடிலை எனவும், உத்திதை எனவும், சுத்தமாயை எனவும்படும். அது சிவ பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பீடமாயும், மந்தைத் தேவர்களுக் கெல்லாம்பிறப்பிடமாயும், எல்லா மந்திரங்களுக்கும் வேதங்களுக்கும்

மூலமாயும் உள்ளது. சிவன் ஒங்கார மூலப்பொருளைப்படுவர். பிரணவம் சமஷ்டிப் பிரணவம் வியஷ்டிப் பிரணவம் என இரு வகைப்படும். சமஷ்டிப் பிரணவம் 'ஓம்' காரம் என நிற்பது. வியஷ்டிப் பிரணவம் அகார உகார மகார விர்துநாதம் என நிற்பது.

உயர்வாய உலகம் மன் அலகு இல உயிர்கள் - மேன்மைபொருந்திய உலகத்தினுள்ள நிலைபெற்ற அளவில்லாத ஆன்மாக்கள்.

உறுவரம் முரிவோர - அடைந்த வரத்தையுடைய தவததோர்.

மன மகிழ்வுறு அணி பணி திகழ் தணிகையிலுறைவோனே - மனமகிழ்ச்சி யோடு அணியும் ஆபரணங்கள் விளங்குகின்ற தணிகாசலபதியே.

பகர்தரு குறமகள் - சொல்லப்படுகின்ற வள்ளிநாயகியாரும்,

தரு அமை வானிதையும் - கற்பக விருட்ச நீழலில் உறையுந் தெய்வயானை யம்மையாரும். அமைதல் - உறைதல்.

இரு புடை உற - இரண்டு பக்கங்களிலும் பொருந்த.

5. திருமகள் உலாவும் இருபுய முராரி - இலக்குமி சஞ்சரிக்கும் இரண்டு புயக்களையுடைய விட்டுணுவின். முராரி - முரன் என்னும் அசுரனுக்குப் பகைவர். (முர + அரி.)

செகதலமும் வானும் மிகுதிபெறு பாடல் தெரிதரு - மண்ணுலகத்தவரும் விண்ணுலகத்தவரும் மிகுதியான தூல்களினாலே ஆராய்ந்து தெளியப்பெறும்.

மரகத மபூர - மரகதநிறம்பொருந்திய மயிலை வாசனமாகக்கொண்டருளிய, மபூரம் - மயில்.

மணி தரளம் வீசி அணி அருவி சூழ மருவு - இரத்தினக்களையும் முத்துக்களையும் எறிந்து அழகிய மாணிக்கங்களை சமீபத்திற் பாயும்.

அருவரைகள் - அடைதற்கரிய மலைகள்.

அரவு பிறை வாரி வீரவு சடை வேணி - சர்ப்பம் சந்திரன் கங்கை என்னும் மூன்றும் கலந்திருக்கும் சடாமுடியையுடைய. அரவு, பிறை, கங்கை முறையே சிவசத்தியைக் குறிக்கும்.

இருவினையிலாத தருவினை விடாத இமையவர்குலாசன் - (புண்ணியமாகிய ஒருவினையேயன்றிப் புண்ணியம் பாவமென்னும்) இருவினை இல்லாதவரும், கற்பகத்தருவினை விட்டுநீங்காதவருமாகிய தேவராகன் கூட்டத்துக்கு அதிபதி.

இலகு சிலை வேடர் கொடி - விளங்குகின்ற வில்லையுடைய வேடுவர்களது மகள்; வள்ளிநாயகி.

இருதன விரோத - அபரஞான பரஞானங்களை வள்ளிநாயகியாருக்கு விளக்குவதே பொழுதுபோக்காகவுடைய.

6. கனகசபை - பொன்னம்பலம். சிதம்பரத்திலுள்ள ஐந்து சபைகளிலொன்று. அவை சிற்சபை, கனகசபை, நிருததசபை, தேவசபை, இராசசபை என்பன.

கனகநிற வேதன் அபயமிட மோதும் - பொன்னிறம்பொருந்திய பிரமன் ஒலமிடும்படி குட்டிய. மோதுதல் - குட்டுதல்.

சரகமலம் சோதிப் பெருமாள் - தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரத்தையுடைய ஞானசோதியாய் விளங்கும் பெருமாள்.

வினவுமடியாரை மருவி விளையாடு விரகுரசு மோகப் பெருமாள் - தேடும் அடியவரைக் கூடி அவாகளது மும்மலகனையும் நீக்கி ஞானசகனவையாகிய பேரின்பத்தைக்கொடுக்கும் ஆசையுள்ள பெருமாள். விரகு - கதி, ஞானம்.

விதிமுசிவர் தேவர் அருணகிரிநாதர் விமலசர சோதிப்பெருமாள் - நியமமுடைய முநிவர்களுக்குத் தெய்வமாயுள்ளவர், அருணகிரிக்குத் தலைவர், மலயில்லாத ஒப்பற்ற சோதியாயுள்ள பெருமாள். இனி, பிரமவுக்கும், முநிவருக்கும், தேவருக்கும், அருணகிரிக்குத் தலைவர் எனப் பொருள் கூறலும் பொருந்தும். சரம் - தனிமை.

சனகி மணவாளன் - இராமா. சனகி - சேதை.

வேத சதம் - வேதங்கள் எல்லாம். சதம் - எல்லாம்.

சரண சிவகாமி - ஆன்மாக்களுக்குப் புகலிடமாயுள்ள சிவகாமீ. சரணம் - புகலிடம்.

இரண குலகாரி - போர்செய்யும் அவுணாகுலத்தைச் சங்கரித்தவன். அவுணர் குலததுக்கு நஞ்சாயுள்ளவன். இரணம் - போர். காரி - நஞ்சு.

அமிர்த குதமாதொடு இயல்பரவு காதல் பெருமாள் - (தினையுந் தேனுமாகிய) உணவை உண்ணும் வள்ளிநாயகியாரோடு பொருந்திய பரந்த காதலையுடைய பெருமாள். ஆன்மாக்களுக்கு வினையை நுகர்வித்து ஞானத்தைக்கொடுக்கும் பெருமகாதலையுடையவர்.

இணையில் இபம் தோகை மதியின் மகளோடும் - ஒப்பற்ற யானைவளர்த்த பெண்ணாகிய அறிவீற்றிறந்த தெய்வயானையோடும். மதி - அறிவு.

இயல் புலிபூர் வாழ் - அழகிய சிதம்பரத்தில் வாழ்கின்ற. இயல் - இலக்ஷணம்.

7. காஞ்ஞைதது - பாசஞானம் பசுஞானங்களாற் காணக்கூடாதது. பாசஞானமாவது சொற்பிரபஞ்சமும் பொருட்பிரபஞ்சமும்பொருள் இருவகைப் பிரபஞ்சங்களின் வாயிலாய் ஆன்மாவின் கண் நிகழும் ஏக தேசஞானமாம். வேதம் சாத்திரம் மிருதி புராணம் கலைஞானங்களும் அசனையும் சொற்பிரபஞ்சமாம். நிலம்முதல் நாதமீரையுள்ள

தத்துவங்கள் பொருட்பிரபஞ்சமாம். பசுஞானமாவது இப்பிரபஞ்சங் களைப்பொருந்திய ஆன்மக் இவை அனைத்துத் தன்மீழ் அடங்கிய தென்றறிந்து அவற்றினின்றும் நீங்கியபொழுது அப்பிரபஞ்சமாகிய பாசநீக்கத்தால் அநாதியே பாசத்திலீங்கியிருக்கின்ற சிவனை ஒப்பே னென்று சமீதியில் மதிக்கவருவதோர் சிவசமவாதஞானமாம். (சி. சி. 9, 2.) அஃதாவது, தன்னை அறிந்து, ஆணவமலம் ஒன்றும் நீங்கா மையினால், தானே பிரமமெனக்கருதியிருத்தலாம். முதல்வன் திரு வடிஞானமாகிய பதிஞானம் ஒன்றாலே அப்பதிப்பொருளை அறிய முடியும். பதிஞானமாவது (அநுபவஞானம்) அருள்வழிநின்று ஆணவ மொழிதது ஏகமாம் இன்பத்தைப் பொருந்துவதாம். இந்த ஞானமே முதல்வனது சொரூப இலக்கணம். இதுநோக்கியே “அவனருளாலே யவன்ருள் வணங்கி” என்று மாணிக்கவாசகசுவாமிகளும், “அப்ப டிய னவ்வுருவ னவ்வண்ணத்த னவனருளே கண்ணாகக் காணபத் தல் லால், இப்படிய னவ்வுருவ னவ்வண்ணத்த னவனிறைவ னென்றெ முதிக்காட்டொணுதே,” “காட்டுவித்தா லாரொருவா காணுதாரே காணபாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே” என்றும் திருநாவுக் கரசுவாமிகளும் திருவாய்மலர்ந்தார்கள்.

உருவோடு அருவது - (அப்படியாயினும் உயிர்கள்பொருட்டு) உருவம் உருவருவம் அருவம் என்னுந் தடத்தவடிவங்களைக்கொள்வது. சுதத சிவம் ஞானஞாந்தொசாருபியாய் ஒன்றோடும் பற்றற்றறிந்தியினும், உயிர்கள்பொருட்டுச் சிவசத்தியின் செயலால் ஐந்தொழில்செய்யும் நிமித்தம் அசசத்தியில வசப்பட்டிருக்கும் ஏகதேசநிலையில் பதியெனப் பெயர்பெறும். பதி மாயையோடுகூடி அதனைக் காரியப்படுத்தும்பொ முது அடையும்நிலை தடத்தநிலையெனப்படும். மாயையிலிருந்து முத லில் சிவத்தத்துவந்தோன்ற அதில் தகுகிரின்ற பதியின் ஒருபாகம் சிவம் எனப்படும். அம்மாயையிற்றோன்றிய சாதாக்கிய தத்துவத்தில் தகுகிரின்ற பதியின் பாகம் சதாசிவம் எனப்படும். மகேசுரத்தத்துவத் தில் தங்கியபாகம் மகேசுரன் எனப்படும். சிவன் சதாசிவன் மகே சுரன் என்னும் மூன்று பேதங்களும் தடத்தவடிவங்களாம். இவற் றுள் சிவன் அருவப்பொருள். சதாசிவன் அருவுருவப்பொருள். மகேசுரன் உருவப்பொருள். சிவம் ஒன்று. சதாசிவம் ஒன்று. மகேசுரவடிவம் ஒன்றேயாயினும், தொழில் வேறுபாடுபற்றிக் கொ ண்ட வடிவநிலை இருபத்தைந்து பேதமாக எண்ணப்படும். அவை சபாபதி, சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாருடர், கல்யாண சுந்தரர், பிக்ஷாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, சலந்தாரரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், ஹரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசுவர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசானுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரப்பிரதர், கச முகாருக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசினர், தக்பிணு மூர்த்தி, லிங்கோற்பவர் என்பனவாம்.

பேசொணாதது, உரையே தருவது - (அச்சொருப இலக்கணம் இத்தன்மையதென்று) சொல்லமுடியாதது, நடத்த இலக்கணமே ஆகமப்பிரமாணத்தால் ஆராயப்படுவது. உரை - ஆகமப்பிரமாணம்.

காணு காண்மறை முடிவாய் நிறைவது - உணரப்படுகின்ற காண்கு வேதங்களும் மெய்ப்பொருளென்று முடித்துக் கூறும் பொருளாய் வியாபித்திருப்பது.

பஞ்சபூதக் காய பாசமதனிலே உறைவது - பஞ்சபூதங்களினுண்டாய உடமெபன்னும் பாசத்திலுறைவது.

மாயமாய் உடல் அறியாவகையது - உடலுளுறைந்தும் மறைபொருளாய் உடலோடு சம்பந்தமற்றது.

காயமானவர் எதிரே அவரென வந்து பேசிப் பேசுணைதது - சரீரத்தையுடைய மனிதர்கள் முன்னே பக்குவகாலத்தில் அவரைப்போல மானிடச்சட்டை சாத்திவந்து உபதேசமுதலியவைசெய்தும், மனிதருள் ஒருவராக மதிக்கமுடியாதது.

வெளியேய் ஒளியது - சிதாகாசத்திற் பொருந்திய சோதிவடிவாயுள்ளது.

பேத அபேதமோடு உலகாய் வளர்வது - அப்படியாயினும் உலகு உயிர்களோடு பொருட்டன்மையாற் கண்ணும் சூரியனும்போல அவற்றின் வேறுமாய், கலப்பினால் உடலும் உயிரும்போல ஒன்றாய், உயிர்க்குயிராதற்றன்மையாற் கண்ணொளியும் ஆன்மபோதமும்போல அவற்றோடு உடனுமாய்ச சத்திருபமாயும் பதிரூபமாயும் நிற்பது. சி. சி. 2 சூ. 1.

விந்து நாதப் பேருமாய் கலை அறிவாய் துரிய அதிதமானது - பரவிந்து பரகாதம் என்று சொல்லப்படும் பொருளாய், ஞானசத்தியாய், அப்படியாயினும் அவற்றைக் கடந்து அப்பாற்பட்டது. கலை அறிவு - உன்மனாகலையின்கண்ணே விளங்கும் பராசத்தி.

வினையேன் முடிதவ பேறுமாய் - இருவினையிற்றிடந்து தடுமாறுகின்ற யான் முன்செய்த சரியை கிரியை யோக்கைகளாகிய தவத்தின் பயனுமாய்.

வீண் ஒணுது என அமையாது அசுரரை தூறியே - யுத்தஞ்செய்தல் வீண், அது தகாது என்று சும்மாவிராது அசுரரைக்கொன்று. தூறுதல் - கொல்லுதல்.

கரம் ஒடு வீற மோதின மறவா - கையாற் கிழியும்படி குட்டிய மறவா. அடைந்தோர் மும்மலங்களைக் கோறலால் மறவா என்றார்.

குறிஞ்சி - மலைச்சார்புநிலம்.

சேண் ஒண்ணுயிடும் இதன்மேல் அரிவையை - ஆகாயத்தோடு ஒன்று பட்ட பரண்மேலிருந்த வள்ளிநாயகியாரை. சேண் - ஆகாயம். றின் - பரண்.

திருடா - மும்மலவகளை நீக்கி ஆன்மாக்களை ஆட்கொண்டருளும்படி மா
னைக் காட்டி மான் பிடிப்பவர்போல் மாணுடவடிவாய்வருந் திருடா.

சேரொணுவகை வெளியே திரியும் மெய்ஞ்ஞானயோகிகள் - கருவிகள்
ஒன்றும் தாக்காவண்ணம் திருவருளில் அசைவறநிற்கும் மெய்ஞ்
ஞானயோகிகளது. அது இது என்று சுட்டி அறியும் தற்போதக
கெட்டுப் பரமாதந்த ரீததிரைபண்ணும் மெய்ஞ்ஞானயோகிகளது.

தேவனுர் - ஒரு ஸ்தலம்.

8. பத்து உற்ற திங்கள் - பத்துமாதம். திங்கள் - மாதம்.

முற்றிப் பயின்று - முதிர்ந்து அதனே வசிடது.

கடையில் வந்து உதித்தது - பததுமாச முடிவில் வந்து தோற்றி.

அருந்துவிக்க - உணபிக்க.

இடி குதம்பை - இடப்பட்ட குதம்பை. குதம்பை - காதில் அணியும்
ஓர் ஆபரணம்.

சுட்டி - நெற்றியில் அணியும் ஆபரணம். கிளர்தல் - வளர்தல்.

சுறறித திரிந்தது அமையும் - சுற்றித்திரிந்தது போதும்.

திருபைச சித்தம் - திருவுள்ளக் கருணை.

இரவி இந்திரன் வெற்றிக் குரககின் அரசர் என்றும் - சூரியனும் இந்திர
னும் வெற்றிபொருந்திய குரககிணகளுக்கு அரசராகிய கிரீவர் என்றும்,

உந்தி இறைவன் எண்கு இனக் கர்த்தன் என்றும் - பிரமன் கரடிமுகச்
சேனைகளுக்குத் தலைவனாகிய சாம்பவன் என்றும், உந்தி இறைவன் -
பிரமா. எண்கு - கரடி. இனம் - கூட்டம்.

எரியது நெடுநீலன் என்றும் - அக்கினிதேவன் நெடிய நீலன் என்னுஞ்
சேனாபதி என்றும்,

உருத்திரன் சிறந்த அருமனென்றும் - உருத்திரமூர்த்தி சிறப்புப்பொருந்
திய அருமான் என்றும்,

ஒப்பற்ற அண்டர் எவரும் இந்த வர்க்கத்தில் வந்து புனம் மேவ - உவமை
சொல்லமுடியாத தேவர்கள் யாவரும் இந்த வானரக்கூட்டத்தில்
வந்து பூவுலகமடைய. புனம் புனம் என நின்றது.

அரிய தன் படைக் கர்த்தரென்று - (அவர்களைத்) தன்னுடைய அருமை
யான படைத்தலைவரென்றுகொண்டு,

கிளைக் கட்டு - சுற்றமாகிய திரளை. கட்டு - திரள்.

அரி முருத்தன் மெச்சுற்ற பண்பின் - விட்டுணு புகழ்த்துகொண்டாடும்
தகைமையையுடைய.

புடைத்தல் - குட்டுதல். பரித்தல் - காத்தல். பரங்கிரி - திருப்பரங்குன்றம்.

9. அபசார நிந்தைபட்டு உழலாதே - தியொழுக்கமுடையவனென்னும் இச
ழ்ச்சிமொழிக்கு ஆட்பட்டு அலைந்து திரியாமலும்,

அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே - அறிவில்லாத கபடிகளைக் கருதாமலும்,
உபதேச மந்திரப் பொருளாலே - தேவரீர் அடியேனுக்கு உபதேசித்த
மந்திரத்தைக்கொண்டு. இவருக்கு முதல் உபதேசம் சடகூரமந்திர
மெனச் சரிதம் கூறும்.

இப மா முகன் - யானைமுகத்தையுடையவன், வீராயகர். இபம் - யானை.
இமவான் மடந்தை - இமயமலை அரசன் மகளாகிய உமாதேவி. இமவான் -
இமயமலை.

செப மாலை - உருத்திராக்கமாலை.

திரு ஆ இனன் குடி - இலக்குமியும் பசுவும் ருரியனும் பூசைசெய்த தலம்.

10. சுருதி முடி மோனம் சொல் சிற்பரம் - வேதத்தின் முடிவாகிய
உபநிடதங்கள் வாக்கிறந்த பொருளென்று சொல்லுகின்ற ஞான
முதல்வரே. “வேதக்காட்சிக்கு முபநிடத்துசெயில் விரித்த போதக்
காட்சிக்குவ காணலன்.” (கந்தபுராணம்.)

ஞான சிவ சமய வடிவாய் வந்த, அத்துவிதமான - உண்மைஞானத்தைப்
போதிக்கும் சைவசமயசொருபமாய்வந்த, அத்துவிதப்பொருளான.

பரசுடர் ஒளியதாய் நின்ற - பரஞ்சோதிப்பிரகாசமாய்நின்ற.

நிட்கள சொருப - அருவத் திருமேனியையுடைய.

துரியநிலையே கண்ட - நின்மலாவதையிலே துரியநிலைபொருந்திய. கரு
விப்போதவ கழன்ற சுத்தாவத்தையில் ஆனந்தசத்தி நேரே நின்ற
தான் சிவத்தில் அதீதப்படுத்துவாயில் ஆநந்தாநுபவம் பெறுவது
நின்மலதுரியம்.

அற்புத, சுபோத, சுசு, சுயபடிக, மாவீன்ப, பத்மபதமே அடைய - இன்ன
தன்மையதென்று சொல்லமுடியாததும், ஞானமயமானதும், மோ
ட்ச சுசுத்தைக்கொடுப்பதும், சுத்தபடிகம்போன்றதும், பேரின்பத்
தைக்கொடுப்பதுமான பாதாரவித்தத்தைச் சேர.

கருவில் உருவே தங்கு சுக்கிலம் நிதானவளி பொரும - கருப்பாசயத்தில்
உருவாகத் தங்குகின்ற சுக்கிலம் நிலையாயுள்ள பிராணவாயுவிறுந்
பொருமுதலடைய.

அதிலே கொண்ட முக்குண விபாகநிலை கருத அறியா வஞ்சகக் கபடம்
முடி - அவ்வுருவிலே பொருந்திய சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம்
என்னும் முக்குணங்களாலாய வேறுபாடான நிலையை நினைக்கமுடி
யாத வஞ்சகம் முடி. கபடம் - வஞ்சகம்.

உடல்வினை தானே கலகமிடவே பொங்கு குப்பை மல வாழ்வு நிஜமென
உழுவும் - அவ்வுடலானது வினைமாறுபாடுசெய்ய வளருகின்ற பிர
யோசனமற்ற பந்தத்தோடு கூடிய வாழ்வை மெய்யென்றெண்ணி
உழுவும்.

மாயம் செனித்த குகையே உறுதி கருதும் - வஞ்சகம் உற்பத்தியான இவ்
வுடலையே நிசமென்றெண்ணும்.

அசுழமாம் இந்த மட்டைதனை - காயாகிய இந்த மூடனை. அசுழம் - காய்.
மட்டை - மடையன்.

ஒரு நியமமே விண்ட சட்சமய வேத - ஒரு விதியையே கூறிய அறுசமய
வேதகளை யுடையவரே.

அடி மூடி நடுவுமாய் அண்ட மூட்டை வெளியாகி - அண்டமாகிய மூட்டை
யின் அடி மூடி நடுவுமாயும் அதற்கப்பாலுமாய்.

உற்பனமதாக - உற்பன்னமாக, தோற்றமாக.

உததரிசமாம் இன்ப புத்தமிர்த போக சுகம் - சலத்தோற்றம்போல ஊறு
கின்றதாகிய பேரின்பப் புதிய அமிர்தமபோன்ற ஆனந்த வாழ்வை.

சத்தி கர - ஞானாசத்தியாகிய வேலாயுதத்தைக் கையிலேந்தியவரே.

மேவு உணர் அ உரு பிரணவ மந்தர் கர்த்தவியமாக வரு - பொருந்திய
அறிவுருவமாகிய அந்தப் பிரணவமந்திரத்துக்கு முதன்மையாக வரு
கின்ற. கர்த்தவியம் - முதன்மை. மந்திர கர்த்தவியம் - மந்திரத்துக்கு
முதன்மை.

பருதிகதிரே கொஞ்ச நற்சரண தூபுரமது அசைய - சூரியவொளிபோன்ற
ஒலிக்கின்ற நல்ல பாதகின்கிணி அசைய.

நிறை பேரண்டம் ஒக்க நடமாடு கனபத - நிறைந்து பெரிய அண்டமெல்
லாம் நடனஞ்செய்யும் பெருமைதனாகிய பாதகளை யுடையவரே.

கெருவிதா - கர்வமுடையவரே. துவகம் - உயர்ச்சி.

பணியும் அடியார் சிந்தை மெய்ப்பொருளதாக நலில் சரவணபவா - பணி
யும் அடியவர்கள் சிந்தையில் மெய்ப்பொருளாகத் துதிகப்படும் சர
வணபவனே!

ஒன்ற வல் காமுமாகி - உன்னோடு ஒன்றுதற்கு ஏதுவாகிய வலிய ஒளியு
மாகி. வல் - வலிய. கரம் - ஒளி.

1. தாக்கு அமருக்கு ஒரு சாரையை - தாக்குகின்ற போர்முகத்தில் ஒரு
சாரைப்பாம்புபோன்றவனை. தாக்குதல் - கெடுக்குதல்.

வேறொரு சாக்ஷியைப் பசியாறியை - உடனிருந்து உண்பவரொருவரில்
லாமல் தனித்து உண்பவனை.

நீதிடு சாஸ்தர வழிக்கு அதிதூரனை - விபூதி அணியும் சைவாகமநெறிகரு
அதிதூரமாயுள்ளவனை.

வோவிழு தலம் மூழ்கும் தாறபரியம் அற்று உழல் - நிலையான தலத்திலே
அழுந்துகின்ற கருத்தினறி உழல்கின்ற. வோவிழுதல் - வேரூன்
றல். தாறபரியம் - கருத்து.

நாவலாபோல பரிவுற்று உனையே கருதாது - கற்றறிந்தவர்போல அன்பு
கொண்டு தேவரீரை நிலையாமல்.

இகல் சாற்று தமிழ் குரை ஞானியை - பிறர்வலியைச் சொல்லுகின்ற
கலியைப் பாடிச் குரைக்கின்ற நாயை குரைத்தல் - குலைத்தல்.

நாள்வரை தடுமாறி - ஏநாளும் கலக்கமுற்று.

விருதாவனை - வீணனை விருதா - வீண

மா மருள் பூத்த மலத்திரய பூரியை - மிக்க மயக்கம்பொருந்திய மூம
மலங்களுடைய கீழ்மகனை

நேரிய புலையேனை - சரியான புலையனை. நோ - சரி.

போககிவிடக கடனோ - கைவிட முறையோ. போககுதல் - வீடுதல்.

போசசுடா வஜர வைவேல் - யுத்தத்தைச்செய்கின்ற ஒளிபொருந்திய
வயிரமான கூரிய வேறப்படையையும்.

மூக்கறை மட்டை மகாபல காரணி - மூக்கு இல்லாதவனும், அறிவில்
லாதவனும், பெரிய பெலதையுடைய சுககாரகாரியும். ஹாரணி
என்னும் வடமொழி காரணி என நின்றது.

படுமூளி - மூக்கறை. உதாசனி - நெருப்புப்போனறவன், கொடியவன்.

வீடீஷுணா சோதரி - வீடீஷுணருடைய சகோதரி. வீடீஷுணர் - இராவண
னுடைய தம்பி.

இராவணனோடு இயலபு ஏற்றிவிட - இராவணனிடத்திற் சீதாபிராட்டி
யின் இலக்கணங்களைப் புகழ்ந்து சொல்ல.

கமலாலய சீதையை - தாமரையை ஆசனமாகவுடைய இலக்குமியின்
அவதாரமாகிய சீதையை.

மோட்டன் விளைத்து - மூடனாகிய இராவணன் நிலத்தோடு பேர்த
தெடுத்தது.

மாக கன சித்திர கோபுர நீள் படை வீட்டில் - பெரிய மிக அலக்கார
மான கோபுரதையுடைய உயர்ந்த காவல்வீட்டில்.

அவன் வேறற மார்க்கம் முடித்த வில்லாளிகள் நாயகன் - அவன் அடி
யோடொழியும்படி அவன் சந்ததியை முடிவுசெய்த வில்வீரர்களுக்
கெல்லாம் தலைவனுக்கு.

வாசனியம் - வாத்தியம். பேரிகை - மூரசவாத்தியம்.

மலர்க் கழுநீர் - செவகழுநீர்ப் புட்பம். கழுநீர் - செங்கழுநீர்.

12. நாதம் விந்து கலை ஆதி - நாதம் விந்து என்னும் சுத்த தத்துவங்களுக்கும் அவைக்கும் அப்பாற்பட்ட உன்மனாகலைக்கும் முதல்வரே. நாதம் விந்து சுத்தமாயாபுனத்தளடகியன. உன்மனாகலை சுத்தமாயாபுனத்தகு அப்பாற்பட்டது. உன்மனாகலை மேதாகலைமுதல் உன்மனாகலை ஈருயுள்ள சோடசகலைகளிலொன்று.

வெரு கோடி நாம சம்பு - அநேககோடி நாமகலையுடைய பரமசிவனது.

போக அந்தரி - போகசத்தியாகிய பாவவழியின்.

நாக பந்த மயூரா - சுத்தமாயையாகிய அழகிய மயிலை வாகனமாகக் கொண்டவரே. நாகம் - சுத்தமாயை. பந்தம் - அழகு. “தனிமந்திர ரூபில்கொண்டது ஆடுமயில்.” (பார். பாட்டு - 29.)

பரஞரா சேத தண்ட விநோதா - பெரிய அசுர வீரர்கள் சேதமடையும்படி தண்டனையைசெய்த விநோதரே. விநோதம் - பொழுதுபோக்கு.

தீர சம்பரம வீரா - தைரியமும் களிப்புமுள்ள வீரரே.

கிரி ராஜ - குறிஞ்சிநிலத்தலைவரே.

தீப மங்கள ஜோதி - பிரகாசம்பொருந்திய மங்களமான சோதியே.

தாய அம்பல லீலா - சுத்த பரவெளியில் விளையாடுகின்றவரே.

தேவகுஞ்சரி - தெய்வயானை.

கோலால பூசை - பேரெல்லியமைந்தபூசை, சம்பிரமமானபூசை, கோலாகலம் - சம்பிரமம். ஈரம் - அன்பு.

ஏழ் தலம் புகழ் - ஏழு உலகங்களும் பாராட்டுகின்ற.

சோழமண்டல மீதே மனோகர ராச கெம்பிர நாடு ஆளும் - சோழமண்டலத்திலே மனோகரமாயுள்ள இராசகெம்பீரவளநாட்டை ஆளுகின்ற. மனோகரம் - அழகு, மனத்தைக் கவர்வது. இராசகெம்பீரவளநாட்டுமலை - ஒரு ஸ்தலம்.

வயலூர் - ஒரு ஸ்தலம்.

ஆதரம் பயில் ஆரூர் தோழமை - அன்புநிறைந்த சுந்தரமூர்த்திநாயனருடைய நட்பை.

ஆடல் வெம் பரி மீது ஏறி - பாய்கின்ற வெவ்விய குதிரைமேல் ஏறி.

‘ஆதி அந்த உலா ஆச பாடிய - பேதைமுதல் பேரினம்பெண் இறுதியாயுள்ள ஏழு பருவங்களையும் புறமாகக்கொண்ட “ஞானஉலா” என்றும் ஆசகவியைப் பாடிய. ஏழு பருவம் - பேதை, பெதும்பை,

மக்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண். உலா - ஒரு பிரபந்தம். பேதைமுதலிய ஏழுபருவப்பெண்களுக்கண்டு மயங்கும் படி தலைவன் பவனிவருதலைக் கவ்வெண்பாவாற் கூறுவது. இத்திருவுலா “திருக்கைலாசஞானவுலா” என்றும் “ஆதியுலா” என்றும் பெயர்பெறும். (பெரியபுரா. வெள்ளையாணைச்சுருக்கம் 47.) ஆசு - ஆசுகவி, நால்வகைக்கவியிலொன்று. அது ஒருவன் இன்னபடி பாடுகவென்று கேட்க, அப்பொழுதே அவன் கருத்திற்கு ஒப்ப லிரைந்து பாடுக கவி.

சேரர் கொங்கு வைகாடூர் ஈண்டுடில் - சேரமான்பெருமானையாரால் ஆளப்பட்ட கொங்குதேசத்திலுள்ள வைகாடூர் என்னும் நல்ல நாட்டில்.

3. சரவண சாதா - சரவணப்பொய்கையிலே தோன்றினவரே. சாதம் - பிறததல்.

கருணை அதீதா - கருணையுடைய மேலானவரே.

சத தன பாதா - தூறிதழ்கன்பொருந்திய தாமரைமலர்போலும் திருவடியையுடையவரே. சதம் - தூறு. தனம் - இதழ்.

அபிராம - அழகுநிறைந்தவரே. அபிராம் - அழகு.

தருணக - இளமைப்பருவமுடையவரே. தருணம் - இளமை.

தீரா - வலிமையுடையவரே. நிருப - அரசனே. நிருபன் - அரசன்.

அமர் வீரா - போர்வீரரே. சமதளவீரா - திருப்போரூரில் எழுந்தருளியிருப்பவரே. சமம் - போர்.

பரம சொரூபா - திவ்விய வடிவமுடையவரே.

சுரர்பதி பூபா - தேவர்க்கரசனாகிய இந்திரனுக்கு முதல்வரே. பூபன் - முதல்வன், அரசன்.

பரிமள நீபா - மிகுமணம்பொருந்திய கடப்பமாலைகைய அணிந்தவரே, நீபம் - கடப்பம்.

இக பர மூலா - இகத்துக்கும் பரத்துக்குக காரணரே.

பவுருஷ சீலா - ஆண்மையையுடைய அறிஞனே, புருஷோத்தமனே.

விரவிய தூள் ஏற - நெருங்கிய துகள் பரம்ப.

ஏழ் கடல் - உப்புக்கடல், பாற்கடல், தயிர்க்கடல், நெய்க்கடல், கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல், தேன்கடல், நன்னீர்க்கடல்.

மாமேரு பூதரம் இடியடவே - மகாமேருவாகிய மலை இடியட. தான் - அசைச்சொல்.

கிசாசரா இகல் கெட - இராக்கதரது வலிமை குன்ற. கிசா - இருள்.
சரா - சஞ்சரிப்பவர்.

மரகத ஆகார ஆயன் - மரகத இரத்தினம்போலும் திருமேனியையுடைய
விட்டுணு. ஆகாரம் - வடிவு.

இரணிய ஆகார வேதன் - பொனபோலும் திருமேனியையுடைய பிரமன்.
இரணியம் - பொன்.

வச எனும் ஆகார ஈசன் - அக்கினியென்று சொல்லப்படும் வடிவுடைய
காலாகினி உருத்திரன். வச - அக்கினி.

விநாயகமலை - ஒரு ஸ்தலம்.

மகீதர - மலையில் வசிப்பவரே. மகீதரம் - மலை.

வனசரா ஆதாரமாகிய - வனத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற வேடாகளைக் காப
பாற்றுகின்ற.

14. ஈனம மிகுத்துள் பிறவி - மிக்க இழிவான பிறவியை.

யானும் உனக்கு அடிமையென - நானும் உன்னுடைய அடிமையென்று
கொண்டே.

வகையாக ஞான அருள்தனை அருளி - சோபானமுறையாகத் திருவருள்
ஞானத்தைக்கொடுத்து.

நானம் அகற்றிய கருணை - தடையிலாவருளை.

தான தவத்தினின் மிகுதி பெறுவோனே - தானத்திலும் தவத்திலும்
மேன்மைபெறுவோனே. தானஞ்செய்தலிலும் தவஞ்செய்தலிலும்
முதற்றெய்வமாக எண்ணப்படுபவா.

சாரதி உத்தமி துணைவ - சரஸ்வதியாகிய உத்தமிகுச சகோதரராயுள்ள
வரே.

ஆன திருப்பதிகம் அருள் இளையோனே - தகுதிபொருந்திய தேவாரத்
திருப்பதிகங்களை அருளிடசெய்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியே.

ஆறுதிருப்பதி - ஒரு ஸ்தலம்

15. சமயபத்தி விருதாதனை நினையாதே - சமயபத்தியாகிய வீண்செயலே
விட்டு. சமயத்தில் விசுவாசமுடையோமென்றிருந்து சமயம் விதித்
தும் சிவார்ச்சனை முதலிய தொண்டுகளைச் செய்யாமலிருத்தல் வீண
பத்தியாதலால், “சமயபத்தி விருதா” என்றார்.

சரண பதம் சிவார்ச்சனைதனை நாடி அமைய - திருவடித்தாமரையிற் செய்
கின்ற சிவார்ச்சனையை விரும்பிச்செய்க அமைக்கிருக்கும்படி.

சற்குரு சாததிர மொழி நூலால் அருள் எனக்கு இனிமேல் துணை தருவாய் - சற்குருவின உபதேசமொழியாலும் ஞானசாத்திரநூலாலும் உண்டாகும் அருளாகிய துணையை எனக்கு இனிமேல் தருவாய்.

உமை முலை தரு பால் கொடு அருள கூறி - உமாதேவியார் கொடுத்த ஞானப்பாலை உண்டு சிவபெருமான் குருவாய்வந்து தமக்கு அருள் செய்த முறையை “தோடுடைய செவியன்” எனலும் திருப்பதி கத்தினால் எடுத்துக் கூறி.

உரிய மெய்த்தவம் ஆக்கி - அவ்வருள் சேர்த்தற்குரிய மெய்த்தொண்டாகிய ஆலயவழிபாடு முதலியவைகளைச் செய்து.

நல் உபதேசத் தமிழ்துணைக் கரைகாட்டிய திறலோனை - நன்மையான உபதேசமந்திரமாகிய பஞ்சாக்கரத்திருப்பதிததை முததிக்கரையை அடைதற்கேற்ற நெறிபாக்ககாட்டிய வலியுடைய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியே. பஞ்சாக்கரப்பதிதம் “காதலாதிக்கசிந்து” என்ற பதிதம்.

16. உலக பசு பாச தொந்தம் அதுவான - உலகத்தில் ஆன்மாவைப் பந்தித் திருக்கும் பாசத்தொடர்பாயுள்ள.

மல சல சவாச சஞ்சலமதால் - மலசலங்களுக்கு நல்ல இருப்பிடமாயிருக்கும் இவ்வுடற் கவலையாலும், சவாசம் - நல்லிருப்பிடம், உறவுகிளை முதலியவாகளால் வருவதும் தேகத்தைப்பற்றி வருவதுமான கவலைகளினால் எனதுநிலை கெட்டுப்போகாதபடி எனபதாம்.

மதிநிலை கெடாமல் - அறிவுநிலைதவறாமல்.

சலம் அறுகு பூளை தும்பை அணி - கலகையையும் அறுகையும் பூளைப் பூவையும், தும்பைமாலையையும் ஆபரணமாகக்கொண்டபரமசிவனது. பூளை - ஓர் செடிப்பூ.

சரவண பவா - சரவணப்பொய்கையில் உறபவித்தவரே. சரவணம் - சரவணப்பொய்கை. பவம் - உற்பவித்தல். இவ்வாறெழுந்தும் ஒருங்கு சோந்தபொருள் “சிவபெருமானேயாகிய சொந்தவடிவமாம்.” (கிருசசெந், புரா, மந்திர, 25.)

முருந்தன் - விட்டுணு, மோககொடுப்பவன்.

பயிலுதல் - சொல்லுதல்.

17. வினையில் செருக்கி - வினையினால் மயக்கமுற்று. தேகத்தை யான் என்றும் மனைமக்கள் முதலியவைகளை எனதென்றும் மயக்கமுற்றிருத்தல்.

விழுவக் கிறைத்துவிடலாமோ - வீண்விஷயத்தில் எனது அறிவைச்
செலுத்திவிடலாமோ.

சுனை - நீரற்றது. சொருபக் குறத்தி - அழகிய வள்ளிநாயகியார்.

தினம் நற்சரித்திரமுள தேவா - எப்பொழுதும் நல்ல ஒழுக்கத்தையுடைய
தேவர்களது.

18. நீள் குளிர் வெதுப்பு - மிக்க குளிரோடு சேர்ந்த சுரம்.

நோய்கள் நோ உறு புழுக்கள் கூடு - நோய்கள்பொருந்திய புழுக்கள்
வாசம்பண்ணுகின்ற கூடு.

பாரிய நவத்துவாரம் நாறு - பெரிய ஒன்பது வாயில்களும் நாறுகின்ற,
நவத்துவாரம் - கண, காது, மூக்கு, வாய், குதம், குய்யம்.

மும்மவததல் ஆறு பாய் பிணி இயற்று - மும்மலங்களாகிய ஆறு பெருக்
கெடுத்து நோயை உண்டாக்குகின்ற.

பாறெடு - பருந்துகளோடு. பாறு - பருந்து. நாரணி - தூர்க்கை.

அறத்தின நாரி - தருமத்தின் செல்வி, உமாதேவி. முப்பத்திரண்டு அறங்
களையும் வளர்ப்பவள்.

ஆறு சமயத்தி - அறுவகைப்பட்ட சமயத்தவர்களுக்கும் அவரவர்கொண்ட
முதற்பொருளாய்ச் செறிந்துநிற்பவள்.

பூத நாயகா இடதது காமி - சிவபெருமானிடத்து விருப்பமுள்ளவள்.
மகம் ஆயி - யாக முதல்வி.

நாடக நடத்தி - நடனமாடுபவள்.

கோல நீல வருணத்தி - அழகிய நீலநிறத்தையுடையவள்.

உமைசசி - பிரகாசமுள்ளவள். நீலி - நீலநிறமுடையவள்.

வார் அணி - கச்சணிந்த.

கலைசசி - அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்களையும் அறிந்தவள்.

நாக வான் நுதல் - இமயமலையிற்பிறந்த ஒளிபொருந்திய நெற்றியை
யுடைய உமாதேவியார். நாகம் - மலை. வான் - ஒளி.

மணத்த சோலை வாகு உள குறட்டி - வாசனைபொருந்திய பூக்கள்
நிறைந்த சோலை சூழ்ந்த அழகிய குறட்டி என்னும் ஸ்தலம்.
வாகு - அழகு.

19. அந்தோ - இரக்கத்தினையுணர்த்தும் ஓர் குறிப்புச்சொல்.

இதாமித சூத்திரம் - நல்வினை தீவினையின் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களை
அனுபவிக்கும்படி எடுத்த இயந்திரம். இதம் - இன்பம், அகிதம் -
துன்பம், ஆகாமியம் நல்வினை தீவினையெனப்படும், அவற்றின்

வினாவாகிய சஞ்சிதம் புண்ணியம் பாவம் எனப்படும். அவற்றின் பயனாகிய பிராரததம் இன்பத்துன்பங்களைத் தரும். அதுபற்றியே இதாசித சூத்திரம் என்றா.

அம்போருகன் ஆடிய பூட்டு இது - இந்த யாக்கை பிரமன் செய்த பூட்டு. ஆடுதல் - செயதல்.

இனிமேல் நாம் அஞ்சாது அமையா - இனிமேல் நாம் அசசமின்றியிருத தல் முடியாது.

கிரி யாக்கையை பஞ்சாடிய வேல்வனுக்கு இயல் அகரு ஆக்குவம் வா - கிரவுஞ்சனாகிய மலைவடிவைப் பஞ்சபோலப் பறக்கச்செய்த வேல்வனுக்கு நமதுதன்மைகளையெல்லாம் அவர்தன்மைகளாக்குவம் வா.

ஆக்கையை ஒழியாமல் இனிது வந்தோம் - சரீரத்தை வீணாக ஒழியாமல் நல்லியல்புக்கு வந்தோம்.

இதுவே கதி - இவ்வண்ணமாவதே நமக்குக் கடியாகும்.

ஆட்சியும் இந்தா மயில்வாகனர் சீட்டு இது - ஆட்சிப்பத்திரமிந்தா, இது மயில்வாகனருடைய சீட்டு.

வந்து ஆளுவம் நாம் என வீக்கிய சிவநீறும் (இந்தா.) வீகருதல் - கட்டுதல்.

வந்தே வெருவா நமை ஆட்கொள் உவந்தார் மதம் மேதினி மேற்கொள் - எழுந்தருளிப் பலவிதமாய் நம்மை ஆட்கொள்ளும்படி விரும்பியவரது மதம் உலகில் மேலாகக்கொள்ளும்படி.

மைந்தா குமரா எனும் ஆர்ப்பு உய்ய மறவாதே - மைந்தா குமரா என்னும் பேரொலியை உய்யும்படி மறவாதே. ஆர்ப்பு - பேரொலி.

மாத்துடி - பெரிய உடுகரு.

செம்பூரிகை - சிவந்த ஊதியும் பூரிகை.

பேரிகை ஆர்த்து எழ - பேரிகை ஒலிக்க. பேரிகை - பறைப்பொது.

செவகாடு எனவே - சிவந்த காடுபோல. இது அவுணரது மயிர்க்குவமை.

சுககார சுகாமணி வேல்கொடு திண்டாடி - சுககாரத்தொழிலிலே மேம் பட்டதாகிய வேலாயுதத்தைக்கொண்டு நெருங்கி.

மகா மயில் மேற்கொளும் - பெரிய மயில்மேல் ஆரோகணஞ்செய்யும். மேற்கொள்ளுதல் - ஏறுதல்.

இந்து ஓடு இதழ் நாகம் மகாக் கடல் கவகானம் மின் ஆர் சடை சூட்டிய - சாதிரனும் கொன்றைமாலையும் பாம்பும் பெரிய கடல்போலும் பெருக்கெடுக்கின்ற கணையும் முழுநெலும்புகிய இவைகளை மின்னலையொத்த சிவந்த சடையிலணிந்த.

சதாசிவ கோத்திரன் - சதாசிவவாக்கத்தில் தோன்றிய ஸ்ரீகண்ட உருத்திரன். சதாசிவத்தினின்று மனோன்மனியும், மனோன்மனியிலிருந்து மகேசுரனும், மகேசுரனிலிருந்து மகேசையும், மகேசையிலிருந்து ஸ்ரீகண்ட உருத்திரரும், ஸ்ரீகண்ட உருத்திரரினின்றி சுப்பிரமணியரும் தோன்றியபடியால் “சதாசிவகோத்திரன்” என்றார். இவ்வாமகேசுரில் அடங்குவார். அடங்குவே, சிவபெருமானினின்றி வேறாகாதவர் என்றும், சிவபெருமானுடைய சத்தியென்றும் உணராக.

எண் கூடு அருளால் - அளவுமிக்க திருவருளால். கூடுதல் - அதிகமாதல்.

நெளவி நோக்கியை - மானபோலும் பாவையினையுடைய வள்ளிநாயகியாரை. நெளவி - மான.

நன் பூ மணமேவி - நல்ல பூவும் மணமுமேபோலப் பொருந்தி.

மனம் மேதினி நோக்கிய - மனமாகிய பூமியை நோக்கித் திருவருள்பாலித்தருளும்.

சிராப்பளி - திரிசிராப்பள்ளியெனனும் ஸ்தலம்.

20. மாதவம் - பெரிய தவம். தவத்திற்குக் காரணம் தருமம். தருமம் செய்யின் அன்பும் அருளும் உண்டாகும். அவை உண்டாகத் தவம் உண்டாகும். தவமாவது சரியை கிரியை யோக்கைகளைச் செய்தல். அத்தவத்தினால் மலபரிபாகமுண்டாம். மலபரிபாகமுண்டாக, திருவருளே குருவடிவாய்த் தோன்றி உயிரை மும்மலங்களினின்றும் நீக்கிச் சிவபிரானை அடையச்செய்யும். சிவனிடத்தே உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் தானம் செய்து எவ்விததும் தனது சுதந்திரத்துவம் தோன்றாமைநிற்போர்க்குச் சிவமேயொழியத் தாலும் பிறருந் தோன்றார். இங்ஙனம் யான எனது அற்று திருவடிபொருந்தி நின்றல் மாதவமெனப்படும்.

திது அகல ஒதிப் பணியாரும் - வீணைநீங்கும்படி பஞ்சாக்கரம் ஒதி வணங்காதாரும்.

நாத ஒளியே - நாதவடிவாயுள்ள ஞானசோதியே.

நற்குண சீலா - நன்மைதரும் அறுகுணங்கன்பொருந்தியவரே.

தோம் இல் - குற்றமில்லாத, பரிசுத்தமான.

21. காதி மோதி வாதாடு தூல் - கண்டித்துத் தாக்கி வாதாடுகின்ற தர்க்கதூல்களை.

மாதா பாகர் வாழ்வேயென - மாதாபாகரே, எமது வாழ்வே என்று கருதினது.

மாறு இல்லாத - ஒப்பில்லாத, எதிரில்லாத.

மா நாதர் ஆகத்து உறைவோனே - பெரிய ஞானிகளுள் ஒருவரே உறைவோனே.

நாகலோகம் ஈரோழு பார் - சுவர்க்கலோகம் முதலிய பதினாறு உலகங்கள், நாகலோகம் - தேவலோகம்.

தேவாதி தேவன் - தேவர்களுக்கெல்லாம் மேலான தேவன்.

22. மாதவாக்கு அதிபாதகமானவா - பெரிய தவத்தைசெய்யும் முநிவோருக்கு அதிபாதகத்தைசெய்ய்பவர். சிவனுக்கும், சிவனடியார்க்கும், சிவனைப் பூசிகருங் குருவுக்கும் விரோதமாகசெய்யப்படுவது அதிபாதகமெனப்படும். அசெயல்செய் சிவநிந்தை, சிவத்திரவியம் புசித்தல், கூலிகுருப் பூசித்தல், குருநிந்தை, குருத்திரவியம் புசித்தல், சிவனடியார்நிந்தை, வேதாகமநிந்தை முதலியனவாம்.

ஊசலின் கனலாய் எரி காளையா - ஊஞ்சலைப்போல அங்குமிங்குமலைந்து காமததியால் வெந்துகொண்டிருக்கின்ற காளைப்பருவமுடையவர்.

ஆர் தனக்கும் உதாசினதாரிகள் - எவரையும் நிந்திப்பவர்கள். உதாசினம் - ஊஷணம், நிந்தை.

உத்தமர் ஊதியம் ஒடி நாடினர் - பெரியோர்களது பொருளைச் சென்று விரும்பிக் கவர்ந்தவர்.

பூதலத்தினில் ஓரமதானவர் - பூமியில் நீதிதப்பி ஒருபக்கம் சார்ந்தவர். ஓரம் - பக்கபாதம்.

ஏக சித்த தியானம் இல்லாதவர் - ஒரேமனமான தியானமில்லாதவர்.

மோகம் உற்றிடு போக இதம் ஊறினா - மயக்கத்தைத்தருகின்ற போகங்களில் ஆசைப்பெருக்கமுடையவர்.

மாகலை ஆயும் உத்தமர் கூறிடும் வாசக - ஞானசாத்திரம் ஆராயும் சற்றுணா துதிக்கும் உபதேசப்பொருளாயுள்ளவரே.

சேரு சித்திரமாக நின் ஆடிய - மிக்க அழகாக நின்று ஆடிய.

23. வேழம் உண்ட விளாகனி அதுபோல மேனிகொண்டு - வேழம் என்னும் ஞெய்ய்பிடித்த விளாகனிபோலவிருக்கும் சரீரத்தைக்கொண்டு.

வியாபக மயல் ஊறி - நிறைந்த மயக்கம்பொருந்தி.

நாளும் மிண்டர்கன்போல் மிக அயர்வாகி - எந்நாளும் மிண்டர்களைப் போல மிகவுத் தளர்வுற்று. மிண்டர் - திண்ணியர், பருத்தவர். நைதல் - கெடுதல், துன்புறுதல்.

மாள் அன்று அமண் நீசர்கண் கழுவேற - அந்நாளில் சமணசமயம் அழியும்படியும் இழித்தோராகிய சமணர் கழுவேறும்படியும். (அமண். கிகாமணி - மூதல்வரே.

சசாதர் எனச் சொல்லப்ப
பாயவழிநீர் பரிசுறு

24. வசனம் மிக ஏற்றி மறவாதே - உருவேறச் செபித்துத் தேவரீரை மறவாதபடியும்.

இசை பயில் சடாகூரமதாலே - விதிப்படி உசசரிக்கும் சடக்கர மந்திரத்தினால். இசைபயில் - சொல்லுதல், உசசரித்தல்.

மனது துயர் ஆற்றில் உழலாதே - எனது மனம் கிலேசவழியில் உழலாதபடியும்.

இகபர செனபாக்கியம் - இகத்துக்கும் பரத்துக்குமுரிய நல்வாழ்வை, செனபாக்கியம் - நல்வாழ்வு.

பசுபதி சிவாக்கியம் உணாவோனே - பசுபதியாகிய சிவனது 'சி' என்னும் வாக்சியமாகிய பதி அட்சரத்தை அறிவோனே. இது மகாமனுஷென்று சொல்லப்படும். பதி அட்சரம் இத்தன்மைத்தென்பது:—
“நாயோட்டிமந்திர நான்மறைவேதம், நாயோட்டிமந்திர நாதனிருப்பிடம், நாயோட்டிமந்திர நாதாந்தசோதி, நாயோட்டிமந்திர நாமறியோமே.” “அவகமுகம வேதமதோதினு, மெகைன்பிரானெழுத்தொன்றிலிருப்பது, சுவகைகெட்டவ்வெழுத்தொன்றையுஞ்சாதித்தா, வகைகரைசேர்ந்த வருண்கலமாமே.” (திருமந்திரம்.)

25. அவருண் விரகன் - தூர்க்குணமுள்ள காமதூர்த்தன்.

வேதாண் ரூபன் - பிசாசம்போன்ற உருவத்தையுடையவன்.

அசடன் - கீழ்மகன். மசடன் - பதுகைவன். அகதி - கதியற்றவன். மறவன் - பாவி.

ஆதாளி வாயன் - வீம்புபேசுவோன். ஆதாளி - இரைச்சல், வீம்புபேசுதல். அஞ்ச பூதம் அடைசிய சுவடன் - அஞ்சபூதங்களும் ஒதுக்கிய வண்டன். அடைசுதல் - நேர்வழிநின்றும் விலகச்செய்தல், ஒதுக்குதல். சுவடு - வண்டல். அஞ்சபூதங்களென்றது சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கத்தம் என்னும் ஐந்து பெனதிகவிடயங்களை.

அவிசல் - அவித்துபோனவன். ஆருண் ஊண் - அறுசுவை ஊனில் விருப்பமுடையவன்.

கவடன் - தந்திரமுள்ளோன். கவடம் - தந்திரம். விகடன் - சாலக்காரன்.

நாகா விகாரன் - பலவகைப்பட்ட வேறுபாடுடையவன்.

கலியன் - தரித்திரன். அலியன் - அலி.

ஆதேச வாழ்வன் - தனக்கென ஓரிடமில்லாது எப்பொழுதும் இரவற் குடியேயிருந்து அலைபவன். ஆதேசம் - திரிதல்.

வெம்பி லீழும் களியன் - சோர்ந்துவிழும் கள்ளுக்குடியன்.

அறிவு உரை பேணாத மாறுட கசனி அசனி - புத்தியாகச சொல்லும் வார்த்தைகளை நன்குமதிக்காத மாறுடவடிவவகொண்ட யானைபோன்றவன், ஆடுபோன்றவன்.

மவுலியில் அழகிய பாதாண லோகனும் - முடியில் அழகுடைய ஆதிசேடனும்.

மரகதம் முழுகிய காகோத ராஜனும் - பசுசைநிறம்பொருந்திய சர்ப்பராசனும். ஆதிசேடனின் அவதாரமாகிய பதஞ்சலி. காகோதரம் - சர்ப்பம்.

மறுநெறியுடன் வளர் சோனாடர் கோனுடன் - மறுதன்மசாத்திரநெறியைக் கைக்கொண்டு வாழும் சோழநாட்டரசனாகிய இரணியவன்மனுடன். உம்பர் சேரும் மகபதி புகழ் - மேலுலகத்திலுள்ள இந்திரனும் துதிக்கின்ற. உம்பர் - ஆகாயம். சேர்தல் - பொருந்துதல்.

புலியூர் வாழ் நாயகர் - சிதம்பரத்தில் வாழும் பரமசிவனும்.

மடமயில் மகிழ்வுற வானாடர் கோவென - இனமைபொருந்திய மயில் களிப்புறவும், தேவர்கள் தங்களுக்குத் தலைவரெனவும்.

மலைமகள் உமை தரு - இமயமலை அரசன் புத்திரியாகிய உமையும் அருளிய.

மனோகரம் - அழகு. மன்றூள் ஆடும் - சிதம்பரத்தில் நிருத்தஞ்செய்கின்ற.

தெரிசன பரகதியாலும் - அன்பர்களடைகின்ற முத்திக்கு முதலாயுள்ளவரே. தெரிசனம் - அடைதல்.

திசையினும் மிசையினும் வாழ்வே - அட்டதிக்குகளிலும் மேலிடத்திலும் வாழ்பவரே.

செஞ்சொல் சேரும் திணைபுன வனிதை - இனிய வார்த்தைகளைப் பேசும் திணைப்புனத்தில் வசித்த வள்ளிராயகியாராது.

சுரரிதிபர் = சுரர் + அதிபர்.

26. மாலினால் எடுத்த கந்தல் - ஆசையினால் எடுத்துக்கொண்ட பீறலையும். எல்லா உயிர்களுக்கும் பிறப்பினை விளைக்கும் வித்து அவாவாரம். “அவாவென்பவெல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றும், தவா அப்பிறப்பினும் வித்து.” (குறள்.)

மாறி ஆடு எடுத்த சிந்தை - மாறி அசைதலை மேற்கொண்ட மனத்தையும், அலைகின்ற மனத்தையும். “கொள்ளித்தேன்கொட்டிக்குதிக்கின்ற பேயக்குரவ்காய்க், கள்ளமனத்துள்ளுவதென்” என்றார் தாயுமான சுவாமிகள்.

அரியாய மாயையால் எடுத்து மகதினேன் - விபரீத உணர்வைச் செய்யும் கொடிய மாயையால் எடுத்துக்கெட்டேன். ஆணவமலத்தினால் மறைப்புண்டு தனது கிரியை ஞானம் இசை என்னும் சத்திகள் சீவிக் கப்பெருது மயமகிய ஆன்மா, மாயாகரணங்களால் வெளிப்பட்டுச் சீவிதம்பெறும். அஃதாவது, அசுத்தமாயையிலிருந்துண்டான கலை என்னுந் தத்துவத்தால் தொழில்செய்யுந் தன்மையும், விததை என்னும் தத்துவத்தால் அறியுந் தன்மையும், அராகம் என்னும் தத்துவத்தால் விரும்புந் தன்மையும் பெறும். பின்பு கலையிலிருந்து மூலப்பிரகிருத்திதோன்ற, முக்குணங்கள் அதிற்றேனறி ஆன்மாவோடு சம்பந்தமுற்று, அம்முக்குணசம்பந்தத்தால் ஆன்மா சுகதுக்கமோகியாய்நிற்கும். இவ்வாறுநிற்கும்பொழுது பிரகிருதிகாரியமான அவ்வியத்தத்தினின்று புத்தி தோன்றும். புத்தியிலிருந்து அகங்காரந் தோன்றும். அவ்வகங்காரம் யான எனது என்னும் செருக்கினையுண்டாக்கி ஆன்மாவை முனைததுநிற்கும்படிசெய்யும். பின் அவ்வகங்காரம் முக்குணங்களோடு சார அவற்றின் சாரபினால் தைசதம் வைகாரிகம் பூதாதிகம் என மூன்று அகங்காரங்களாகும். அவற்றுள் தைசத அகங்காரத்தில் மனமும் மெய் வாய் கண மூக்கு செவி என்னும் ஐந்து ஞானேந்திரியங்களுந் தோன்றும். வைகாரிக அகங்காரத்தினின்று வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உபத்தம் என்னும் ஐந்து கன்மேந்திரியங்களுந் தோன்றும். பூதாதிக அகங்காரத்தில் ஐந்துதன்மத்திரைகளான சத்தமும் பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமும் தோன்றும். பஞ்ச தன்மத்திரைகளாகிய சூக்குமபூதங்களுள், சத்ததன்மத்திரையினின்று ஆகாயமும் பரிசதன்மத்திரையினின்று வாயுவும், உருவதன்மத்திரையினின்று தேயுவும், இரத்தன்மத்திரையினின்று அப்புவும், கந்ததன்மத்திரையினின்று பிருதிவியுமாக ஐந்து துலபூதங்கள் தோன்றும். இப்பூதங்களிலின்று தூலசரீர தத்துவங்களாகிய தாததுலிகங்கள் அறுபதுந் தோன்றும். ஆன்மா ஐந்து துலபூதங்களை இடமாகக்கொண்டு, ஆன்மாவின் இசை அந்தக்கரணங்களிடத்தும், ஆன்மாவின் ஞானம் ஞானேந்திரியங்களிடத்தும், ஆன்மாவின் கிரியை கன்மேந்திரியங்களிடத்தும்நின்று சததாதிவியங்களை அறிந்து பற்றி அழுந்தும். மாயை விபரீத உணர்வைச் செய்வதினால் அரியாயமாயை என்றும், அது இவ்வுடலுக்கும் மனத்துக்கும் காரணமாயிருப்பதால் “மாயையால எடுத்து” என்றும், மனம் சென்றவழி விடயங்களை அறிந்துபற்றி அழுந்துதலால் “கெட்டேன்” என்றும் கூறினார்.

எனக்கு இரங்கி வார் ஐயா - என்மேலிரக்கமுற்று வாராய் ஐயனே.

வேலினால் வினைக் கணங்கள் தூனதாக எரித்து - ஞானசத்தியாகிய வேலாயுதத்தால் தொகுதியாயுள்ள சஞ்சிதவினை சரம்பராய்ப்போரு ம்படி எரித்து.

உன்றன் வீடு தாபரித்த அன்பர்கண்மூடே மேவி - உன்றன் மோட்ச வீட்டிலே நிலைபெற்றிருக்கும் அன்பர்கூட்டத்திற் சேர்ந்து. தாபரித்தல் - நிலைபெற்றிருத்தல்.

யான் உனைப்போல் சிந்தையாகவே களித்து - உன்னைப்போல யான் ஆநந்தசித்தமுள்ளவனாய்க் களித்து இருக்கும்படியும்.

கந்தவேளே ஆம் என - கந்தவேள் என்று சொல்லும்படி சாரூபம் பெற்றிருக்கவும்.

பரிந்து அருள்வாயே - அன்புகூர்ந்து அருள்செய்வாய்.

காலின் ஆல் எனப் பார்த்த ரூர் மாள - விழுதுக்கூட்டகளையுடைய ஆல மரத்தைப்போலக் கிளைத்த அசுரவீரர் மாளும்படி.

கால பானு சத்தி அம் கை - உதயகால சூரியனைப்போன்ற ஞானசத்தி யாகிய வேலாயுதத்தை எந்திய திருக்கரத்தையுடைய.

காம பாணம் அட்டு - மன்மதனுடைய பஞ்சபாணங்களை அழித்து. அடிதல் - அழித்தல்.

சேலை நேர் விழிக் குறப்பென் ஆசைதோள் உறப் புணர்ந்து - கயல்மீனை ஒத்த விழிகளையுடைய வள்ளிநாயகியாரது ஆசை புயககளின்மேலே பற்றப் புணர்ந்து. சத்திசமேதராய் அன்பருள்ளதங்விருப்பவர் என்பது கருத்து. “ஏதுமொன்றுமறிவிலராயினும், ஒதியஞ்செழுததும்முணர்வார்கட்குப், பேதமின்றியவரவருள்ளத்தே, மாதுந்தாமு மகிழ்வார்மாற்பேறரே.” (தேவாரம்.)

தேவர் மாதா சித்தர் தொண்டர் - தேவர்களும் தேவப்பெண்களும் சித்தரும் அடியரும்.

ஏக வேளருக்கு உகந்த - ஒப்பற்ற வேளரை விரும்பிய.

சேவல் கேது சுற்று - சேவற்கொடி சூழ்ந்த.

27. சரண கமல ஆலயத்தை - பாதாரவிந்தமாகிய கோயிலை. சரணம் - பாதம். கமலம் - தாமரை.

சட சட மூட மட்டி - வஞ்சகத்தையும் குற்றத்தையுமுடைய மயக்கம் நிறைந்த மடையன்.

கருணைபுரியாதிருப்பது என்ன குறை, இவ்வேளை செப்பு.

கடக புயமீது - கவகணமணிந்த தோளின்மேல்.

இரத்தமணி அணி பொன் மாலை செச்சை கமழும் மணம் ஆர் கடப்பம் - இரத்தமணிபதித்த ஆபரணம், பொன்மாலை, செச்சை, பரிமளிக் கின்ற வாசனைநிறைந்த கடப்பமாலை, செச்சை - வெட்சி.

தருணம் இது ஐயா.

மிருத்த கணமது உறு நீன் சவுக்யம் சகல செல்வயோக மிக்க பெரு வாழ்வு - மிக்க கணம்பொருந்திய மிக்க செனக்கியத்தையும், சகல செல்வயோகம் மிகுந்த பெருவாழ்வையும்.

தகைமை சிவஞானம் - பெருமைபொருந்திய அநுபவஞானத்தையும்.

நீ கொடுத்து உதவி புரியவேணும்.

கெய்த்த வடிவேலா - நெய்ப்பூசிய கூர்மையான வேலையுடையவரே.

அருண தள பாத பத்மம் அது - மிகவும் சிவந்த இதழ்களையுடைய தாமரைப்பூப்போன்ற திருவடியை. தளம் - பூவீதழ்.

28. ஐங்கரணை ஒத்த மனம் ஐம்புலம் அகற்றி - ஐந்தொழில்செய்யும் ஐந்து கரங்களையுடைய விராயகருக்குச் சமமாயிருக்கும் மனத்தையும் ஐந்து புலன்களையும் அகற்றி. விராயகருடைய ஐந்து திருக்கரங்களும் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளவ என்னும் ஐந்தொழிலைக் குறிக்கும். மனம் அசைவறநில்லாது எழுந்து விடயங்களைப்பற்றி அவைகளில் அழுந்தும் தொழிலைச்செய்யும். ஐங்கரணைப்போன்று தொழிற்படும் மனத்தைநீக்கி அசைவற்ற மனத்தை அருள்வாய் என்பதாம். ஐம்புலம் என்றது சததம் பரிசம் உருகும் இரதம் கந்தம் என்னும் பஞ்சவிடயங்களை. ஆன்மா சத்தாதிவிடயங்களைத் துரிசறவிதெதபோது மற்றைத்தத்துவம் முப்பத்தொன்றும் நீகவலின் “ஐம்புலம் அகற்றி” என்றார்.

வளர் அந்தி பகல் அற்ற நினைவு - எழுதின்ற கேவல சகலங்கள் தாக்காத அறிவை. கருவிகள் முப்பத்தாறுக்கூடிநின்ற சாக்கிரத்தில் அறிவின் கண விகற்பமாய் வந்தடுப்பது சகலம். மயக்கமாய் வந்தடுப்பது கேவலம். விகற்பம் அந்தக்கரணவிருத்தியால் வருவது. மயக்கம் ஆணவ மலத்தினால் வருவது. இவை பெத்தத்தில் கேவலசகலமெனப்படும். இச் சகல கேவலங்களை நீகப்பண்ணித் தன்னை உள்ளபடி அறிவித்து அதன்பின்னர் தோன்றும் திருவருட்டரிசனத்திலும் இவ்வருளைச் சகலமென்றும், இது கழன்றுதோன்றும் பரையோகத்தைக் கேவலம் என்றும் சொல்லுவர். இவை முத்திக்கேவல சகலமென்பார். முத்திச் சகல கேவலங்களாகிய இவ்வருளும் பரையுமாகிய பகலும் இரவும் விட்டு நீகவிய அறிவே இவரு வேண்டப்பட்டது. பகலும் இரவும் கண்ணுக்குத் தோற்றதல்போல அருளும் பரையும் ஆன்மா விற்கு அநுபவமாய்த் தோற்றலான் அந்திபகல் என்றார். “கொடிய வைவார், பராக்கரமல்வேண்டு மனமும் பதைப்பறல்வேண்டுமென்றா, விராப்பகலற்றவிடத்தே யிருக்கையெளிதல்லவே.” (கந்தரவங்காரம் 74.)

வளர் செந்தமிழ் வழுத்தி - விருத்தியாகின்ற சிறந்த தமிழ்ப்பாக்களினால் துதித்து.

தங்கிய தவத்து உணர்வு - நிலைபேறான தவத்தின் அறிவை. யான் எனது அற்றுத் திருவடிபொருந்திநின்றல் நிலைபேறான தவம். (பார். பாட்டு. 20.)

சந்திர வெளி - சந்திரகாந்தி விளங்கும் நிராதரவெளி. அது புருவமத்திய கமலத்துக்கு மேலாயுள்ள பிரமரந்திரகமலமாம்.

சம்பிரமம் - இடம்பம். இங்கிதம் - இனிமை.

மண்டலிகா இரப் பகலும் வந்த சுபரகை புரி வந்து அணைய புத்தியினை - இராசாக்கள் இரவும் பகலும் கைவந்த சுபரகைசெய்து என்னை வந்தடைதற்கேற்ற புத்தியினை எனக்கு.

கொங்கில் உயிர் பெற்று வளர் தென்கரையில் அப்பர் அருள் கொண்டு உடல் உற்ற பொருள் - கொங்கநாட்டில் அவநாசியப்பர் அருள் கொண்டு முதலாவாய்ப்பட்டு இறந்தபின்னை உயிரைப்பெற்று அந்நான்வரை வளர்ந்த உடலைப்பெறுதற்குக் காரணமாகிய சித்தியை.

கொங்கணிகிரி - ஓர் ஸ்தலம்.

குஞ்சரமுகன் - யானைமுகன், விநாயகன்.

29. வாதனை அடர்ந்த வேல் வீழியர் தக்கன் மாயம் அது ஒழிந்து - போர் செறிந்த வேல்போன்ற கண்களையுடைய பெண்களது வஞ்சகத்தினின்றும் நீங்கி.

ஆதியொடும் அந்தம் ஆகிய நலவகன் - முதன்மையும் அழகுமாயுள்ள ஆறு குணங்கள். அறுகுணவகன் - சருவஞ்ஞதை (முற்றறிவு), திருப்பதி (வரம்பிலின்பமுடைமை), அநாதிபோதம் (இயல்பாகவே பாசுகளினீகருதல்), அலுப்பதத்தி (பேரருளுடைமை), அந்தத்தத்தி (முடிவிலாற்றலுடைமை), சுவதந்திரத்துவம் (தம்வயமுடைமை). சிவபெருமானுக்குரிய இவ்வறுகுணவகளும் முருகக்கடவுளுக்கு ஆறுமுகங்களாம். “ஏவர்தம்பாலுமின்றியெல்லாதீரமலற்குள்ள, மூவிறுகுணனுஞ்சேய்க்குமுகவகளாய்வந்தது.” (சுந்தபுராணம்.)

ஆன தனி மந்திர ரூபநிலை கொண்டது ஆடுமயில் என்பது - மேன்மையுள்ள பிரணவமந்திரரூபநிலைகொண்டது ஆடுகின்ற மயில் என்பதை. மயில் பிரணவசொருபம். (பார். பாட்டு. 12.)

நாதம் ஒடு விந்து ஆன உடல்கொண்டு நானிலம் அலைந்து - நாதவிந்து காரணமாக உண்டாகிய உடலைக்கொண்டு நான் பூமியில் அலைந்து. நானிலம் - பூமி.

நாகம் அணிகின்ற நாதநிலை கண்டு - சர்ப்பத்தை அணிதலின் பொருளாகிய நாதத்தின் இருப்பிடத்தைக் கண்டு. சுத்தமாயையின் அந்தமாயுள்ள நாதத்தத்துவத்தின் இருப்பிடத்தைக்கண்டு என்பதாம். நாகம் - குண்டலி, சுத்தமாயை. “நாதமுடிமேலிருந்த வெண்ணிலாவே—

அங்கே, நானும்வாவேண்டுகின்றேன்வெண்ணிலாவே.” “ஐந்தலைப் பாம்பாட்டுகின்றார்வெண்ணிலாவே—அவர், அம்பலத்தினின்றதென்னவெண்ணிலாவே.” (திருவருட்பா.)

சோதி உணர்கின்ற வாழ்வு சிவம் என்ற சோகம் அது தந்த - பரஞ் சோதியைத் தியானிக்கின்ற வாழ்வுதானே சிவம் என்று சொல்லுகின்ற சிவோகம்பாவனையுந் தந்து. சோகம் - அது நான். (ஸ + அகம் = அது + நான்.) சிவோகம்பாவனை - சிவனே நான் என்று பாவிததல், “சிவோகம்பாவிக்குமததாற்சிவனுமாவர்.” (சி.சி.12,3.)

சோலைமலை - பழமுதிர்சோலை.

30. களமலை - கண்டமலை. களம் - கழுத்து. விப்புருதி - சிலந்திக்கட்டு.

வறன் சூலை - மெலிவையுண்டாக்கும் சூலைநோய்.

ருளிர் தாகம் மலி நீரிழிசசல் - ருளிதாகத்தோடுகூடிய நீரிழிவு.

கக்கு - இருமல்.

களை வரு நீரடைப்பு - ஆயாசத்தைத் தருகின்ற சல அடைப்பு.

சிலை நோய் - இழிவானநோய். சில்லை என்பது சிலை என நின்றது.

தெனியா எனக்கு - அறிவில்லாத எனக்கு.

சிவம் ஆர் திருப்புகழை எனும் - நன்மைபொருந்திய திருப்புகழையெனும்.

சிவஞான சித்தினை - பதிஞானம் கைகூடலை.

தொலையாத பத்தியுள் - முடிவில்லாத அன்புடைய.

சக்கிரம் அதை - சக்கராயுதத்தை.

துவர் வேணி - சிவந்த சடையையுடைய.

மிரு சிவகாமி - மேலான சிவகாமி.

மிரு சுத வாரி - அளவிடதற்கரிய ஆநந்தசாகரமாகிய.

அலை சூரன் வெற்பும் அரி முகன் ஆனை வத்திரனெடு அசுரர் இறக்க - சமுத்திரமும் சூரனும் கிரவுஞ்சமலையும் சிவகமுகாசுரனும் யானை முகத்தினையுடைய தாரகாசுரனும் அசுரர்களும் அழியும்படி. வத்திரம் - முகம்.

அமுத அசனத்தி குறமடவான் - தேனும் தினையுமாகிய இனிய உணவை யுண்ணும் வள்ளிகாயகியார். அமுத அசனம் - இனிய உணவு.

அமுத அசனத்தி கரிப்பெண் - அமுத உணவையுடையவராகிய தெய்வ யானை அம்மையார். கரி - யானை.

அருஞ்சலம் - திருவண்ணாமலை.

31. வங்கார மாப்பில் அணி தாரொடு உயர் கோடு அசைய - பொன்போலும்
அழகிய மாப்பின்கண்ணே அணிந்த முததுமாலையோடு பருத்த
ஸ்தனங்கள் அசைய. வங்காரம் - பொன் தார் - மாலை.

கொந்து ஆரம் மாலை குழல் ஆரமொடு தோள் புரள - பூங்கொத்தாலாகிய
கோத்த மாலையும் கூந்தலும் முததுமாலையினோடு தோளின் புறத்தே
அசைய ஆரம் - பூமாலை, முததுமாலை.

இதழ் மலாபோல - உதடு முருக்கம்பூப்போலவும்.

மஞ்ச ஆடு சாபம் நுதல் - மேகத்தில் அசைகின்ற இந்திரவில்லையொத்த
நெற்றிப்புருவத்தோடும்.

வாள் அனைய வேல் விழிகள் - வானையும் வேலையுமொத்த கண்களோடும்.
அனைய - ஒத்த.

கொஞ்ச ஆரம் மேக கிளியாக நகை ப்பச - மழலைச்சாலப்பசம் ஆரம்
நிறைந்த விருப்பத்தைத்தரும் கிளிபோலச் சிரித்துப் பேசி. கொஞ்ச
தல் - மழலைப்பேசல். ஆரம் - கழுத்துவரி.

உற வந்தாரை வாரும் இரும நீர் உறவு என ஆசை மயல் இடும்.
உறுதல் - கூடுதல். மயல் - மயக்கம்

மாதர் சங்காளா - பெண்கள் கூட்டத்தாரா. சங்கம் - சங்கமம்.

சங்கு ஒதை நாதம் ஒடு கூடி - சங்கோசை முதலிய இன்னனையோடு
கூடி.

வெகு மாயை இருள் வெந்து ஒட - மிக்க மாயையும் ஆணவமவமும்
எரிந்து கெட.

மூல அழல் வீச - மூல அக்கினி சொலிக்க.

சிந்து ஆன விருது ஒதை - சமுத்திரம்போல ஒலிக்கின்ற வெற்றிச்
சின்னத்தின் ஓசையானது.

சங்கார ரூப மயில் வாகன நமோநமென, கந்தா குமாரசிவ தேசிக
நமோநமென.....

சிந்துர பார்வதி சதாகர - சிந்துரமணிந்த உமாதேவியார்பெற்ற சந்திரன்
போன்றவரே.

கங்காள வேணி குருவானவ - முழுவெலும்பைச் சடையிலே தரித்த பரம
சிவனுக்குக் குருவானவரே.

திண் ஞா ஆழ்மலை - வலிமைபொருந்திய ஞானம் சமுத்திரமும் கிரவுஞ்ச
மலையும். வைவேல் - கூரியவேல்.

இங்கீத நேத பிரமாலை - இன்பத்தைத்தரும் வேதங்களுக்கு அதிகாரி
யாகிய பிரமாலை. இங்கிதம் - இனிமை.

பெண்காதல் - பெண்ணைச். வனம் மேவி வள்ளிராயகியை - வள்ளி
நாயகியாரைத் தினைப்புனத்திற் பொருத்தி.

இன்பான தேன் இரசம் ஆர் முலை விடாத கரம் அணி மார்பா - இனிய தேன இரசம்போன்ற ஞானம்நிறைந்த சத்தியை (வள்ளினாயகியாரை) விட்டுநீங்காத கரத்தையும் அழகிய மார்பையுமுடையவரே. அன்பருக்கு ஞானத்தை அளிக்குவ கரமும் கருணையையுடைய மார்புமுடையவர் என்பது கருத்து.

எண்டோளர் காதல்கொடு காதல் கறியே பருகு செவகாடு மேவி - எண்டோளராகிய சிவபெருமான் விருப்பத்தைக்கொண்டு பின்னாக்கறியே உண்ட திருச்செவகாடு மேவினவரே. எண்டோளர் - எண்தோளர், எட்டுப்புயங்கனையுடைய சிவபெருமான்.

என் காதல் மாலை முடி ஆறுமுகவா - எனது அன்புநிறைந்த பாமாலையை முடியிற தரித்தருளுகின்ற ஆறுமுகவரே!

32. ஆதி - முதற்பொருள்.

மகமாயி, மகாமாயி - உமாதேவி. அம்பை - மாதா.

சிவனார் மகிழ்ந்த ஆ உடைய மாதா - சிவனுக்கு விருப்பமான ஞானமுடைய பெண். ஆ - சிவஞானம்.

ஆதரவாய் வருந்தி - அன்போடு வருந்தி. அது - பகுதிப்பொருள்விருதி.

ஆளும் உனையே - அடிமைகொள்ளும் உன்னையே.

பூதம் அதுவான ஐந்து பேதம் இடவே அலைந்து - பெளதிகவீடியங்களான சத்தம் பரிசம் உருவம் இரதம் கந்தம் என்னும் ஐந்தும் வேற்றுமை உண்டாக்க, அடியேன் அவையைப்பற்றி அலைந்து.

நீதி நெறி - உண்மை மார்க்கம்.

உபதேச நேர்மை சிவனார் திகழ்ந்த காதில் உரை வேதமந்திர - உபதேசக் கிரமமாகப் பரமசிவனுடைய பிரகாசம்பொருந்திய திருச்செவியிற் சொல்லிய பிரணவமந்திரத்தையுடையவரே.

யோகம் அதுவே புரிந்து ஊழி உணர்வார்கள் தக்கள் வினை தீர - யோகத்தைச்செய்து ஊழினாயகராகிய முதல்வரை உணர்பவர்களுடைய வினைதீர.

ஊனும் உயிராய் வளர்ந்து - உடலும் உயிரும்போல ஒன்றாய் வளர்ந்து. (பார். பாட்டு 7.)

ஒசையுடன் - கோத்தியுடன்.

ஊதிமலை மீது உகந்த - ஊதிமலையாகிய சேத்திரத்தில் விருப்பமுள்ள.

33. ஒருவரையும் ஒருவர் அறியாமலும் திரிந்து - பாசபந்தத்தினால் தேவரீரை அடியேன் அறியாமலும், பரிபக்குவமின்மையால் தேவரீர் அடியேனை அறிந்து ஆட்கொள்ளாமலும் பலபிறவிகடோறுத்திரிந்து.

இருவினையின் இடர் கலியொடு ஆடி - தீவினை நல்வினையின் பயனாகிய துன்ப இன்பத்தோடு சேர்ந்து. கலி - இன்பம். ஆடிதல் - உடனாதல், சேர்தல்.

முன் செய் வஞ்சனையாலே ஒளி பெறவே எழுபு மரபாவை துன்றிடும் கயிறுவதமென மருவி ஆடி - முற்பிறப்பிற்செய்த வினையினால், விளங்கும்படி எழுந்து மரப்பாவையானது தொடுத்த கயிறு சென்ற வழி ஆடுவதுபோல, சரீரத்தைப்பொருந்தி நடமாடி.

விண்பறிந்து ஒளிறும் மினல் உருவதென ஒடி - ஆகாயத்தில் தோன்றி விளங்கும் மின்னல் உருவத்தைப்போல அழிந்து.

அங்கம் வெந்திடுவேனைக் கருதி - சரீரம் நீரூயப்போகும் என்மேல் அன்புகூர்ந்து.

பரம்பொருள் - மேலானபொருள், ஞானோபதேசம்.

நீறுதண்டு - நீரூயப்போகும்படி.

தண் தரு மா மென் - குளிர்ச்சியைத் தருகின்ற அழகிய மிருதுவான.

இந்துளம் தொடை மகுட முடியும் - கடப்பமாலேசூட்டிய முடியும். இந்துளம் - கடம்பு. தொடை - மாலே. மகுடம் - முடி.

ஒளிர் தூபுரம் சரண் கலகலென - ஒளிபொருந்திய சிலம்பானது திருவடியின்கண்ணே கலகலென.

வந்து உகந்து எனை ஆள்வாய்.

தருண மழ விடையன் - இளமையான இடபவாகனன். தருணம் - இளமை. மழ - இளமையான.

ஆதி அந்தம் அங்கு அறியாத - ஆதியும் அந்தமும் அவ்விடத்தில் அறியப்படாத.

எங்கணும் திகழ் அருணகிரி சொருபன் - எங்கும் விளங்குகின்ற அருணாசல சொரூபமாயுள்ளவர்.

செவயநம் நமசெவய காரணன் - சூக்கும தூல பஞ்சாக்கரங்களுக்குக் காரணமாயுள்ளவர்.

அமுதமதைச் சுரந்து அருளி எந்தைதன் திருவுருவில் மகிழ்கின்ற எனது தாய் பயந்திடும். எந்தைதன் - எந்தையினுடைய. பயத்தல் - கொடுத்தல்.

குருகு கொடியுடன் - சேவற்கொடியோடு.

மந்தரம் புவனகிரி சுழல - மந்தரம் முதலிய பூமியிலுள்ள அட்ட பர்வதங்களும் நடுங்க.

மறை ஆயிரங்களும் குமரகுரு என - வேதங்களெல்லாம் குமரகுரு வென்று கோஷிக்க.

குறமகளின் இடை துவள பாத செஞ்சிலம்பு ஒலிய - வள்ளிநாயகியா
ரது இடை அசைய, திருவடிகளிலணிந்த அழகிய சிலம்பு ஒலிக்க,
(அவரோடு சலந்ததன்றியும்.) துவளல் - அசைதல். ஒலிய - ஒலிக்க.
ஒரு சசிமகளோடே கலந்து - இத்திராணி புத்திரியாகிய தெய்வயானை
யோடு கலந்து. சசி - இத்திராணி.
திண குருமலையின் மருவு - திணமையான சுவாமிமலையைப் பொருந்து
கின்ற. திணமை - வன்மை, கடினம்

34. இரும்பு, உரோகம். முயலகன் - முயலகனோய், ஒருவனை வலி.

எரிஞான நாகிவிடம் - பீனிசம். களமாலை - கண்டமாலை.

எரிஞலை - ஈரநஞலை எரிவு. நல்தல - வருதுதல்.

அசுரா பதாதி - அசுரா சேனை

வடி சுடா வேலை - கூரிய ஒளிபொருந்திய வேற்படையை.

தரு நீழல் மீதில் உறை முகிலூதி தரும் திருமாத - கற்பகத்தருவின்
நீழலில் வசிகரும் இத்திரனபெற்ற புத்திரியாகிய தெய்வயானை.
முகிலூதி - மேகவாகனன், இத்திரன்.

சலம் மிடை பூவின நடுவில் வீறு - கடல் சூழ்ந்த பூமியின் நடுவில் மேற்
பட்டெழுந்த.

35. பெரு புலியில் உயாவு அரிய வாழ்வை தீரக் குறியேனே - பெரிய
பூமியில் உயாவில்லாத வாழ்வை ஒழியும்படி கருதேனே. அரிய -
இல்லாத.

துரிதமிடு நிருதர் புரம் குறைக்காரப் பெருமானே - தீமைசெய்யும் அவு
ணா நகரத்தைக் கொள்ளையாடிய பெருமானே. துரிதம் - தீமை,
கொடுமை.

விருது கவி விதரண வினோதக்கார - விருதை விரும்பும் கவிஞர்க்கு
விதரணத்தை வினோதமாகச்செய்யும். விதரணம் - கொடை, வரம்
முதலியன கொடுத்தல

விறல் மறவர் - வலிபொருந்திய வேடர்களது மகளாகிய.

திரு சிறுமி வேளைக்கார - அழகிய வள்ளிநாயகியாரில் ஆசையுள்ள.
வேளை - ஆசை.

36. அற்றைக்கு இரை தேடி - அன்றன்றைக்கு உணவு தேடி.

அதத்திலும் ஆசைபற்றித் தவியாத - பொன்னிலும் ஆசையுற்றுத் தாப
மடையாத.

கற்று உற்றுணர் போதா - பலகலைகளையும் கற்று ஆராய்ந்தறிந்த ஞானத்
தையுடையவரே. உற்றுணர்தல் - ஆராய்ந்தறிதல்.

37. பூதி ஆகம் அணி மாதவர்கள் - வீபூதியை உடம்பிலே தரிக்கும் பெரிய
தலத்தர்களது.

உனது மானம் என்றும் ஒதும் - உனது பெருமைகளை என்றுஞ் சொல்
லுகின்ற.

ஏழைகள் வியாகுலம் இது ஏது என வினாவில் - ஏழைகளது வியா
குலத்தைநோக்கி இதேது என்று கேட்டால்.

நீறுபடு மாவை பொரு மேனியவ - வீபூதி தரித்த பொன்னை ஒத்த
மேனியையுடையவனே! மாவை - பொன்.

நீசர்கடமோடு - நீசர்கள் தம்மோடு, நீசர்களோடு.

நீடு தனி வேல் வீடும் - நீண்ட ஒப்பற்ற வேற்படையைப் பிரயோகிக்கும்.

மடவகல் வேலா - ஊழித்தபோன்ற வேற்படையையுடையவரே. இடி
யேற்றையொத்த எனினுமாம். மடவகல் - ஊழித்தீ, இடியேறு.

மாறு அவுணன் - மாறுபாடுசெய்யும் கஜமுகாசுரன்.

சிகரி அண்ட கூடம் சேரும் அழகு ஆர் - கொடுமுடி அண்டகடாகஞ் சேரு
கின்ற அழகுநிறைந்த. அண்டகடாகம் - அண்டகோளத்தின் சுவர்.

38. கரி பிறகான குழக - விநாயகருக்குப் பின்தோன்றிய முருகோனே.
குழகு - இளமை.

குரவன் அருள் குருமணி - தந்தையாகிய பரமசிவனருளிய குருசிரேட்டர்.

அமுத இமையவா - அமுதத்தை உண்ணும் தேவர்கள்.

திமிர்தம் இடு கடல் அது என - ஒலிக்கின்ற கடலைப்போல.

உனை ஒதும் அமலை - உன்னைத் துதிக்கின்ற ஒலியையும்.

அடியவர் கொடிய வினையொடு அபயம் இடு குரல் - அடியார் கொடிய
வினையைத் தாங்கமுடியாது அபயமிடு குரலையும். அபயம் - ஒலம்,
முறையிடுதல்.

திமிரம் எழுகடல் உலகம் முறிபட - கருமையையுடைய சப்தசமுத்திரம்
களாற் சூழ்ந்த உலகம் அழியவும்.

சிகர முடி உடல் புவியில் வீழ - முடி அணிந்த தலையும் உடலும் புவியில்
வீழவும்.

உயிர் திறை கொடு அமர் பொருள் அயில் வீரா - உயிரைத் திறையாகக்
கொண்டு போர்புரியும் வேற்படையையுடைய வீரனே. திறை -
அரசிறை.

அழல் இன் இணை கழல் - நெருப்பை ஒத்த பாதததையும். இணை ஒப்பு.

கதி கொள் சடையினர் - கனகாநதியைக்கொண்டிருக்குஞ் சடையினையு முடையவராகிய பரமசிவனது.

களின் குருமலை மருவி அமாதரு - நீரூழ்ந்த சுவாமியை அடைந்து அகரு எழுந்தருளியிருக்கும்.

நவிலும் மறை புகழ் - ஒதப்படுகின்ற வேதம் துதிக்கின்ற.

39. அணுகாத இருடி அயன் மால் அமரர் அடியார் இரையும் ஒலிதான் இவை கேளாது - தூரத்தேநின்ற முரிவா பிரமன் விட்டுணு தேவர் அடியார என்னும் இவர்கள் இரைந்து முறையீடுசெய்யும் சததம் தேவரீருக்குக் கேளாது.

இருவர் மயலோ அமளிவீதமோ என்னென செயலோ - (இதற்குக் காரணம்) வள்ளிகாயகியார் தெய்வநாயகியாரிடத்துக்கொண்ட மயக்கத் தாலோ, அல்லது அவர் சம்பந்த வேறுபாட்டினாலோ, அல்லது வேறு என்னென்ன செயல்களாலோ தெரியாது.

ஒருவன் அடியேன் அவறு மொழிதான் ஒருவர் பரிவாய் மொழிவாரோ - (இகலனமாக,) அடியேன் ஒருவன் கதறுகின்ற வார்த்தைகளை வேறொருவர் கேட்டு தேவரீரிடத்தில் வந்து அன்போடு சொல்லுவாரோ.

உனது பத துள் புலனம் கிரிதான் - உலகங்களும் பர்வதங்களும் உனது பாத தாளாகும்.

உனது கிருபாகரம் ஏது - (அப்படியாயினும்) தேவரீரது கிருபைசெயல் எப்படியோ தெரியாது.

பவனம் முதலாகிய பூதபடையும் உடையாய் - வாயு முதலிய பஞ்சபூதக் கூட்டமாயுநிற்பாய். "இருநிலனயத்தியாகிரீருமாகியமனனாலயெறியுககாற்றமாகி, யருநிலையதிககளாய்ரூயிருகியாகாசமாயட்டமூர்த்தியாகிப், பெருகலமூக்குற்றமும்பெண்ணுமாணும்பிறருருவுந் தம்முருவுந்தாமேயாகி, நெருகலையாய்நுகிகாணையாகிரிமிர்புன் சடையடிகணின்றவாதே." (தேவாரம்.)

சகல வடிவாய் பழைய வடிவாகிய வேலா - எல்லா வடிவாய் நின்று சுய ரூபமாய் கிற்கின்ற வேலரே. சுயரூபம் - ரூபானந்த சொரூபம்.

40. புரைபடும் செற்றக் குற்ற மனத்தன் - கோபமும் குற்றமும்பொருந்திய புரைபட்ட மனத்தையுடையவன். புரை - துளை. அறிவாகிய உள் ஈடு இல்லாதது என்றபடி. செற்றம் - கோபம்.

சுத்தச் சத்ய அசத்யன் - உண்மையாகிய மெய்யைப் பொய்யாக்கும் புரட்டன்.

புகல் இலன் - தஞ்சடில்லாதவன்.

சுற்றச் செத்தையுள் நிற்கும் துரிசாளன் - சுற்றமாகிய செத்தைக்குள்ளே நிற்கும் குற்றமுடையன்.

பொறை - காரணம்பற்றியாவது, அறியாமையிலாவது ஒருவன் தம் மிடத்துத் தீங்குசெய்த இடத்துத் தாமும் அத்தீங்கை அவனுக்குச் செய்யாமற் பொறுத்தல். (குறன்.)

கொத்துத் தத்வ விகற்பம் சகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்கும் பொருளுடன் பற்றுச் சற்றும் இல் வெற்றன் - கூட்டமாகிய தத்துவ வேறு பாடுகளெல்லாவற்றையும் பற்றியும் அவற்றோடு பற்றறநிற்கும் பரம பொருளிடத்தில் அற்பமேனும் அன்பில்லாத வெற்றன். தத்வ விகற்பம் சகலமும் என்றது மாயாகாரியமான கருவிகளின் வழியே சென்று பற்றும் விடயங்களை. வெற்றன் - வெறுமையுடையவன்.

நின் கரை அறும் சித்ரச சொல் புகழ் கற்கும் கலையிலன் - உம்முடைய அளவில்லாத அழகிய சொற்களால் அறியும் புகழைக் கற்கின்ற கல்வியில்லாதவன்.

மட்டன் - மட்டி, மூடன். மட்டம் - குறைவு.

செசைசப் பொன்புய வெற்பும் - செசைசமலை அணிந்த அழகிய புயமாகிய மலையும்.

கதிரையும் சக்ரப் பொற்றையும், மற்றும் பதிகளும், பொற்புக்கச்சியும் முற்றும் - கதிர்காமமும், சக்கரமலையும், மற்றைசசேத்திரங்களும், அழகிய காஞ்சிபுரமுமாகிய எல்லாவற்றையும். சக்ரம் பொற்றை - வாட்டமான மலை. பொற்பு - அழகு.

கனவிலும் சித்தத்திற் கருதிக்கொண்டு அடைவேளே - கனவிலும் உள்ளத்தில் எண்ணிக்கொண்டு திருவடிசேர்வேளே. அடைதல் - சரண்புகுதல்.

சூரை - ஆரவாரம்.

உக்குதல் - மடிதல், நிலைகெடுதல்.

கண் புரம் துட்டன் சூலம் அடங்கக் கெட்டு ஒட்டு ஒழிய - இடம்பரந்த மகேந்திரபுர அரசனாகிய சூரனது சூலம் முழுவதும் கெட்டைந்து பற்றற. கண் - இடம். புரம் - மகேந்திரபுரி. ஒட்டு - பற்று.

ஒரு நேமிக் குவடு சென்று ஒதுங்க - சக்கரவாளகிரி சென்றோதுங்க. நேமி - வாட்டம். குவடு - மலை.

சொர்க்கத்தர் - சுவர்க்கத்தர், தேவர்கள்.

திக்கிற் கிரி வார்க்கம் நடுங்க.

குவிசம் துங்கக் கைக் கொற்றவன் நத்தம் குடியேற - வச்சிரப்படையேந்
திய வெற்றிபொருந்திய கையினையுடைய இந்திரன் பொன்னுல
கத்தில் குடியேற. நத்தம் - ஊர்.

தரை விசம்பைச் சிட்டித்த இருக்கன் சதுர்முகன் சிட்சைப்பட்டு ஒழிய -
பூமியையும் ஆகாயத்தையும் சிருட்டித்த வேதத்தையுடையவனாகிய
பிரமன் தண்டிக்கப்பட்டு ஒழிய. சிட்சை - தண்டனை.

சந்ததமும் வந்திக்கப்பெற்றவர் தத்தம் பகையோட - எப்பொழுதும் வழி
பாடுசெய்வோர் தவகள் தவகள் வீணே தீர.

தகைய தண்டைப் பொன் சித்திர விசித்திரம் தரு சதங்கைக்கு ஒத்து
ஒத்து முழுக்கும் சரண கஞ்சத்தில் பொன் கழல் கட்டும் - அழகிய
தண்டையில் தொடுத்த பொன்னாலாகிய அழகிய பலவகையான
அலங்காரத்தொழில்கள் விளங்குகின்ற சதங்கைகளின் சதத்ததுக்கு
ஒத்துத் தொனிக்கும் பொன்னாலாகிய வீரகழலைப் பாதாவந்தவ
களில் கட்டும். தகை - அழகு. சிதிர - அழகிய. விசித்திரம் - பல
வகையான அலங்காரத்தொழில்கள். கஞ்சம் - தாமரை.

41. புவிக்கு - பூமியில்.

கால தரிசனை புலம் கண்கூடும் அது தனை அறியாதே - பக்குவகாலத்தில்
தேவரீர் கொடுக்கும் தரிசனம் (பக்குவகாலம் வராதொழியினும்
உனது பாதம் நனைபவாக்கும்) பிரத்தியட்சமாகத் தெரியப்படும்
என்பதை அறியாதே. புலம் - புலன். கண்கூடு - பிரத்தியட்சம்.

புரட்டும் பாத சமயிகள் நெறிக்கண பூது படிற்றை - தருக்கவாதத்தால்
நானாவாகக்கூறும் சமயிகளது நெறியில் புரும் கீழோரை. ("காதி
மோதி வாதாடு தூல கற்றிடுவோர்." பா. பாட்டு, 21.)

புழுக்கண பாவம் அது கொளல் பழையாதே - புழுக்கள் நிறைந்த நரக
பூமி கொள்ளுதல் தவறாது. பாவம் - பூமி. கொள்ளுதல் - பற்றுதல்.

கவி கொண்டு ஆடும் புகழினை படிக்கும் பாடு திறம் இலி - மதுரகவி
கொண்டு சொல்லும் தேவரீரது புகழைப் படிக்கும் நட்பும் திறமையு
மில்லாதவன். ஆடுதல் - சொல்லுதல். பாடு - நட்பு, பெருமை.
மதுரகவியார் புகழுமின்ற புகழினைப் படிக்கும் எனினுமாம்.
கொண்டாடுதல் - புகழ்தல்.

களைக்கும் பாவ சுழல்படும் அடி நாயேன் - பாவசுழுலிற்பட்டு இளைப்
புறும் இழிந்த நாயேனுக்கு.

கலக்குண்டாகு புவிதனில் எனக்குண்டாகு பணிவிடை கணக்குண்டா
தல் - கலக்கத்தைத்தருகின்ற இப்பூமியில் எனக்குச்சம்பவிக்கின்ற
செயல்களுக்குக் கணக்கிருத்தல். பாவத்தில் சுழலுகின்ற அடி
யேனை அதினின்றும் விலக்கியருளென்பது கருத்து.

சொருபம் இது ஒளி காணச் செழிக்கும் - திருவுருவமானது சோதியாய் விளமக ஓங்கும்.

முரிவர்களிடம் மேவும் தவத்தின் - முரிவர்களிடத்திற்பொருந்தியிருக்கின்ற தவத்திற்குப் பயனை அளிக்கும். புரி பிழை - செய்கின்ற பிழைகளை.

குடி நிலை தரிக்கும் - குடிகளை நிலைபெறநாட்டிவைக்கும்.

சதைத்தல் - நசுக்குதல்.

எமை பணி விதிக்கும் - எமக்குத் தொண்டுசெய்தலை நியமிக்கும்.

சரவண தகப்பன சாமி - சரவணத்திற்குன்றிய சிவகுரு.

42. போத நிர்க்குண போதா - ஞானசொருபனும் குணத்தினுமாகிய ஞான குருவே.

நாத நிஷ்கள நாதா - நாதசொருபமாயும் அருபமாயுமிருக்கும் முதல்வரே. பூரணக் கலை சாரா - நிறைந்த கலைஞானங்களின் சாரமாயுள்ளவரே. கலை ஞானம் - வேதாசுவாசன் புராணம் முதலியன.

பஞ்ச பாண பூபன் மைத்துன - பஞ்சபுட்ப பாணங்களையுடைய மன்மதனுக்கு மைத்துனரே. பூபன் - அரசன்.

பூபா - பூமியைப் பாதுகாக்கின்றவரே.

நீப - கடப்பமாலே அணிந்தவரே. நீபம் - கடம்பு.

புஷ்பக தாளா - புட்பம்போன்ற திருவடிகளையுடையவரே.

போக சொர்க்க புபாலா - போகத்தைத்தரும் சொர்க்கபூமியைப் பாலனஞ்செய்கின்றவரே. புபாலா - பூபாலரே.

சங்கம் ஏறும் மா தமிழ்த் திரய சேயே - சங்கப்பலகையில் ஏறிய பெருமை பொருந்திய முததமிழையுமுடைய குமாரனே.

வேதனம் திரய - மூன்று வேதங்களையுமுடைய. வேதனம் - வேதம். அதர்வமொழிந்த இருக்கு, யசு, சாமம் என்பன. “தர்வயேதயம்.” (சிவானந்தலகரி.)

வாழ் ஜகத்திரய வாழ்வே - சிவிக்கும் மூவுலக வாழ்வாயுள்ளவரே. நிலை பெற்றுவிளங்கும் திரிலோகங்களிலுள்ளார்க்கும் வாழ்வாயுள்ளவரே.

பாத வாரிஜம் - திருவடித்தாமரை.

மகோததி ஏழ் பிறப்பினில் மூழ்கா - பெருங்கடல்போன்ற ஏழுபிறப்பினும் அமிழ்ந்தி.

மனோபவ மாயையிற் சுழியூடே விடாது - மனதில் உற்பத்தியாகும் விபரீத உணர்வாகிய சுழியில் அகப்பட்டுக்காது. மனோபவம் - மனதிற்பிறப்பது. மாயை மயக்கும். மயக்கத்தினால் விபரீத உணர்வு உண்டாம். விபரீத உணர்வை மாயாவிகற்பங்கள் என்பர்.

காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்
பன மாயாவிகாரங்களாம்.

கீத நிர்த்த வேதாளம் அடவி நடநாத புத்திர - இசையோடுகடிய நட
னத்தைப் பூதங்களோடு சுகொட்டிற் செய்யும் இறைவனது புத்
திரரே.

பாகீரதி கிருபாசமுத்திர - கவகாதேவிபெற்ற கிருபாசமுத்திரமே.

ஜீமூத வாகனர் தந்தி பாகா - மேகவாகனனாகிய இந்திரனது புத்திரி
யாகிய தெய்வயானையைப் பக்கத்திற்கொண்டவரே. சீமூதம் -
மேகம், தந்தி - யானை.

கேகயப் பிரதாபா - மயில்வாகனத்திலேறும் மகத்துவமுடையவரே. கேக
யம் - மயில்.

மூலாதிப - மூல அதிபரே. மாலிகை - மாலை.

விசாகக் கிருபாலு - விசாகநட்சத்திரத்திற் பிறந்த கிருபாகரரே.

விதருமகாரா - பவளவடிவரே. விததுருமம் - பவளம். ஆகாரம் - வடிவு.

ஷ்டானன (ஷட் ஆனனம்) - ஆறுமுகவரே.

வேத வித்தக - வேதத்தில் வல்லவரே. வித்தகம் - அறிவு, ஞானம்.

வேதா விநோத - பிரமனோடு விநோதம்செய்தவரே.

கிராத லக்ஷி - வள்ளிகாயகி. கிராதர் - வேடுவா.

கிரீடித்தல - விளையாடல், லீலைசெய்தல.

மகா அசல வீர - பெரிய மலையில் விளையாடும் வீரரே.

விச்ரமம் - பராக்கிரமம்.

பார அவதான அகண்ட - பெரிய அவதானத்தையுடைய அகண்டரே.
அகண்டர் - கண்டிக்கப்படாதவா.

சூர வீர நிட்ரே - சூரவீரனுக்கு நிட்ரேஞ்செய்தவரே. வீரா - வீரரே.

ஆதிகாரண - மூதற்காரணரே. நிர்ப்பய தீரா - பயமற்ற தீரரே.

அபிரர்ம - அழகரே.

43. விரை மருவும் மலர் அணிந்த கரிய புரி குழல் சரிந்து விழ - வாசனை
பொருந்திய புஷ்பங்களணிந்த கருமையான சுருண்ட அனகம்
சாய்ந்து விழ.

வதனம் மதி விளக்க - முகமாகிய சந்திரன் பிரகாசிக்க.

மொழி குறை - சொல் தடுமாற. வீரக மயல் - காம மயக்கம்,

நெஞ்சம் அறிவு அழிய உருகும் அந்த இருள் அகல - அறிவுகெட மனம்
உருகுகின்ற அந்த மயக்கந் தீர. நெஞ்சம் - மனம்.

அரவில் வீழி துயில் முகுந்தன் - சர்ப்பசயனத்திலே நித்திரைசெய்யும் முகுந்தனும.

அலர் கமல மலர் மடந்தை அழகினோடு தழுவு கொண்டல் - விரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கும் இலக்குமி அழகினோடு தழுவுகின்ற மேகமுமாகிய விட்டுணுவுக்கு, கொண்டல் - மேகம். விட்டுணு மேகநிற மூடையவர்.

அடல் அசுரர் - போர் செய்யும் அவுணர்.

நிணம் அதனில் முழுதி - நிணநீரிலே தோய்ந்து.

அண்டம் அமரர் சிறை விடு - விண்ணுவகத்துத் தேவர்சிறையை நீக்கிய, அண்டம் - தேவலோகம்.

பிரசண்ட வடிவேலா - வேகமான கூரிய வேற்படையையுடையவரே.

பரவை வரும் விடம் அருந்து - கடலிற்றோன்றிய நஞ்சையுண்ட.

விடையா - இடபவாகனா.

44. அலகின்மாறு மாறாத கலதி - விளக்குமாறு கைவிடாத மூதேவியும்.

அலகின்மாறு - விளக்குமாறு, கலதி - மூதேவி.

அடைவு இல் ஞாளி - மூறையில்லாத நாயும்.

அறம் ஈயா அழிவுகோளி - தருமத்திற்குக் கொடாது வீணிலழிப்பவனுமாகிய நான்.

அருள் இல்லாத மாதா தோள் தோய மருளாகி - அன்பில்லாத பெண்களுடைய தோள்களை அணைய மயக்ககொண்டி.

பல கலை ஆகரா - பல கலைஞானகருக்கு உறைவிடமாயுள்ளவனே.

மேரு மலை சுர அசலா - மேருமலையையொத்த புயமலையையுடையவனே.

வீசு பருவ மேகமே - மழையைப் பெய்கின்ற காலமேகம்போன்றவனே.

தாரு என - கற்பகத்தருவைப்போன்றவனே என்றுசொல்லி.

யாதும் பரிவு உருத மா பாதர் வரிசை பாடி - சிறிதேனும் அன்பில்லாத மகா பாதகர்களுடைய மேம்பாடுகளைப் பாடி.

ஓயாத பரிசில் தேடி - ஒழிவில்லாத உபகாரக்கொடையைத்தேடி. பரிசில் - உபகாரக்கொடை.

இலகு வேலை நீள் வாடை எரிகொள் வேலை - விளகுகுகின்ற கரைநீண்ட வடவாமுகாக்கினியைக்கொண்ட சமுத்திரத்திலும். வேலை - கரை, வாடையெரி - வடவாமுகாக்கினி.

மா சூரில் - மாமரவடிவத்தைக்கொண்ட சூரனிடத்திலும்.

எறியும் வேலை மாறாத திறல் வீரா - எடுத்த வேற்படைக்கலத்தை யுடைய நீங்காத வலிமையையுடைய வீரனே.

பகீரதிநதி - கனகாநதி.

சாரல் இறைவி காண மால்வேடர் சுதைபாகா - மலையரசியாகிய காட்டி
லுள்ள மயக்கம்பொருந்திய வேடரின் புத்திரியாகிய வள்ளிகாயகியா
ரைப் பாகத்திற் கொண்டவரே.

கலக வாரிபோல் மோதி வடவையாறு சூழ் சீல - சத்திக்குன்ற சமுத்தி
ரம்போலத் திரையடித்து வடபாகத்தினின்றும் ஒடுகின்ற மாணிக்க
கவகை அருகாற்பாயும் அழகிய, வடஐ ஆறு. ஐ - அழகு.

மூது ஊரில் - பழைய ஊரில். பெரிய ஊரில் எனினுமாம்.

கனகநாடு வீடாய கடவுளையான வாழ்வான கருணைமேருவே - சுவர்க்க
லோகம் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தானமாகக்கொண்ட தெய்வயானை
அம்மையாரின் வாழ்வாயுள்ள கிருபாமூர்த்தியே. வாழ்வான -
வாழ்வுக்குரிமையான.

15. எருவாய் கருவாய தனிலே - மலவாசலின் பக்கத்திலிருக்கும் கர்ப்பா
சயத்தில்.

வெறிபோல - பிசாசம்போல.

பலகோடிய தாயுடனே - பலகோடி தாய்மாருடன்.

முருகா என ஒர்தாம் ஒது அடியார் முடிமேல்.

முது சூ உரம் மேல் - பெரிய சூரனுடைய மார்பில்.

திருமால் பிரமா அறியாதவர் சீர் சிறுவா - விட்டுணுவாலும் பிரமனாலும்
அறியப்படாதவராகிய சிவபெருமானது சிறந்த புத்திரரே.

செழு மா மதில் சேர் - அழகிய உயர்ந்த மதில்சேர்ந்த.

அழகு ஆர் பொழில் சூழ் - அழகுநிறைந்த சோலையார் சூழப்பட்ட.

திருவீழி - சோழநாட்டில் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள ஒரு ஸ்தலம்.

16. ஊனாரும் உட்பிணியும் ஆன கவித்த உடல் ஊதாரி - தசையும் உள்
னெழும் பிணிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து மூடிய உடலையுடைய ஊதாரி.
ஆன - லீங்காத. கவித்தல் - மூடுதல். ஊதாரி - வீண்கொடையாளன்.

பட்டு ஒழிய உயிர் போனல் - இறந்து லீங்கும்படி உயிர் போய்விட்டால்.

குவித்துவர - குவித்துவர, திரண்டுவர. குவிதல் - கூடுதல், திரளுதல்.

நானாவித சிவிகைமேலே - பலவிதமான தண்டிகையின்மேல்.

அடவி எரியூடே நானாமல் வைத்துவிட - கடுகாட்டிலே ரொடப்பிற் கூசா
மல் வைத்துவிட.

மால் காக துத்தி முடிமீதே - பெரிய சர்ப்பத்தின் புள்ளிபொருந்திய
தலைமீன்மேல். துத்தி - பரம்பின்படப்பொறி.

மட்டு ஒழுகும் மலர்மீதே வாழ்வாய் இருக்கும் ஒரு வேதாவும் - தேன்
சொரியும் வெண்டாமரையின்கண் வாசஸ்தானமாயிருக்கும் பிரமனும்.

அட்ட குலகிரி - எட்டு மலைகள். கயிலை (வெள்ளிமலை), இமயமலை, மந்தா
மலை, வந்தமலை, சிவதமலை, ஏமகூடம், நீலகிரி, கந்தமாதனம்.

ஆறா அரக்கருடன் - அடங்காத அரக்கருடன்.

வரும் ஆலாலம் உற்ற அமுது அயில்வோன்முன் - வருகின்ற நஞ்சுபொ
ருந்திய உணவை உண்டவராகிய சிவபெருமான் முன்பதாக.

ஆடானை - பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாடானை என்னும் ஸ்தலம்.

47. அப்படி ஏழும் ஏழும் வழாது வகுத்து - அந்தப் பதினாறு உலகங்களை யுந்
தவறாது அந்தந்தக்காலத்தில் உண்டுபண்ணி.

போதினில் அக்ரம் வியோம கோளகையினை வாழும் அக்ரதேவி கோ
வின் விதிப்படி - தாமரைப்பூவில் ஆகாயவட்டம்போன்றிருக்கும்
நுதியலே வாழுகின்ற சரஸ்வதிராயகரான பிரமாவின் விதிப்படி.
அக்கிரம் - நுதி. வியோமம் - ஆகாயம். கோளகை - வட்டம். அக்கர
தேவி - சரஸ்வதி.

அனைத்து உருவாய காயம் அது அடைவேகொண்டு - எல்லா வடிவுமாய
உடல்களை முறையே எடுத்தது. அடைவு - முறை.

உற்பவியா விழா - உற்பவித்து விழுந்து.

திரிதரு காலம் - சுழலுககாலம்.

ஊழி காலம் - உகாந்தகாலம், உகமுடிவுகாலம், கடல்பெருகியுலகமழியுந்
காலம். வாழி - அசைநிலை.

கற்பக வேழம் - கற்பகத்தருவில் அமைந்திருக்கும் தெய்வநாயகியாரும்.

ஏய் பசுசின எனல் வனம் மீதுறை கற்புடை மாது - பொருந்தியபசுசை
யும் முதிராத பருவமுமுடைய தினைப்புனத்தீய் வசித்த கற்புடைய
வள்ளியாயகியாரும். எனல் - தினை.

தோய்தரும் அபிராம - பொருந்தப்பெறும் அழகரே.

கற்புதான் இலேபன மல்புய - கற்பூரப்பொடிசேர்ந்த கலவைசகாந்தை
அணிந்த வலிய புயகளையுடையவரே. இலேபனம் - கலவைச
சாந்து, வாசனைத்தைலம்.

பாகசாதனன் கற்பகலோக தாரண - இந்திரனது சுவர்க்க உலகத்தை
நிலைபெறுத்தினவரே. தாரணம், தாரணை - நிச்சயம், நிலை. பாக
சாதனன் - இந்திரன்.

கிரி சால விப்ர சமூக வேதன - மலைக்கூட்டம்போன்ற பர்வதகளை எல்
லாம் நீக்குகின்றவரே. சாலம் - கூட்டம். விப்பிரம் - குற்றம், பாவம்.

சமூகம் - கூட்டம். வேதனம் - துளைத்தல், அழித்தல்.
பச்சிம் பூமி காவல - குறிஞ்சிலத்தலைவரே. பச்சிம் - மேற்கு. மெத்
திய ஆழி - பெரிய சமுத்திரம்.

48. தியிர உத்தி அனைய - இருட்கடல்போன்ற.

அதிக குலமும் - உயர்குலமும். குலம் - சாதி.

அறிவுநிறையும் - அறிவுநிறையும், பேரறிவும்.

சமரமுத வெல் அசுரா - போர்முதத்தில் வெற்றியடையும் அசுரர்.

சலதி அலற - சமுத்திரம் ஒலிக்க.

பதலை தகர - மலைநொருங்க. தகரல் - நொருங்குதல், உடைதல்.

வெம் அர அணையில் - வெவ்விய சர்ப்பசயனத்தில. வெம்மை - கடுமை,
கோபம்.

விழிகள் நளினன் - தாமரைக்கண்ணனாகிய விட்டுணு. நளினம் - தாமரை.

மிடறு கரியா - பரமசிவன். கரி - நஞ்சு.

விரவுதல் - எழுந்தருளியிருத்தல்.

9. திமிலை - சல்லரி.

முழவு இன் இசை - முழவுவாசகியத்தின் இனிய ஒலி.

எழில் பணி கொள் வரா காது - அழகிய குண்டலத்தை அணிந்த நீண்ட
திருச்செவிகளுடன். பணி - ஆபரணம்.

உபய பதமிசை குலவும் சீர் ஏறு நூபுரமும் - இரண்டு திருவடிகளிலும்
பிரகாசிக்கின்ற சிறப்புமிருத்த சிலம்புகளுடன். உபயம் - இரண்டு.
குலவுதல் - பிரகாசித்தல்.

அந்த மாரபும் - அழகிய மாரபுடன்.

அமரர் தரு மது ஒழுக பூமாரியே சொரிய - தேவர்கள் கற்பகதருவி
லுள்ள தேனொழுகும் பூமாரியைச் சொரிய. மாரி - மழை.

உதர வில் மணி மீதே முதூல் ஒளிர - உதரபந்தனமாகிய ஒளியைக்
கொண்ட மணிவடத்தின்மேலே முப்புரிதூல் விளங்க. உதரம் -
வயிறு. வில் - ஒளி.

அழகு பொலி ஆளாய் - அழகுநிறைந்தவராய்.

முன் ஆர் அடியர் - முன்னிலையில் அரிய சிவனடியார்.

விருது பல முறை முறையிலே ஊதி வாது செய்து - வெற்றிச்சங்கு
பலவற்றை முறைமுறையே ஊதித் தர்க்கித்து.

மதலை - சிறுவன். நடலை - அறிவிலான், மூடன்.

மயிலின் மிசை இங்கனம் வந்திடாயோ.

பிறை எயிறு முரண் அசுரர் பேராது பாரில் விழ - பிறைச்சந்திரனைப் போன்ற வக்கிரத்தத்தினையுடைய போர்செய்யும் அவுணர்கள் நிலைபேராது பூமியில் விழ. எயிறு - பல்லு, வளைந்த பல்.

எழு புவி அதிர - எழுலகங்களும் நடுகக.

பிடி களிறின் அடல் நிரைகள் - பெண்ணுமானுமாகிய யானைகளின் போர் அணிகள், அடல் - போர்.

திசையில் நின்ற நாகம் பிரிய - திசைகளில் நின்ற அட்டநாகங்களின் உடல் பிரிய.

மா வாரி தூளி எழ - பெரிய கடலிற் புழுதி எழும்ப.

குற மறவர் கொடி அடிகள் கூசாது போய் வருட - வள்ளிநாயகியாரது பாதகளை நாணமின்றிப் போய்த் தடவ. பரஞானமடைதற்குத் தீவிரதரபக்குவமாயிருந்த வள்ளிநாயகியாரைத் தடையின்றி ஆட் கொண்டு என்பதாம்.

வாரான கானில் - நீண்ட காட்டில்.

கணி இன் இனம் மரமதேயாகி - இனிய இளமைவாய்ந்த வேங்கைமரமாகி. கணி - வேங்கைமரம்.

முயலகன் - ஓர் பூதம். ஆணவமலத்தைகருறிக்கும்.

30. புலனத்து ஒரு பொற்றொடி சிறு உதரக் கருவில் பவமுற்று - பூமியில் ஒரு பெண்ணின் சிறிய கருப்பாசயத்தின் கருவில் உற்பவித்து. உதரம் - கருப்பை.

வீதிப்படியில் புணர் துக்க கூகப் பயில்வுற்று - ஊழின்படி வந்துசேருகின்ற கூகதுக்ககளை அனுபவித்து.

ஆவி புரியட்டகம் இட்டு - உயிரைசு குக்குமதேகத்தில்வைத்து தன்மாத் திரைகள் ஐந்தும் மனம் புத்தி அகவகாரம் என்னும் மூன்றுமாகிய எட்டும் கூடியது புரியட்டகவுடம்பெனப்படும். இதுவே குக்குமவுடம்பு.

அது கட்டி இறுக்கு அடி குத்து என அச்சம் வீளைத்து. அது - அதை. அலறப் புரள்வித்து - கதறும்படி உருட்டி.

மணல் சொரிவித்து - காய்ச்சிய மணலை சொரிவித்து.

அணல் ஊடே தவனப்பட விட்டு - அவ்வனலின் கணை தாகமுண்டாகும்படி விட்டு.

அணி பற்கள் உதிர்த்து - வரிசையான பற்களை உதிர்த்து.

எரி செப்புருவைத் தழுவப் பணி - எரிகின்ற செம்பாலாகிய உருவத்தைத் தழுவச்செய்து.

முட்களில் கட்டி இசெத்திட - முன்னுமரங்களிலே கட்டி இழுத்து. இசெத் தல் - இழுத்தல்.

வாய் கண் சலனப்பட எற்றி - சஞ்சலப்படும்படி வாயிலும் கண்ணிலும் அடித்து.

அயில்வித்தல் - உண்பித்தல்.

உளையத தளையிட்டு - கால்கள் உளையும்படி விலகருபூட்டி.

இயமப் பிரகர துயர் - இயமனுடைய கூட்டத்தாராலாய துன்பத்தை. பிரகரம் - கூட்டம்.

பவனத்தை ஒடுக்கும் மனக்கவலைப் பிரமையற்று - சுவாசத்தை அடக்கும் மனக்கவலையாகிய மயக்கமற்று. பிரமை - மயக்கம். கருமயோகத் தைக்குறித்தது.

ஐவகைப் புலனில் கடிதில் படர் இசை ஒழித்த - ஐம்புலன்களில் விரைந்துசெல்லுகின்ற ஆசைகளையும் ஒழித்த.

தவச சரியைக் கிரியை யோகர் பரிபக்குவர் நிட்டை நிவிர்த்தியில் பரி சுத்தா விரத்தர் கருத்ததனில் - தவமாகிய சரியை கிரியை யோகங் களில் நிற்பவர், மலபரிபாகமெய்திய பக்குவர், நிட்டைசாதனம் முடித்த பரிசுததர், வீரதிகள் என்னும் இவர்களது சித்தத்திலும். பரி பக்குவா - இருவினையொப்பு மலபரிபாகம்பிறந்து உயிர்ச்சார்பு பொ ருட்சார்புகளை நீத்துத் தவசசார்பில் நிற்போர். இவர்கள் பக்குவம் மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம் என நான்குவகைப்படும். நிவிர்த்தி - முடிவு. பரிசுததர் - தற்சுதந்தரமற்ற மெய்ஞ்ஞானிகளா வார். இது அது என்று காண்பானும் காட்சியுமாய் அறிந்துவந்த தற் சுதந்திர அறிவுநீகெப் பரையோகத்தில்நிற்கும் ஞானிகள். விரத்தர் - துறவிகள். வீரதி - துறவு.

பரவப்படு செய்ப் பதியில் - துதிக்கப்படுகின்ற வயலூரிலும் எழுந்தருளி யிருக்கும். செய்ப்பதி - வயலூர்.

செவன், உத்தமன், நித்த உருத்திரன், முக்கணன், நக்கன், மழுக்கரன், உக்ர இரணத் திரிபுரத்தை எரித்தருள் சிற்ருணன், நிர்க்குணன், ஆதி, செகவித்தன், நிசப்பொருள், சிற்பரன், அற்புதன், ஒப்பிலி உற்பவ. உத்தமன் - யாவரினும் மேலானவன். நித்த உருத்திரன் - என்றுமுள்ள ஸ்ரீகண்ட உருத்திரன். நக்கன் - சங்காரகருத்தன். மழுக்கரன் - மழுவைக்கையிலேந்நியவர். உக்ர இரணத்.....சிற் குணன் - கொடிய போரைச்செய்த அசுரர்களுடைய மூன்றுபுரங் களையும் எரித்த ஞானகுணத்தையுடையவர். செகவித்தன் - உல குக்குக் காரணமாயுள்ளவர் (வித்தாயுள்ளவர்). சிற்பரன் - மேலான ஞானமுடையவர். ஒப்பிலி உற்பவ - உலகமயில்லாத செவபெருமா னது செந்திக்கண்ணில் உற்பவித்தவரே.

பதம தடத் திரிசிரப்புர வெற்பு உறை - தாமரைகள்நிறைந்த தடாகங்கள்
பொருந்தியிருக்கின்ற திரிசிராமலையில் வீற்றிருக்கும்.

சுற குமரப் பெருமான் - நல்ல இளையபெருமான்.

51. உன் அடி இணை உறப் பணிந்திலன் - உமது திருவடிகளிரண்டையும்
மிகவும் வணங்கிலன்.

உனது அருள் மாறா உளத்துள் அன்பினா - உமது திருவருள் விட்டு நீவ
காத உள்ளத்தையுடைய அன்பரது.

உன சிகரமும் வலம் வருகிலன் - உமது மலையைப் பிரதக்கிணம செய்கி
லேன். (திருப்பரகிளி)

உவப்பு - சந்தோஷம், மகிழ்ச்சி. விழைதல் - விரும்புதல்.

பகடு அது பிடா மிசை - எருமைக்கடாவின் முதுகினமேல். பகடு -
எருமைக்கடா.

மறவிதன் உழையினா கதித்து அடர்ந்து எறி கயிறு அடி கதைகொடு
பொருபோது - இயமனாதா மீதுர்ந்து நெருங்கி எறிகின்ற பாசக்
கயிற்றினோடு, கொல்லுகின்ற தண்டாயுதத்தையுங் கையிற்கொண்டு
தாக்குமபொழுது.

கலக்குறும் செயல ஒழிவற - அசுத்ததை உண்டாகும் செயலை ஒழிந்து
போகவும்.

அழிவு உறு கருத்து கைந்து அலம் உறுபொழுது - அறிவுகெட்டு வருந்
திசு சஞ்சலப்படுமபொழுது

அளவை கொள் கணத்தில் என பயம் அற - கைநொடி என்னும் அளவை
கொண்ட கணப்பொழுதினுள்ளே எனது பயம் நீங்கும்படியும்.

வினை தலம் - பேராக்களம். அலகை - பிசாசம்.

வீழுக்கு உடைந்து மெய் உரு தசை கழுரு உண - கொழுப்பு உடைந்து
சரீரத்திலிருந்து உதிருகின்ற தசையைக் கழுருகளுண்ண.

மிகுத்த பண பயில் குயில் மொழி அழகிய கொடிசை - நல்ல இசை
பாடுகின்ற குயில்போலும் இனிய சொற்களையுடைய அழகிய வள்ளி
நாயகியாரது. கொடிசை - குறிஞ்சிப்பெண.

உமும் - தழுவுப்பெற்ற.

நறை விரைதத சந்தனம் மிருகமதம் புயவரையுடையோனே - வாசனை
கலந்த சந்தனமுக கஸ்தூரியம் பூசிய மலைபோன்ற புயத்தையுடைய
வரே.

தினம் தினம் சுதர்மறை முநி முறைகொடு புனல் சொரிந்து அலர்
பொதிய - ஒவ்வொருநாளும் நான்குவேதகளையும் உணர்ந்த பிரமா
விதிப்படி நீர்விட்டுப் பூக்களைச் சொரிய.

வின்னவரோடு சினத்தை நித்தனை செய்யும் முநிவார் - தேவர்களோடு கோபத்தை இகழும் முநிசிரேட்டர்.

வரி அளி நறை தெவிட்ட அன்போடு பருகு உயர் பொழில் திகழ் - வரியையுடைய வண்டுகள் தேனைத் தெவிட்டும்படி விருப்புடன் உண்ணும் உயர்ந்த சோலை விளங்குகின்ற.

52. பஞ்சபாதகம் உறு - பஞ்சபாதகங்களும் பொருந்தினற்போலும்.

பிறை எயிறு - பிறைசசந்திரன்போன்ற வக்கிரதந்தகலையும்.

எரி குஞ்சி - அக்கினிபோன்ற செங்கிறம்பொருந்திய குடுமியையும்.

கூர் விடம் மதர் விழி - கூர்மைபொருந்திய நஞ்சுபோலுஞ் செருக்குற்ற கண்களையும்.

பிலவக பங்க வான் முகம் - குரங்கைப்போலப் பங்கமுறுகின்ற ஒளிபொருந்திய முகத்தையும். பிலவகம் - குரங்கு. பங்கம் - திரைவு.

முடிகிய நெடிகிய திரிசூலம் பந்த பாசமும் மருவிய கரதலம் - விரைந்து செல்லுகின்ற நீண்ட முதலைசூலாயுத்ததையும் கட்டுகின்ற பாசக் கயிற்றையும் வைத்திருக்கின்ற கரங்களையுமுடைய.

மிஞ்சி நீடிய கருமுகில் உருவொடு - மிகவும் நீடிய கருமுகில்போன்ற உருவத்தோடு.

பண்பு இலாத ஒரு பகடது முதுகினில் - தருதியில்லாத ஒரு எருமைக் கடாவின் முதுகினில்.

அஞ்சவே வரும் அவதாரமதில் - அஞ்சும்படி வருகின்ற சமயத்தில்.

ஒரு தஞ்சமாகியே - தேவரீர் ஒரு துணையாய்.

வழி வழி அருள் பெறும் அன்பினால் உனது அடி புகழ் அடிமை என் எதிரே - பல பிறவிகளிலும் தேவரீரது அருளைப் பெறுதற்கேதுவாயிருந்த அன்புகாரணமாக உம்முடைய திருவடியைப் புகழ்ந்து பாடுகின்ற அடியவனாகிய என் எதிரே.

அண்ட கோளகை - அண்டகடாகம்.

எண் திசாமுகம் - எட்டுத்திசைகளும்.

மோகர மயிலினில் இயலுடன் - உக்கிரக்கொண்டு ஆரவாரிக்கிற மயிலின் மேற் சுவரூபத்தோடு.

மஞ்சுபோல் வளர் அளகமும் - மேகம்போல வளர்கின்ற கூத்தலும்.

இனகிய இரஞ்சித அம்ருத வசனமும் - மிருதுவான இன்பத்தைத் தருகின்ற அமிர்தம்போன்ற இனிய வசனமும். இரஞ்சிதம் - இன்பம்.

இரு குழை அளவு ஒடும் மன்றல் வாரிச நயனம் - இரண்டு காதுவரையும் ஒடுகின்ற வாசனைபொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களும் பொருந்திய, மன்றல் - வாசனை.

குன்ற வரணர்தம் மடமகள் - வேடரது மடமைக்குணம்பூய்ந்த மகளாகிய வள்ளிநாயகியாரது.

மந்தர அசலம் - மந்தரமலை.

செஞ்சொல் மா திசை - செந்தமிழ்வழக்குந் தெக்கிணதிசை.

விஞ்ச கீழ் திசை - விசேஷம்பொருந்திய கிழக்குத்திசை. விஞ்சதல் - மிகுதல்.

இகல் செய்து - போர்செய்து. இகல் - போர்.

பல தளி தொழுது - பல ஸ்தலங்களுக்கும் வணங்கி.

உயா மகமேரு செண்டு மோதினர் அரசருள் அதிபதி - உயர்ந்த மகா மேருமலையைச் செண்டால் அடித்த உக்கிரகுமாரர் என்னும் அரசாக் கரசரே.

தொண்டராதியும் வழி வழி நெறி பெறு - தொண்டாமுதலியோரும் பரம்பரையாக மோட்சநெறியைப் பெறுகின்ற.

53. மடிபிடியதாக நின்று - மடியிற்பிடித்துநின்று.

மயவது பொலாத வம்பன் - மயக்கம்பொருந்திய பொல்லாத வம்பன்.

விரகுடையன் - கபடமுடையவன், விரகு - கபடம்.

வசைகள் - இகழ்ச்சிசொற்கள்.

கருவி அதனால் எறிந்து - ஆயுதத்தினால் எறிந்து.

கரிய புனல் - இரும்பை உருக்கிய நீர்.

கழுமுனையிலே இருவென்று வீடுமெனும் அவ்வோகண்டு. கழு முனை - கழுமரத்தின் துளி.

பாகிரி - திருப்பரக்குன்றம். உலாவு - பவனி.

விலுவமொடு - வில்வப்பத்திரத்துடன், தூர்வை - அறுகு.

54. தமர குரககளும் - ஒலிக்கின்ற குளம்புகளும். தமரம் - பேரொலி. குரம் - குளம்பு.

கார் இருள் பிழம்பு மெழுகிய அங்கமும் - கரிய இருட்பிழம்பு செறிந்த சரீரமும். பிழம்பு - திரட்சி.

கொழுந்து தழல் உமிழ் கண்களும் - சுவாஸைவிட்டெரிக்கின்ற நெருப்பைச் சொரியுங் கண்களும்.

காளம் ஒத்த கொம்பும் உள - கருமைபொருந்திய கொம்புகளுமுள்ள.

கதக் கட மா மேல் - உக்கிரமான மதம்பொருந்திய எருமைக்கடாவின் மேல், கதம் - உக்கிரம். கடம் - மதம். மா - எருமை.

அடவருமென்று - கொல்லவருவானென்று அடல் - கொலலுதல்.
சிந்தாகுலத்து இருந்து - மனத்துயரோடிருந்து. (சிந்தா + ஆகுலம்.)
தமர் - உறவோர்.

சோகமுற்று இரகக - சோவடைந்து அழ. இரககுதல் - அழுதல்.
கோமளத்து இலககு நகையும் - அழகுற்று விளகுகுகின்ற புன்முறுவலும்.
நெடும கணும் - நீண்ட கண்களும்.

கனக குதம்பையும் - பொற்குதம்பையும். கனகம் - பொன். குதம்பை -
காதிலணியும் ஒருவகை ஆபரணம்.

வஜர் அகததமும் - வயிரமணிஇழைத்த தோளணியும். வசிரம் - வயிரமணி.
அடல் சுடா வேலும் - வெற்றிபொருந்திய ஒளியையுடைய வேலும்.

கடிது உலகு எங்கணும் தாடி இட்டு வந்த - விரைவில் உலகமெங்குந்
தாண்டி வந்த. கடிது - விரைவு. தாடி - தாண்டி. (இடைக்குறை).

இலககு அவகார பொற் சதங்கை கழல் ஒலி தண்டையம் காலும் -
விளகுகுகின்ற அழகிய பொற்சதங்கையும் வீரககழலும் சத்திக்கின்ற
தண்டையணிந்த பாதமும்.

ஒக்க வந்து - பொருந்த வந்து.

இமகிரி வந்த பொன் பாலை - இமயமலையிலேதோன்றிய அழகிய பெண்.
பசசை வஞ்சி - மரகதநிறமான பெண்.

அகில தலம் பெறும் பூவை - சாவ உலகங்களையும் பெருது பெற்ற
கன்னிகை. அம்பை - மாதா.

செழும் பால் குடித்து இலககும் இயல் நிமிர்த்திடுவோனே - திவ்விய
ஞானப்பாலை உண்டு அதனால் விளங்கும் சிவஞான இயல்பை நிலை
பெறச்செய்தவரே. செழுமை - மாட்சிமை.

ஆகமப் பிரசங்கம் உரை செய்திடும் பிரசண்டா - ஆகம உண்மைகளைப்
போதித்த வீரரே. பிரசண்டம் - வீரம்.

விசித்து நின்ற இரணமுக துவக வெம சூர் - போர்முனையின்கண்ணே
அணி வகுத்துநின்ற பெருமைபொருந்திய கொடிய சூரனது. விசித்
தல் - கட்டுதல்

அமணா அடங்கலும் திரண்டு - சமணர் எல்லாருங் கூடி.

கூடலில் - மதுரையில்

கழுவில் உதைத்து உதைத்து ஏற - கழுவில் யிதித்து யிதித்து ஏறும்படி.

அபிசவ - புதுமையுடையவரே. அபிசவம் - அதிசயம், புதுமை.

யிகுத்த செஞ் சொல் அருணை - மிக்க இனிய சொற்களாற் போற்றப்
பட்ட திருவண்ணாமலை.

நெடும தடம் கோபுரத்து அமர்ந்த. தடம் - விசாலம்.

55. தந்த பசிதனை அறிந்து - உண்டாகிய பசியை அறிந்து.

கடம்பு - உறவினர்.

உயிரெனவே சார் மைந்தர் - தன்னுயிர்போலச் சார்ந்த மைந்தர்.

கடன் உதவும் அந்த வரிசை மொழி பகா கேடாய் வந்து - கடமையாகச்

சொல்லுகின்ற உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லமுடியாமல் வந்து.

தலை நலிர் அவிழ்ந்து தரை புக - தலைமயிர் அவிழ்ந்து பூமியில் விழ.

மகிடம் - ஏருமைக்கடா.

அந்த மறலியொடு உகந்த மனிதன் நமது அன்பன் என மொழிய.

நகில் இணைகள் - இரு ஸ்தனககள்.

சிந்து பயம் அயிலும் - சிந்துகின்ற பாலேக் குடிக்கும்.

திங்கள் அரவு நதி துன்றும் சடிவார் - சந்திரன் சர்ப்பம் கவகை என்பன

செறிந்த சடையா. சடிவம் - சடை.

56. திரியும் நரியும் எரியும் உரிமை தெரிய - இரைதேடித்திரியும் நரியும்
அக்கினியும் தேகத்தை எனக்கு எனக்கு என்று உரிததுக்கொண்ட
டாடும்படி.

ஏருமை கடவு - ஏருமைக்கடாவைச் செலுத்துகின்ற. கடவுதல் - செலுத்
துதல்.

திரிசூலன் கறுவி இறுகு கயிரெடு உயிர்கள் கழிய முடுகி எழு காலம் -
இயமன சினந்து முறுகிய பாசக்கயிற்றெடு உயிர்போரும்படி நெரு
குகி எழுந்துவருவ காலத்தில்.

விரவி அணுகாதே - என்முன் நெருங்கிவராமல்.

செறிவும் அறிவும் உறவும் அனைய - நிறைவும் அறிவும் உறவும்போன்ற.

பரிய வரை - பருத்த மலை, இமயமலை.

பழனம் உழவர் கொழுவில் எழுது - வயலிலே உழபவர் கலப்பையினால்
உழுகின்ற.

வெருவுதல் - அஞ்சுதல்.

அரிய கிரியை உருவ எறிவோனே - பெரிய கிரவுஞ்சமலையை ஊடுரு
வும்படி வேற்படையை எறிபவரே.

அயிலும் மயிலும் அறமும் நிறமும் அழகும் உடைய. அயில் - வேற்படை.

அறம் - கருணை.

57. நத்திடுவேன் - விரும்புவேன், ஆவலோடு பின் செல்வேன்.

அவத்தினிலே இறத்தல் கொலோ - வீணில் இறந்துபோதலோ.

சகத்தவர் ஏசலில் படவோ - உலகத்தவரது இகழ்ச்சியில் அகப்படவோ.

பாதம் வைத்திடு ஐயா - குருவாய்வந்து திருவடிதீக்கை செய்வீராத ஐயனே. “கோவாய்முடுகி யடுகிறற்கூற்றவ குமைப்பதன்முன், பூவாரடிச்சுவடென்மேற்பொறித்துவை” என்றார் திருகாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

தெரித்தெனை தாளில் வைக்க நியே மறுத்திடில் - அவ்வண்ணம் திருவடி தீக்கைசெய்து திருவடிப்பேறறைக் கொடுக்காவிடில். தெரித்தல் - தெரிவித்தல்.

பால் மொழிக் குரல் ஒலமிட்டிடில் - பால்போன்ற இனிய ஊர்த்தையி லொலியைக்கொண்டு ஒலமிட்டிடில்.

யாரெடுப்பதென வெறுத்தது அழ - யார் தூக்குவதென்று வெறுத்து அழுமபடி.

சிந்தியாதோ - சித்தியாகாதோ, கைகூடாதோ.

ஒதம் உற்று எழு பால் கொடுத்தது போல - பெருக்கெடுத்து எழுகின்ற பாற்கடல் பொருகி எழுந்ததுபோல. ஒதம் - பெருக்கு.

எண் திகை நீச முட்டரை ஓட - கீழ்மக்களான மூட்டரை எட்டுத்திசைகளி லும் ஓடும்படி. திகை - திசை.

பாஹு சத்திகை - ஞானசத்தியாகிய வேற்படை எந்திய திருக்கரத்தை யுடைய.

ஒத மொய்ச சடை - கவகைசெறிந்த சடை. ஒதம் - நீரப்பெருக்கு.

உற்று அமா - பொருந்தி இருக்கின்ற.

மா தினைப் புனம் மீது இருக்கும் மை வான் விழிக் குற மாதனை - அழகிய தினைப்புனத்தினகண் வீற்றிருந்த கருமையும் பிரபையும் பொருந்திய கண்களையுடைய வள்ளீராயகியாரை.

மாரன் வெற்றிகொள் பூமுடிக் குழலார வியப்புற - மன்மதன் வெற்றி யைப்பெறுகின்ற பாணகனாகிய பூக்களை அணிந்த கூடதலையுடைய பெண்கள் அதிகயப்படும்படி. மாரன் - மன்மதன்.

நீடு மெய்த் தவர் வாழ் - பெரிய உணமைத் தவத்தர் வசிக்கின்ற.

53. கறைபடும் உடம்பு - இரத்தம் நிறைந்த உடம்பு. கறை - இரத்தம்.

வாயுவைக் கரும வசனங்களால் மறித்து அனல் ஊதி - பிராணவாயுவை ஆகருஷண ஸ்தம்பனாதிமந்திரங்களினால் கும்பித்து மூலாக்கினியை எழுப்பி. கருமவசனங்கள் - கருமயோகிகள் உபயோகிக்கும் ஆகரு ஷண ஸ்தம்பனாதி மந்திரங்கள்.

கவலை படுகின்ற யோக கற்பனை மருவும் சிந்தை போய்விட - துயருறு கின்ற யோகசாதனைக்குரிய நியமங்கள்பொருந்திய சிந்தனை நீங்கி விட.

கலகமிடும் அஞ்சும் வேரறச் செயல் மான - கலகஞ்செய்கின்ற ஐந்து ஆசையும் அடியோடு கெட அவைகாரணமாகச் சத்தாதி வீடியவ களைப்பற்றி அழுந்தும் செயலும் மான.

குறைவற நிறைந்த மோன நிற்குணமது பொருந்தி வீடுற - பூரணமாக நிறைந்த அத்துவிதமௌநிலை பொருந்தி முததியடைய.

குருமலை - திருவேரகம், சுவாமிமலை. கூதளம் - கூதாளச்செடி.

கோமளம் பதம் உகளம் புண்டரீகம் - அழகிய இரண்டு பாதங்களாகிய தாமரைகள். கோமளம் - அழகு. உகளம் - இரண்டு.

சிறை தலை விளங்கு பேர்முடிப் புயலுடன் அடங்கவே பிழைத்து - சிறை சசாலையில் விலககு பூட்டியிருந்த தேவர்கள் அனைவரும் முடியை அணிந்த மேகமபோன்ற இந்திரனோடு ஒருமிக்கப் பிழைத்து. புயல் - மேகம்.

தியிரம் மிகு சிந்து வாய்விட - கருமைமிகுந்த சமுத்திரம் ஒலிக்க. சிகரி கள் - மலைகள்.

திசிரிகொள் அந்தக் குடிகைத் திருமால் - சக்கராயுத்தை ஏந்தி ஆதி சேடனது முடியில் விளங்கும் விட்டுணு. அந்தன் - ஆதிசேடன். குடிகை - முடி.

பிறை மவுலி மைந்த, கோ என - பிறையணிந்த சடையுடைய சிவபெருமா னது மைந்தரே, உமக்கு அடைக்கலம் என்று இரக்கக்குறி கூற.

மண்டு சூரணப் பொருது ஏறி - நெருங்கிவந்த சூரணப் போரில் வென்று. மண்டுதல - நெருங்குதல்.

பெருகு மத கும்ப இலாளித கரி என - ஊற்றெடுக்கின்ற மதம்பொருந் திய மதக்கத்தினையுடைய அழகிய யானை என்று சொல்லும்படி. கும்பம் - யானைமதக்கம். இலாளிதம், இலளிதம் - அழகு.

பிரசண்ட வாரணப் பிடிதனை - வலிபொருந்திய யானையின்மகளை, தெய் வயானையை.

59. ஓல மறைகள் அறைகின்ற - வேதங்கள் பரம்பொருளென்று கோஷித் துச் சொல்லுகின்ற.

மேலை வெளியில் ஒளிரும் - துவாதசாந்தவெளியில் விளங்குகின்ற.

புணர்ந்தவர் - சார்ந்தவர்.

துரியம் கடந்தது - பிரமா விட்டுணு உருத்திரன் என்னும் மூன்றுக்கும் அப்பாற்பட்டு நாலாவதாயுள்ளது. துரியசிவம். இது சிவத்தின் தடத்தநிலை. இந்நிலைக்கும் அப்பாற்பட்டு விளங்கும் துரியங்கடந்த பொருள். துரியம் - நாலாவது.

போத அருவ சுருபம் - அதிசூக்குமசித்தாய், போதம் - சித்து. அருவ சுருபம் - அதிசூக்குமவடிவு.

சிவஞானம் சாலவுடைய தவர் - சிவஞானம் மிகவுடைய தவத்தர்.

மூல நிறைவு குறைவு இன்றி நின்றது - தனக்கொரு காரணமும் தன்னின் மேம்பட்ட வியாபகமும் தானொன்றுக்கு வியாப்பியமாதலும் இல்லாது நின்றது.

சாதி குலமும் இலது. அன்றியும்,

அன்பா சொன வியோமம் சாரும் அனுபவர் அமைந்து அமைந்த மெய்வீடு, பரமசுகசிந்து - உமது அன்பா சொன்ன ஞானவெளியைச் சேர்ந்த அநுபூதிமான்கள் ஒடுகிப் பொருந்திநின்ற மோட்சவீடு, பேரின்ப சாகரம்.

இந்திரிய தாப சபலம் அற வந்து நின் கழல் பெறுவேனோ - இத்தன்மையுடைய உமதுதிருவடியை, இந்திரியங்களினால்வரும் துன்பமாகிய சிறுமை ஒழியுமபடி, நான்வந்து அடைவேனோ? சபலம் - சிறுமை.

குன்றெறி வேல - கிரவுஞ்சமலையைப் பிளந்த வேலையுடையவரே. எறிதல் - குத்ததல், வெட்டுதல்.

வான விபுதா பதி - சுவர்க்கத்திலுள்ள தேவர்களின் தலைவன், இந்திரன். விபுதர் - வாறோர்.

வாச களப வர - வாசனைபொருந்திய கலவைச்சாந்தை அணிந்த மேலானவரே. களபம் - கலவைச்சாந்து. வரம் - மேன்மை.

துவக மங்கல வீர - உயர்ச்சியான நன்மையையுடைய வீரரே.

கடக புய சிவக - கங்கணந்தரித்த புயத்தையுடைய சிவகமே.

சுந்தர வாகை புனையும் இரண அரவகம் புககவ - அழகிய வாகைமாலையைத் தரிக்கின்ற யுத்தகளத்தையுடைய தலைவரே. இரணம் - போர்.

இமயம் பயந்த மின் - இமயமலை அரசன்பெற்ற பெண. பயததல் - பிறப்பித்ததல்.

அகிலம் பார்த்தவன் - எங்கும் நிறைந்தவன்.

திரிபுர ஆயி - மூன்று உலகங்களுக்கும் தாயாயுள்ளவன்.

ஆலின் உதரமுள - ஆலிலேபோன்ற வயிற்றையுடைய.

பைவகரும்பு - பசுமையான கருப்பஞ்சாற்றை ஒத்தவன்.

வெண் நாவல் அரச மனை வஞ்சி - திருவானைக்காவில் எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவராகிய சிவபெருமானது மனைவியாகிய உமாதேவியா.

10. விண்டு விடாமல் உன் பதம் மேவும் - விட்டுவிடாமல் உமது திருவடி பொருந்தியிருக்கிற.

விஞ்சையர் - அறிஞர், ஞானிகள். விநாச முன் - அழிவுக்கு முன்பு.

கலிதீர - சிறுமைதீரும்படி. கலி - சிறுமை, துன்பம்.

வண் சிவஞான வடிவாகி - தெளிவான பதிஞானம் பெற்று. வண்மை - தெளிவு, உண்மை. வன்பதம் - நிலையானபதவி.

வந்து அருள் பாத மலர் - தேவரீர் வந்து திருவருளாகிய திருவடித் தாமரையை.

என் கணில் - எனது கண்ணில். தழல் வேணி - சிவந்தசடை.

தேடும் அன்பா சகாயா - தேடுகின்ற அன்பருக்குச் சகாயா.

எந்தையா - எமது தந்தையா.

சந்தா ஞான மென் குறமாது - அழகிய ஞானத்தையுடைய மிருதுவான வள்ளியமமை.

61. சததி பாணி - ஞானசத்தியாகிய வேற்படையைத் திருக்கரத்திலுடையவரே.

தத்வ ஆதீ - தத்துவங்களுக்கு முதல்வரே.

முத்தி ஞானீ - முத்திக்குக் காரணமான ஞானத்தை யுடையவரே.

விந்து நாத சத்து ரூபா - விந்துநாதவடிவாயுள்ள சத்துப்பொருளே. சத்து - காரிய காரணப்படுதலின்றி என்றும் ஒரியல்பாய் நிற்பது.

ரத்தின தீபா - இரத்தின தீபம்போன்ற சோதியே.

தற்ப்ரதாபா - இயல்பாயப் பிரகாச முடையவரே. தத்+பிரதாபம்=சுயம் பிரகாசம். மாஞர் - பெண்களது. மாஞா - பெண்கள்.

சவாது அகில்.

பசை பாடரம் பூஷித - வாசனைபொருந்திய சந்தனமணிந்த. பாடரம் - சந்தனம். பூஷிதம் - அலங்கரிப்பு. பசை - வாசனை.

பட்டிமாடு - கட்டாமாடு, வீடுகாலி.

உலோகித பத்ம சீர்பாதம் - செந்தாமரைபோன்ற அழகிய திருவடியை. உலோகிதம் - சிவப்பு.

அத்ர தேவ ஆயுதா - அஸ்திரங்களுக் கெல்லாம் முதன்மையான வேற்படையையுடையவரே.

சுரர் உத்ர சேனாபதி - தேவர்களுடைய பயங்கரப்படத்தக்க படைத் தலைவரே.

சுசி அர்க்ய சோமாசியா - அக்கினியிலே சொரியும் அர்க்கியத்தையுடைய சோமமாகத்திற்குக் கர்த்தாவே. சுசி - அக்கினி. அர்க்கியம் - தீர்த்தம்விடுதல். சோமம் - ஒரு யாகம். யாசி - கர்த்தா.

குரு சம்பிரதாயம் - குருபாரம்பரிய உபதேசநியமம்.

அர்ச்சன ஆவாகா - பூசையினால் அழைக்கப்படுகின்றவரே.

வயலிக்குள் - வயலூர் என்னும் ஸ்தலத்தில்.

புய அட்சமாலாதரா - புயத்தில் அட்சமாலையைத் தரித்தவரே, அட்சமாலை-
உருத்திராக்கமாலே.

சித்ர கோலாகலா - அழகிய ஆடம்பரத்தையுடையவரே.

வீரலக்ஷ்மி சாதா - வீரலக்குமி விளகப்பெற்றவரே, சாதம் - பிறப்பு.

ரதா - மகிழ்ச்சியுடையவரே, இனிமையுடையவரே.

பல திக்கு பாலா - பலதிக்குளையுங் காக்கின்றவரே, பாலனம் - காத்தல்.

சிவாகம தந்திர போதா - சிவாகமநூலைப் போதிக்கின்றவரே, தந்திரம் -
நூல்.

சிட்ட நாதா - மேலான தலைவரே, சிட்டம் - பெருமை.

சிராமலை - திருசசிராப்பள்ளி.

மகா விருத - பெரிய வளர்ச்சியுடைய, விருதம் - வளர்ச்சி.

தொர்ப்பை ஆசார - தொர்ப்பை ஆசனமே ஆசாரமாகக் கொண்ட.

62. இனி உடல் வீடுக முடியாது - இனி உடலோடுகடி வாழ முடியாது.

விடுதல் - வின்றாதல், தழுவல்.

எரி புவி - அக்கினியும் பூமியும்.

கடன் உனது, அபயம், அடிமை உன் அடிமை - (என்னைக் கரீப்பது)
உனது கடனாகும். (உனக்கு) அடைக்கலம், தமியேன் உனது அடி-
மையாவேன்.

வீழு திகழ் அழகி - நன்மைவிளங்குகின்ற அழகுடையவன், வீழுமை - நன்-
விரி தலம் - விரிந்த பூமி. [மை.

குலகிரி - அட்டகுலபர்வதம்.

நடம் மருவும் - நடனத்தைச் செய்கின்ற.

63. இருளும் ஓர் கதிர் அணுக ஒண்ணாத - இரவும் பகலுங் கிட்ட இயலாத.
கேவலசகலமற்ற. (பாா, பாட்டு, 28.)

பொன்னிடம் அது ஏறி - சந்திரகாந்தி விளகரும் பிரமரந்திராகமலம்பொ-
ருந்தி.

இரு நேரம் - நல்வினை தீவினையின் விளைவாகிய சஞ்சிதவினை.

மலம் ஒழிய - ஆணவமலவக கெட.

கடா இவரு மூலக ஒளி மேவி அருவிபாய இன் அமுதம் ஊற - ஒளி
விளகரும் மூலாதார அக்கினிபொருந்தி அருவிபாயும்படி இனிய
அமுதம் ஊற.

உன் அருள் எலாம் எனதளவாக அருளி - உன்னுடைய அருளெவ்வாம்
எனக்குக் கிடைக்கும்படி அருளி.

சிவம் மகிழவே பெற அருளி - சிவத்துவத்தை மகிழ்ச்சியோடு பெறும்படி
அருளி.

பரவை வான் மதி - கண்ணையும் ஆகாயத்தின்கணுள்ள சந்திரனும்.

பரமராசியர் - பரமர் ஆசிரியர்.

[டாடல்.

மறை குலாவிய - வேதங்கள் கொண்டாடுகின்ற. குலாவுதல் - கொண

64. இருவினை - நல்வினை தீவினையாகிய ஆகாமியம்.

வருவினை - ஆகாமியவினையின் விளைவாகிய சஞ்சிதவினை.

இருள் பிணி தஞ்ச - அவிதையாகிய நோய் வல்குன்ற.

மலம் மாய - ஆணவமலம் கெட.

இசைகொடு துங்க புகழ் கூறி - இசையுடன் வெற்றிப்புகழை ஒதி.

திருமுக சந்திர - சந்திரனைப்போன்ற அழகிய முகத்தையுடையவரே.

முருக கடம்ப - முருகக்கடவுளே கடப்பமாலையணிந்தவரே.

சிவ சுத - பரமசிவனது குமாரரே.

தெளிவு உறு நெஞ்சு - அமைவுபொருந்திய என்மனதில். தெளிவு - மன
அமைவு.

திசுழ் நடம செய் - விளங்கும்படி ஆனந்த திருநடனத்தைச் செய்யும்.

மருதொடு கஞ்சன் - மருதமரத்தோடு கஞ்சனையும். கஞ்சன் - கிருட்டின
னது மாமன்.

வதை புரிகின்ற நிசுசரர் குன்ற - கொலைசெய்கின்ற அசுரர் அழியும்படி.

விடை உந்தும் அமலன் - இடபத்தைச் செலுத்தும் பரமசிவன்.

அருள் செறி பந்தணியில் - திருவருள்நிறைந்த திருப்பந்தணைநல்லூரில்.

இரு மங்கை அமளி நலங்கொள் - தெய்வயானை வள்ளிநாயகி என்னும்
இரு சத்திகளின் சயனசுகத்தை (இகபரசுகத்தை அளித்தலாகிய
நலத்தைக்) கொண்டிருக்கும்.

65. தாழ் சடை - நீண்டசடை, தூங்கிய சடை.

தயத்தல் - உண்ணுதல்.

காயம் ஒறுத்தும் - உடம்பை வாட்டியும். உண்டிசுருக்கல், வெயிர்நிலை
நிற்றல் முதலியவற்றால் வருத்துதல்.

காசினி - பூமி.

சீவன் ஒடுக்கம் பூத ஒடுக்கம் தேற உதிக்கும் - அந்தக்கரண ஒடுக்கமும் பஞ்ச பூதங்களின் ஒடுக்கமும் தெளியும்படி தோன்றும். அந்தக்கரண ஒடுக்கம் - விடயங்களைப்பற்றி நிச்சயித்து அபிமானித்துச் சிந்தித்துநிற்கும் மனம் புத்தி அகவகாரம் சித்தம் என்னும் அந்தக்கரண வாசனைக் கம். பூத ஒடுக்கம் - விடயங்களை அபகரிக்குஞ் சோத்திராதி பஞ்சேந் திரியங்களுக்கும், அபகரித்தபோது வசனகமனதான விசர்க்காரந் தங்களை விடயீகரிக்கும் வாக்காதி கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்துக்கும் ஆதாரமாய்நிற்கும் பூதங்களின் ஒடுக்கம்.

பா ஞான தீப விளக்கம் காண - மேலான ஞான ஒளியைத் தெரிவிக்க, திருவருளைத் தெரிவிக்க. கருவிப்போதவகழன்ற சுததாவதையில் அருளாலே தன்னை அறிந்து, தனக்கொரு சேட்டை அற்று, அந்த அருளே தனக்கு ஆதாரமாய், அவ்வருளிலே தான் அசைவறநின்ற இடம் அருட்டரிசனம்.

பாவ நிறத்தின் தாருக வர்க்கம் - கருநிறங்கொண்ட தாரகனும் அவனது வர்க்கமும்.

உக்ரம் தரு - கோபங்கொண்ட.

பாணிகள் கொட்டும் - கைகளைக் கொட்டும்.

துவிகள் - அன்னங்கள்.

சாலி வளைக்கும் - நெல்வயல்கள் சூழ்ந்திருக்கும்.

66. மாயம் மிகுந்த ஊசல் சுடு நாறு குரம்பை - வாஞ்சகம் நிறைந்த ஊழ லும் இரத்தமும் நாறுகின்ற குரம்பை. ஊழல் - அழகல்லீர். சுடு - சுடுவன், இரத்தம். சுடு என ஈறு கெட்டது. குரம்பை - குடில, கூடு. நா லுமுகன் றனல் உற்றிடு கோலம் - பிரமனால் உண்டாக்கப்பட்ட வடிவம்.

கூளச்சடம் - கஞ்சற் சடம்.

ஈதை உகந்து புவிமீதே - இதனைவிரும்பிப் பூமியிலே.

கூசு அப்பிரமாண பிரபஞ்ச மாயக் கொடு நோய்கள் அகன்று - கூச்சத் தை விளைவிக்கும் எல்லையில்லாத பிரபஞ்ச மயக்கமாகிய கொடிய நோய்களில் அகப்படாது தப்பி. அப்பிரமாணம் - எல்லைக்குட்ப டாமை. உடற்பற்றால் நான் என்பது உண்டாக எனது என்னும் பிரபஞ்ச மயக்கம் உண்டாம். அதனால் நான் எனது என்பது அற்று திருவடி அடையுமாறு அருள்செய்வாய் என்பதாம்.

கோலக் கழல் - அழகிய பாதம்.

சேனக் குரு கூடலில் - சமணரது குருவுக்கு இடமாகிய திருவாலவாயி லில், சேனர் - சமணர்.

சேனைச சமனோர் கழுவின்கண் மிசை ஏறத் தீர - சமணர்கூட்டத்தவர்
கழுவின்கண் ஏறவும் (அவர்கள் முற்றும்) ஒழியும்படியும்.

மீனக் கொடியோன் உடல் துன்று தீமைப் பிணி - மகரக்கொடியை
யுடைய கூன்பாண்டியனுடலைப் பீடித்த கொடிய நளிர்சுரம். துன்
றுதல் - பீடித்தல், பற்றுதல்.

உவாததல் - மகிழ்தல்.

கானச சிறு மாலை - குறிஞ்சிநிலத்துள்ள இளம்பெண்ணை, வள்ளிநாயகி
யாரை. கானம் - குறிஞ்சிநிலம்.

எனல் புனம் - தினைப்புனம்.

காதல் கிளி - காதுலைத்தருகின்ற வள்ளிநாயகி.

கணி - வேங்கைமரம்.

காழிப்பதி - சீகாழி.

7. மயல் பெருக - மயக்கம் அதிகப்பட.

அனல் அவிய - சூடு இல்லாமற் போக.

அனையு மலை - அன்னையும் மனைவியும்.

வெருவி அழ - அஞ்சி அழ.

செறியும் இருவீளை காரணம் - பொருந்திய இருவீளைகளும் அந்தக்காரண
விருத்தியும்.

மருவு புலன் ஒழிய - தாக்குகின்ற பஞ்சப்புலன்களது செயலும் ஒழிந்து
போக

பொதியவரை மூரிவன் - அகத்தியர்.

அவரி - சூரியன். நடுவன் - இயமன். மகபதி - இந்திரன்.

முனி - அக்கினிதேவன். நீருதி - அட்டதிக்குப் பாலகரிவொருவன்.

நிதிபதி - குபேரன்.

வனமாலி - துளசிமாலையை அணிந்தோன், விட்டுணு. வனம் - துளசி.

நிலவு மறையவன் - கீர்த்தி விளங்கும் பிரமன்.

நிருதன் உரம் அற - சூரபன்மனது வலிமை அழிய. நிருதன் - இராக்க
தன். மறி பரசு - மான் மழு.

மதலை தவழ் உததியிடை வரு தாளம் மணி ஆளினம் மறைய உயர் கரை
யில் - தோணி செல்லுகின்ற கடலிலிருந்து வரும் முத்துக்களாகிய
மணிகள் மணற்குன்றுகள் மறையும்படி ஒங்கி உயர்ந்திருக்கின்ற
அலைவாய்க்கரையாடிய செந்துரில்.

68. பாதி மதி நதி போதும் அணி சடை நாதர் - இளம்பிறையையும் கற்கையையும் கொன்றைமாலையையும் தரித்த சடையையுடைய பரம சிவன்.

பாரு கனி மொழி மாது - பாகையும் கனியையும் ஒத்த இனிய மொழியையுடைய பெண்.

வருமெதல் - தடவுதல்.

காதும் ஒருவிழி காகம் உற அருள் - கெடுக்கப்பட்ட ஒரு கண்ணைக் காகம் அடையும்படி செய்த. இராமரும் சீதாபிராட்டியாரும் ஓரிடத்திருந்தபோது காகாகரனென்பவன் சிதையைத் தாக்கிய காரணத்தால் இராமர் பிரயோகித்த தெர்ப்பைப்புல்லாகிய அம்பினால் ஒரு கண்ணிழந்து பின்னர் அவர் சகாயத்தால் அதனைப்பெற்றான் என்பது இராமாயணகதை.

ஆதி அயன் ஒடு தேவர் சுரர் உலகாளும் வகையுறு சிறைமீனா - மேலான அயனோடு தேவர்களும் சுவர்க்க உலகத்தை அரசாளும்படி (அவர்கள்) அடைந்த சிறையை மீட்டு.

சூதம் - மாமரம். வாரி - சமுத்திரம்.

வேலை விட வல பெருமான் - வேலாயுதத்தை விடுதற்கு வல்ல பெருமான். (உக்கிரருமாரபாண்டியன்.)

69. மனத்து இரைந்து எழும் - மனத்தினும் வேகமாய் இரைந்து எழுகின்ற. குஞ்சி - மயிர்.

மலர்க்கண் இருள் அண்டு ஆகி - பூப்போன்ற கண்கள் இருள் அடைந்து. அண்டெதல் - சேர்தல், அடைதல்.

தாய் மனையான் மக வெறுத்திட அங்கு இளையோருடன் யாவரும். மகவு - பிள்ளை.

எனைக் கடந்திடு பாசமுமே கொடு - என்னைச் செயிக்கும் பாசக்கயிற்றையுங் கொண்டு.

கனத்த செந்தமிழால் - மேன்மையுற்ற செந்தமிழ்ப் பாக்களினால்.

நினைக்க - ஹிண்க.

உனது ஆர் அருள் கருத்திருந்து உறைவாய் எனது ஆர் உயிர் துணையாக. சேவலும் மா மயில் விடும் - சேவலும் பெரிய மயிலுமாகாவிடுகின்ற.

அனத்தனும் - அன்னப்பட்டியை வாகனமாகவுடைய பிரமனும். அனம் - இடைக்குறை.

கமல ஆலயம் மீது உறை திரு கலந்திடும் மால் - செந்தாமரை மலராகிய கோயிலின் மீதுக்கின்ற இலக்குமியையுடைய திருமாலும்.

அடி நேடிய அரற்கு - அடிமுடி தேடிய பரமசிவனுக்கு. நேடுதல் - தேடுதல்.

அரும்பொருள் - பிரணவத்தின் அரும்பொருளாகிய உரையைச்சொல்லிய, அறததையும் தருவோர் கன பூசார் - தருமங்களையுஞ் செய்வோராகிய சிறந்த அந்தணர்.

நினைத் தினம் தொழுவார் அமர் - நினைத் தினமுந் தொழுவாராய் வசிக்கின்ற.

ஆய் புரி அருள் செறிந்து - தாய்செய்யும் அன்பினும் மிகுந்த அருளைச் செஅவிநாசி - கொங்கநாட்டிலுள்ள ஒரு ஸ்தலம். [றிந்து.

சீ - சிதல். பீளை - கண்ணுக்கு. துன்றுதல் - நெருங்குதல். கோழை - கபம். சோரி - இரத்தம்.

தூல பங்க காயம் - அழிவுள்ள தூலசரீரத்தை. பங்கம் - அழிவு.

ஆலம் உண்ட கோன் - விஷத்தையுண்ட பரமசிவன்.

அகண்ட லோகம் உண்ட மால் - சகல உலகங்களையும் வீழ்க்கிய விட்டுணு.

விரிஞ்சன் - பிரமா. ஆரணம் - வேதம். ஆனனம் - முகம்.

அம் கை ஆடல் வென்றி வேலும் - அழகிய திருக்கரத்திற் பொருந்தியிருக்கும் வெற்றிவேலையும்.

வால சந்திர சூடி - இளம்பிறையணிந்த பரமசிவனும்.

சந்த வேத மந்திர ரூபி - சந்தங்களையுடைய வேதங்களின் மந்திரவடிவி.

அம்பை வாணி பஞ்சபாணி - பார்வதி. பஞ்சபாணம் - ஐந்து அத்திரம்.

மாயை ஐந்து - அசுத்தமாயைக்குரிய காலம், நியதி, கலை, வித்தை, இராகம் என்பன.

வேகம் ஐந்து - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐந்துபொறிகள்.

நாதம் ஐந்து - சிவம், சத்தி, சாதாக்கியம், ஈசம், சுத்தவித்தை என்னுஞ் சிவத்தாவும்.

வாழ் பெருஞ் சராசரங்கள் - வாழ்கின்ற பெரிய சராசரங்கள். சராசரம் - இயங்குதலுள்ளதும் இயங்குதலில்லதுமாகிய பிரபஞ்சம். சிவத்ததுவமுதற் பிருதிவீராகிய சமஸ்த சேதனசேதனப் பிரபஞ்சங்களிற் சுப்பிரமணியப்பெருமான் வியாபித்துள்ளார் என்பது பொருள்.

அன்புகூர வந்த வேலை - அன்புநிறுவந்த சமயத்தில். வேலை - காலம்.

ஏக தந்த யானை - ஒற்றைக் கொம்பையுடைய யானைமுகத்தவராகிய

வீரமங்கை - வீரலக்குமி. வாரி மங்கை - கங்காதேவி.

பாரின் மங்கை - பூமிதேவி.

மேரு மங்கை - உத்தரமேரூர் என்னும் ஸ்தலம்.

71. புற்புதம் என் நாம - நீர்க்குமிழி என்று சொல்லப்படும்.

பொய்க் குழல் - அசத்தியமான உடம்பும்.

குலாவு மனையாளும் - கொண்டாடும் மனையாளும்.

புந்தி சலியாத - புத்தி இழாததோயாத.

கற்பம் - ஊழிகாலம், உலகமுடியுங்காலம்.

மாய நிட்டை - பொய்யான நிட்டை.

சர்ப்பகிரி - கொங்குநாட்டிலுள்ள திருச்செங்குன்றூர், நாகாசலம், திருச் செங்கோடி என்றும் பெயர்.

சக்ர கதை பாணி - சக்கரத்தையும் தண்டாயுதத்தையும் கையிற் கொண்ட விட்டுணு.

தர்க்க சமண மூகர் - வாதுசெய்யுஞ் சமணராகிய ஊமைகள்.

காழி மறையோன் - சீர்காழித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

வெற்பு அடியின் - மலைச்சாரலில்.

கற்றை மறவாணர் - மயிர்க்கற்றையையுடைய வேடர். கற்றை - மயிர் தொகுதி.

கைத்த அகரேசர் மொய்த்த குலகால - பகைத்த அசரர்களது நெருங்கிய குலத்துக்குக் காலனே.

கற்பதரு நாடர் - சுவர்க்கலோக தேவர்களுக்கு.

72. இயல் இசையில் உசித வஞ்சிக்கு அயர்வாகி - அழகிலும் வார்த்தையிலும் முதன்மையான பெண்களில் மயங்கி. இயல் - இலட்சணம், அழகு.

மயில் தகர் கல் இடையர் - மயிலும் ஆடும் கிறைந்த குன்றினிடத்தில் வசிக்கும் வேடுவர், தகர் - ஆடு.

வனசம் - தாமரை.

73. வரி ஆர் - வரிபொருந்திய.

மட மாதர் மகவாசை தொந்தம் அதுவாகி - மடமைக்குணம் பொருந்திய பெண்களிலும் பிள்ளைகளிலும் கொண்ட ஆசையானது தொடர்பாகி.

நெடுபோது ணைந்து - பகலும் நிரவும் துன்புற்று. ணைதல் - வந்துதல்.

பரிபாலனஞ் செய்து - காப்பாற்றி.

பரம ராசரணதன்.

அரி, கேசவன் - விட்டுணு. அலைவாய் - திருச்செந்துர்.

1. எதிரா இலாத பததி - ஒப்பில்லாத அன்பு.

இனிய தான் நினைப்பை - இனிய திருவடியின் சிந்தனையை.

இருபோதும் இதய வாரிதிக்ஞன் உறவாகி - பதலும் இரவும் இருதயமாகிய கடலின் கண்ணே பதியச்செய்து.

எனதுளே சிறக்க - எனதுள்ளே மேற்படும்படி.

கனக மேரு - பொன்மயமாகிய மேருமலை.

மதுர வாணி உற்ற - இனிய ஒலிபொருந்திய. வாணி - வார்த்தை; ஆகுபெயர்.

வழுதி கூன் - பாண்டியனது கூனலை

5. புலையனான மா ஈனன்.

தாமீகன் - தாமதஞ்ஞைத்தையுடையவன். காபோதி - குருடன்.

கொடையிலாத ஊதாரி - சம்பரத்திரதருமயின்றி வீணசெலவுசெய்பவன்.

வோமாளி - பேயன். குல பாதன் - குலக்கேடுசெய்வோன்.

சிலை - வில. வாளி - அம்பு.

வீறு திறமி ஆன - மிக்க வலிமையுடையவராயிருந்த. திறம் - திறமை, வலிமை.

அமர் அது ஆடியே - யுத்தத்தைச் செய்து.

3. சால நெடுநாள் - மிகவும் நீடித்தகாலம்.

சாமனவதாக வந்து - சாகுமெல்லையுடையதாக வந்து.

சாதகமுமான பின்பு - சனனமான பின்பு.

பாதமலர் ஒன்றுசேர - திருவடித்தாமரையைச்சேர்ந்து ஐக்கியப்படுமபடி.

ஆறு சடை நாதர் - கங்கையைச் சடையில் அணிந்த தலைவரும்.

திருகள் ஆடு அரவு பூணர் - சந்திரனையும் படத்தைவிரித்தாடுகின்ற சர்ப்பதையையும் ஆபரணமாகவுடையவருமாகிய பரமசிவன்.

மடு வாயில் - குளத்தினிடத்தில். மடு - குளம். வாய் - இடம்.

மூலம் என - ஆதிமூலமே என்று அழைக்க.

கோல மலர் வாவியெகரும் மேவும் புனம் - அழகிய மலர்கள்நிறைந்த சுனைகள் பலவிடங்களிலும் பொருந்தியிருக்கின்ற தினைப்புனம்.

கோவை அமுது ஊதல் உண்ட - கொவ்வைப்பழம்போன்ற அதரத்தின்க
ஹுள்ள அமுதைப் பாணஞ்செய்த, வள்ளிநாயகியாருக்குப் பேரானந்
தப்பேற்றை அருளிய.

கோடை நகர் - கொங்குநாட்டிலுள்ள திருச்செங்கோடு.

77. விழு தாது எனவே உடலை கருதாது - ஒழுக்குின்ற சுக்கிலத்தினால்
உண்டானதென்று தேகத்தைச் சிந்திக்காமல்.

வினை சோவதுவே புரி - வினைவந்து சேர்த்தக்கொயல்களையேசெய்கின்ற,
தாது விருதாவனிலே - இசையுடைய வீண்செயலிலே.

உலகாயதம் மேலிடவே - உலகாயதத்தன்மை மேற்பட, உலகாயதம் -
தேகமே ஆனமா, போகமே மோட்சம் என்னும் மதம்.

அமுது ஆ கெடவே - அமுது அந்தோ கெடும்படி.

நான் அடைவே கழியாது - வாழ்நாள்களை முறையே கழியாதபடி.

உறவாய் மருவும் ஓர் அழியா வரம். வரம் - வரத்தை.

துகள் தீர் பரமே தரு - குற்றமற்ற பரமுத்தியைக் கொடுக்கின்ற.

எது தா அது தா - எது தரத்தக்கதோ அதனைத் தருவாயாக.

தனையே இணை - தனக்குத் தானே ஒப்பான.

நாகை - நாகப்பட்டணம்.

78. சேரான கோல கால நவமணி மாலை அபிஷேக பார - சிறப்பான சம்
பிரமத்தோடுகூட கடிநவரத்தின மாலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
பாரமான முடித்திரத்த. கோலாகலம் - கோலகாலம் எனமாறியது.
நவமணி - ஒன்பது இரத்தினம். அபிஷேகம் - கிரீடம்.

சேவைசெயும் - வழிபடுகின்ற.

சேராடு வீர மாது - சிறப்பு விளங்குகின்ற வீர இலக்குமி.

நீளும் வரி அளி - நீண்ட வரிகளையுடைய வண்டினங்கள்.

சேராக மோதும் நீ பரிமள - சிறப்பாக மோதுகின்ற கடப்பமலர் வாசனை
பொருநதிய, நீபம் - கடம்பு, பரிமளம் - வாசனை.

ஆராத காதல் - நிறைவுபெறாத காதலையுடைய, ஆர் - நிறைவு.

சேமதம் ஊர் வலாரி - மேகத்தை வாகனமாகச் செலுத்தும் இந்திரன்.
சேமதம் - மேகம். ஊர்தல் - செலுத்துதல். வலாரி - இந்திரன்.

ஆதார பூதமாக - ஆதாரமாய்ச் சேர்ந்திருக்க. பூதம் - இருத்தல், அடைதல்.

ஆராயும் நீதி வேல் - ஆராயப்படுகின்ற நீதியையுடைய வேல்.

மெய்ஞ்ஞான அபிராம தாப வடிவம். தாபவடிவம் - பிரதாபவடிவம்,
பிரகாசம்பொருந்திய சொருபம்.

ஆபாதன் - பாதகன், துரோகி.

ஏர் ஆரும் - அழகுநிறைந்த.

மீதேறி - வெள்ளியம்பலத்தின்மீதே நின்று.

மாறி ஆடும் - கால்மாறித் திருநடனஞ்செய்யும்.

எழேழுபேர்கள் கூற வரு பொருளதிகாரம் ஈடாய - சங்கப்புலவர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் உரைகூறவந்த அன்பினைநினைக்க வியல் எனனும் பொருளதிகாரத்திலுள்ள வலியை ஆராய்வுசெய்யும்படி. ஈடு - வலி, பெருமை.

ஊமர்போல வணிகர் இல் ஊடாடி - உருத்திரசருமன் என்னும் நாமமுடைய ஊமைப்பிள்ளையாக வணிகா இல்லததிற்பயின்று.

ஆலவாயில் விதி செய்த - மதுரையிற் கிரமஞ்செய்த.

விசார தீர - ஆராய்வில் வல்லவரே.

முன் வீய நினைபவன் ஈடேறுமாறு - முன்னொருநாள் இறக்கும்படி சபதஞ்செய்த அருசகனன் இறவாதுமேம்பட. வீதல் - இறத்தல்.

கூர் ஆழியால் பாணு மறைவுசெய் கோபாலராயன் நேயமுள - கூரிய சக்கரப்படையினாற் சூரியனை மறைவுசெய்த கோபாலருக்கு முதல்வராகிய கிருஷ்ணரது அன்புநிறைந்த.

கோடாமல் - குறைவில்லாமல். வயவி - வயலூர். கோனாடு - சோழநாட்டிலுள்ள நாடுகளிலொன்று.

79. எலுப்புத் தோல் மயிர் நாடிசூழாம் மிடை - எலுப்பு தோல் மயிர் நாடிக்கூட்டம் நிறைந்து.

இறுக்குச சீ புழுவோடு அடை மூளைகள் - நெருங்கிய சீழ் புழுவோடு பொருந்திய மூளைகளும்.

நீர் மலம் மேவிய சும்பி ஒடை - சலமும் மலமும் நிறைந்த சேற்றுத் தடாகம். சும்பி - சேறு.

இளைப்பு - தொய்வு. உளைப்பு - தேகக்குடைச்சல். இரைப்பு - ஒருநோய். கேவல மூலவியாதி - இழிவான மூலவியாதி, துன்பத்தைக் கொடுக்கும் மூலவியாதி.

சூலைப்புக் காய்கனல் - நடுக்கத்தோடுகூடிய காய்ச்சரம்.

அளைப்புக் காதடை - துவாரத்தையுடைய காதடைப்பு.

விசூசிகை - ஒர்நோய்.

குருட்டுக் கால்முடம் - குருடோடு கால்முடம்.

உள் ஊடு அறு கண்டமாலே - உள்ளேயிருந்து அறுக்குங் கண்டமாலே.

குடிப்புக்கு ஊனம் இதே - நிலைத்த இடமாகக்கொண்ட இழிவான இந்த உடலையே. ஊனம் - இழிவு.

சதமாமென எடுத்தது - நித்தியமென்றெடுத்து.

பாழ் வினையால் - கேட்டை வருவிக்கும் வினையால்.

ஞான சதாசிவ அன்பு - ஞானத்தோடு கூடிய நிலைபேறான நன்மையமைந்த அன்பு.

கெவிக்கப் போர்பொரு ஞார் குழாம் உமிழ் இரத்தம் - அஞ்சத் தக்கதாகப் போர்செய்யும் அவுணாகூட்டத்திலிருந்து சொரியும் இரத்தம்.

ஞர் கிரி - ஞானனு கிரவுஞ்சமலையும்.

கண்ட வேலா - செய்த வேலையுடையவரே.

கிளர் பொன் தோளி - வினகருகின்ற பொன்போன்ற தோளையுடைய உமாதேவியார்.

சராசர மேவியே அசைத்துப் பூசைகொள் ஆயி - சரடி அசரமாகிய பிரபஞ்சத்தைப் பொருநதி அவைகளை இயக்கி வழிபாடுகளை ஏற்றருளும் உலகமாதா.

கிழப் பொற் காளை - முதிர்ந்த அழகிய இடபம்.

வலித்துத தோன் மலை இராவணனுனவன் எடுத்தபோது - இராவணனுனவன் மலையை உயாததித தோளில் வைத்தபொழுது.

பரமாகிய - மேன்மையான.

30. ஊடு ஊடு நெக்கு அவசமாய் ஆதரக் கடல் ஊடுற்று - இடையிடையே உருகிப் பரவசப்பட்டு அன்புக்கடல் பொருந்தியும். ஊடு - நடு, இடை.

அமைவு இல் கோலாகலச சமய பாதகாக்கு - அடக்கமில்லாத ஆரவாரத்தோடுகூடிய சமயவாதிகளாகிய துரோகிகளுக்கு.

மோன முத்திரை நாடி - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்து, அறிவுதாமென்று தம்மை அருளால் அறிந்து, அருள் தாமாயிருந்து, பரையாகி, பரைநீக்கத்தில் ஆனந்தமயமாகி, ஆனந்தத்துள் அநீதப்படும் அத்துவிதமான மௌனநிலையை நாடி.

பிழைபடா ஞான மெய்ப்பொருள பெறாதே - உண்மைஞானமாகிய மெய்ப்பொருளைப் பெறாது.

வினைப் பெரிய ஆதேச புற்புதராய பிறவி வார் ஆகரச சுழியிலே - வினையினால் வரும் மிக வேறுபாடான நீர்க்குமிழிபோன்ற பெரிய பிறவிசுமுத்திரை சுழியில்.

பழைய பாசுரதிப் பகைமேல் வாழ்வு எனப் படையும் - பழைய கங்கையாகிய சயனத்தில் இருக்கை என்று சொல்லும்படி அமர்ந்து.

ஆறு ஆய் இனம் தன சாரம் பருகும் - ஆறு தாய்மார்களாகிய கார்த்தி

ஆறு ஆனைச சிறுவ - ஆறுமுகங்கனையுடைய குமாரரே.

சோணசலப் பரம - அருணசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளே.
சோணம் - சிவப்பு.

வித்தக வேளே - சாதுரியப்பாட்டையுடைய குமாரரே. வித்தகம் - சாது
ரியம்.

பொழுது சூழ் போது வெற்பு இடிபடா - சூரியன் னலம் வரும் மேரு
மலை இடிபட்டு. சூழ்போதல் - வலம்வருதல்.

பார் முதல் பொடிபடா ஓட - பூமி முதலியவும் பொடிபட்டுப் போய்விட.
முத்து எறி மீனப் புணரி - முத்துக்களைத் திரையெறிகின்ற மீன்கள்
வசிக்கும் சமுத்திரம்.

31. எத்தனை கோடி கோடி விட்டு உடல் ஒடி ஆடி எத்தனை கோடி போ
னது - எத்தனை கோடிகோடி உடல்களை விட்டுப் பின்னும் வேறு
உடல்களிற் சென்று சஞ்சரித்தது இப்படி எத்தனை கோடி அழிந்தது.

மோக போகம் - ஆசையால் வரும் அனுபவம்.

இனிமேல் யோசித்திடில்.

சீசு குத்திர மாயை சிக்கினில் ஆயும் மாயும் - அருவருக்கத்தக்க பொய்
யான வஞ்சக மாயைச சிக்கில் அகப்பட்டு அழியும்.

அடியேனை - (ஆகையால்) அடியேனுக்கு.

சித்தினில் ஆடல ஒடு - அட்டமாசித்தியோடு.

முததமிழ் வாணர் - முத்தமிழ்ப்புலவர்.

சித்திர ஞானபாதம் - மேலான ஞானபாதத்தை. ஞானபாதம் - சாயுச்
சியம் பெறுதற்கேதுவாயுள்ள மார்க்கம்.

நிர்த்தம் அது ஆடும் - நடனத்தைச்செய்யும்.

நிட்களூபா - அருவத்திருமேனியுடையவர்.

பசுருவான - பசுசைவடிவமாயிருக்கின்ற. மூணு - மூன்று.

பைத்தலை நீடும் ஆயிரத் தலை மீது பீறு பத்திரபாத - படத்தை எடுத்தல்
மிருந்த ஆகிசேடனது ஆயிரத்தலையின்மேலுங் கீறுகின்ற வில்வப்
பத்திரம்போலப் பிரிவினையுடைய அடிகளையுடைய.

பூகம் - கமுரு. செய்க் கயல் - வயல்களிலுள்ள கயல்மீன்கள்.

வேளூர் - வைத்தீசுரன்கோயில்.

32. ஆசார ஈனன் - ஒழுக்கமில்லாதவன். ஈனம் - குறைபாடு.

கோப அபராஜி - கோபமாகிய குற்றமுடையவன். அநுசிதம் - பொய்.

ஆசை விசார வெருவித் மோக ஆசரீத பரவசன் - ஆசையாகிய விசாரத் தால் வரும் வெருவிதமான மோகம் முதலிய குற்றங்களைக் கைக் கொண்டு பரவசப்பட்டிருப்பவன். ஆசரிதல் - கைக்கொள்ளுதல்.

ஆகாசம் நீர் மண் அனல் வளி உருமாறி - ஆகாசம் முதலிய பஞ்சபூதங்க ளினால் உருவம் வேறுபட்டு (மாறி மாறி உடம்பெடுத்தது.) வளி - காற்று.

மாசு ஆன நாலெண வகைதனை நீ நான் என்னுத அறிவு உளம் வாயாத - குற்றமுள்ள முப்பத்திரண்டு தத்துவங்களையும் நீயுமல்ல நானுமல்ல என்னும் அறிவுகிடையாத, தத்துவங்கள் பதியுமல்ல பசவுமல்ல என்ற உண்மைதெரியாத, பதி பசு பாச உண்மை தெரியாத.

மாதா பிதாவின் அருள் நலம் மாறா மகாரில் - மாதா பிதாவின் அன்பின் கண்மை மாறா திருக்கும் மகன்பேரல், மகார - மக்கள்.

வீச ஆலம் வேலை சுவறிட - நஞ்சைக் கக்குகின்ற சமுத்திரம் வற்றுப்படி. மா சூர் - பெரிய படைவீரர்.

வேதாள இராசி - வேதாளக் கூட்டம்.

அறை கூறி - போருக்கழைத்து

மேக ஆரவாரம் என அதிர் போர் யாதுதானர் - மேக ஆரவாரமென்று சொல்லும்படி அசுரத்தைத் தரும் யுத்தத்தைச் செய்யும் ஆவுணர். யாதுதானா - ஆவுணர்

கூசாது வேடன் உமிழ்தரு நீர் ஆடி ஊன் உண எனும் உரை கூறாமல் ஈய, அவன் நுகர் தரு சேடம் கோதாம் என்னுமல் அமுதுசெய் வேதாசமம் ஆதி முதல் தரு கோ - நாணுது கண்ணப்பநாயனார் கொப்பளித்த நீரிலே திருமஞ்சனமாடி, இறைசசி உணவு என்னும் வார்த்தையைச் சொல்லாமற் கொடுக்க, அவனுண்ட எசுசிலைக் குற்ற மென்றுகொள்ளாமல் திருவமுதுசெய்த வேதாசமங்கள் முதலியவை களை அளிக்கும் முதல்வரே.

83. கலை மேவும் ஞானப்பிரகாசக் கடல் ஆடி - கலைகளாற் சொல்லப்படும் ஞானவிளக்கமாகிய கடலிலே முழுகி.

ஆசைக் கடல் ஏறி - ஆசையாகிய கடலினின்று கரையேறி.

பலமாய வாதிப் பிறழாதே - பொய்யான பல வாதத்தில் மாறுபடாமல்.

பதி ஞான வாழ்வு - பதிஞானத்தோடு கூடிய வாழ்வு. பதிஞானம் - அனுபவஞானம். (பார். பாட்டு. 7.)

மாயக் குறமாத - அழகிய வள்ளியம்மை, மாயம் - அழகு.

சிலை வேட - வில்லைத்தரித்த வேடனே.

திருவாணி கூடல் - இலக்குமியும் சரசுவதியும் வாசஞ்செய்தின்ற மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கும்.

4. நாடித் தேடித் தொழுவார்பால - தேவரீரை நாடித் தேடித் தொழுகின்ற அன்பரிடத்து.

நான் நத்தாக - நான் விருப்பமுடையவனாய்.

மாடக் கூடல் பதி - நான்மாடக்கூடலாகிய மதுரையிலெழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனே. கூடல் - மதுரை.

பாடல் காதல் புரிவோனே - பாடலின்கண் விருப்பம் வைக்கின்றவரே. பாலேத் தேனே ஒத்து அருள்வோனே - பாலையுந் தேனையும்போல அருள்வோனே.

ஆடல் தோகை - ஆடுகின்ற மயிலின் சாயலையுடைய வள்ளிநாயகியாருக்கு.

ஆனைக்கா - திருவானைக்கா என்னும் ஸ்தலம்.

5. சில அகத்திய ஞான - நல்லறிவுடைய அகத்தியருக்கு உபதேசித்த ஞானமாகிய.

மாதவர் - மகா தவத்தையுடையோர். (பரா. பாட்டு. 20.)

நாககிரி - சரப்பகிரி, திருச்செங்கோடு.

6. அந்தகன் வரும் தினம் பிறகிட - இயமன்வரும் நாள் பின்னிடவும், இயமன் என்னை அணுகாதபடிக்கும். சகதம் - நட்பு.

அந்தி பகல் - பெத்தத்தில் கேவல சகலம். (பார். பாட்டு. 28.)

இந்திரிய சஞ்சலங்களை அறுத்து - இந்திரியப்பற்றுக்களினால் வரும் துன்பங்களை நீக்கி. இந்திரியவகன் ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம், அந்தரிந்திரியம் என மூவகைப்படும். ஆன்மாவின் இச்சாசத்தி மனம் முதலிய அந்தரிந்திரியங்களிடத்தும், ஞானசத்தி ஞானேந்திரியங்களிடத்தும், கிரியாசத்தி கன்மேந்திரியங்களிடத்தும்நின்று சத்தாதிலியவகளை அறிந்துபற்றி அழுந்துமாகவின், அப்பற்றுக்களும் துயர்க்கிடமாகும்.

முக்குணம் மாள - தாமத இராசத சாத்துவிக குணங்களின் விருத்தியாகும்படி. அம்புயம் - தாமரை.

கந்தனை அறிந்து அறிந்து அறிவினில் சென்று செருகும் தடம் தெளிதர - கந்தனாகிய நின்னை அறிந்து உனது அருள் தாரகமாக எனது அறிவாற் சென்று நுழையும் வழி வெளிச்சமாகும்படி.

தணியாத சிந்தையும் அவிழ்ந்து அவிழ்ந்து - அடங்காத மனமும் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து.

உரை ஒழிதது - வாக்கைத் தவிர்த்தது.

மெய்ச் சிந்தை - உண்மை ஞானம், பதிஞானம்.

கொந்து அவிழ் சரண சரண் சரண் என - பூப்போல அலர்ந்த திருவடியே சரணம் சரணம் என்று.

கும்பிடு புரந்தரன் பதி பெற - கைகூப்பி வணங்கும் இந்திரன் இழந்து போன தன் உலகத்தைப்பெற.

குஞ்சரி குயம் புயம் பெற - தெய்வநாயகியாரது ஸ்தனம் திருப்புயங்களைப் பொருந்த. குஞ்சரி - பெணயானை.

அம்பொனின் திருவரைக கிண்கிணி - அழகிய பொன்னாலாகிய திருவரை ஞானாகிய கிண்கிணிமாலே. குழை - காது.

சிறு சதவகை கொஞ்சிட - சிறு சதவகைகள் ஒலிக்க.

திரு ஆன சவகரி மனம் குழைத்து உருக - அழகுநிறைந்த பார்வதி மனம் நெகிழ்ந்து உருக.

செழும் தளர் நடைச சந்ததி - அழகிய தளர்ச்சியான நடையையுடைய குமரனே.

87. பந்தத் தொடராலே - மலபந்தத் தொடர்ச்சியால்.

சஞ்சலம் துஞ்சித திரியாதே - துன்பமுற்றுத் துஞ்சித் திரியாதபடி.

கந்தன் என்று என்று உற்று. உற்று - அடைந்து.

தந்தியின் கொம்பை - யானையின் மகளை, தெய்வயானையை. கொம்பு - பூவகொம்புபோன்ற இடையையுடைய பெண.

சுவை - பார்வதி.

கண்டி - சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள திருக்கண்டியூர்.

88. இருவினையில் மதிமயங்கி - முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினை தீவினையின் பயனாய் இப்பிறவியில் றுகரும் இன்பத்துன்பங்களார் புத்திகலங்கி.

எழு காகில் உழலும் நெஞ்சு உற்று - எழுவகைப்பட்ட நாகங்களிற் கிடந்து வருந்துதற்கேதுவாகிய பாவமனத்தையுடையவனாய்.

உணர்வாலே பரவு தரிசனையை என்று எற்கு அருள்வாய் - ஞானத்தால் வழிபடும் உணது உண்மைத்தரிசனையை எனக்கு என்று அருள்வாய்.

தெரி தமிழ் - ஆராய்தலமைந்த தமிழ்.

கருணை நெறி புரியும் - பத்திமார்க்கத்தை அதுட்டிக்கும்.

39. தண்டை அணி - தண்டை ஆபரணம்.

வெணடையம் - வீரவெணடையம், ஒருமணி.

தண கழல் - குளிர்ச்சிபொருந்திய வீரக்கழல்.

சிலம்பு - காற்சிலம்பு, ஒர் ஆபரணம்.

கொஞ்சதல் - ஒலித்தல்.

நின் தந்தையினை முன் பரிந்து - நினது தந்தையாராகிய பரமசிவனது முன்பாக அனபோடு பேசி.

இன்பவுரிகொண்டு - இனிய பவுரிக்கூத்தை விளையாடி.

நன் சந்தொடம் அணைந்துநின்ற அன்புபோலக் கண்டு - நல்ல சந்தோஷ மடைந்துநின்ற அன்புபோல அன்புகொண்டிருதலை அடியேனுங் காணும்படி.

சந்த மருடம் - அழகிய மூடி.

கஞ்ச மலா - தாமரைப்பூப்போன்ற.

சிந்து வேல் - பகையைச் சிந்துகின்ற வேற்படை. சிந்துதல் - சிதறல்.

சந்திர நிறம் - பொன்னிறம். சந்திரம் - பொன்.

புண்டரிகர் அண்டமும் - பிரமதேவருடைய அண்டமும்.

கொண்ட பகிரண்டமும் - அதனைச்சேர்ந்த பகிரண்டமும். பகிரண்டம் - அண்டத்தைச்சூழவிருக்கும் வெளி.

வெகைளம் - யுத்தகளம்.

பொன் கிரியென அம் சிறந்து எங்கிலும் வளர்ந்து முன் புண்டரிகர் தந்தையும் சிந்தை கூர கொண்ட நடனம் பதம் - மேருமலையென்று சொல்லுமபடி அழகிற் சிறந்து எங்கும் வளர்ந்து முன்னொருகாலத் திற பிரமாவின் பிதாவாகிய விட்டுணுவும் மனஞ் சந்தோஷிக்கும்படி நடனஞ்செய்த திருவடிகள்.

கொஞ்சி நடனம் கொளும் - வீரதண்டை ஒலிக்கும்படி நடனத்தைச் செய்யும். சந்த மணம் உண்டிடும் - சந்தன வாசனையை முகக்கும்.

கும்பமுடி - அகத்தியர்.

30. நிருதரார்த்து ஒரு காலா - நிருதருக்கு ஒரு இயமனாயுள்ளவரே. நிருதர் - இராக்கதர்.

ஜே ஜேய - வெற்றிபெறுக, வெற்றிபெறுக.

நிமலனார்க்கு - பரமசிவனுக்கு.

விறலான - வெற்றிபொருந்திய. தான் - அசைச்சொல்.

தரையின் ஆழத் திரை ஏழேபோல் - பூமியின்கண் ஆழந்த ஏழு சமுத் திரைகளும்போல. ஆழ் - ஆழந்த.

எழு பிறவி மாக்கடல் ஊடே - எழுவகைப் பிறப்புக்களான பெரிய கட
லின்கண்.

நான் உறும் சவில தீர்த்து - அடியேன் அடையும் மெலிவை நீக்கி.

ஞாளுபோதம் - ஞானம்.

தமியனேற்கு முனே - தமியேனுக்கு முன்னே.

தருவின் நாட்டு அரசாள்வான் - கற்பகதருப்பொருந்திய நாடாகிய சுவர்
க்க உலகத்தில் அரசுபுரிகின்ற இகதிரன்.

வேணுவின் உருவமாய - மூங்கிலின் உருவமாய்.

சகல லோக்கியமேதான் ஆளுறும் - சகல லோகங்களுக்கு முரியவைகளை
ஆள்கின்ற. உலோக்கியம் - உலகத்துக்குரியவை.

அசுர பாதத்திவனோடே சேயவா தமரை - அசுர அரசனோடு புத்திரர்களை
யும் அவன் உறவினரையும். [று.

என்று அமரோடே போய - அதற்கு இசைந்து யுத்தகோலத்தோடு சென்
அவா உறையும் மாக்கிரியோடே தானையும் அழிய வீழ்த்து - அவர்கள்
இருக்கும் பெரிய கிரவுஞ்சமலையோடு சேனையும் அழியும்படிவிழுத்தி.

அமா அடல் ஆகி - போசெய்து. அடல் - பொருதல்.

வீட்டுதல் - கொல்லல்.

*91. உபதேச மந்திரம் - பிரணவத்தின் பொருளை.

வர பால - மேன்மையான புத்திரனே.

அவ மாயைகொண்டு - வீண மயக்கங்கொண்டு.

அறிவு ஆகமும் பெருக - ஞானசொருபம் உண்டாக.

அருள் ஞான இன்பம் - அருளினால் வரும ஞானசுகத்தை.

நவரீதம் - வெண்ணெய்.

உரலோடே ஒன்றும் அரி - உரலுடன் கட்டப்பட்ட கிருஷ்ணர்.

இரகு ராமா - இரகுவின் சந்ததியில் வந்த இராமா. இரகு - திலீபன்
மகனாகிய ஓர் அயோத்தி அரசன்.

நிச தேவ - நிததியமான தேவனே.

அவங்கிருத - அவங்கரிக்கப்பட்டவரே.

நலமான விஞ்சை கருவினை கோவே - உணமைஞானம் உண்டாதற்கு
மூலமாயுள்ள தலைவரே.

சம்பிரம் - சம்பிரமம், மனக்களிப்பு.

மிஞ்சு கதிர் வடிவேலா - மிக்க ஒளிபொருந்திய கூரியவேலையுடையவரே.

மெய் கண்ட - உணமையென்று கண்ட.

வேள் சவுந்தரிக - அழகிய குமரனே.

2. தகரம் நறுமலர் பொதுளிய குழவியர் - மயிர்ச்சாந்தும் வாசனைபொருந்திய பூவும் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய பெண்களது. பொதுளுதல் - நெருங்குதல்.

கலக நெருவித விழி வலைபட - கலகத்தோடுகூடிய மதாப்புப்பொருந்திய கணவலையில் அகப்பட.

விதி தலையிலெழுதியும் - பிரமா தலையிலெழுதியும்.

அனை வயின் உறவிடம் அதனாள் - அன்னையிற்றிற் பொருந்தவிடுதலாள்.

தனையா, அனை, தமா - புத்திரர், அன்னை, உறவோர்.

சுரபி வீரவிய வகையென - இளங்கனறை விட்டுப் பிரிந்த தலையீற்றுப்பசு அக்கனறை நினைந்து மனமுருகி அணுகியதுபோல. வீரவுதல் - அணுகல், கிட்டல்.

தவன சலதி - ஆசைக்கடல். தவனம் - ஆசை.

அகர முதலுள் பொருள் - பிரணவப்பொருள்.

வலன் இடம் உற - வலம் வர

எழில் உனது இரு பாதம் - அழகிய தேவரீரது இரண்டு திருவடிகளையும்.

அருளுடன் அருள் - அன்போடு கொடுக்க.

மருளற இருளற - மயக்கங்கெட ஆணவமலவ கெட.

கிரண அயில கொடு - பிரகாசம்பொருந்திய வேற்படையைக்கொண்டு.

குருகு அணி கொடியொடு - சேவல் எழுதிய கொடியொடு.

சிகர குடையினில் நிரைவர இசைதெரி சதுரன் - கோவர்த்தனமலையாகிய குடையின்கீழ்ப் பசுக்கூட்டங்கள் வரும்படி வேங்குமுலை உடதின் சாதுரியன்.

வீதூரன் இல் வருபவன் - வீதூரனுடைய வீட்டுக்கு வீருந்தாய வருபவன்.

அனையது திருடி - வெண்ணெய் திருடி.

நெடியவன் - நெடியோன், விட்டுணு.

மது குதன் - மதுகுதனன். மது என்னும் அசுரனைக் கொன்ற விட்டுணு.

திகிரி வளை கதை வசி தனு உடையவன் - சக்கராயுதம், சங்கு, தண்டாயுதம், வாள், வில் என்னும் இவைகளை உடையவன்.

எழிலி வடிவின் - மேகநிறமுடையவன். எழிலி - மேகம்.

பகர புகர்முத மதகரி உழைதரு வளிதை வெருவ முன்வர அருள் புரி குக - அழகிய புள்ளிபொருந்திய முகத்தினையுடைய மதம்பொழி கின்ற விக்கினேசுவரர் என்னும் யானையை மான்வயிற்றிற் பிறந்த வள்ளியாய்கியார் அருகும்படி முன்னிலையில் வருமபொருட்டு வேண்டியருளிய குருவே. பகரம் - அலங்காரம், அழகு. உழை - மான்.

இமகிரிதருமயில் - பார்ப்பதி.

பலவின் முதுபழம் விளைவுசெய் தொழுகிய நறவு நிறை வயல் - பலா
வின் முதிர்ந்த பழத்தினின்றும் உண்டாகி ஒழுகிய தேன்றிறைந்த
வயலும்.

புரவலன் - காப்பாளன், அரசன்.

93. இரு விளை புனைந்து - பெரிய செயலாகிய சிவயோகத்தைப் பொருந்தி.

ஞான விழிமுனை - இலாடநந்திசகழி.

நோயின் இருவிளை இடைநதுபோக - துன்பத்தைச்செய்யும் இருவினைக
ளும் வலிகுன்றிப்போக.

மல மூட இருளற விளகுகி - மலமறைப்பாகிய அஞ்ஞானம்ஒழிய விளகுகி.

பரிமள சுகந்த வீத மயமென - பரிமளத்தோடுகூடிய பூவின் நன்மைபோல,
மலரும் மணமும்போல என்றபடி. வீ - பூ.

அடியென விளகுகி ஆடும் - பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கெல்லாம் ஆதிகாரண
மென விளகுகி நிரூத்தஞ்செய்யும்.

அழல் உறும் இரும்பின் மேனி மகிழ் மரகதம் பெண் ஆகம் அயல் அணி
சிவன் புராரி - அக்கினியிற்பொருந்திய இரும்பின்வண்ணமாயிருக்
கூ திருமேனியில் மகிழ்கின்ற மரகதரத்தினம்போலும் உமநுதேவி
யாரது திருமேனியை இடப்பாகத்திலே பொருந்த வைத்திருக்கும்
திரிபுரங்களை எரித்த சிவபிரானது.

மருவாவாகன் திண் பண ஆர முடி உடல் - வாயிரத்த நாகரத்தினங்கள்
நிறைந்த முடியை அணிந்த பகைவரது சரீரம்.

விளை குலம் அலகுகு - சங்குக்கூட்டங்கள் விளகுகுகின்ற.

94. இருவினை அஞ்ச - நல்வினை தீவினைகள் வலிகெட.

மல வகை மகக - மும்மலங்களுக கெட.

இருள் பணி மகக - அஞ்ஞானநோய் கெட.

இன அருள் அன்பும் ஒழிய - இனத்தவரிடத்துள்ள அருளும் அன்பும்
ஒழிய.

கடம்புவினது அதமும் கொடி - கடம்பின் அகவிதழை இடமாகக்கொண்டு,
நடவ கொடி - நடனஞ்செய்து.

வெளி அங்கண் அருள் குடிகொண்டு திகழ நடஞ் செய்து - ஞானாகாச
மாகிய சிதம்பரத்திலே கருணை நிலைபெற்று விளகுக நடனஞ் செய்து.

எமை ஈண் - ஆன்மாக்களாகிய எம்மைச் சிருட்டிக்குமாறு.

அரசி இடம் கொள் - உமா தேவியாரை இடப்பாகத்திற் கொண்ட.

விலங்கல் - மலை.

குறமங்கை அமளி நலம்கொள் பெருமான் - வள்ளிநாயகியின் சயனசுகத்
தைப்பெறும் பெருமான், வள்ளிநாயகியாருக்குப் பேரானந்தத்தைக்
கொடுக்கும் பெருமான்.

1. பாசம் கொடு என் காலில் ஆர்த்து - பாசக்கயிறுகொண்டு எனது
காலிலே கட்டி. கோதண்டம் - வில்லு.

சூடு தோள் - தரித்திருக்கின்ற கை.

ஆர்வம் செய்யும் தோகைமேல் - ஒலிக்கின்ற மயிலின்மேல்.

ஆலகால அம்பரன் பாலதாக அஞ்சிடும் தேவர் வாழ அன்று உகந்து
அழுது ஈயும்.

வேலைமேல் கண் வளர்ந்த - சமுத்திரத்தின்மேல் நித்திரைசெய்த.

ஆதி மாயன்தன் நன் மருகோனே - முதன்மையான விட்டுணுவின் நல்ல
மருகோனே.

சாவி சேர் சங்கினம் வாவி சூழ் பகையம் சாரல் ஆர் - நெல்லோடு சேர்ந்
திருக்கின்ற சங்குக்கூட்டங்களும் தடாகங்களிற் சூழ்ந்திருக்கின்ற
தாமரைகளும் பக்கத்திற் பொருந்தியிருக்கின்ற.

தாரை வேல் - கூரியவேல்.

2. அதல சேடனார் - பாதலத்திலேயுள்ள ஆதிசேடனார்.

அகிலம் மேரு மீதாட - பூமியும் மேருமலையும் மேலே ஆட.

அபின காளி - வேற்றுமையில்லாத காளி.

அதிர வீசி வாதாடும் - ஆரவாரமுறத் திருவடியை உயர்த்தித் தருக்கும்று
நிற்கும்.

மதுர வாணி - இனிய சாச்சுவதி.

வனச மாமியார் - செந்தாமரை ஆசனத்தையுடைய இலக்குமி.

நெடிய மாமன் - நெடிய மாமனாகிய விட்டுணு.

கதை விடாத தோள் வீமன் எதிர்கொள் வாளியால் - தண்டாயுதத்தை
வைத்திருக்கின்ற கையையுடைய வீமன் தன் எதிரேவருகின்ற அம்
பினாலே.

நீடு கருதலார்கன் மா சேனை பொடியாக - மிக்க பகைவரது பெரியபடை
பொடியாகவும்.

கதறு காலி போய் மீன - கதறுகின்ற பசுக்கள் தத்தம் இடங்களிற் போய்
அடையும்படியும்.

வீஜயன் ஏறு தேர் மீது கணக வேத கோதேதி - அருச்சுனன் ஏறும் தே
ரிலேறினு் பொன்மயமான துளைபொருந்திய சுவை ஊதினவரும்.

அலை மோதும் உததி மீதிலே சாயும் உலகம் மூடு சீர்பாத உவணம்
ணர்ந்தி மாமாயன் - அலைகள் மோதுகின்ற கடற்புறத்தே கிடக்கின்ற
உலகத்தை அளந்து மூடிய அழகிய பாதவகையுடைய கருடவாக
னருமாகிய வீட்டுணுவின்.

உதய தாமம மார்பான - ஒளிபொருந்திய மாலையணிந்த மார்பினையுடைய.
பிரபுடதேவ மா ராசன் உளமுமாட - திருவண்ணாமலையிலிருந்த பிரபுட
தேவா என்னும் அரசரது மனமுங் களிக்கும்படி.

37. கடிய வேகம் ஆரூத விரத சூதா - மூர்க்கத்தோடு கூடிய கோபம் ஒரு
காலுந் தணியாத விரதத்தையுடைய வஞ்சகா.

ஆபாதா - உபததிரவஞ் செய்வோர்.

கலகமே செய் பாழ் மூடர் - சண்டையேசெய்யும் வீண் மூடர்.

வினை வேடா - தீததொழில்செய்யும் வேடரது குணமுடையோர்.

கபட ஈனா ஆகாத இயலபு நாடி - கூடாத ஒழுக்கங்களை நல்லொழுக்க
மாகக்கொண்டு.

நீடு கன விகாரமே பேசி - மிகவும் பலவேறுவேறுன வீணவார்த்தைக
ளைப் பேசி.

நெறி பேணுக் கொடியன் - நல்லொழுக்கத்தைப் பாதுகாவாத அறிவில்
லாத கொடியன்.

விரக சாலமே மூடும் குடிலின் மேவி - ஆசையாகிய வலையினால் மூடப்
பட்ட உடம்பாகிய குடிசையின்கண் பொருந்தி. சாலம் - வலை.

குலவு தோகை மீது - பிரகாசம்பொருந்திய மயிலின்மேல்.

குவளை வாகு - குவளைப்பூமாலே அணிந்த தோள்.

படியினோடு - பூமியினோடு

சேட பணமும் ஆட - ஆதிசேடனது படங்களுந் நடுங்க.

நீடு வரை சாடி - உயர்ந்த கிரவுஞ்சமலையை மோதி.

பரவை ஆழிநீர் மோத - பரந்த சமுத்திரநீரானது தாக்குண்ண.

வடிவு உலாவி ஆகாச மினிர் - வடிவம்பரந்து ஆகாசத்தில் உயர்ந்திருக்
கின்ற.

வனசம் - தாமரை. பூ ஒடை - பூக்கள் நிறைந்த நீரோடை.

மணிசெய் மாடம் - இரத்தினம்பதித்த மண்டபம்.

மா மேடை - பெரிய உபரிக்கை.

சிகரமோடு - கோபுரத்துடன். வாகான - அழகான.

மயிலை மேவி - திருமயிலை என்னும் ஸ்தலத்தைப் பொருந்தி.

98. பிரகிருதி மார்க்கம் உற்று - பிரகிருதிமாயை காரணமாகவரும் உடம்பை எடுத்து. பிரகிருதி - பிரபஞ்ச உற்பத்திக்கு மூலகாரணமாயிருக்கும் மாயை. இது கலாதத்துவத்தினின்றும் தோன்றுவது. சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம் என்னும் குணத்ததுவங்கள் இதினின்றும் தோன்றும்.

உறுதி குரு வாக்கியப் பொருளாலே - நிலையான குருவினது உபதேச வாக்கியப் பொருளினால்.

உனது பத காட்சியைத் தருவாயே - யான் எனது என்னும் தற்போத ஒழிவில் உதிக்கும் ஆனந்த நிலையை அடையுமபடி அருள்வாய்.

அறுசமய சாத்திரப் பொருளோனே - அறுவகைப்பட்ட சமயசாத்திரகைளுக்கும் அவரவாக்கொண்ட முதற்பொருளாயுள்ளவரே. சமயம்: புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகம் என நான்குவகை. அவை தனித்தனியே அறுவகை.

அறிவுள் அறிவார்க் குணக் கடலோனே - அறிவின்னை அறிபவர்க்குக் குணக்கடலாயுள்ளவரே, சிவானுபோகத்தில் நிற்போருக்கு ஆனந்த சாகரமாயுள்ளவரே. கருவிகள்வெறு தான்வெறு என்று அறிந்து, அவ்வனம் அறிந்தபோது தனக்கு இக்கருவிகளை வேறாக்கித் தன்னை அறிவித்தது அருளெனக்கண்டு, அவ்வருளேவடிவாகி இருந்து சிவானுபோகத்தில் இரண்டற அழுந்தி நிற்பது ஆன்மசத்தியும் சிவத்தில் வியாபகமாகிய பேரறிவுமாகலின் அறிவுள் அறிவார்க்கு என்றார். அறிவுருவாகலின்று அறிபவாக்கு எனினுமாம்.

99. கலக விழி மாமகளிர் கைக்குளையாய் - கலகஞ்செய்யுங் கண்களையுடைய பெண்கள் கைக்குள் அகப்பட்டு.

பொய் களவு மதனூல் பல படித்தது - பொய்யுங் களவும் பல காமநூல்களும் படித்தது.

அவா வேட்கை - காமவேட்கை மிகுதியினால்.

இசையால் ஆர்த்தது - இசையாற் கட்டிண்டு.

கழுநீர் ஆர் கமழ் நறை சுவாது புழுகைத் துழாய் வார்த்தது - செங்கழுநீர் நிறைந்த வாசனைபொருந்திய நறும்புகைசேர்ந்த சுவாதையும் புழுகையும் கலந்து வார்த்தது.

நில அரசு நாடு அறிய கட்டில் போட்டார் செய்யும் கருமம் அறியாது - பூமியை ஆளுகின்ற இராசாவும் ஊராரும் அறியத்தக்கதாகப் பரத்
• தையர்செய்யுங் கருமத்தை அறியாது.

வாழ்க்கை கருதாது - நல்ல வாழ்வை நினையாமல்.

பெரும் பழம் - காரா எவ்வாறோ - கீழ்ப்பாடு - பொருளெய்யுபவா - னிவா - வீடு

நிறை பவுச வாழ்வு அரசு - நிறைந்த சந்தோஷத்தோடுகூடிய வாழ்வும் முதன்மையும்.

அனுராகம் - சிற்றின்பவீரூப்பம். நெறிநிற்க - முத்திநெறியில் நிற்கும்படி. அவகிவ் தமிழால் உயர் - அளவில்லாத தமிழ்ப்பாக்களாற் புகழ்ந்து போற்றப்பட்ட.

அடல் மயில் நடாவிய ப்ரியததனே - வலிமைபொருந்திய மயிலைச் செலுத்துதலிற பிரியமுள்ளவரே.

அவதான - மேன்மையான.

அகில தலம் - எல்லாவுலகங்கள், சுருவலோகம். அகிலம் - எல்லாம்.

கரதா கபாலி குரு விததனே - கையிலே கபாலததையுடைய சிவனுக்குக் குருவாகிய அறிஞனே.

பெருவாழ்வாம் பிரமன் அறியா விரத் - பெருவாழ்வுடையவராகிய பிரமர் அறியாத ஞானயோகத் தவமுடைய.

கோளரி - சிங்கம். பெரியமடம் - ஒரு ஸ்தலம்.

யோக்யர் - யோகிகள்.

100. வாசித்துக் காணொணாதது - வேதாகமநூல்களைப் படித்துத் தரிசிக்க அரியது. இந்நூல்கள் ஒத்தலிலை வரும் ஞானம் பாசஞானமாம்.

பூசிடத்துக் கூடொணாதது - சரியை கிரியை யோக பூசனைகளால் அத்துவித நிலைகூட அரியது. பதிஞானத்தாலே அந்நிலை அடையக்கூடியது.

வாய்விட்டுப் பேசொணாதது - அதன்சொருப இலக்கணம் இத்தன்மைய தென்று வாக்கினாற் சொல்லமுடியாதது.

நெஞ்சினிலே மாசர்க்குத் தோணொணாதது - அழுக்குமனத்தோருக்குத் தோன்றற்கரியது.

கேசர்க்குப் பேணொணாதது - அன்பரைவிட்டு நீங்காதது. “கருமமாதவஞ் செபஞ்சொல் காசறுசமாதிரினாம், புரிபவர்வசமதாகிப் பொருந்தி டேம்புரையொன்றின்றித், திரிவறுமன்புசெய்வோர்வசமதாய்ச்சேர்ந்துநிற்போ, முறைசெய்வோமவர்முனைய்தியவருளத்துறைவோமென்றும்.” (வாயுசுவகிதை.)

மாயைக்குச் குழொணாதது - மாயையினாற் பற்றமுடியாதது, மாயைக்கு அப்பாற்பட்டது.

விந்துநாத ஒசைக்குத் தூரமானது - விந்துநாதத்ததுவங்களுக்கு அதிதப் பட்டது.

மாகத்துக்கு ஈறதானது - ஆகாயத்துக்கு முடிவாயுள்ளது, பரவெளிக்கு முடிவாயுள்ளது.

யோகத்தைச் சேருமாறு - ஞானயோகத்தை அடையும்படி.

ஊனத்தைப் போடிடாது - உடற்பற்று விடாது.

ஆசைப்பட்டு ஏனல் காவல்செய் - விரும்பித் தினையைக்காவல்செய்கின்ற. வேடிசசிக்காக மா மயலாகிப் பொற்பாதமே பணி - வள்ளிராயகியாரை ஆட்கொள்ளும்படி அதிக விருப்பங்கொண்டு அவரை மார்ச்சார் சம்பந்தமாக ஆட்கொண்ட.

ஆலித்து சேல்கள் பாய் வயலூரத்தில் - களித்துச் சேல்மச்சகங்கள் பாய் கின்ற வயலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும்.

காளம் ஒடி அடா ஆரத்தைப் பூண் மயூர தூங்க வீரா - கருநிறத்தோடு நெருங்கிய ஆரத்தைப்பொருந்தியிருக்கின்ற மயிலாகிய குதிரைவீரே. தூங்கம் - குதிரை.

நாசிக்குள் பிராண வாயுவை ரேசித்து எட்டாத யோகிகள் - நாசிவழியாகப் பிராணவாயுவை ரேசுக பூரக கும்பகஞ் செய்து எட்டி அடையாத கருமயோகிகள்.

நாகத்துச் சாகை - புண்ணைமுத்தின் கொப்புகள்.

சிராமலை - திரிசிராப்பள்ளி.

101. வீரகு அற நோககியும் உருகியும் வாழ்த்தியும் வீழி புனல தேக்கிட - கபடமறத் தெரிசித்தும் மணக்கசிந்தும் துதித்தும் கண்களில் நீர் நிறைந்து பெருகும்படிக்கும்.

அன்பு மேலமேல் மிகவும் இராப்பகல் பிறிது பராக்கற - அன்பானதுமே லும்மேலும் அதிகரிக்கவும் இரவுமபகலும் மனம் வேறுவழிப்படாமல் இருக்கும்படிக்கும்.

வீளைவு குராப் புனையும் குமார - அலாநத குராமலர்மாலையை அணியுங் குமாரரே.

பார்த்திவ - பூமிக்கரசரே.

மொழி குளராத தொழுது அழுது அழுது ஆட்பட - வார்த்தைகுன்றித் தொழுது அழுதழுது அடிமைப்படுமபடிக்கும்.

முழுதும் அலாப் பொருள் தந்திடாயோ - உலகப்பொருள் யாவற்றையுங் கடந்தபொருளை அடியேனுக்குத் தந்திடீரோ. (ஞானோபதேசத்தை) பரகதி காட்டிய வீரசு - பரமுத்தியைக் காட்டிய சாமாததியமுடையவரே.

வீரகு - சாமர்த்தியம், உபாயம்.

சிலோசசய - குறிஞ்சிநிலத்தலைவரே. சிலோசசயம் - மலை.

பரம பராக்கிரம - மேலான வலியையுடையவரே.

சம்பராரி பட - காமன் அழியும்படி.

நிசிரார் கூப்பிட - அவுணா ஓலமிடும்படியும்.

ஆர்ப்பு - பேரொலி.

எழுகரைநாடி - ஒரு ஸ்தலம்.

102. தாரணிக்கு - பூமியில்.

மனசாதனைக் களவாணியாய் உறும் அநி மோக தாபம் மிக்குள வீண
ஹய் - மனத்திலே நன்குபயின்ற கன்வஹய், பொருநதிய மிக்க மயக
கமும் துன்பமுமிக்குள்ள வீணஹய்.

பொரு வேல் விழிச்சியர் ஆகும் மாதர்கள் தாம் - வேலையொத்த கண்களை
யுடைய பெண்கள் பொருதல் - போரபுரிதல்.

உயச செய்யும் ஏது தேடிய - உய்யும்படிசெய்தற்குக் காரணத்தைத்தேடிய.
ஏது - சினைப்பொருள்.

பூரணச் சிவஞான காலியம் ஒதுதல் புணர்வான நேயாகள் - நிறைந்த
சிவஞானநூலைப் படிக்கின்ற சாரபாயுள்ள அன்பாகள்.

அருள் ஞானமாகிய போதகத்தினை எயுமாறு - ஞானோபதேசத்தை அடை
யுமாறு.

வாரணத்தினையே கராவு முன்னே விளைத்திடுபோது - யானையை முதலே
முன்னொருகாலத்திற் கவாந்தபொழுது.

இதமாக வீறிய - உரிமையாக மேம்பட்ட.

வாமும முப்புர வீறதானது - வாழ்ந்திருந்த முப்புரங்களின் பெருகையா
னது.

காரணக் குறியான நீதியரானவர்க்கு முனனாகவே நெறி காலியச சிவ
நூலை - காரணப்பொருளாகிய சிவத்தையே குறிக்கொண்ட பாண்டி
யாகளுக்கு முன்பாகச் சிவபெருமான் அருளிச்செய்த இறையனா
ரகப்பொருள் என்னும் நூலின் உரைத்திறத்தின் முறையை.

103. மககட்டுக் கூற அரிதானது - மனிதரால் இன்னதன்மையதென்று
இலக்கணம் சொல்லமுடியாதது. (பாா. பாட்டு. 7, 100.)

கற்று எட்டத்தான் முடியாதது - ஞானசாததிரகுகளை ஒதி அடையமுடி
யாதது.

மற்றொப்புக் கியாதும் ஒவ்வாதது - வேறுவமை சொல்வதற்கு எதுவுஞ்
சமயிலலாதது.

மனதாலே மட்டிட்டுத் தேட ஒணாதது - மனத்தாலே அளவிட்டறிந்து
நாட முடியாதது.

தத்துவத்திற் கோவை படாதது - தத்துவக்கூட்டத்திற் சேராதது.

மததப் பொற்போது பகீரதி மதி சூடும் - னமத்தையின் அழகிய பூவை
யும் கனகையையும் சந்திரனையும் சடையிற் சூடும்.

முக்கண் பொற்பாளர் உசாவிய - மூன்று கண்களையுடைய பேரழகுபொ
ருந்திய சிவபெருமான் வினாவிய. பொற்பு - அழகு.

அர்த்தக்குப் போதகமானது - பிரணவத்தின் அர்த்தத்துக்கு உபதேசமானது.

நானமறை எட்டிற்று எட்டாது எனவே வரு முற்பட்டு அப்பாலையில் ஆவது - நான்குவைதகங்களும் எட்டிற்றெனவும் எட்டாதெனவும் வரு கின்ற முத்தனமையுடையதாய், அவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டதை.

செம் கண சக்ராயுத மாதூலன் - செம்மையான கணகளையுஞ் சக்ராயுதத்தையுமுடைய மாமனாகிய வீட்டுணு. மாதூலன் - மாமன்.

புல்போது படாவிய திககுப் பொன் பூதரமே முதல் வெகு ரூபம் சிட்டித்து - புல்லு பூ விரிந்த திககுகள் அழகிய மலைகள் முதலிய வெகுவடிவங்களைச் சிருட்டித்து. படாவிய - பரந்த, விரிந்த.

கைக்கொட்டு இட்டு ஆட - கைகொட்டிக் கூத்தாட.

மகோத்தி செற்று - பெரிய கடலை அழித்து

மாரபு அகம் முது சோரி கக்க - மாரபினகண முதிர்ந்த இரத்தம் கக்க.

கச்ச உற்ற அப்பார பயோதர முலையாள் - கச்சணிந்த அந்தக் கனத்த ஸ்தனங்களுடைய உமாத்தேவியாரா. பரஞானம் அபரஞானம் என னும் இரண்டுமுடையவா என்பது கருத்து.

கச்சிக கச்சாலையில் - காஞ்சிபுரத்துள்ள கச்சபாலயத்துள். கச்சபம் - ஆமை. வீட்டுணு ஆமைவடிவங்கொண்டு பூசித்த ஸ்தலம்.

104. தறுகண்ண மறவி - அஞ்சாதவனாகிய இயமன். தறுகண் - அஞ்சாமை.

தலைகொடு விசிறீக கொடுபோகும் சளம் அது தவிர - கழுத்தைச் சுற்றி வீசிக்கொண்டுபோகும் துன்பம்நீங்கும்படி. சளம் - துன்பம், நடுக்கம்.

அளவீடு சுருதி தலை கொடு - ஆராயும் வேதமமுதலாகக் கொண்டு.

தலை மூச்சினையாகும் அருவருவு ஒழிய - மயக்கமாகிய அருவரூபு நீங்க.

வடிவுள பொருளை அலம் வர - மெய்ப்பொருளாகிய ஞானோபதேசத்தை அமைவு வரும்படி. அலம் - அமைவு.

நறுமலா இறைவி - இவக்குமி.

நகம் உதவிய பாப்பதி - பாவதராசபுத்திரியாகிய பார்வதி. நகம் - மலை.

நதி மதி இதழி பணி அணி - கங்கையையும் சந்திரனையும் கொன்றைமாலையையும் பாம்பையும் அணிந்த.

கறுவிய நிருதா - பகைசாதித்த அடினா. கறுவுதல் - பகைசாதித்தல்.

கடல் இடை பொடியாப் பொருதோனே - கடலிடம் பொடியாகப் போர் செய்தவரே.

105. திரை வஞ்சம் இருவினைகள் நரை அகம் மலம் அழிய - கொடிய இருவினைகளாகிய திரையும் ஆணவமலமாகிய நரையும் நீங்கும்படி. சஞ

சிதவினையும் ஆணவாவமும் நீகரும்படி என்பது கருத்து. இரு வினைகள் - நல்வினை தீவினைகளின் விளைவாகிய சஞ்சிதவினைகள். அது பல பிறவிகளுக்குக் காரணமாகையால் வஞ்ச இருவினைகள் என்றார். நரை அங்கம் - நரைவடிவு.

சிவகங்கைதனில் முழுதி விளையாடி - சிவகங்கையாகிய அருளில் முழுதி அதன்வசமாய் நின்று.

சிவம் வந்து குதிக்கொள - சிவம் வந்து சேர.

அக வடிவு உன்றன் வடிவம் என - என்னுடையவடிவு உம்முடைய வடிவமென. ஆகம் - யான்.

களிறு முகன் எம்பி என மகிழ் - யானைமுகராகிய லிநாயகா எனது தமபியென்று மகிழ்.

அடியென்கண அளி பரவ - அடியேனிடத்தது அன்பு பெருக.

தந்தை திருநடனம் என உடன் மருவி - சிவபெருமானது திருநடனத்தைப்போல நடனஞ்செய்துகொண்டு என்னுடன் பொருந்தி.

அருமந்த பொருளை - அரிய மருந்துபோன்ற பொருளை, ஞாநோபதேசத்தை.

ஒரு வழுதி பரி துஞ்ச வரும் - ஒப்பற்ற பாண்டியராசனது குதிரைகள் இறக்குமபடி வந்த.

பழி அஞ்சி - பழியஞ்சநாதர் (பாா. திருவிளையாடற்புராணம். பழியஞ்சின படலம்)

புண்டரிக பவனம் சொல் வடிவ உமை - தாமரையையும் பவளத்தையும் உவமை சொல்லுகின்ற வடிவினையுடைய உமாதேவியாரின்.

இருள் வஞ்ச கிரி - இருள்நிறம்பொருந்திய குதான கிரவுஞ்சமலையையும். எனது அன்பில் உறை சயிலம் மகிழ் வஞ்சி குறமகளொகி - எனது அன்பிலிருப்பவரும், குன்றவர் மகிழும் பெண்ணும், குறமகளாகிய வள்ளிநாயகியாரோடு. சயிலம் - மலை.

எனு பஞ்சணையில் மருவும் - தியானிக்கப்படும் பஞ்சணைமீதிற் பொருந்தும். பஞ்சணை - பஞ்சமெத்தை. நினமலாவதையிலே துரியாதிதத்தில் அத்துவிதமாகப் பொருந்தும்.

106. ஆண்டார் இறைஞ்ச மொழிந்ததை - பரமசிவன் வணக்கிக் கேட்கச் சொன்ன பிரணவ உபதேசத்தையும். ஆண்டார் - ஆண்டவா, முதலவர்.

வான் பூதலம் பவனம் கனல் புனலான வான் பூதமும் - ஆகாயம் மண்காற்று தீநீர் என்னும் பெருமைபொருந்திய பஞ்சபூதங்களும்.

கான் போய் ஒடுக - யான் என்னும் தற்போதமுகம் கெட.

அடங்கலும் மாய்ந்தால் - எல்லாக் கருவிகளின் செயலுமற்றால்.
 விளங்குமது ஒன்றினை - அப்பால் விளங்கும் சிவானந்தப்பேற்றை.
 வேண்டாமை ஒன்றை அடைந்து - அவாவின்மையையே அடைந்து.
 உளம் மீண்டு ஆறி - மனம் விஷயங்களிற் செல்லாமல் திரும்பி அடங்கி.
 சேர்தன் - செந்நிறமுடையவர்.

ஆண்டார் தலங்கள் அளந்திட நீண்டார் முகுந்தர் - ஆட்சிசெய்தவராகிய
 மாவலி என்பவருடைய பூயிகளை அளக்க நீண்ட வாடிவங்கொண்ட
 முகுந்தர்.

தடம தனில் ஆண்டு ஆவி துஞ்சியதென்று முதலாவாய் உற்று ஆங்கு
 ஓர் சிலம்பு புலம்பிட - தடாகத்தின்கண்ணே உயிர் போனதென்று
 முதலாவாயில் அகப்பட்ட ஒரு மலைபோன்ற யானை சத்தமிட.

ஞான்று ஊது துகை சலஞ்சலம் ஆம பூ முழுகி அடங்குமளவில் -
 அப்பொழுது ஊதிய உயாசசிபொருந்திய பாஞ்சசன்னியம் என்
 னுஞ் சங்கு நீர்பொருந்திய பூயியில் ஒலித்த அடங்கிய வேளையில்.
 ஆம - நீர்.

நேசம் பூண்டு ஆழிகொண்டு வனங்களில் ஏய்ந்து ஆளவென்று வெறுந்
 தனிபோந்து ஒலம் என்று உதவும் புயல் - அன்புபொருந்திச் சக்
 காப்படைகொண்டு நீர்நிலையை அடைந்து யானையைக் காக்கவேண்டு
 மென்று தனியேபோய் ஒலம் என்று சொல்லித் துணைசெய்த மேக
 வண்ணஞ்சூழிய விட்டுணுவின். வனம் - நீர்.

தேம் காவில் - தேன்பொருந்திய சோலையில்.

பூந்தோகை கொங்கை விருமபிய - பொலிவான மயில்போலுஞ் சாயலை
 யுடைய வள்ளிநாயகியாருக்குத் திருவருள்ஞானத்தை அருளவிரு
 ம்பிய.

107. மால் ஆசை - ஆணவமலமாகிய மயக்கத்தாலுண்டாகிய ஆசையும். மால் -
 மயக்கம்.

மாயா விகார வழியே செல் - மாயையின் விகற்பரூபங்களான காமம்
 குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாறசரியம் என்னும் இவைக
 ளின் வழியிற் செல்லுகின்ற. மனம் வாக்குக் காயங்களின் வழியிற்
 செல்லுகின்ற எனினுமாம்.

காளி - விஷகுணமுள்ளவன்.

நாலான வேதம் ஆகமம் ஆதி தூல் - நான்கு வேதங்கள் ஆகமங்கள் முதலிய
 தூலகளை.

ஆரூறு மீதில் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட இடத்தில்;
 நாதாத்வீட்டில், நாததத்துவத்தின் முடிவாகிய விடுதலையில், அன்ம

தரிசனமும் திருவருட்டரிசனமும் உண்டாம். அவ்வுருளே குருவடி வாய் வந்தது உபதேசிப்பது. *

கல்லார - செங்கழுநீர்ப்புட்பத்தை அணிந்தவரே கல்லாரம் - செங்கழுநீர். ஆமோத லேப பாடி மீதே அணி ஆக - வாசனைகுழைத்த சந்தனத்தை மேலே அண்கின்ற திருமேனியையுடையவரே. ஆமோதம் - மணம். மீன பானியம் மேலே வயலூரா - மறசுகன் வசிகரும் நீர்வளஞ்சோந்த மேலவையலூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவரே.

வீராலி வாழுவே - வீராலிமலையில் வசிக்கின்றவரே.

சமூக வேதாள் பூதபதி - கூட்டமான வேதாளங்களுக்கும் பூதங்களுக்கும் முதல்வராகிய சிவபெருமானின்.

கடோர குராரியே - கொடே குரலுக்குப் பகைவரே.

08. ஒருவழிபடாது, மாயை இருவினை விடாது, நாளும் உழவும் அனுராக மோக அனுபோகம் உடலும் உயிர்தானுமாய், உன் உணாவில் ஒரு காலிராத உளமும் நெகிழ்வாகுமாறு - ஒருவழிப்படாமல், மாயையும் இருவினையும் விடாமல், என்றும் அலையும் காமவாஞ்சையாகிய அநு போகத்தையுடைய உடம்பையும் உயிரையுமுடையவனாய், உன்னை அறியும் ஞானத்திலே ஒருகாலுமிராத மனமும் நெகிழுமாறு.

இரவு பகல் போன - கேவலசகலமற்ற. (பார். பாட்டு. 28.)

பரம சிவயோக தீரம் என மொழியும் மோன உரை இல உபதேச ஞான வாளை - மேலான சிவயோக முடிவு என்று சொல்லப்படும் மெளனமாகிய சொல்லிக் காட்டமுடியாத உபதேசமாகிய ஞானவாளை தீரம் - கரை, முடிவு ஞானவான் என்பது சின்முத்திரை, ஒரு மொழி, மகாவாக் கியம் எனவுட்படும். சின்முத்திரையைப் பெறுவதற் குச சாதனமாகிய ஞானமுத்திரைகள் சாமபலி பயிர்வி கேசரி என மூவகைப்படும். சாமபலிமுத்திரையில் நின்று நிஷ்டைசெய்தல் சிவ யோகம். இச்சாதனமுடிவல்ல மகாவாக் கிய உபதேசம் அருளப்படு மாகையால், "சிவயோகதீரம் என மொழியும் ஞானவாளை" எனஞா.

பாசம் வீச கனகோப எம்படரை மோதும் - பாசக்கயிற்றை எறிகின்ற அதிக கோபத்தையுடைய இயமதுதரை மோதுகின்ற.

எனது பகை தீர - எனது பகைகளான மாயை இருவினை முதலியன ஒழியும்படி.

அமணா குல காலனாகும் - சமணர்குலத்தை அழித்தவனாகிய.

சோமநாதன் மடம் மேவும் முருக - அமணர்குலத்தை அழித்தவனும், அரு ணைசேகரரைத் தவறாது பூசையெய்யும் அன்பனுமான சோமநாதன் என்னும் பக்தன் ஒரு திருமடங் கட்டுவித்து அதனில் முருகக்கடவு

ளின் திருவுருவம் ஸ்தாபித்து வழிபட்டுவந்தான். அம்மூர்தியை
“சோமநாதன்மடம்மேவும்முருக” என்றா.

முகர சலராசி வேக - ஒலிபொருந்திய சமுத்திரம் எரிய, சலராசி-கடல்.

109. தசையும் உதிரமும் நிணமொடு செருமிய - ஊனும் இரத்தமும் கொழு
ப்போடு நெருங்கிய,

கரும் கிருமிகள் ஒழுகிய பழகிய சடல உடல் - உட்டணத்தால் உண்டா
குங் கிருமிகள் நடமாடிப் பயின்ற பருத்த உடலை. கருமம் - உட்ட
ணம். சடலம் - பருமை. ஒழுகுதல் - சுருசரித்தல்.

கடை சடலையில் இடுகிற குழல் - இறுதியிற் சடலையிற் கொண்டுபோய்
எறியும் சிறிய குழலை.

சகல கருமிகள் - நித்தியகருமம் வழுவாதுசெய்யுஞ் சகலரும்.

சுருவிய சமயிகள் - தாக்கவாதஞ்செய்யுஞ் சமயிகளும்.

சரியை கிரியைகள் தவம் எனும் அவா சிலா - சரியைகிரியைகள் பெரிய
தவம் என்று சொல்லுஞ் சிலரும்.

சவலை அறிவினர் - பிள்ளைமைப் புத்தியுடையோர்.

நெறியினை விட - இவாகளது நெறியை விட.

இனி அடியேனுக்கு இசைய - இனி அடியேனுக்கு உடன்பாடாக.

இது பொருள் என அறிவுற - இது பொருள் என்று அறியும்படி.

ஒரு வசனம் உற - ஒரு உபதேசவார்த்தை பொருந்த.

எனதற நினதற - எனது என்றும் நினது என்றும் காண்பானாக காட்சியு
மாய் அறிந்துவந்த தற்சுதந்திர அறிவுநீங்க.

அநுபூதி இனிமை தரும் ஒரு தனிமையை - அநுபூதி இன்பத்தைக் கொ
டுக்கும் ஒப்பற்ற ஏகாந்த மௌனநிலையை. அநுபூதி இனிமை - தா
னே கண்டறிந்ததும் பிறாக்குச சொல்ல இயலாததுமான பேரின்ப
அறிவு.

மறைகளின் இறுதி அறுதியிட அரிய பெறுதியை - வேதங்களின் முடி
வாகிய உபநிடதங்களும் நிக்சயிக்க அரிய பேற்றை

இருமை ஒருமையில் பெருமையை - இரண்டென்றும் ஒன்றென்றும் இல்
லாத அத்துவித நிலையை.

அசல குலபதி - பர்வத இராசன். அமலை - மலமில்லாதவன், பார்வதி.

விமலைகள் எழுவரும் - சப்தகன்னிகைகளும். அரகை - பாவமில்லாதவன்.

அநுபவை - அநுபவமுள்ளவன். அநுதயை - கிருபையுள்ளவன்.

அபிநவை - மிக்க புதுமையுள்ளவன்.

அதலம் முதல் எழுதலம் இவை - அதலம் முதல் எழுபாதல உலகங்களை யும். எழுதலம் - அதலம், சுதலம், தராதலம், இரசாதலம், மகாதலம், பாடாளம் என்பன.

முறை முறை அடைய அருளிய பழையவன் - கிரமமாக முற்றாய்க்கொடுத்த பார்வதி.

வசவ பசுபதி - அக்கினிசொருபியான பரமசிவன்.

ஒருமொழி மவுனம் அருளிய மகிமையும் - மகாவாக்கிய மவுன உபதேசத் தைச்செய்த மகிமையையும்.

இமையவர் மரபில் வனிதையும் - தெய்வயானையையும்.

வனசரா புதல்வியும் - வள்ளியமமையையும். வனசரா - வனவாசிகள், வேடர்.

இயல் அறி புலமையும் - இயற்றமிழை அறியும் அறிவையும்.

உபரிட மதுர கவிதையும் - உபரிடத இனிய சுலோகங்களையும்.

விதரண கருணையும் - கொடுக்கும் கருணையையும். வேண்டியதைக் கொடுக்குவ கருணையுள்ளவா. விதரணம் - கொடை.

வளமையும் - நன்மையையுமுடைய.

110. கதியை விலக்கு மாதர்கள் - மோட்சகதியைத் தடுக்கும் பரதந்தயரது.

மோட்சகதி அடைதற்கு விக்கினஞ்செய்யும் பரதந்தயரது.

இரதந பூஷண கனதன வெற்புமேல் - இரத்தின ஆபரணங்களால் அலகரிக்கப்பட்ட பாரமாகிய தனவெற்புமேல்.

உனது பிரசித்தமாகிய கன தனம் ஒத்த மேனியும் - தேவாரூடைய கீர்த்தி பெற்ற மாற்றுயர்ந்த பொன்னை ஒத்த திருமேனியையும். தனம் - பொன்.

அதி பலம் வஜ்ரவாகுவும் - அதிக வலியையுடைய வயிரமணிபோன்ற தோள்களையும்.

அயில் துனை வெற்றி வேல் அதம் - கூரிய முனையையுடைய வெற்றி வேலையும்.

அரவு பிடித்த தோகையும் - சர்ப்பத்தைப்பற்றிய மயிலையும்.

உலகு எழும் அதிர அரற்று கோழியும் - எழு உலகங்களும் நடுங்கும்படி ஒலிக்கின்ற சேவலையும்.

அபிரவ பத்ம பாதமும் - மிக்க புதிய தாமரைப்பூப்போன்ற திருவடியையும். அபி - மிக. நவ - புதிய.

இரவி குலத்து இராசதம் மருவி எதிர்த்து வீழ் கடு இரண முக சுத்த வீரிய குணமான இளையவனுக்கு - சூரியகுலத்துக்குரிய இராசத

குணத்தைப் பொருந்தி, கடிய போர்முனையில் (பகைவரை) எதிர்
தது மேவுகின்ற சுதத வீரியகுணமே குணமாகக்கொண்ட இனையவ
னாகிய பரதனுக்கு. வீழ்தல் - மேவுதல்.

நீண்ட முடி அரசுது பெற்று வாழ்வுற - நீண்ட முடியையும் அரசியலையும்
பெற்று வாழும்படி.

இதம் ஒடு அளித்த - அன்போடு கொடுத்த.

பதினொரு உருத்திராதிகள் தபனம் விளங்கும் மாளிகை பரிவொடு நிற்
கும ஈசுர - பதினொரு உருத்திரர்களது பிரகாசம் விளங்குகின்ற
கோவிலில் அன்போடு நின்றருளும் ஈசுவரரே. தபனம் - வெப்பம்.
சுரா உலோக பரிமாள் கற்பக அடவி - தேவலோகத்தில் வாசனைபொருந்
திய கற்பகச்சோலையிலுள்ள.

அரி அளி சுற்று பூ உதிர பழநிமலை - வரிபொருந்திய வண்டிகள் சூழ்
கின்ற பூக்களசொரிகின்ற பழநிமலை. தேவர்கள் பூசைசெய்யும்
ஸதவம் என்பது சுருத்து.

1. வெரு வழி சாரந்த மூடனை - பல தீயவழியிற் சாரந்த மூடனை.

நிறை பொறை வேண்டிடா மத சடலனை - நிறையையும் பொறுமையையு
ம விரும்பாத மதங்கொண்ட சரீரத்தையுடையவனை. நிறை,
பொறை, தேற்றம், நீதி, சால்பு எனனும் ஐந்தும் ஆடவர்க்குரிய
குணங்கள்

மிரு கேள்வி - மிக்க கல்வியையும்.

தாண்டிகாலி - விடுகாலி.

அவமதி அதனில் பொல்லாங்கு தீமை செய் சமடனை - தூப்புத்தியிற்றை
பொவலாங்கையும் தீமையையுஞ் செய்யும் மூடனை. (சு+மடன்) =
அறியாமையோடுகூடினவன்.

வலிய அசாங்கமாகிய தமிழேன் - மிக ஒழுகுகின்றமுடைய தமிழேன்.

விரை செறி குழுவியர், வீம்பு நாரியர் - வாசனைசெறிந்த கூந்தலையுடைய
வர், பெருமைபேசும் பெண்கள். வீம்பு - மேன்மை.

வாஞ்சை மோகியர் - ஆசைமயக்கமுள்ளவர்.

வீழி வலை மகளிர் - கண்களாகிய வலைகளையுடைய பெண்கள். ஆங்கு
இடைச்சொல்.

ஒரு மலர் இலை கொடும் ஒர்ந்து - ஒரு பூவாதல் பத்திரமாதல்
கொண்டு நினைத்து

விதமுறு பரிவொடு - தலையனபு முதலிய வகைகளையுடைய அன்போடு,
விதம் - வகை.

ஒருபது சிரமிசை போந்த இராவணன் - பத்துத்தலை மேலேகிளர்ந்த
இராவணனும், மிசை - மேல்,

எந்தும் ஏதியும் - ஏந்துகின்ற வானும்,

ஒரு கணைதனில் அற வாகுகும் - ஒரு பாணத்தினால் இருகூறும்படி
வளைக்கும், வாங்குதல் - வளைத்தல்,

புகழ் ஆய்ந்த தூலினர் - புகழை ஆராய்ந்த கற்றோர்.

சுந்த பாலகா - பராசரமுரிவர்பெற்ற பாலகா.

ஒங்கு மா மயில் - பெரிய அழகிய மயிலின்மீது.

குரைகழல் பணிவொடு கூம்பிடார் பொரு களமிசை அறமது தீர்ந்த
சூராகள் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை அணிந்த பாதத்தைத் தாழ்வுடன்
வணங்காராய் யுத்தகனத்திலே தருமமுறை சிறிதுமில்லாதுபின்று
போசெய்த அவுணவீராகளது.

கூத்தலூர் - ஒரு ஸ்தலம்.

112. அகலம் நீளம் யாதாலும் ஒருவராலும் ஆராய அரிய மோனமே
கோயில் என மேவி - அகலமும் நீளமும் எதனாலும் எவராலும்
ஆராய்ந்து உணரக்கூடாத மௌனநிலையே கோயிலெனப் பொருந்தி.

அசையவே கிரியா பீடமிசை புகா - மனம் அசையுமபடி கிரியாபூசை
செய்யப்புகாமல்.

மகா ஞான அறிவில் ஆதர ஆமோத மலர் தூவி - சுததமான பேரறிவாகிய
சிவத்தின் கண அன்பென்னும் வாசனைபொருந்திய மலரைத் தூவி.
ஆதரம் - அன்பு, ஆமோதம் - வாசனை.

சகல வேதன அதித - சகல வேதகளுக்கும் அதிதப்பட்ட, வேதனம் -
வேதம்.

சகல வாசக அதித - சகல வாக்குக்களுக்கும் எட்டாத.

சகல மா கிரியை அதித - சகல மேன்மையான கிரியைகளுக்கும் எட்டாத,
சிவரூப சகல சாதக அதித - சிவரூபமான சகல சாதனைகளுக்கும் அதி
தப்பட்ட, சாதகம் - சாதனை.

சகல வாசன அதித - சகல அறிவுக்கும் அதிதப்பட்ட, வாசனம் - அறிவு,
தனுவை நாடி - சொரூபத்தை விரும்பி.

மா பூசை - ஞானபூசை.

விகட தார சூதான நிகள போது பாத உள - அழகிய இதழ்களையுடைய
தாமரைமலர்போலும் நீண்ட பாதாவித்தத்தையுடையவரே, விக
டம் - அழகு, தாரம் - நா, இதழ், சூது - தாமரை, நிகளம் - நீளம்,
போது - தாமரை.

வீரக ராக போதம் ஆர அசுரர் கால - காம இசையாகிய அறிவு
நிறைந்த அசுரர்களுக்கு காலரே.

வியுத - அறிஞரே.

மாலிகர் - மாலையை அணிந்தவரே.

நீல முகபடம் ஆகம் மாயூர - நீல முகபடம்போலும் அங்கத்தையுடைய
மயிலை வாகனமாகக் கொண்டவரே. முகபடம் - முகம் முதலிய அவ
யகைகளை மூடிக்கொள்ளும் போரவை. படம் - சீலை. ஆகம் - சரீரம்.

சீலக - பரிசுத்தமுடையவரே.

ககன கூட பாடூர தவள சோபித ஆளான கவன பூதர் ஆருடர் சத
கோடி கனக காரண - ஆகாயத்தினகண்ணே பரவுகின்ற மேகம்
போலும் வெண்ணிற விபூதி அணிந்த அடியராயுள்ள அளவில்லாத
பூதப்படைகளுக்கும் ஞானிகளுக்கும் பொன்போன்ற காததரே.
ககனகூடம் - ஆகாயம். பாடூரம் - முகில். தவளம் - வெண்மை.
சோபிதம் - அலங்கரிக்கப்பட்டது. கவனம் - படை. ஆருடர் -
ஞானிகள்.

ஞான கருணை மேருவே - ஞானத்தையும் கருணையையுமுடைய மேருவே.

13. ஊனும் தசை உடல தான் ஒன்பது வழி - நிணமும் தசையுமாகிய இவ்
வூடல் ஒன்பது துவாரமுடையது.

ஊரும் கருவழி - சென்று பற்றும் கருப்ப வேறுபாடுகள்.

ஒரும்படி - தெளிவாய் அறியும்படியும்

கானும் திகழ் கதிரோனும் - வனத்தையும் ஒளிவிளங்குகின்ற சூரியனையும்.
நடையுடையோனும் - காற்றையும். நடையுடையோன் - இடைவிடாது
சஞ்சரிப்போன்; காற்று.

காரும் - மேகத்தையும். கார் - மேகம். வரை - மலைகளையும்.

கயிலாயன் - பரமசிவனது. வான் இந்திரன் - சுவாக்கலோக இந்திரன்.

வான் கொண்டு - ஒளிபொருந்திய வேற்படையைக்கொண்டு. வான் - ஒளி.

114. மூல மந்திரம் - பஞ்சாக்கர மந்திரம்.

மடவாகள் மேகமுண்டு. மேகம் - மயக்கம்.

அதி தாகம் - அதிக ஆசை.

அபசாரம் - துராசாரம். அபராதம் - குற்றம், பிழை.

இடு மூகன - பிறவி ஊமை.

அருள் பயிலாத கோலமும் குணவீன துன்பர்கள் வார்மையும் பலவாகி -
அருளோடுகூடாத வடிவமும், நற்குணமில்லாத தீயவர்களது ஒழுக்க
மும் பலசெய்து.

வெந்தெழு கோர குமபியிலே - வெந்தெழுக்கின்ற அக்கினிமயமான நர
கத்திலே.

கூடுகொண்டு - உடம்புகொண்டு. கூமை - அறிவு

பீலி வெந்து உயர் ஆவி வெந்து அ அசோகு வெந்து - மயிற் பீலியும்
வெந்து, சிறந்த உயிரும் வெந்து, அந்த அசோகமரமும் வெந்து.

அமண மூகர் நெஞ்சிடை பீதி கொண்டிட வாதுகொண்டு - சமணராகிய
ஊமைகள் நெஞ்சில் அசசமுதத் தருகஞ்செய்து. பீதி - அசசம்.

அருள் எழுது எடு பேணி அருகு எதிர ஆறு சென்றிட - திருவருட்
பாவாகிய தேவாரம் எழுதிய எடு அவ்விடத்தில் ஆற்றுகரு எதிர
முகமாகச் செல்ல.

மாறன் - பாண்டியன்.

வஞ்சகர் பீறு வெங் கழுவேற - வஞ்சகத்தன்மையையுடைய சமணர் பீறு
கின்ற கொடிய கழுவில் ஏற.

சோதி அங்கணா - பிரகாசம்பொருந்திய அருட்கண்ணா (சிவபெருமான்.)
அந்தரி - பார்வதி. சங்கரி - சுகத்தைக் கொடுப்பவன்.

ஆரணம் பயில் ஞான புகவ - வேதத்தை உபதேசிகரும் ஞானசிரேட்டரே.
சேவல் அம் கொடியான பைங்கர - கோழிகொடிபொருந்திய பசிய
கரத்தையுடையவரே.

15. சீறல் - பெருங்கோபி.

தீமைபுரி கபடி - தீமையைச் செய்யும் வஞ்சகன்.

பவ நோயே தேடு பரிசி - பாவமாகிய நோயையே தேடுகின்ற தன்மை
யுடையவன்.

பொய்யான கொடுமையுள் கோளன் அறிவிலி - பொய்யாகின்ற கொடு
மையுள்ள கோளன் அறிவிலி.

கூளன் - கஞ்சல். கூளம் - கஞ்சல்.

மாறுபடும அவுணர் - விரோதிக்கும் அவுணர்.

வாகையுள் மவுலி - வெற்றிமாலையை அணிந்த முடியை.

புனைதல் - அணிதல்.

மாகம் முகடு அதிர வீச சிறை மயிலை வாசியெனவுடைய - மேகமண்
டலம் நடுகரும்படி வீசுகின்ற சிறகினைபுடைய மயிலைக் குதிரையாக
வுடைய.

வீறு கலிசை வரு சேவகனது இதயம் மேவும் - பெருமைபொருந்திய கலிசை எனனும பதியிலிருந்து வந்த அதிபனுடைய மனத்திற் பொருந்தியிருக்கின்ற. கலிசைச்சேவகன என்றது கலிசை எனனு மூரிலிருந்துவந்து பழநியில் வசித்த அருணகிரிநாதருடைய ஓர் அரிய நண்பனை சுப்பிரமணியக்கடவுளைப் பழநியிலிருந்த திருக கோலத்தோடு தரிசிக்கவேண்டி, கலிசைச்சேவகனார் வீரை என்னுந் தலத்திலே கோயிலொன்று கட்டுவித்துப் பழநிநாதர்போலத் திருவுருவொன்றுசமைத்து அம்மூர்த்தியை வழிபட்டுவந்தார. சேவகனார் பெயர் தெரியவில்லை.

தீர தர - மிக்க தைரியமுடையவரே. தரம் - ஒரு வடமொழிவிருதி.

116 ஊன் ஏறு எலும்பு சீசை மலகனோடே - தசைமிருகத எலும்பு அரு வருகக்கத்தக மலஞ் சலத்தோடு.

நரமபு கசுமாலம் ஊழ் நோய அடைந்து மண்டும் மாசான ஊளோடு உழன்ற - நரமபும அழுக்கும் பழலினையால் வந்த நோயும் சோநது நெருங்கிய அற்ப உடலுடன் அலைந்து திரிந்த.

கடை நாயேன நான் ஆர் - நாயிற் கடையேனாகிய நான் ஆர், எனக்கு என்ன சுத்திரமுண்டு.

உணககல் - துக்கித்தல், வாடல்.

தானே புணாநது - தானாகவே சராசரங்களெல்லாவற்றோடு கூடி.

அருள் ஊறித் தாயபோல் பரிந்த தேளோடு உகநது - அருள்சுரநது தாய போல அன்புகொண்ட தேன்போன்ற உமாதேவியாரோடு மகிழ்ந்து.

தார வேணி - கொன்றைமாலு அணிந்த சடையையுடைய.

117. முசித்தல் - இளைத்தல், மெலிதல். தரித்தல் - சகித்தல்.

கல் நார உரித்த என் மன்றா - கல்லைப்போன்ற எனது மனத்தில் அன்பை வருவித்து அதனைக் கசியப்பண்ணிய எனது குருவே.

கர்ண அமிரதப் பதம் - காதில் அமிர்தம்போன்ற ஞானோபதேசத்தை ஒதிய.

கல்லார் மனத்து உடன் நில்லா மனத்தவ - ஞானநூல்களைக் கல்லாதார் மனத்திற்குடில்லாத திருவுள்ளத்தையுடையவரே. “கல்லா நெஞ்சின், நில்லானீசன், சொல்லாதாரோ, டல்லோநாமே.” (தேவாரம்.)

கண்ணாடியில் தடம் கண்ட வேலா - பளிககு ஒத்த தூய மனத்தினிற் பெரிதாய் விளங்கும் வேலவரே.

மன்றான தக்கனை முன் நாள் முடித் தலை - முன்றாளிலே தலைவனான தக்கனது முடி அணிந்த தலையை.

வன் வாளியில் கொளும் - வலிய அம்பிறை கொல்லும்.
 தவகருபன் மன்னா - பரமசிவனது குருவே.
 வயற்பதி - வயலூர்.
 முவர்க்கு - மூவருக்கு. மூவர் பிரமா விட்டுணு உருத்திரன்.

118. பகல் இரவினில் தமொறா - கேவலசகலத்தில் அகப்பட்டுக் கலங்காது.
 பதி குருவெனத் தெளிபோத இரகசியம் உரைத்து - சிவமே குருவெனத்
 தெளிகின்ற ஞானோபதேச இரகசியத்தைத் தெரிவித்து.
 அனுபூதி இரத நிலைநீன - அனுபவம்வாய்த்த இனபநிலையை.
 சக சிர கிரி - பூமியிலுள்ள திரிசிராமலை. சகம் - பூமி.
-

119. கருப்பற்று ஊதி - கருப்பையினூதி.
 பாடு உற்று - வருத்தமுற்று.
 திருப் பொற பாதத தனுபூதி சிறக்க - யான் எனது என்னும் தற்போதம்
 ஒழிந்த இடத்து ஆனமா ஆனந்தமயமாகின்ற திருவடியடைதலாகிய
 பேரின்ப அநுபவம் மிகுமபடி.
 பரப்பு அற்றருக்கு - சித்தவீருத்தியற்றவருக்கு.
 பரத்து அப்பாலுக்கு அணியோனே - பரத்துக்கு அப்பாலுக்குச் சம்பமா
 யுள்ளவரே. பரவெளியிலுள்ளவரே.
-

120. ஆர் அமுதமான சர்க்கரை தேனே ஆன அநுபூதியை - அரிய இனி
 மையான சர்க்கரையையும் தேனையும்போன்ற அநுபவத்தை.
 காரணமான உத்தம சீவா - எவ்வாவற்றிற்குங் காரணமான உத்தம
 குணமுடையவரே.
-

121. ஞான நிருத்தம் - ஞானநடனம், அநுக்கிரகம்.
 அநுபூதி இராசி தழைக்க - அநுபூதியின் இயைபு செழிக்க. இராசி -
 இணக்கம், இயைபு.
 பூனை எருக்கு மதி நாகம் பூணர் - பூனை, எருக்கு, சந்திரன், சர்ப்பம்
 எனலும் இவைகளை அணிந்த பரமசிவன்.
 வேளை தனக்கு உசிதமாக வேழம் அழைத்த - அந்நேரத்துக்கு ஏற்றதாக
 வீராயகராகிய யானையை அழைத்த.
-

22. அரித்தமான ஊன் நாளும் இருப்பதாகவே நாகி அடைத்து வாயு ஓடாத வகை சாதித்து - நிலையில்லாத உடம்பு எப்போதும் இருப்பதாக எண்ணி நாகியை அடைத்து வாயு ஓடாமலே தடுத்து (கும்பகரு செய்து.)

அவத்திலே குகூல் மூலி புசித்து காரும் - வீணிலே கூட்டமான மூலி களைப் புசித்துச் சோர்வடைகின்ற.

ஆயாச அசட்டு யோகி ஆகாமல் - இளைப்பையடைகின்ற இழிவான யோகி யாகாமல், கருமயோகியாகாமல் என்பது கருதது. கருமயோகமாகி தத்துவங்களை யெல்லாம் நேதிபண்ணி நீக்கித் தம்மை அருளால் அறியும் அறிவின்றி, அத் தத்துவங்களைத் தன்மேலே முட்டாக்காய் மூடிக்கொண்டு பிராணவாயுவை இரேசித்தும் பூரித்தும் கும்பித்தும் உள்ளடங்கச்செய்து தாமும் அதனோடு அசைவறழ்ந்து சமாதிகூடுதலாம். இது கிரியாயோகம் எனவும் பெயாபெறும். ஆயாசம் - இளைப்பு. அசடு - இழிவு.

மலம் மாயை செனித்த காரிய உபாதி ஒழித்து - ஆணவமும் மாயையும் காரணமாய்வந்த உடலைப்பற்றிய கவலைவிட்டு. காரியம் - சரீரம். உபாதி - கவலை.

ஞான ஆசார சிரததையாகி - ஞானம் அடைதற்கு ஏதுவாகிய ஒழுக்க விதிகளில் நம்பிக்கைகொண்டு.

யான் வேறு என் உடல் வேறு செகத்து யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சியாம் - ஆன்மாவாகிய நான் வேறு, மாயாகாரியமாகிய இந்த உடல் என்ன, னும் வேறு, உலகம் முழுவதும் வேறு என்று நிகழ்கின்ற.

மனோஜீத சிவச சொரூப மாயோகி என - மனத்துக்கெட்டாத சிவசொரூபமாயுள்ள சிவயோகியென்றிருக்கும்படி. சிவயோகமாகவது எல்லா விடிவமும் அருள்விடிவாகக்கண்டு உறைவது. (பார். பாட்டு. 124.) ஒருசால் நினைத்தும் ஒருசால் மறந்தும் முன்னர் அறிந்ததுபோல அறியாது, நினைப்பு மறப்பு (கேவல சகலங்கள்) முதலிய ஒன்றுந் தோன்றாத அறிவாய் என்கும் பூரணமாய் ஒன்றோடுந் தாக்கற்ற அருள்விடிவாய் அசைவற்றுநின்றலாம். இது ஞானயோகம் எனவும் பெயர்பெறும். கருமயோகம் செய்வதினால் துன்பமுண்டு, துன்பப் பட்டுச்செய்யினும் ஆன்மலாபமுமில்லை. மனத்தால் வாயுவைவாங்கி உள்ளே நிறுத்தி அதனுள்ளே தாமும் மறைந்திருத்தலாகிய கருமயே சுத்தால் ஆனந்தநித்திரை வராது. அது இது என்று சுட்டி அறியுதற்போதவகெட்டு அருட்கேவலம்வந்தால் அந்நித்திரைவரும். “துறத்தியெனும்படி கும்பித்துவாயுவைச் சுற்றிமுறித், தருத்தியுடம்டையொறுக்கிலென்றஞ் சிவயோகமெனுவ, குருத்தையறிந்து முகமாறுடைக் குருநாதன்சொன்ன, கருத்தைமனத்தி லிருத்துவகண்ட

முத்தி கைகண்டதே.” என்றும், “காட்டிற்குறத்தி பிரண்பதத்தே கருத்தைப்புகட்டின், வீட்டிற்குறத் மிகவெளிதேவீழி நாகிவைத்து, மூட்டிக்கபால மூலாதாரநேரணட மூசசையுள்ளே, யோட்டிப்பிடித் தெவரு மோடாமற்சாதிக்கும் யோகிகளே” என்றும் கந்தரலங்காரத்தில் இந்த அநுபூதிமானே சொல்லியிருக்கிறார். கேவலசகலங்கள் தாக்காது நிறைவால் “மனோதீதம்” என்றும், அருளிலே மறைந்து அருள்வடிவாய்ச் சிவயோகியிருத்தலால் “சிவசொருபமாயோகி” என்றும் சொன்னார்.

தொனித்த நாத வேய் ஊது - சததிகின்ற ஓசைபொருந்திய மூங்கிற குழலே ஊதுகின்ற.

சகஸ்திர நாம - ஆயிரம் நாமங்களையுடைய.

கோபால சுதன் - இடையா புத்திரனாகிய கிருட்டிணன்

மீநாமன் - மாலுமி.

தொடுத்த நீப - தொடுத்த கடப்பமாலையை அணிவாரே.

மணித்தா ஆதி - மாணுடர் முதலாகிய.

மகப் பிரவாக பானீயம் அலை மோதும் - பெரிய பெருக்கையுடைய நீர் அலை மோதுகின்ற.

மணத்த சோலை சூழ் சாலை அனைத்து லோகம் ஆள்வாரும் மதித்த சாமியே - பரிமளம் பொருந்திய சோலைகளுமுந் திருவானைக்காவில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எல்லா உலகங்களையும் ஆளுகின்ற பரம சிவனும் நன்குமதித்த குருவே.

123. அடைய மீளில் - முற்றாயத் திரும்பினால். குமபகஞ் செய்தால்.

அவனிமீதில் ஓயாது தடுமாறி அருள்பெறா அநாசார கருமயோகியாகாமல் - பூமியிலே இடைவிடாது தடுமாறித் திருவருள்பெறாத தீயொழுக்கமுடைய கருமயோகியாகாமல்.

வாசக அதித் அடி ஊடே உருகி - வாக்குக்கெட்டாத திருவடியின்கண் அன்பினுலே மனங்கரையப்பெற்று.

ஆரிய ஆசார - மேலான ஆசாரம்பொருந்திய. ஞான ஆசாரம்பொருந்திய. ஆரியம் - மேன்மை.

பரமயோகி - மாயோகி, சிவயோகி.

உன் உபய பாத இராசீவம் - உமது இருபாத தாமரைமலரை. இராசீவம் - தாமரைப்பூ. இருபாதம் - கிரியாசத்தி ஞானசத்தி.

வட பராரை மா மேரு கிரி எடா நடா - வடபாகத்திலுள்ள பருத்த அரையையுடைய பெரிய மந்தரகிரியை எடுத்தது நட்டு.

மோதும் மகரவாரி ஓரேழும் அமுதாக - திரைமோதுகின்ற மகரமீன் சஞ்சரிக்கும் ஏழு சமுத்திரங்களையும் அமிர்தம் உண்டாகும்படி.

மகுடவாள் அரா நோவா - முடியையுடைய கொலைசெய்யும் வாசுகி என்னுஞ் சர்ப்பமும் (சுயிருகக்கொண்டிருத்தமையால்) நோவடைய.

மதியம் நோவா - மத்தின் கடைதறியாகிய சந்திரனும் நோவடைய.

வாரீச வானிதை மேவு தோள் ஆயிரமும் நோவா கடையும் - தாமரை யாசனியாகிய இலகருமி வசிக்கும் புயங்கள் ஆயிரமும் நோவடைய கடையும்.

ஆதி கோபாலன் - முதல்வராகிய விட்டுணு.

கணகலோக பூபால - சவாக்கலோகத்துக்கு அரசரே.

124. மந்திர வேதம் - மந்திரவடிவமான வேதம்.

ஐம்பதோர்விதமான விபிகள் - ஐம்பத்தொருவகையான அக்கரங்கள்.

வெரு ரூப அண்டர் ஆதி சரா அசாமும் - பல வடிவங்களாகிய தேவர்கள் முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற சரம் அசரங்களும்.

உயர் புண்டரீகனும் - மேலான பிரமனும். புண்டரீகம் - தாமரை.

மேக நிறவனும் - விட்டுணுவும்.

அந்திபோல் உருவானும் - அந்திவானம்போன்ற திருமேனியையுடைய

காலுதல் - சக்குதல், வீசுதல்.

அசபை - ஹம்ஸமந்திரம்.

விந்துநாதமும் ஏக வடிவம் - ஐந்துபூதமாதிரி விந்துநாதமீருகவுள்ள எல்லா வடிவங்களும்.

அதன் சொரூபமாக உறைவது சிவயோகம் - சிவசொரூபமாகக் கண்டிருப்பது சிவயோகமெனப்படும். “மனோதித்திவசசொரூபமாயேரகி” (பார். பாட்டு. 122.)

உபதேச குருபர சம்பந்தாயமொடு எயும் நெறியது - பாரம்பரியமாக வரும் உபதேச நியமத்தோடு கூடிய உபதேசகுருவினாலே தரப்படும் மேலான நெறியை. சம்பிரதாயம் - பாரம்பரியமாகவரு முபதேச நியமம்.

தானவர் சேனை கெடிபுக - அவுணர்ச்சேனை கவகக.

விபுதர் - வானேரர்.

மண்டு பூத பசாசு - நெருங்கிய பூதங்களும் பசாசுகளும்.

மயிடாரி - மகிடாசுரனுக்குப் பகையாயுள்ளவள், துர்க்கை.

வன்கண் வீரி - கொடிய தொழிலுடைய காளி.

பிடாரி - பிடாரிதேவி.

மேருகிரி தலை மண்டு துளைய - மேருமலையின்முடி மிக்க துளையப்போக

பந்த பாச விகார பரவசம் வென்றியான சமாதி முறுகு கல் முழை
கூடும் விண்டு மேல் - பந்தமாகிய மாயாவிகாரத்தினாலே தன்வச
மற்றிருப்பதை வெல்லற்காரணமான சமாதியை முறுகலான கற்கள்
பொருந்திய குகையிற்கூடுகின்ற மலையின்மேல். முழை - குகை.
விண்டு - மலை.

இனிய கள்ளுண்டு - இனிய தேனை உண்டு.

இதழி பொன் விஞ்ச வீசும் - கொன்றை பொன்போன்ற பூக்களை
அதிகமாகச் சொரிகின்ற.

125. உருவேறவே ஒருகோடி செபித்து - உரு அதிகப்படிம்படி ஒருகோடி
மந்திரத்தைச் செபஞ்செய்து.

ஓமசித்தி உடனாக ஆகமத்து உகந்து பேணி - ஓமசித்தியுண்டாகும்படி
ஆகமவிதிப்படி யாகத்தை விருப்போடு செய்து.

உணர்வு ஆசை யாரிடத்தும் மருவாது - அறிவும் ஆசையும் யாரிடத்தும்
மருவாமல்.

ஓர் எழுத்தை ஒழியாது - ஓரெழுத்தைத் தவறாது.

ஊதை விட்டு இருந்து - பிராணவாயுவை வெளியே விட்டிருந்து.

நாளும் தரியாத போதகத்தர் குருவாவர் ஓர் ஒருத்தர் - எப்பொழுதும்
தரியாத அறிவுடையோரிற் சிலர் குருவாய் வருவார்கள்.

தருவார்கள் ஞானவித்தை தஞ்சமாமோ? - (அவர்கள்) ஞானோபதேசத்
தைத் தருவார்கள். அது அடியேனுக்குப் பற்றுக்கோடாகுமா?.

தழல் ஆடி வீதிவட்டம் ஒளிபோத ஞானசித்தி தருமாகில் ஆகும் -
நெற்றிப்புருவமத்தியஸ்தானத்தில் ஞான ஒளிதோன்றும் ஞான
யோகசித்தியைக் கொடுக்குமாயின் அது தருகியாகும். தழலாடி
வீதி - நெற்றி. வட்டம் - புருவமத்தியஸ்தானம்.

அத்தைக் கண்டிலேனே - அதை அடியேன் காணவில்லை. மந்திரம் உரு
வேறச் செபித்தும், ஓமசித்தியுண்டாக யாகத்தைச் செய்தும், ஆசை
ஒழிவும் ஏகாட்சர தியானமும் கருமயோக சாதனைவிர்த்தியுயின்றி,
அறிவுடையோரிற் சிலர் குருவாய் வருவார்கள். அவர் செய்யும்
ஞானோபதேசம் அடியேனுக்குத் தஞ்சமாகாது. ஞானயோகசித்தி
யைத் தருவீராக என்பதாம்.

குருநாடு இராசரிக்கர் - குருபூமியின் இராசாக்கள். குருநாடு - குரு என்
னும் அரசன் ஆண்ட நாடு. அது இந்திரப்பிரஸ்தம(டெல்கி) என்னும்
பட்டினத்துக்குச் சமீபமாயுள்ளது.

மாயமிட்டு - வஞ்சனை செய்து.

குந்தி பாலர் சூலையாமல் நீதி கட்டி - குந்தியின் புதல்வர் நிலைசூலையாமல் முறைசெய்து. குந்தியின் புதல்வர் - தருமன், அருச்சுனன், வீமன், நகுலன், சகாதேவன் என்னும் ஐவர்.

எழு பாரை ஆள விட்ட - எழுலகங்களையும் ஆளும்படி விட்ட.

குறள் ஆகன் ஊறு இல் நெட்டை கொண்ட ஆதி - குறள்வடிவரும், குற்றமில்லாத நெடிய வடிவத்தைக்கொண்ட முதல்வருமாகிய விட்டுணு. ஊறு - குற்றம்.

புராரி சித்தன் - திரிபுரங்களை எரித்த சித்தராகிய பரமசிவன்.

விராவி சித்திர மலைமேல் - அழகுபொருந்திய விராலிமலையின்மேல்.

அம் கை வேலா - அழகிய திருக்கரத்தில் வேலாயுததையுடையவரே.

மதுராபுர ஈசர் மெய்க்க - மதுரைநகரத்தின்கண்ணுள்ள அரசர் மெச்சும்படி.

மாறன் வெப்பு வளை கூன் - பாண்டியனது சூரதையும் வளைந்த கூனையும்.

126. பூரண வார கும்பம் - பூரணமான நீரையுடைய குடம்போன்ற வார் - நீர்.

சீத பஹு கொங்கை - குளிர்ந்த சந்தனத்தை அணிந்த கொங்கையை யுடைய.

மாதர் வீகார வஞ்ச லீலையில் - மாதர்களது வேறுபாடான கபடம் பொருந்திய சையோகத்தில்.

போது அவமே இழந்து - காலத்தை வீணிலே கழித்தது.

போனது மானம் என்பது - மானங் கெட்டுப் போனதென்பதை.

பூரியன் - கீழ்மகன்.

நெஞ்சு காவல் படாத பஞ்சு பாதகனாய் - பொறிவழிசென்று மனங் காக்கப்படாத ஐவகைப் பாதகங்களையுஞ் செய்பவனாய்.

காரண காரியங்களானதெலாம் ஒழிந்து யான் எனும் மேதை விண்டு பாவகமாயிருந்து கால் உடல் ஊடு இயங்கி நாகியின்மீது இரண்டு விழி பாய - மானையின் காரியமாயுள்ள பிரபஞ்சப்பற்றெல்லாம் நீங்கி யான் என்னும் அகங்காரமாகிய பசுஞானத்தைவிட்டுச் சிவத்தியானத்தோடிருந்து பிரணவாயு சுழுமுனைநாடிமார்க்கமாய் ஒடி மூக்குருளியை இரண்டுகண்களும் பொருந்த. மேதை - அறிவு. பாவகம் - பாவனை, தியானம்.

காயமும் நாவும் நெஞ்சும் ஓர் வழியாக - காயமும் வாக்கும் மனமும் ஒரு வழியாக.

அன்பு காயம் விடாமல் - அன்பையும் சரீரத்தையும் பாதுகாத்து.

திருப்புகழ்

மன் றீடிய தாள் நினைந்து காணுதல் கூர் தவம் செய் - தேவாரீரு
டைய தேடியுங் காணமுடியாத திருவடிகளைத் தியானித்துக் காணும்
பொருட்டு மிக்க தவத்தைச் செய்கின்ற.

ஆரண சார மந்திர வேதம் எலாம் விளங்க ஆதிரையானே நின்று தாழ்
வன் ஏற வணங்கும் ஆதரவால் விளங்கு பூரண ஞானம் மிஞ்சும்
உரலோனே - வேதசாரமாகிய மந்திரங்கள் எல்லாம் விளங்கும்படி
பரமசிவனே நின்று வணங்குவேன் என்று வணங்கும் அன்பு மிகுதி
யினாலே தெரியப்பட்டுநிற்கும் பரிபூரண ஞானமிகுதியினைபுடைய
சர்வவல்லமையுடையோரே!

ஆர்கலி ஊடு எழுந்து - கடலினுள்ளே எழுந்து. ஆர்கலி - கடல்.

மா வடிவாகி நின்ற - மாமரவடிவாகி நின்ற.

ஆண்டர் ஆனவர் கூர் அரத்தை தீர - தேவர்கள் மிக்கதுன்பம் நீங்கும்படி.

ஆழிகொண்டி - சக்கரத்தினால். வாரணம் - யானை.

வாவியின் மாடு இடங்கர் பாழ்பட - தடாகத்தின்கண்ணேபொருந்திய
முதலை அழியும்படி. மாடு - இடம். இடங்கர் - முதலை.

மா முகில் - கரிய முகில்போன்று.

குல் நிறைவான சகரு வண்டல் ஓடிய காலில் வந்து வாலும்க் மீது மா
மணியீன் - கருநிறைந்த சகருக்கூட்டங்கள் வண்டல் ஓடிய வாய்க்
கால்வழியாகவந்து வெண்மணற்குன்றின்மேல் அழகிய முத்துக்களை
சுன. வண்டல் - ஆற்றிலே மண்ணோடு சேர்ந்து குழம்புபட்டு ஓடும்
நீர்.

உந்து வாரிதி நீர் பரந்த சீரலைவாய் உகந்த - திரைமோதுகின்ற சமுத்
திரநீர் பரந்த திருசெந்துரில் மகிழ்ந்தருளும்.

127. இன் ஒளி வீசி ஓடி இருபக்கம் ஓடி உறச செல் வளி - இனிய ஒளி
யைப்பரப்பி இடைகலை பிங்கலை என்னும் இருநாடிகள் மார்க்கமாக
ஓடிக்கழியும் வாயுவை.

ஆசை நாலு சதுரக் கமலம் உற்று - நான்குபக்கத்தையுடைய சதுரக்
கமலமாகிய மூலாதாரத்திற் பொருந்தி. ஆசை - பக்கம்.

ஆவல் கூர மூணு பதியில் மண்முதல் சலசம் இந்து வாகை ஆர பொற்
சபையும் கொள நிறுத்தி - வீருப்பமுற (அங்கிருந்து சுழுமுனை நாடி
மார்க்கமாக) அக்கினியாதி மூன்று மண்டலங்களிலுமுள்ள சுவாதி
ட்டானம் முதல் ஆக்கினை சுருக உள்ள ஜீவனைக் கமலங்களிலும்,
சந்திரகாந்திநிறைந்த பிரமரந்திரக் கமலத்திலும் பொருந்த நிறுத்தி.

வெளியாரு சோதி தூறு பத்தினுடன் எட்டு இதழாகி ஏழும் அளவி
ட்டு - அப்பால் ஆயிரத்தெட்டு இதழோடுக் கூடிய சோதிநிறைந்த
வெளியாகிய துவாதசாந்த கமலவரை ஏழு தலகளையும்பொருந்தி.

அருண வில் பதியில் - சூரிய ஒளிபொருந்திய பிரமரந்திரசமவத்தில்.

விந்து நாத ஒசை சாலும் ஒருசத்தம் அதிகப்படி இகம் ஒடி கூடி - மதிக்கலாயிர்தழும் நாத ஒசைமிருந்த ஒரு'சத்ததழும் அதிகப்படுகின்ற இவற்றோடு கூடி ஒருமித்து.

அமுத சித்தியோடு - மதிமண்டலத்தினின்றும் பெருகிப் பாயும் கலாயிர்தப் பேற்றுடன்.

வேதம் ஒதும் சரசத்தி அடியுற்ற திருநந்தியூடே ஊமையேனை ஒளிர்வித்து - வேதம் சொல்லுகின்ற வாசிசத்திக்கு ஆதாரமாக உள்ள பூநீந்தி ஒளியையும் ஊமையேனுக்குத் தெரிசிப்பித்து.

உனது முத்தி பெற - உனது முத்தியைப் பெறும்படி.

மூலவாசல் வெளிவிட்டு - பிரமரந்திரவெளிவிட்டு.

உனது உரத்தில் ஒளிர் யோக பேத வகை எட்டும் இதில் ஒட்டும் வகை இன்று தாராய் - உனது திருவருள் வலிமையில விளங்கும் அவ்நடாங்கயோகமும் இதனுடன்பொருந்தும் வகையை இன்று தந்தருளல்வேண்டும்.

வாசி வாணிகன் - குதிரை வியாபாரி.

மாழை ரூபன் - பொன்மயமானவர்.

முகம் மத்திகை விதத்து அருண செம் கையாளி - ஒலிக்கின்ற சவுக்கினால் (குதிரையைச் செலுத்தும்) வகைபொருந்திய பிரகாசமான அழகிய கரத்தையுடையவர்.

வாகு பாதி உறை சத்தி - வாமபாகத்திலிருக்கும் பார்வதி. வாகு - பக்கம்.

குதலை வாயின் மாது - மழலைமொழிபேசும் மாது.

துகிர் பச்சை வடிவி - கரும்பவளம்போலும் பச்சைவடிவத்தையுடையவர்.

சிவை - பார்வதி.

என் மாசு சேர் எழுபிறப்பையும் அறுத்த உமை.

இரத்தனகிரி - மாணிக்கமலை, திருவாட்போக்கி, சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ளது.

சர்ப்பகிரி - கொங்கநாட்டிலுள்ள நாகாசலம் என்னும் ஸ்தலம். திருச்செவகுன்றார், திருச்செங்கோடு என்றும் பெயர்.

தெவுர் - திருத்தேவூர். சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள ஒரு ஸ்தலம்.

பறியல் - திருப்பறியலூர். சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள ஸ்தலம், திருப்பறியலூர் வீரட்டானம் என்றும் பெயர்.

காவை - திருவானைக்கா.

மூதூர் - பழலை, விருத்தாசலம், திருமுதுகுன்றம். மகதநாட்டிலுள்ளது.

நாகை - நாகைக்காரோணம் (நாகபட்டணம்.)

காழி - சீர்காழி.

வேளூர் - வைத்தீசரன்கோயில்.

குறுக்கை - திருக்குறுக்கை. அட்டவீரட்டத்துள் ஒன்று. சோழநாட்டிலுள்ளது.

திருவெண்ணெய்ப்பதி - திருவெண்ணெய்நல்லூர். மகதநாட்டிலுள்ளது.

128. மூலம் கிளர் ஒருருவாய் - மூலாதாரத்தினின்றும் மேலோங்கி ஓர் உருவமாய்.

நடு நாலவகுல மேல் - சரீரமத்தியஸ்தானத்திலிருந்து நாலவகுலத்துக்கு மேலே. நடு - பாயுவிற்கிரண்டங்குலம் மேலே இலிங்கத்திற்கிரண்டவகுலம் கீழே நடுவிலோரங்குலம் தேக நடுவாகும்.

நடுவோர் இடை மூள் பிங்கலை நாடியொடு ஆடிய - சுழுமுனை இடைகலை மூளுகின்ற பிங்கலைநாடிகளோடு சேர்ந்து. நடுவோர் - சுழுமுனை. ஆடுதல் - உடனாதல்.

முதல்வோகள் மூணும் பிரகாசமதாய் ஒரு சூலம் பெற ஒடிய வாயுவை - அந்த முதன்மையான நாடிகள் மூன்றும் பிரகாசமாய் சூலம் போன்று ஒடிய பிராணவாயுவை.

மூலந் திகழ் தூணவழியே அளவிட ஒடி - சுழுமுனா நாடிவழியாகப்பொருந்தி ஓட்செய்து.

பாலம் கிளர் ஆறு சிகரமொடு ஆரும் சுடர் ஆடு பராபர பாதம்பெற - புருவமத்தியில் விளங்குகின்ற ஆஞ்சைஞஸ்தானத்திற் சிகர அக்கரத் தோடுபொருந்திய சோதுவடிவாகிய சிவம் நடனஞ்செய்கின்ற பராபரவடிவாகிய திருவடியை அடையும்படி.

ஞானசதாசிவம் அதில் மேலி - ஞானசதாசிவத்தைப் பொருந்தி.

பாடுந் தொனி நாதம் - ஒலிக்கின்ற நாத ஒலி.

தூபுரம் ஆடும் கழலோசையிலே பரிவாகும்படியே அடியேனையும் அருள்வாய் - திருவடியிலகைகின்ற தூபுர ஓசையிலே பற்றுக்கொண்டிருக்கும்படியே அடியேனையும் அருளவாய்.

கலைமான் - ஆணமான். துடி - உடுக்கு.

விரி அரா தோடு குழையும்சோ - படம்விரிகின்ற சர்ப்பமும் தோடும் குண்டலமும் பொருந்திய.

சூரன் கரம் ஆர் சில வான் அணி தோளும் தலை தூன்படவோ - சூரனது கரத்தில் விளங்கும் வில்லும் வாளும் ஆபரணமணிந்த தோளுடன் தலையும் தூளாய்ப்போகும்படியும்.

அவர் சூளும் கெட - அவரது சபதமுங் கெட. சூள் - சபதம்.

சேவகன் - வீரன்.

நாணம் கெட - நாணம் நீங்க, அஞ்ஞானங்கெட.

29. மூலாதாரமொடு அங்கியை ஏற்றி - மூலாதாரத்தின்கணுன்ன அக் கினியை எழுப்பி.

ஆறாதார யந்திரமொடு ஒட்டி - ஆறு ஆதாரங்களிலுமுள்ள சக்கரங்களைப் பொருந்தச்செய்து.

மூலாவாயுவை நன் சுழுமுனையூடே ஏற்று - பிராணவாயுவை நன்மைதரு கின்ற சுழுமுனையாடிவழியாக எழுப்பி.

மூது ஆதார மருப்பில் அந்தர - முதன்மையான ஆறு ஆதார முடிவிலுள்ள. நாத கீதம் - அது ஆர்த்திடும் பரம் ஊடே - நாத ஓசை தொனிக்கும் மேலான ஸ்தானத்தில். (பிரமரந்திரகமலத்தில்).

பால் ஒளி ஆத்துமந்தனை - பால்போலும் ஒளிபொருந்திய ஆன்மாவை. விலகாமல் மால் ஆடு ஊன் ஒடு சேர்த்து இதம் பெற - நீங்காமற் பிராண வாயு இயங்குகின்ற தேகத்தோடுசேர்த்து சுகம்பெறும்படி. மால் - காற்று. (பார். பாட்டு. 126. அன்புகாயம்விடாமல்.)

நாநாவேதம் சாத்திரம் சொலும் - பலவித வேதங்களும் ஆகமங்களுமாகிய சாத்திரங்கள் சொல்லுகின்ற. வேதாகம என்றது வேதம் என ரின்றது.

வாழ் ஞானபுரி ஏற்றி - பேராணந்தவாழ்வைத்தருகின்ற ஞானபூமிசேரச் செய்து. (துவாதசாந்தவெளி சேரச்செய்து.)

மந்திர தவிசு ஊடே மாதா நாதனும் வீற்றிருந்திடும் வீடே மூணு ஒளி காட்டி - மந்திரபீடத்தின்கண்ணே பராசத்தியும் பரமசிவனும் எழுந்தருளியிருக்கும் வீட்டையும் சோமசூரியாக்கினியாகிய மூன்று ஒளியையுட்காட்டி.

சந்திரவாகு ஆர் தேன் அமுது ஊட்டி என்றனை உடன் ஆள்வாய் - சந்திரகாந்திரிறைந்த தேன்போலும் இனிய அமிர்தத்தைப் பருகத் தந்து அடியேனை இக்கணமே ஆட்கொண்டருள்வாய்.

சூலான் மாதா - சூலத்தையுடையமாதா.

தூர்த்த சம்பவி - மோககுணமுள்ள பார்வதி.

இராப்பகல் காத்து அமைந்த அன்னை.

சூடோடு ஈர்வினை வாட்டி மைந்தர் என எமை ஆளும் தூயான் - சூட்டோடுசூடாய் வருத்துகின்ற வினைகளின் வலிகெடுத்து புத்திரர் போல எம்மையாட்கொண்டருளும் சுத்தமுடையவன்.

மூவரைநாட்டும் எந்தையர் - பிரமா விட்டுணு உருத்திரன் என்னும் மூவரையும் நிலைபெறுதும் எம். 7 கந்தையார்.

வேளுநர் வாழ்'வினைதீர்த்த சககரர் தோய் சாரூபரோடு ஏற்று இருந்த
வன் - வைத்தீசுரன்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற வினைதீர்த்த
சககரரும் பொருந்திய ரூபத்தோடு கூடினவருமாகிய சிவனோடு
இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளியிருந்தவன். ஏறு - இடபம்.

வீட்டுதல் - அழித்தல்.

அந்தகன்வீடு ஊடு ஏவிய - இயம்புரத்துள்ளே அனுப்பிய.

காத்திரம் பரி - உறுப்பைத் தரித்த. பரித்தல் - தரித்தல்.

வேதா நால்தலை சிக்கொளும்படி கோலாகாலமது ஆட்டும் - பிரமாவின் து
நான்குதலைகளும் சீழ்ப்பிடிக்கும்படி சம்பிரமத்தோடு குட்டிய.

மான்மகள் - வள்ளிநாயகி.

130. மூல கமலத்தில் அங்கியை - மூலாதாரகமலத்துள்ள அக்கினியை.

நாலுசதுரத்த பஞ்ச அறை - நான்குசதுரப் பிரமபீடமாகிய சககரக்கிரமத்
தின் அஞ்சாம் வீடாகிய சுவாதிஷ்டானத்திற் செல்லும்படி.

மந்திர பந்தியாலே - மந்திர ஒழுங்கினாலே.

நாடியின் நடத்தி - சுழுமுனைநாடிமார்க்கத்திற் செலுத்தி.

நாரண புரத்தில் - விஷ்ணுவின்வீடாகிய மணிபூரகத்தில் உள்ள.

இந்துவின் ஊடு - அர்த்த சந்திராகாரமாகிய விஷ்ணுபீடத்தில்.

உற இணக்கி - பொருந்தச்செய்து.

கன் சுடர் நாத - நல்ல சுடர் தோற்றம்படியாக.

இசை நடத்தி - அநாகதம்முதலிய மற்றஸ்தானங்களிலும் இணங்கநடத்தி.

மண்டல சந்தி ஆறில் - அக்கினியாகி மும்மண்டலங்களிலும் சந்தித்துள்ள
ஆறுதாரங்களிலும் பொருந்திய.

கோலமும் உதிப்ப - விநாயகராதி சதாசிவாந்தமாகிய மூர்த்திகளின் திருக்
கோலங்களும் பிறவும் பிரசன்னமாக.

கண்டு - அவைகளைத் தரிசித்து.

உன - சரீரநிலைக்கு ஆதாரமாகவுள்ள.

நாவினை - நாலவகுலப் பிராண கலையை.

மறித்த - ஒவ்வொரு சுவாசங்களின்வழியாகவும் சிறிது சிறிதாகக் கழிந்து
போகாதபடி தடுத்து.

இதம்பெறு - இனிமையாகிய.

கோ என முழக்கு சங்கு ஒலி - கோ என்று முழக்கும் சங்கத்தொனியாகிய.

வீந்து நாதம் - வீந்துசம்பந்த நாத ஒலி.

கூடிய முகப்பில் - கூடிமுழங்கும் இடத்துநின்று.

இந்திரவான அமுதத்தை உண்டு - இந்திரபோகமாகிய தேவாயிர்த்ததைப் பருகி.

ஒருகோடி நடன பதம் சபை - அனந்தானந்த நடனம்பொருந்திய குஞ்சித பதமமைந்த திருச்சபையை.

என்று சோவேன் - அடியேன் எக்காலதது அடையப்பெறுவேன்.

ஆலம் மலருற்ற சம்பவி - கைவிரல்களினின்றும் கவகைமுதலிய நதிகள் விரிந்த சாம்பவி. ஆலம் - நீர். மலரதல் - விரிதல். சாம்பவி - பார்வதி.

வேரிவி குலககொழுநதிலி - ஆதியநதமில்லாதவன். கொழுந்து - உச்சி.

ஆரணா தலைக்கு அலங்கு ஒளி - சிவபெருமானிடத்தில் விளங்கும் ஒளியா யுள்ளவன். ஆரணா - சிவன். தலை - இடம்.

செம்பொன் வாசி - இமயத்தில் வசித்தவன்.

ஆணவ மயக்கமும் கலிகாமியம் அகற்றி - ஆணவமலத்தினால்வரும் மயக் கதையும துன்பத்தைவருவிக்கும் கனமமலத்தையும் நீக்கி.

என்றனை ஆளுமை - என்னை ஆளுகின்ற உமாதேவி.

பரத்தி - பரனாகுச சத்தி

மால விதி - விட்டுணுவும் பிரமாவும். வஞ்சகா - அவுணர்.

வேத சதுரத்தா - வேதசதுரா, வேத அறிவுடையோர்.

வீறு நடனா - ஏகாந்தநடனஞ்செய்பவா. வீறு - தனிமை, ஏகாந்தம்.

31. குலம் என ஓடி சாப்ப வாயுவை விடாது அடக்கி - குலம்போன்று கந்தநடுவிலிருந்து ஓடுகின்ற பிரணவாயுவை இடைகலை பிங்கலை நாடிகள வழியாகச் செல்லவிடாது மறித்துச் சுழுமுனாநாடிமார்க்க மாக ஓடச்செய்து. பாயுவிந்கிரண்டவகுலம் மேலே இலிங்கத்திற் கிரண்டவகுலம் கீழே நடுவில் ஓரவகுலம் தேகநடுவாகும். அவகிரு ந்து ஒன்பது அவகுலத்துக்குமேலே முட்டைபோலக் கந்தமுண்டா யிருக்கும். அந்தக்கந்தம் நாலவகுலப்பிரமாணமாய்த் தோல் எலும்பு இவற்றை பூவுக்கப்பட்டிருக்கும். சுழுமுனே முதலான நாடிகளின் உற்பத்திக்கு இடம் அக்கந்தத்தின் நடு.

தூய ஒளி காண முததிவிதமாக - சத்த சோதி தோன்றவும் முததியுண்டாகவும்.

சூழும் இருள் பாவகத்தை வீழ அழலாடி எரித்து - பற்றியிருக்கின்ற ஆணவமல சொரூபத்தைக் கெடுகப்படி சோதித்தழலால் எரித்து. பாவகம் - இயல்பு, சொரூபம்.

சோதிமணி பீடமிட்ட மடம் மேவி - ஒளிபொருந்திய இரத்தினமணி ஆசனமமைந்த பிரமரந்திரகமலத்தைப்பொருந்தி.

மேலேவெளி ஆயிரத்து நாலிரு பராபரத்தின் மேவி - அதன்மேலுள்ள ஆயிரத்தெட்டிதழ்க் கமலங்களையுடைய துவாதசாந்தமாகிய பராபரவெளியைப் பொருந்தி.

அருணாசலத்தினுடன் மூழ்கி - ஒளிப்பிழம்பாகிய சிவத்துடன் கலந்து. வேலு மயிலவாகன பிரகாசமதிலே தரித்து - வேதபடையையொத்த வசசிர ஒளியையும் மயில்வாகனதையொத்த மாணிக்க ஒளியையும் பொருந்தி.

வீடும் அதுவே சிறக்க அருள தாராய - முதநிலையும் அதுவாய் விளங்க அருளைத் தாராய்.

ஒல் அசுரர் ஆழி எட்டு வாள்கிரி மாய - ஒலமிடுகின்ற அசுரரும் சமுத்திரமும் அட்டகிரிகளும் சக்கரவாள்கிரியும் மாயுமபடியும்.

வெற்பும் ஊடுருவ - கிரவுஞ்சமலையும் ஊடுருவும்படியும்.

அவன் கால் பிடித்து உள் ஓம் என் உபதேசவித்தொடு அணைவோனே - வள்ளிநாயகியாரை வலிந்து ஆட்கொள்ளக்கருதி நிலைபேறான பிரணவ உபதேசஞ்செய்து அத்துவிதமாகக் கலப்பவரே.

மேதி மட்க - ஏருமைக்கடா மழுங்க.

ஊழி புவிமேல் கிடத்து - ஊழிகாலம் பூமியில் வீழ்த்துகிடக்கச்செய்த.

காலன் இடம் மேவு சத்தி - காலையுடைய பரமசிவனது இடப்படுகத்திற் பொருந்தும் உமாதேவி.

காலம் முதல வாழ் புவிக்கு ஆதார நகர் - காலத்துக்குக் கருத்தாவாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பூமிக்கு ஆதாரமாகிய திருக்கடலூர்.

132. இந்து கதிர் சேர் - சந்திரனுஞ் சூரியனுஞ் சேர்ந்த (இடைகலை பிங்கலை நாடிகள் ஒன்றுசேர்ந்த.)

அருணப் பந்தி நடுத்தாண ஒளிபட்டு - செந்நிறத்தின் வரிசைபோன்ற நடுவிலுள்ள தூணின் ஒளிபட்டு (சுழுமுனைநாடியின் ஒளிபட்டு.)

இன்ப ரசப் பால் அமுத^௩ சவை மேவும் - இனிய இரசமாகிய வெள்ளிய அமுதத்தின் கவையுடைய.

எண்குணமுற்றேருள் நடனச சந்திர ஒளிப் பீடு அகம் உற்று - எண்குணங்களையுடைய சிவபெருமான் நடனஞ்செய்வதற்கிடமாகிய சந்திர காந்திவிளங்கும் பெருமைபுடைதத் ஸ்தானத்தைப் பொருந்தி. (பிரம ரந்திரகமலத்தைப் பொருந்தி.)

எந்தை நடித்து ஆடும் மணி சபையுடே - எமது பெருமான் நடனஞ்செய்கின்ற அழகிய சபையின்கண்.

கந்தம் எழுத்தோடு உறு - மூலமொழியோடு பொருந்திய. மூலமொழி

3 3 3
என்பது பிரணவம். “பாதாப்ஜே ஸாவஸம்ஸார தாவகாலா நவம்
3 4 2 4 4 2 3
ஸ்வகே, ப்ரஹ்மரந்தரே ஸ்திதாம்போஜ மத்யதஸம் சம்த்ரமண்டலம்.
2 3 2 3 3
அகதாதி திரிரே காப்ஜே ஸஹஸ்ரதல மமடலே, ஹம்ஸபார்ஸ்வ

த்ரிகோணேச ஸ்மரேததந் மத்யஹம் ம¹⁰ரும்.” (குருகிதை 103-104.)

சிற்கந்த மணப் பூவிதழை - ஞானமாகிய மணங்கமழும் பூவிதழை.

கண்டு களித்து - கண்டு களிப்படைந்து.

அமுதக்கடல் மூழ்கி - அமுதக்கடலில் ஆழ்ந்து.

கந்த மதித்து - கந்தவேளே நன்குமதித்து.

ஆயிர எட்டு அண்டம் அதை - ஆயிரத்தெட்டு இதழோடுபொருந்திய
கமலத்தையுடைய துவாதசாந்தவெளியை.

கோல் புவனக் கண்டம் அதை - அழகிய அநதத் துவாதசாந்த வெளியை.

காண எனக்கு அருள்வாய் - யான் காணுமபடி எனக்கு அருள்புரிவாய்.

காளம் மணித் தவில் ஓசை திந்த திமித ..டிநதம என - காளமும் அழகிய
தவிலோசையும் திந்த திமித ..டிநதமென.

சிர்தை திகைத்து - மனந் திகைத்து.

எழு கடல் பொங்க - எழுகடலைப்போற் பொங்க.

அரி ஞா மருடச செண்டு குலைத்து ஆடும் - பகைவானாகிய ஞாபன்ம
ஹுடைய தலையாகிய பந்தை நிலைகுலைத்து (உடலினின்றும் பிரித்து)
ஆடுகின்ற.

மணிக் கதிராவேலா - அழகிய ஒளிபொருந்திய வேலாயுத்தையுடையவரே.

அரி குந்தி தாழ் துளபம் - வண்டுகள் குந்தித் தங்குகின்ற துளசிமாலையை
அணிந்த.

செந்திருவைச சேர் களபக் கொண்டல் நிறத்தோன் மகளை - இலக்குமியை
மாரபிற்சேர்த்த கலவைசசாந்துபூசிய முகில்வண்ணனாகிய திரு
மாலின் மகளாகிய வள்ளிநாயகியை.

தரைமீது கும்பிட கைத்தாளம் எடுத்து - பூமியின்கண்ணே கும்பிடும்படி
கை கூப்பி.

அம் பொன் உருப்பாவை புகழ் - அழகிய பொன்னாற்செய்த பாவை
போன்ற உருவைப் புகழ்கின்ற.

கும்பகொணத்து ஆறுமுகப் பெருமாளே - கும்பகோணத்தின் கண்ணே
எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஆறுமுகப்பெருமாளே.

133. ஞானம் கொள் பொறிகள் கூடி - ஐம்புல உணர்வைக் கொள்ளுகின்ற
ஐம்பொறிகளும் ஒடுங்கி.

வான் இந்து கதிர் இல்லாத நாடு அண்டி - கேவலசகலமற்ற பிரமரந்திர
கமலஞ்சோகது. “இருளுமோர்கதிரணுகொணாதபொன்னிடமதேறி”
(பாா. பாட்டு. 23)

நமசிவாய வரை ஏறி - பஞ்சாக்கர மலையிலேறி.

நாதங்கள் ஒடு குலாவி - அவ்வருவியின் ஓசையோடு கூடி.

ஊனங்கள் உயிர்கள் மோக நானென்பதறிவில்லாமல் - உடம்புசளும்
உயிர்களும் நானென்கின்ற மயக்க அறிவு இல்லாமல் உடம்பு நான்
என்றும் சீவன நான் என்றும் எண்ணுகின்ற மயக்க அறிவில்லாமல்.
அம்மயக்கத்துக்குக் காரணம் ஆணவமலம்.

ஓம் அங்கி உருவமாகி - ஓமாக்கினிவடிவமாகி. ஓமம் ஓம் எனக் கடை
குறைந்தது.

ஓர் அந்தம் மருவி - ஏகாதமாகப் பொருந்தி.

ஞான மா விஞ்சை முதுகிலேறி - விஞ்ஞானமாகிய குதிரையின் முதுகி
லேறி.

லோகங்கள் வலமதாட - லோகங்கள் எங்கும் வலஞ்சுற்றி வீளையாடும்படி.

தேன் அம கொள் இதழி - தேனைக்கொண்டிருக்கும் கொன்றைமாலையையும்.

தாதி தார் - ஆததிமாலையையும். தாதகி என்பது தாதி என இடை
குறைந்தது

சல்லிம - லீர், கருகை.

சீரங்கன் - சீரிய அங்கத்தையுடையவன்.

ஒரு மாது சோ பஞ்ச வடிவி மோகி சேர் பங்கின் - ஒருசத்திசேர்ந்த
ஐந்து வடிவத்தையுடையவன், மோகத்தைச்செய்பவன்.

யோகன்கொள் மவுன சோதி, அமல நாதன் அருள் பாலா - யோகநிட்டை
யைக்கொள்கின்ற மவுனசோதியுமாகிய உமாதேவியாரொருந்திய
பாகத்தையுடைய.

அமல நாதன் அருள் பாலா - மலமில்லாத சிவபெருமான் தந்தருளிய
பாலனே.

நீல காடந்த, நீலம் காள் தந்த - நீலமும் கறுப்பும்பொருந்திய.

வேடம் பெண அமளி சேர்வை - வேடப்பெண்ணாகிய வள்ளிகாயகியைச்
சேர்ந்தவனே. காண் - முன்னிலை அசை.

134. இலாபமில் பொலா உரை சொலா மன தபோதனர் - பயனில்லாத பொல்லாங்குரைகளைச் சொல்லாத மனத்தையுடைய தபோதனர்.

இராகமும் விநோதமும் உலோபமுடன் மோகமும் இலான் - காமமும், மதமும், உலோபமும், மோகமும் இல்லாதவன். விநோதம் - களிப்பு, மதம்.

இவனும் மா புருஷன் என ஏய - இவனும் உத்தமபுருடன் என்று இயைய.

சலாபவ - விகாரமற்றவரே. சலம் - விகாரம். அபவம் - இன்மை.

மலாகர - மலத்தை ஒழிக்கின்றவரே.

சசிதர - சந்திரனைத் தரித்தவரே.

விதாரண - சங்கராஞ்செய்கின்றவரே.

சதாசிவ - அனுகிரகஞ்செய்கின்றவரே.

மயேசுர - திரோபவத்தைச் செய்கின்றவரே.

நிலாவிரி நிலாமதி - சந்திரிகை விரிந்து பிரகாசிக்கின்ற சந்திரனையும்.

நிலாத அநில அசன நியாய பரிபால அர - நில்லாது ஒடுகின்ற காற்றைப்புகிக்கின்ற நீதியைப் பரிபாலனஞ்செய்வதில் வல்ல ஆதிசேடனாகிய சர்ப்பத்தையும்.

நிசாசரர் குல அதிபதி இராவணன் புயம் அரிட - அரக்காகுலத்துக்கு அதிபதியாகிய இராவணனது புயங்களுக்குக் கேட்டைச்செய்த.

நிர் ஆமய சரோருகம் கரன் - நோயற்றவரும் தாமரைமலர்போன்ற கரத்தையுடையவருமாகிய பரமசிவன். ஆமயம் - நோய்.

வில் ஆசுகம் வலார் எனும் உல்லாச வித ஆகவ - வில்லிற்பூட்டும் அம்பு விதையில் வல்லவரென்று சொல்லப்படும் உல்லாசமான போரினையுடையவரே. ஆசுகம் - அம்பு. ஆகவம் - போர்.

வியாதர்கள் விநோத மகன் - வேடரது பொழுதுபோக்கி விளையாடும் வள்ளி நாயகி.

விராவு வயலார் புரி - விளகுகுகின்ற வயலார்.

பிரான்மலை - திருக்கொடுங்குன்றம். பாண்டிகாட்டிலுள்ளது.

135. தறையின் மானுடர் - பூமியிலுள்ள ஆடவர்.

ஆசையினால் மடல் எழுதும் மால் அருள் - தம்மேற்கொண்ட ஆசையினால் மடலேற்றகு வடிவை எழுதும் மயக்கத்தைத் தருகின்ற.

தோதக சரசர் மாதர்கள் - வஞ்சகம்பொருந்திய காமசேசுட்டைசெய்பவராகிய பெண்களினது.

தளர் மின் நேர் இடை - சோர்வான மின்னலையொத்த இடை.

பறவையான மெய்ஞ்ஞானிகள் மோனிகள் அணுகொணவகை நீடும்
இராசிய - ஓரிடமென்று நில்லாது பறந்துதிரியும் பறவைபோலிருக்
கின்ற பற்றற்ற உண்மைஞானிகளும் மௌனிகளும் கிட்டிக்கொள
ளாவண்ணம் மிக்க இரகசியமானதும்.

பவனபூரக எகிகம் ஆகிய விந்துநாதம் - பிராணவாயுவை ஒடுக்கிச்செய்யும்
யோகத்தில் ஒன்றுபட்ட விந்துநாதங்களால்.

தயாபர பதியதான - அருளோடுகூடிய.

சமாதி மனோலயம் - மனோலயசமாதி.

திறல் விநோத சமோள - திறலும் விநோதமும்பொருந்தியவரே. சமோள
னம் - சேர்க்கை.

அம்புராசி - கடல்.

குடக காவிரி - குடகமலையினின்றும் வருகின்ற காவேரியாறு. குடகம் -
தென்னிந்தியாவின் மேற்குப்புக்கத்திலுள்ள ஒரு மலை. குடகநாட்டி
லிருப்பதனாற் குடகமலை எனப் பெயாபெற்றது.

திரிசிராமலை - திரிசிராப்பள்ளியிலுள்ள மலை. தாயுமானசுவாமிகோயில்
கட்டப்பட்டிருக்கும் மலை.

குறிஞ்சி வாழும் மறவா - மலைசார்ந்தநிலத்திற சேவிக்கின்ற வேடரது.

வடிவின் நாயக ஆனாதன் நாயக - ரூபத்திலே நாயகமான தெய்வயானை
யின தலைவரே.

எவகன் மானின் மகிழ் நாயக - எவகன் மானாகிய வள்ளிநாயகியாரிற்
களிப்படையுற் தலைவரே.

வடிவதாம மலை யானையும் - அழகிய மலையெங்கும்.

136. ஆறுமாதம் அஞ்சும் அஞ்சும்...ஆறுமாய சஞ்சலங்கள் வேறதா விளங்கு
கின்ற - தொண்ணூற்று தத்துவங்களுக்கும் வேறாய் (அதீதப்பட்டி)
விளங்குகின்ற. சஞ்சலங்கள் - துன்பத்தைச்செய்யுக கருவிகள்.

ஆரணம் ஆகமம் கடந்த நிலையான ஈறு கூறு அரும் பெரும் சுவாமியாய் -
வேதாகமங்களின் முடிவான உபதேசகலையாகிய சித்தாந்தக் கூறும்
அரிய பெருஞ் சுவாமியாய்.

எது வேறு இயம்பலின்றி ஒரு தாளாய் யாவுமாய் இருந்த நன்றி - வேறு
காரணமில்லாமல் ஒன்றாயும் பலவுமாயிருந்த நன்மையினால்.

மனவ கடந்த மோன வீடு அடைந்து ஒருவகி - மனதீத அத்துவிதமான
மவுனநிலைபொருந்தி அடங்கி.

யான் அவா அடங்க என்று பெறுவேனோ - அடியேன் ஆசை அடங்கும்
படி என்று பெறுவேன்.

வங்க காரிமேல் வெகுண்ட சண்டவித தாரை வாகை வேல - தோணிகள்
ஒடுகின்ற சமுததிரத்தின்மேற் கோபித்த வலிமைபொருந்திய கூரிய
வெற்றியினையுடைய வேற்படையையுடையவரே. வாகை - மரக்கலம்.
சண்டம் - வலிமை. தாரை - கூர்மை.

கூவினவ கொழுந்து - வில்வர் தளிரையம்.

வால சோமன் - பாலசந்திரன், இளம்பிறை.

நஞ்சு பொருகு பருவாய சீறு மாசுணம் - நஞ்சுமிருந்த பகிர்த்த வாயினே
யுடைய கோபம்பொருந்திய சாப்பததையும்.

கடம்பு அலகை - கடப்பமலை.

தேவனார் - ஒருஸ்தலம்.

137. சுட்டதுபோல் ஆசை விட்டு - சுட்டபொருளைக் கைவிடல்போல ஆசை
யாகிய பசையறவிட்டு, ஆசையினால் வரும் பேறு துக்கமே என்று
அதனைவிட்டு.

உலக ஆசார துக்கம் இலா - உலக ஒழுக்கமும் துக்கமும் இல்லாத. ஆசாரம் -
விதிவிலக்குகளை அநுட்டிக்கும் ஒழுக்கம்.

சொல் கரண அதித - வாக்குமனத்துக்கெட்டாத.

நிர்க்குணம் ஊடாடும் சுத்த நிராதர வெளி - நிர்க்குணம்பொருந்திய சுத்த
மான ஆதாரமற்ற வெளியை (துவாதசார்த்தம்).

மொட்டு அவர் வாரிசம் சக்கர சட் ஆதாரம் முட்டவும் மீதேறி மதிமீதாய் -
முகைவிரிந்த கமலகனையும் சக்கரகனையுமுடைய மூலாதாரம்
முதல் ஆறு ஆதாரகனையும் பொருந்தி, அதன்மேற்சென்று சந்திர
மண்டலம் பொருந்தி.

மூப்பதம் ஆளுதம் மூப்பதம் வேறான முத்திரையாம் மோனம் அடை
வேனோ - தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களுந்தோன்றாத சின்முத்திரை
யாகிய அத்துவித மௌனநிலையைப் பெறுவேனோ.

எட்டவொனா வேதனத்தொடு - தாகைமுடியாத வேதனையோடு.

எற்றிய ஏழ் ஆழி - திரையெறிவின்ற ஏழு சமுத்திரங்கள்.

ஒரு சூர் - ஒப்பற்ற சூன்.

பத்திரு தோள் - பன்னிரண்டு புயல்களையுடைய.

138. நா ஏறு பா மணத்த பாதாரம் - நாவிலுலே துதிக்கப்பட்ட பாக்கள்
பொருந்திய பாதாரவித்தத்தை)

நால் ஆறு நாலு பற்று வகையான - இருபத்தெட்டு வகையான.

நால் ஆறும் ஆகமத்தின் தூலாய ஞானமுத்தி - சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களும்பொருந்திய ஆகமங்களின் கருத்தாகிய ஞானமுத்தியை.

நாடோறும் நான் உரைத்த தெரியாக - ஒவ்வொருநாளும் நான் வேண்டியபடி.

நீ வேறெனது இருக்க நான் வேறெனது இருக்க - நீவேறு நான்வேறெனது இரண்டறக் கலந்துநிற்கும் அத்துவித நிலையிலிருக்க. காண்பானும் காட்சியுமற்று ஆகந்தாதீதப்பட்டால் இரண்டெனறும் ஒன்றென்றும் கூறக்கூடாது.

நேராக வாழ்வதற்கு உன் அருள் கூர - உனது அருள்மிகுமாறு அந்த அத்துவிதநிலையிற் செம்மையாக வாழும்படிக்கு.

நீடு ஆர் சட் ஆகரத்தின் மீதே பராபரத்தை - மேன்மைபொருந்திய மூலாதாரம் முதலிய ஆறுதாரங்களின் மேலேயுள்ள பராபரத்தை.

நீ காண எஞ் அனைசொல் - நீ காண்பாயாக என்று ஐக்கியபதத்தை. சே ஏறும ஈசர் சுற்ற - இடபவாகனத்திலேறும் பரமசிவன் வலம்வர. மா ஞான போத புத்தி - பிரணவத்தினுட்பொருளை.

தேராகள் நாடு சுட்ட - தம் பகைவராகிய தேவர்களது சுவாக்கநாட்டை எரித்த. தேரார் - பகைவர்.

வாலீ பூ மணத்த காவு ஆர் சுவாமி வெற்பு - பூமணம்விசுகின்ற வாலியும் சோலையும் நிறைந்த சுவாமிமலை.

139. அமல வாயு ஓடாது கமல நாபி மேல் வீழ - பிரணவாயு இடை பிங்கலை நாடிகள்வழியாய் ஓடாது நாபிக்கமலத்திலே சுழுமுனாடியிற்பொருந்த. அமலம் - அழகு. (பார். பாட்டு. 128.)

அமுதபான மேல் மூல அனல் மூள - பிரமரந்திரத்திலுள்ள பானம்பண்ணும் அமிர்தநிலயத்தில் மூலாக்கினி சுவாலித்துப் பற்ற.

அசைவுறாத பேராத மவுனம் மேவி - அசைவில்லாத நிலைபேராத மவுன நிலையைப் பொருந்தி.

ஓவாது - அந்நிலையினின்றும் நீங்காது.

அரியதான சோபானம் அதனாலே - அரிய அந்த யோக முறையால். சோபானம் - முறை.

எமனை மோதி - யமனை வென்று. (பார். பாட்டு. 118.)

ஆகாச கமனமாம் மனோபாவம் எளிது சால - புறத்தேசெல்லும் மனத்தன்மை இலேசாய் ஒடுங்க. கமனம் - போதல். மனோபாவம் - மனநிலை.

மேலாக உரையாடும் எனது யானும் வேறாகி எவா யாதும் யானாகும் இதய பாவனாதீதம்-எப்பொழுதும் மேம்பாடாகச் சொல்லும் எனது என்பதும் யான் என்பதுமற்று எவரும் எப்பொருளும் என்னில் விளங்கும் மனோபாவனாதீதநிலையை, தானல்லாத உடம்பைத் தானென்றும் தனதல்லாத போகத்தைத் தனதென்றும் மாறுபாடாய்க் கருதப்பண்ணும் ஆணவமலங்கெட்டு ஞான திருவ்ஷ்டியினுற் சர்வத்தை யும் யானாகிய ஆன்மாவிற் தரிசித்து மனததாலே தொடரப்படாத அத்துவித சம்பூரணநிலையை.

விமலை தோளின் மீது ஒடு யமுனைபோல - பாவதியின் கைகளினின்றும் ஒடுகின்ற கருநிறமான யமுனைநதிபோல, உமாதேவியாரா சிவபிரா ணுடைய திருக்கண்புதைத்து எடுத்தகாலத்துக் கைகள் இரண்டிலும் வோர்வை உண்டாகிப் பத்துவிரல்வழியாலும் விரிந்த கங்கை முதலிய நதிகளுள் யமுனை ஒன்று. அது கருநிறமுடையது.

ஒரேழு விபுத மேகமேபோல - சாமாததியமான சத்தமேகங்களைப்போல.

உலகு ஏழும் விரிவு காணும் மாமாயன் முடிய நீளுமாபோல - சத்த உலகங்களினதும் அனைவர்க்கண்ட விட்டுணு முற்றாய நீண்டது போல.

வெரு வித ஆழக ஆகாய பதம் ஒழிக் கமலயோனி வீடான கனககூட மீது ஒடும் கலப நீல மாயூர - ஆகாயந்தொடக்கம் பலவிதமான புவனங்களெல்லாம் ஒடி, தாமரைமலரிற் பிறந்த பிரமனது வீடாகிய சத்திய உலகத்திலும் ஒடுகின்ற நீலம்பொருந்திய தோகையை யுடைய மயிலை வாகனமாகக் கொண்ட, ஆழகம்-தொடக்கம், கனக கூடம் - ஆகாயவீடு.

40. மூளும் வீணை சேர மேல் கொண்டிடா - மூளும் வீணை முற்றாய் மேற் கொண்டு. வீணை - ஆகாயியத்தால்வரும் நலவீணை தீவீணை. மூளும் வீணை - ஆகாயியத்தின் பயனாகிய பிராரத்தவீணை. அது இனப் பதுன்பங்களைக் கொடுப்பது. சேர - முழுமையும்.

ஐந்து பூத வெருவாய மாயங்கள் தான் நெஞ்சில் மூடி - ஐந்து பௌதிக வேறுபாடான விடயங்கள் மனத்திலே நிரவி.

நெறி நீதி ஏதும் செயா அஞ்சி - நெறிநீதிகளைச் சிறிதுஞ் செய்யாமற் பயந்து.

ஞெயங்களாய நின்ற - அறியப்படும் பொருள்களாய்நின்ற.

மூல பரயோகம் மேல் கொண்டிடா நின்றது உளதாகி - மேலான பர யோகம் மேற்கொண்டு நிற்பதுளதாய்.

அதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட - அதிக வேகமாய்ச்செல்லும் பிராண வாயுவினால் மூலாக்கினி நெருங்க.

வாசி அனல் ஊடுபோய் வானின்கண் ஒன்றி - பிராணவாயு மூலாக்கினி
யூடு சென்று அம்பரவெளியிற்பொருந்தி.

நாம மதிமீதில் ஊறும் கலா இன்ப அமுது ஊறல் நாடி - வியப்பான
சந்திரமண்டலவெளியில் ஊறுகின்ற அமுதகலையாகிய இன்பதைத்
தரும் அமுத ஊற்றை நாடி.

ஆனந்த மேலை வெளி - பராபரவெளி, துவாதசாந்தவெளி,

நாடியினும் - தேடியின்னும்.

காள விடம் ஊணி - கரிய விடத்தை உண்டவள்.

மாதககி - மதககமுனியின் புதல்வீ.

வந்த காலன் விழ பாதககளால் மோதும் சாமுண்டி. சாமுண்டி -
துர்க்கை.

பார் அம்பு ஒடு அனல் வாயு காதி முதிர் வானமே தங்கி வாழ் வஞ்சி -
நிலம் நீர் தீ வாயு என்பன அழிந்து வீரிதற்குக் காரணமாயுள்ள
ஆகாயத்திலே தங்கி வாழ்கின்ற சத்தி.

பாகம் குலாம் மங்கை - வாமபாகத்தில் வீளங்குகின்ற மங்கை. குலா
வுதல் - பிரகாசித்தல்.

வாளம் முழுதும் ஆளும் ஓர் தண் துழாய் தங்கும் சோதி மணி மார்பு
மாலின் பின்னாள் - சக்கரவாளகிரியாற் சூழ்ந்த உலகம்முழுவதையும்
காத்தருளும் ஒரு குளிர்த்த துளசிமாலையாகிய ஒளிபொருந்திய
கௌதவமணி அணிந்த மார்பையுடைய விட்டுணுவின் தங்கையா
கிய. துழாய் - துளசி.

இன் சொல் வாழும் உமை மாதரான் - இனிய சொற்கள் வீளங்குகின்ற
பார்வதியின்.

141. அருமையினில் அருமையிட - அதிகம் அருமைபாராட்ட.

ஆளு மேளமாய் - அவரும மேளம்போல.

கிருதுபடு மொழி - செருககு வார்த்தை.

ஆவியாய ஓர் தேவிமாருமாய் - உயிர்போன்ற மனைவிமாரையுக்கொண்டு.

வீழு சுவரை - வீழுகின்ற சுவர்போன்ற காயத்தை.

அணுவளவு தவிடும் இக பிதிரவிட - அணுவளவு தவிடுதானும் இககே
சிதறவிட. பிதிரதல் - உதிர்தல், சிதறுதல்.

ஊசி வாசியாய் - ஊசிபோனவிடம் தேடுகின்றவாகளைப்போல நுணுக்க
முடையோளாய்.

அவியுறு சுடர்போலே வெறு மிடியன் - அவிகின்ற தீம்போலக்
கெட்டுவறுமையினால் மூடுண்டவன். வீணியார் சொலே - வீணர்கள்
வார்த்தையே.

மறுமையுனதெனுமவரை - மறுபிறப்புண்டென்று சொல்லுமவர்களை.

விழை விடும் - விணவார்த்தையை விடும்.

விடு துறவு பெரியவரை - உலகத்தைவிட்ட துறவீனராகிய பெரியோரை.

மேளமே சொலாய் - மேளம்போல முழங்கிப் பேசி.

ஆளி வாயராய் - சிவகம்போன்று ஒலிக்கும் வாயராய். ஆளி - சிங்கம்.

ஊது காமாலை - பெருக்கின்ற காமாலை.

மனையவன் மனம் ஹேராய் மறுக - மனைவிமனம் வேறுபட்டுச் சுழல.

வலதழிய விரகழிய - பெலன்கெட, அறிவுநகெட.

ஈ மொலேல் என - ஈககள் மொலேல் என்று இரைக்க.

இடுகு பறை - இடைசூருக்கு பறை.

திமியெயோடு - சவ்வரியோடு.

ஈமதேசம் - சுகோட்டுநிலம்.

எரிதனில் இடும் வாழ்வையே உனது அடியவர் பெறுவது என்றால்
ஏதிராகனோ.

நீயும் நானுமாய் நிறுகும்வகை பரமசுகமதனை - நீயும் நானும் அத்துவித
மாயிருக்கும்படி பரமசுகத்தை.

142. கரி புராரி - கயமுகனுடைய சரீரத்தையழித்தவா.

காமாரி - காமனுக்குப் பகைவர்.

திரிபுராரி - முப்புரகளுக்குப் பகைவர்.

காபாலி - பிரமனுடைய சிரகபாலத்தை அகக்கையிலேந்திநின்று நிருத்தஞ்
செய்தவர்.

கழை யோனி - மூலசிலில் உற்பவித்தவர்.

கரவுதாசன் ஆசாரி - ஒளிபொருந்திய அக்கினிதேவனுக்குக் குரு. கரம் -
கிரணம். உதாசனன் - அக்கினிதேவன்.

பரசு பாணி - மழுவைக் கையிலுடையவர்.

பாணுளி - அர்த்தசாமத்திலே நடனஞ்செய்கின்றவா. பால்நான் - அர்த்த
யாமம்.

கா யோகி - காக்கும் யோகி. கா - காத்தல்.

பரி அரா சடா ருடி - பெரிய சர்ப்பத்தைச் சடையிலணிந்தவர்.

பசு ஏறி - இடபவாகனத்தில் ஏறினவர்.

பரதமாடி - நிருத்தஞ்செய்கின்றவா.

கான் ஆடி - சுடலையாடி,

பர வயோதிக அதீத பரமஞான ஊர்பூத - மிக்க முதுமையும் எட்டந்
கரியதுமான மேலான சிவகதியடைய, ஞானபூமியை அடையும்
பொருட்டு.

சுருதியாடி, தாதா ஆவி வெருவியோட - வேதாத்தியயனஞ்செய்யும்
பிரமன உயிர்க்கு அஞ்சியோட

கோப மீதோடி மூதேவி துரக - வெறுப்புமிருந்து மூதேவி அகல.

அழுது அளவி வாய பாறி சுரதினோடு சூரமான் - அழுதுநின்ற வாய்
மிகுது ஒலமிட்டுச் சூரன்மடிய, சுரதினோடு - சுரத்தினோடு, சுத
தத்தோடு.

உலகேழும் திகிரி மாதிர ஆவார திகிரி சாய - ஏழு உலகங்களும் வட்ட
மாகிய திக்குக்களை மறைக்கின்ற சக்ரவானகிரியுஞ் சாய்ந்துபோக.
திகிரி - வட்டம். மாதிரம் - திசை. ஆவாரம் - மறைததல். திகிரி -
மலை.

பாடோடு - பருந்துகளோடு.

செருவின ஆடுவான் நீப - யுத்தத்திலே (சூரனைக்) கொன்ற பெரிய கடப்ப
மாலையையுடையவரே

பார - பெரிய.

143. சுருதியூடு கேளாது - வேதங்களினால் ஆராயத்தறியப்படாதது.

துரியம் மீது சாராது - துரியாதீதமாயுள்ளது.

எவராலும் தொடரொணாது - எல்லாராலும் சென்று அடையக்கூடாதது.

மா மாயையிடை புகாது - மாயைப்பற்று இல்லாதது.

ஆனாத சக மகா உத்தியாகி ஒழியாது - குறைவில்லாத சுகானந்த மகா
சமுத்திரமாகி நித்தியமாயுள்ளது.

பருதி காயில் வாடாது - சூரியன் காயந்தால் வாடாது.

வடவை - ஊழித்தீ.

சலிததல் - அசைதல்.

பரவை சூழில் ஆழாது.

பரம ஞான வீடேது - முத்திவீடு எதுவென்று.

மகா பூமி - மகாமீனவசிக்கும் சமுத்திரம்.

நிபிட தாருகா பூமி - நெருங்கிய கற்பகத்தருச்சோலை செறிந்தபூமி, நிபி
டம் - நெருக்கம். தாருகம் - சுவாக்கலோகம்.

நிகர பார நிகர சிகரம் மீது வேலேவும் நிருப - கூட்டமாகிய பெரிய
பனியினாலே மூடப்பட்ட கிரவுஞ்சமலையினமேலே வேற்படையை
ஏவிய அரசனே. நிகரம் - கூட்டம். நிகாரம் - பனி.

வேத ஆசாரியன் - பிரமன்.

கனக காரமுக ஆசாரி - பொன்னாலாகிய மேருமலையை வில்லாகக்
கொண்ட குரு. காரமுகம் - வில்.

கனக சாரி - ஆகாயத்திற் சரிப்போன். சரித்தல் - சஞ்சரித்தல்.

பூசாரி - பூமியிற்சரிப்போன்.

வெகு சாரி - பலவற்றிலுஞ் சரிப்போன்.

கயிலை நாடகன் ஆசாரி - கயிலையிலுள்ள நிருத்தராசருக்குக் குரு.

144. மெய்ப்பொருள் தரு பராசத்தியின் பரமான துரியமேல் - உண்மைப்
பொருளாகிய சிவத்தை அடையச்செய்யும் பராசத்தியினும் மேலான
துரியாதீதத்தில.

அற்புதப் பரமஞானத் தனிசு சுடர் வியாபித்த நற்பதி - அற்புதமான
மேலான சுதத ஞானசோதி நிறைந்த நல்ல பதியாகிய. தனி -
சுததம்

நீடு துக்ள் இல் சாயுச்சியக் கதியை - நித்தியமானதும் குற்றமில்லாதது
மான சாயுச்சியக் கதியை.

ஈறு அற்ற சொல் சுக சொரூபத்தை உற்று அடைவேறே - முடிவற்ற
சொல்லப்படுகின்ற ஆனந்தநிலையைப்பொருந்தி முத்தியடைவேறே.

புரிசை சூழ் சொர்ப்பதிசு சுரர்கள் - மதில்கூழ்ந்த சுவர்க்கலோக தேவர்கள்.
வீரத்து விக்ரம குரன் - வீரத்தையும் மிக்க சாமர்த்தியத்தையுமுடைய
குரன்.

கரிய யுகத்திரள் - கரிய குரங்குக்கூட்டம்.

கதலி சூதத்தினிற் பயிலும் - வாழைகளிலும் மாமரங்களிலும் தங்குகின்ற.

145. குருதி - இரத்தம். புலால் - தசை.

கிருமிகள் மாவம் பிசிதம் அண்டிய சூடர் - கிருமிகள் மலம் சலம் நெரு
ங்கிய சூடல். பிசிதம் - நீர். நிணம் - கொழுப்பு.

ஐந்து வேடர் - பஞ்சப்பொறிகளாகிய வேடர்.

ஐம்புல அடவியில் ஓடும் தூராசை வஞ்சகர் - சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்க
ளாகிய ஐம்புலக்காட்டில் ஓடித்திரியும் தீய விருப்பத்தையுடைய
வஞ்சகர்.

மா பஞ்சு பாதகஞ் செய - கொலை களவு முதலிய ஐந்து மகா பாதகங்க ளையுஞ் செய்ய. இச்சா ஞானக் கிரியைகள் சிவதத்துவங்களைச் செலுத்த, சிவதத்துவங்கள் கலாதிகளைச் செலுத்த, கலாதிகள் ஆன் மாவின் இச்சா ஞானக் கிரியைகளை எழுப்ப, ஆன்மாவின் இச்சை அந்தக் கரணங்களிடத்தும், ஞானம் ஞானேந்திரியங்களிடத்தும், கிரியை கன்மேந்திரியங்களிடத்தும் நின்று சத்தாதி வீடயங்களை அறிந்து பற்றி அழுந்தும். ஆன்மாவின் ஞானம் ஞானேந்திரியங் களிடத்து நின்று ஐம்புலக்காட்டில் ஒடித்திரிந்து வீடயங்களைப்பற்ற, ஆன்மாவின் கிரியை கன்மேந்திரியங்களிடத்து நின்று பஞ்சபரீத கங்களைச் செய்து அழுந்துமாதலின் “ஐந்துவேடா, ஐம்புல அடவி யிலோயிற் துராசைவஞ்சகர் மாபஞ்சபாதகஞ்செய” என்றார்.

அண்டா பூசை வந்தனை - தேவர்கள் பூசையையும் வணக்கத்தையும்.

துதியொடு நாமம் தியானம் - தோத்திரத்தோடு விரும்பும் தியானம். தேவார திருவாசக முதலிய தோத்திரமும் பஞ்சாக்கர தியானமும்.

சுமடமதாய் - அறிவீனமாய். சுமடு - அறிவின்மை.

வம்பு மால் கொளும் தீய திமிரரோடே பந்தமாய் - தீச்செயலும் காம மயக்கமும் பொருந்திய கீழ்மக்களோடு சேர்ந்து.

நிருதரும் மாவும் கல்லோல சிந்துவும் - அவுணரும் மாமரமும் திரையை யுடைய சமுத்திரமும். கல்லோலம் - திரை.

உயர் தவா - மேலான தவத்தினர்.

மா உம்பரான அண்டர்கள் - பெருமைபொருந்திய சுவர்க்கத்திலுள்ள தேவர்கள்.

அடி தொழுதே மன் பராவு தொண்டர்கள் உளமதில் - திருவடியைத் தொழுது மிகத் துதிக்கின்ற அடியார்களுடைய உள்ளத்தில்.

கருதிய ஆறு அகக வேள்வி அந்தணர் - கருதப்பட்ட ஆறங்கமும் உணர்ந்த வேள்வியெய்யும் பிராமணர். வேதாவகம் ஆறு - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசேதம், நிருததம், சோதிடம்.

சீரவகராசன் நண்புறம் - ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் விட்டுணு அன்புடரும்.

ஆகண்டல ஆதி அண்டர் - இந்திரன்முதலிய தேவர்கள். ஆகண்டலன் - இந்திரன்.

கரி வனம் வாழ் - திருவானைக்காவில் வீற்றிருக்கின்ற.

46. பத்த - அன்பரே. வித்தக - சாமர்த்தியமுடையவரே.

அமரேசா - தேவாதிதேவரே.

ஆதி அரன் - பரமசிவன்.

வேத முதல்வன் - பிரமன்.

தானவர் குலம் - அஷ்டர்கூட்டம்.

சால் சதூர் மிருத்த - நிறைந்த சாமர்த்தியத்தான் மேம்பட்ட. சதூர் - சாமாததியம்.

வான் எழு புவிக்கும் - மேலேழுலகங்களுக்கும்.

தேன் எழு புனத்தில் - தேன் எழுகின்ற தினைப்புனத்தில்.

மருவுற்ற - பொருந்திய, அணுகிய.

47. தேன் உந்து முக்கனிகள் பால் செங்கருப்பு இளநீர் கீரும் பழித்த சிவம் அருளுற - தேனைச் சொரிகின்ற மூன்றுகனிகள் பால் செங்கருப்பு இளநீர் என்னும் இவைகளின் சிறந்த தித்திப்பையும் பழித்த மேலான திருவருள்பெருக.

நான் என்பது அற்று - யான் என்னும் அகங்காரம் நீங்கி.

உயிரோடு ஊனென்பது அற்று - உயிர்ப்பற்றும் உடற்பற்றும் நீங்கி.

வெளி நாதம் பரப்பிரம ஒளி மீதே - பரவெளியிலேயுள்ள நாதத்தோடு கூடிய பரஞ்சோதியில்.

வானம் தழைக்க - சுவர்க்கலோகவாசிகள் வாழ்வடைய.

அலை விடம் மாள வாரும் கரத்தன் - கடலிலெழுந்த நஞ்சை வலிகெட அள்ளிய கையினையுடையவர்.

வண்டு சுற்றி மதுதான் உண் கடப்ப மலர் - வண்டுகளுக்குமுத்து தேனை உண்ணுகின்ற கடப்பமலர்.

எமை ஆளும் தானம் குறித்து திருக்கயிலை சாலும் - எமை ஆட்கொள்ளும் இடமாகக் குறித்துத் திருக்கயிலையிறையும். சாலுதல் - அமைதல்.

48. தத்துவ - பிரமப்பொருளே.

மெய்ஞ்ஞானக் குருநாதா - உண்மைஞானமாகிய பரஞானத்தையுடைய குருநாதா.

சத்த சொரூபா - சத்வடிவரே, என்றும் ஒரேபடித்தாய் நிற்பவரே.

புத்தமுதோன் - புதிய அமுதம்போன்றவர், ஆனந்தமுடையவர்.

நித்ய கிருதா - நித்தியமும் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்கின்றவரே.

நீர்த்த செக சோதி - நடனஞ்செய்கின்ற மிக்க ஒளிபொருந்திய.

149. முததனம் ஆறு - முத்தனயிருக்கும்படி.

உத்தமாதான சற்குணா - உத்தமத்தைச்செய்யுஞ் சற்குணர், சற்குணர் - ஞானிகள்.

மணிக்கிரி - இரத்தினகிரி.

ஞான சத்திபாதா - திருவருள்ஞானம் பதியச்செய்பவரே.

150. எனை ஆள் சற்குருவாகிப் பிறவாகி - என்னை ஆளுகின்ற சற்குருவாகியும் வேறுமாய்.

திரமான பெரு வாழ்வு - முத்தியாகிய பெருவாழ்வு. திரம் - முத்தி.

கறை யானை - உரல்போன்ற காலையுடைய யானை, கறை - உரல்.

பிழை திருத்தம்.

எழுத்துப் பிழைகள்.

பாட்டு. வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
17	2 வலையக்கடக்க	வலையைக்கடக்க
30	7 எனுனாவினிற்	எனுநாவினிற்
43	3 மொழிசூழற	மொழிசூழற
68	4 மனவாளா	மணவாளா
82	14 கூருமனீய	கூருமலீய
92	22 விழைவுசெய்	விளைவுசெய்
101	7 மொழிசூழருத்	மொழிசூழருத்
117	10 கர்ணமிாதப்	கர்ணமிாதப்
139	16 வாழ்ந்தேவர்	வாழ்ந்தேவர்
142	11 தீமுள	தீமூள

குறிப்புப் பிழைகள்.

19	17	சிகாமணி!வேற்கொடு	சிகாமணிவேற்கொடு
25	16	மகபதி, புகழ்	மகபதிபுகழ்
25	18	மனோகர !	மனோகர •
26	6	கணமூடே,	கணமூடே
28	11	வந்த,சுப	வந்தசுப
42	14	பாகிரதி !	பாகிரதி
46	2	லுதாரிபட்டொழிய,	லுதாரி, பட்டொழிய
120	3	சர்க்கரைதேனே!ஆன	சர்க்கரைதேனே ஆன
148	5	தத்துவ	தத்துவ!

ஸ்தல அகராதி.

<p>1. அவிநாசி (திருப்புக்கொளியூர்), 69.</p> <p>2. ஆறுதிருப்பதி, 14.</p> <p>3. இரதநகிரி (மாணிக்கமலை, வாட் போக்கி), 149.</p> <p>4. உத்தரமேரூர், 70.</p> <p>5. ஊதிமலை, 32.</p> <p>6. எழுகரைநாடி, 101.</p> <p>7. கதிரகாமம், 5, 20, 44, 74, 112, 123, 139, 143, 144, 150.</p> <p>8. கயிலைமலை, 147.</p> <p>9. காசி, 23, 102.</p> <p>10. காஞ்சிபுரம், 36, 40, 103.</p> <p>11. கும்பகோணம், 132.
குருமலை, பார் சுவாமியலை.</p> <p>12. குறட்டி (குறட்டோ), 18.</p> <p>13. குன்றுதோறூடல், 135.</p> <p>14. கூத்தலூர், 111.</p> <p>15. கொங்கணகிரி, 28.</p> <p>16. சர்ப்பகிரி, 71.</p> <p>17. சிதம்பரம், 6, 25, 62, 63, 65, 79, 88, 104, 130.</p> <p>18. சீர்காழி, 66.</p> <p>19. சுவாமியலை, 27, 33, 38, 58, 68, 93, 138.</p> <p>20. செங்காட்டங்குடி, 31.</p> <p>21. சோமநாதன்மடம், 108.</p> <p>22. திரிசிராப்பள்ளி, 19, 50, 61, 100, 118.</p> <p>23. திருக்கடவூர், 131.</p> <p>24. திருச்செந்துர் (சீரலைவாய்), 52, 55, 60, 67, 72, 73, 86, 89, 95, 126, 140.</p> <p>25. திருத்தணிகை, 4, 11, 34, 57.</p>	26. திருப்பநகண்ணைலலூர், 64. 27. திருப்பரங்குன்றம், 8, 51, 87. 28. திருமயிலை, 97. 29. திருவருணை (அண்ணாமலை), 30, 39, 54, 75, 80, 94. 30. திருவாடணை, 46. 31. திருவாவின்ன்குடி, 9, 12, 91, 114. 32. திருவாணைக்கா, 59, 84, 122, 145. 33. திருவிடைமருதூர், 141. 34. திருவீழிமிழலை, 45. 35. திருவேரகம் (பார் சுவாமியலை.) 36. தேவனூர், 7, 136. 37. நாககிரி (நாகாசலம்), 85. 38. நாகபட்டணம், 77. 39. பழநி, 3, 10, 16, 24, 35, 37, 43, 48, 56, 92, 110, 115, 128, 133. 40. பழமுத்திரசோலை, 29, 127. 41. பெரியமடம், 99. 42. மதுரை, 83. 43. வயலூர், 117. 44. வல்லக்கோட்டை, 76. 45. விநாயகமலை, 13. 46. விராலிமலை, 78, 107, 124, 125, 134, 142. 47. வேளூர் (வைத்தீசரன்கோயில்), 26, 81, 129. 48. பொது, 1, 2, 15, 17, 21, 22, 41, 42, 47, 49, 53, 82, 90, 96, 98, 105, 106, 109, 113, 116, 119, 120, 121, 137, 146, 148.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

அகலநீளம், 112.	உருவோற்றவோ, 125.
அடைபடாது, 123.	உலகபசுபாசு, 16.
அதலசேட, 96.	உறவின்முறை, 49.
அந்தகன்வருந், 86.	உணைத்தினன், 51.
அந்தோமனமே, 19.	ஊனத்தசை, 66.
அபசாரரிந்தை, 9.	ஊனாருமுட்பிணியு, 46.
அப்படியேழு, 47.	ஊனுந்தசையுடல், 113.
அமலவாயு, 139.	ஊனேறெலும்பு, 116.
அரகரசிவ, 4.	எதிரிலாபபததி, 74.
அலகின்மாறு, 44.	எத்தனேகோடி, 81.
அவகுணவிரகனை, 25.	எருவாய்கருவாய், 45.
அமுதுமாமாவென, 80.	எலுப்புத்தோல், 79.
அறிவழிய, 67.	எழுகடல்மணலை, 62.
அறுகுதுணி, 141.	என்னுல்பிறக்கவும், 117.
அற்றைக்கிரை, 36.	ஏதுபுத்தியியா, 57.
அனித்தமான, 122.	ஐங்கரனை, 28.
ஆசாரவீன, 82.	ஐந்துபூதமு, 124.
ஆசைநாலு, 127.	ஒருபொழுது, 35.
ஆதிமகமாயி, 32.	ஒருவரையு, 33.
ஆறுமாறு, 136.	ஒருவழிபடாது, 108.
ஆறுமுகம், 37.	ஒதுவித்தவர், 22.
ஆனேமுகவர்க்கு, 146.	ஒலமறைக, 59.
இத்தரணியீதிற, 148.	கடலைபொரி, 3.
இந்துகதிர், 132.	கடியவேக, 97.
இயலிசையில், 72.	கதியைவிலக்கு, 110.
இருமலுரோக, 34.	கரிபுராரி, 142.
இருவர்மயலோ, 39.	கரியபெரிய, 56.
இருவினாபுனைந்து, 93.	கருப்பற்றாறிப், 119.
இருவினையஞ்சமலவகை, 94.	கருவடைந்து, 8.
இருவினையஞ்சவருவினை, 64.	கலகவீழி, 99.
இருவினையின், 88.	கலைமேவு, 83.
இருளுமோர், 63.	கறைபடு, 58.
இலாபமில்பொலா, 134.	கனகசபை, 6.
இறவாமற்பிறவாமற், 150.	காணொணாதது, 7.
ஈனமிகுத்துள, 14.	காதிமோதி, 21.
உம்பர்தரு, 2.	காவியுடுத்து, 65.

காலனார், 95.
 காலனிடத், 85.
 குமரகுருபர, 38.
 குருதிபுலா, 145.
 கைத்தலம், 1.
 சத்திபாணி, 61.
 சந்ததம், 87.
 சமயபத்தி, 15.
 சரணகம, 27.
 சரவணசாதா, 13.
 சரியையாளர்க்கு, 144.
 சாலநெடுநான், 76.
 சிவனார்மனக, 91.
 சீரானகோல, 78.
 சீறலசடன், 115.
 சுட்டசூபோ, 127.
 சுருதிமுடி, 10.
 சுருதியூடி, 143.
 சூலமென, 131.
 ஞானகடொள், 133.
 தகராஹமலர், 92.
 தசையமுதிரமு, 109.
 தண்டையணி, 89.
 தந்தபசிதனை, 55.
 தமரகூரம், 54.
 தரையினில், 111.
 தறுகணன், 104.
 தறையின்மானுட, 135.
 தாக்கமருக், 11.
 தாரணிக், 102.
 திமிரயுத்தி, 48.
 திருமகளுலாவு, 5.
 திரைவஞ்ச, 105.
 தேனுந்து, 147.
 தோலெலும்பு, 70.
 நாமுத்தேடி, 84.
 நாதவிந்து, 12.
 நாரியர்க, 120.
 நாலுசதுரத்த, 130.

நாவேறுபா, 138.
 நானுமிசுத்த, 121.
 நிருதரர்க்கொரு, 90.
 நீரிழிவு, 18.
 பகலிரவினிற், 118.
 பஞ்சபாதக, 52.
 பத்தியால், 149.
 பாதிமதி, 68.
 பிறவியலை, 98.
 புரைபடுகு, 40.
 புலையனா, 75.
 புலனதொரு, 50.
 புவிக்குன், 41.
 புற்புதமென், 71.
 பூரணவாரகும்ப, 126.
 போதநிற்குண, 42.
 மக்கட்குக், 103.
 மனத்திரைந், 69.
 மனைமக்கள், 17.
 மாண்டாரெலும், 106.
 மாதர்வசமா, 20.
 மாலாசை, 107.
 மாலினாலெடுத, 26.
 மூலவகிள, 128.
 மூலமந்திர, 114.
 மூலாதாரமொ, 129.
 மூலம்வினேசேர, 140.
 வாகார, 31.
 வசனமிக, 24.
 வரியார்கருவ, 73.
 வருபவர்க, 53.
 வலிவாதபித்த, 30.
 வாசித்துக், 100.
 வாகினையடர்ந், 29.
 விந்ததினூறி, 60.
 விரகநோக், 101.

